BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
7 C
8

5-7 A-15

XXV.10.15
T.10.

MARTIALIS.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

PLINIVS IVNIOR CORNELIO PRISCO. S.

Audio Valerium Martialem deceſſiſſe, & moleſte fero. Erat homo ingenioſus · acutus, et qui plurimũ in ſcribendo, & ſalis haberet, & fellis, nec candoris minus. Proſecutus eram uiatico ſecedẽtem · dederam uerſiculis, quos de me compoſuit. Fuit moris antiqui, eos, qui uel ſingulorum laudes, uel uerbũ ſcripſerãt, aut honoribus, aut pecunia ornare. Noſtris uero temporibus, ut alia ſpecioſa, et egregia, ita hoc in primis exoleuit. Nam poſtquam deſiuimus facere laudãda, laudari quoque ineptum putamus. Quæris qui ſint uerſiculi, quibus gratiam retulerim? mitterẽ ad te ipſum uolumen, niſi quoſdã tenerẽ. Tu ſi placuerint hi, cæteros in libro requires. Alloquitur muſam. Mandat, ut domum meam in exquiliis quærat, adeatq́; reuerenter.

Sed ne tempore non tuo diſertam
Pulſes ebria ianuam, uideto.
Totos dat tetricæ dies Mineruæ,
Dum centum ſtudet auribus uirorum
Hoc, quod ſecula, poſteriq́; poſſint
Arpinis quoque comparare chartis.
Seras tutior ibis ad lucernas.
Hæc hora eſt tua, dum furit Lyæus,
Dum regnat roſa, dum madent capilli,
Tum me uel rigidi legant Catones.

Merito ne eũ, qui hoc de me ſcripſit, et tũc dimiſi amiciſſime, et nunc amiciſſimum defunctum eſſe doleo? dedit enim mihi, quãtum maxime potuit daturus amplius, ſi potuiſſet. Tãetſi qd homini põt dari maius, q̃ gloria, laus, & æternitas? Aeterna, quæ ſcripſit non erũt fortaſſe. Ille tamen ſcripſit tanquam futura. Vale.

M·V·MARTIALIS EPIGRAMMATA·

IN AMPHITHEATRVM CAESARIS.

I ARBARA PYRAMIDVM
ſileat miracula Memphis,
b Aſſiduus iactet nec Babylona
labor,
Nec Triuiæ templo molles lauden
tur honores,
Diſſimuletq; Deum cornibus ara frequens.
Aere nec uacuo pendentia mauſolea
Laudibus immodicis cares in aſtra ferant.
Omnis cæſareo cedat labor amphitheatro.
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

Ad eundem Cæſarem.

II Hic ubi ſydereus propius uidet aſtra coloſſus,
Et creſcunt media pægmata celſa uia,
Inuidioſa feri radiabant atria Regis,
Vnaq; iam tota ſtabat in urbe domus.
Hic ubi conſpicui uenerabilis amphitheatri
Erigitur moles, ſtagna Neronis erant.
Hic ubi miramur uelocia munera thermas,
Abſtulerat miſeris tecta ſuperbus ager.
Claudia diffuſas ubi porticus explicat umbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat.
Reddita Roma ſibi eſt, & ſunt te præſide Cæſar
Delitiæ populi, quæ fuerant domini.

Ad eundem.

III Quæ tam ſepoſita eſt, quæ gens tam barbara Cæſar,
Ex qua ſpectator non ſit in urbe tua?

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

Venit ab Orpheo cultor rhodopeius Hæmo,
Venit et epoto ſarmata paſtus equo,
Et qui prima bibit deprenſi flumina Nili,
Et quem ſupremæ Tethyos unda ferit.
Feſtinauit Arabs, feſtinauere Sabæi,
Et cilices nimbis hic maduere ſuis.
Crinibus in nodum tortis uenere Sicambri,
Atque aliter tortis crinibus Aethiopes.
Vox diuerſa ſonat populorum, eſt uox tamen una,
Cum uerus patriæ diceris eſſe pater.

Ad Cæſarem quod expulerit delatores.

IIII Turba grauis paci, placidæq; inimica quieti,
Quæ ſemper miſeras ſollicitabat opes,
Tradita Getulis, nec cepit arena nocentes,
Et delator habet, quod dabat exilium.
Exulat Auſonia profugus delator ab urbe.
Impenſis uitam principis annumeres.

Blanditur Cæſari.

V Iunctam Paſiphaen Dictæo credite tauro
Vidimus, accepit fabula priſca fidem.
Nec ſe miretur Cæſar longæua uetuſtas,
Quicquid fama canit, donat arena tibi.

Blanditur Cæſari.

VI Belliger inuictis quod Mars tibi ſæuit in armis,
Non ſatis eſt Cæſar, ſæuit & ipſa Venus.
Proſtratum Nemees et uaſta in ualle leonem,
Nobile et herculeum fama canebat opus.
Priſca fides taceat, nam poſt tua munera Cæſar
Hæc iam fœminea uidimus acta manu.

Pœna Laureoli.

Qualiter in ſcythica religatus rupe Prometheus
Aſſiduam nimio pectore pauit auem,
Nuda Calidonio ſic pectora præbuit urſo,
Non falſa pendens in cruce Laureolus.
Viuebant laceri membris ſtillantibus artus,
Inq́; omni nuſquam corpore corpus erat.
Denique ſupplicium dederat necis ille paternæ,
Vel domini iugulum foderat enſe nocens.
Templa uel arcano demens ſpoliauerat auro,
Subdiderat ſæuas uel tibi Roma faces.
Vicerat antiquæ ſceleratus crimina famæ,
In quo, quæ fuerat fabula, pœna fuit.

De Dædalo.

Dædale lucano cum ſic lacereris ab urſo,
Quam cuperes pennas nunc habuiſſe tuas.

De Rhinocerote.

Præſtitit exhibitus tota tibi Cæſar arena,
Quæ non promiſit prælia Rhinoceros.
O quam terribilis exarſit pronus in iras,
Quantus erat cornu cui pila taurus erat.

De leone, qui gubernatorem offendit.

Læſerat ingrato leo perfidus ore magiſtrum
Auſus tam notas contemerare manus.
Sed dignas tanto perſoluit crimine pœnas,
Et qui non tulerat uerbera, tela tulit.
Quos decet eſſe hominum tali ſub principe mores,
Qui iubet ingenium mitius eſſe feris?

De Vrſo.

Præceps ſanguinea dum ſe rotat urſus arena,
Implicitam uiſco perdidit ille fugam.

Splendida iam tecto ceſſent uenabula ferro,
Nec uolet excuſſa lancea torta manu.
Deprendat uacuo uenator in aere prædam,
Si captare feras aucupis arte placet.

De ſue, quæ ex uulnere peperit.

XI Inter Cæſareæ diſcrimina ſæua Dianæ
Fixiſſet grauidam cum leuis haſta ſuem,
Exiliit partus miſeræ de uulnere matris.
O Lucina ferox hoc peperiſſe fuit?
Pluribus illa mori uoluiſſet ſaucia telis,
Omnibus ut natis triſte pateret iter.
Quis negat eſſe ſatum materno funere Bacchum?
Sic genitum numen credite, nata fera eſt.

De eadem.

XII Icta graui telo, confoſſáq; uulnere mater
Sus pariter uitam perdidit, atque dedit.
O quam certa fuit librato dextera ferro.
Hanc ego Lucinæ credo fuiſſe manum.
Experta eſt numen moriens utriuſque Dianæ,
Quáq; ſoluta parens, quáq; perempta fera eſt.

De ſue prægnante.

XIII Sus fera iam grauior maturi pignora uentris
Emiſit fœtum uulnere facta parens.
Nec iacuit partus, ſed matre cadente cucurrit.
O quantum eſt ſubitis caſibus ingenium.

De Carpophoro.

XIIII Summa tuæ Meleagre fuit quæ gloria famæ,
Quantula Carpophori portio fuſus aper.
Ille et præcipiti uenabula condidit urſo,
Primus in Arctoi qui fuit arce poli.

Strauit & ignota ſpectandum mole leonem
Herculeas potuit, qui decuiſſe manus,
Et uolucrem longo porrexit uulnere pardum,
Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat.

De Tauro.

Raptus abit media, quod ad æthera taurus, arenā,
Non fuit hoc artis, ſed pietatis opus.
Vexerat Europen fraterna per æquora taurus,
At nunc Alciden taurus in Aſtra tulit.
Cæſaris atque Iouis confer nunc ſtemma iuuentus,
Par onus ut tulerint, altius iſte tulit.

De ſupplice elephante.

Quod pius, et ſupplex elephas te Cæſar adorat,
Hic modo, qui tauro tam metuendus erat.
Non facit hoc iuſſus, nulloq; docente magiſtro.
Crede mihi numen ſentit & ille tuum.

De Tigride, et Leone.

Lambere ſecuri dextram conſueta magiſtri
Tigris ab hyrcano gloria rara iugo,
Sæua ferum rabido lacerauit dente leonem,
Res noua non ullis cognita temporibus.
Auſa eſt tale nihil ſyluis dum uixit in altis,
Poſtquam inter nos eſt, plus feritatis habet.

De Elephante.

Qui modo per totum flammis ſtimulatus arenam
Subſtulerat raptas taurus in aſtra pilas,
Occubuit tandem cornuto ardore petitus,
Dum facilem tolli ſic elephanta putat.

Aſſentatur Cæſari.

Dum peteret pars hæc Myrinum, pars illa Triūphū

Promiſit pariter Cæſar utraque manu.
Non potuit melius litem finire iocoſam.
O dulce inuicti principis ingenium.

XX Ad Cæſarem.

Quicquid in Orpheo Rhodope ſpectaſſe theatro
Dicatur, exhibuit Cæſar arena tibi.
Repſerunt ſcopuli, mirandáq; ſylua cucurrit,
Quale fuiſſe nemus creditur Heſperidum.
Affuit immixtum pecudum genus omne ferarum,
Et ſupra uatem multa pependit auis.
Ipſe ſed ingrato iacuit laceratus ab urſo,
Hæc tamen ut res eſt facta, ita ficta alia eſt.

XXI De Rhinocerote.

Sollicitant pauidi dum Rhinocerota magiſtri,
Séq; diu magnæ colligit ira feræ.
Deſperabantur promiſſi prælia martis,
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Nanque grauem gemino cornu ſic extulit urſum,
Iactat ut impoſitas taurus in aſtra pilas.

De Carpophoro.

XXII Dorica quam certo uenabula dirigit ictu
Fortis adhuc teneri dextera Carpophori.
Ille tulit geminos facili ceruice iuuencos,
Illi ceſſit atrox bubalus, atque biſon,
Hunc leo cum fugeret præceps in tela cucurrit.
I nunc, et lentas corripe turba moras.

XXIII De Naumachia Domitiani.

Si quis ades longis ſerus ſpectator ab oris,
Cui lux prima ſacri muneris ipſa fuit,
Ne te decipiat ratibus naualis Enyo,

Et par unda fretis, hic modo terra fuit.
Non credis, ſpectes, dum laxent æquora martem;
Parua mora eſt, dices, hic modo pontus erat.

De Leandro.

Quod nocturna tibi Leandre pepercerit unda,
Deſine mirari, Cæſaris unda fuit.
Cum peteret dulces audax Leandrus amores,
Et feſſus tumidis iam premeretur aquis,
Sic miſer inſtantes affatus dicitur undas,
Parcite dum propero, mergite dum redeo.

De natatoribus.

Luſit Nereidum docilis chorus æquore toto,
Et uario faciles ordine pinxit aquas.
Fuſcina dente minax, nexu fuit anchora curuo
Credidimus remum, credidimusq; ratem,
Et gratum nautis ſydus fulgere laconum,
Lataq; perſpicuo uela tumere ſinu.
Quis tantas liquidis artes inuenit in undis?
Aut docuit luſus hos Thetis, aut didicit.

Blanditur Cæſari.

Sæcula Carpophorum Cæſar ſi priſca tuliſſent,
Iam nullum monſtris orbe fuiſſet opus.
Non Marathon taurum, Nemee frondoſa leonem,
Arcas Mænalium non timuiſſet aprum.
Hæc armata manus hydræ mors una fuiſſet,
Huic percuſſa foret tota chimæra ſemel.
Ignipedes poſſet ſine Colchide uincere tauros.
Soluere et Heſionen ſolus, et Andromeden.
Herculeæ laudis numeretur gloria, plus eſt
Bis denas pariter perdomuiſſe feras.

Laus Auguſti.

Auguſti laudes fuerant committere claſſes,
  Et freta nauali ſollicitare tuba.
Cæſaris hæc noſtri pars eſt quota, uidit in undis
  Et Thetis ignotas, & Galathea feras.
Vidit in æquoreo feruentes puluere currus,
  Et domini Triton ipſe putauit equos.
Dumq; parat ſæuis ratibus fera prælia Nereus,
  Abnuit in liquidis ire pedeſter aquis.
Quicquid & in circo ſpectatur, & amphitheatro,
  Diues Cæſarea præſtitit unda tibi.
Fucinus, & pigri taceantur ſtagna Neronis.
  Hanc norint unam ſecula Naumachiam.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMÁTON LIBER PRIMVS.

ſPERO ME SECVTVRVM IN libellis meis tale temperamentum, ut de illis queri non poſſit quiſquis de ſe bene ſenſerit, cum ſalua infimarum quoq; perſonarum reuerentia ludant, quæ antiquis authoribus defuit, ut nominibus non tantum ueris abuſi ſint, ſed etiam magnis. At mihi fama uilius conſtet, et probetur in me nouiſſimum ingenium. Abſit à iocorũ noſtrorum ſimplicitate malignus interpres, nec epigrammata mea ſcribat. Improbe facit, qui in alieno libro ingenioſus eſt. Laſciuam uerborum licentiam, id eſt epigrammáton linguam excuſarem, ſi meum eſſet

exemplum, ſic ſcripſit Catullus, ſic Marſus, ſic Pedo, ſic Getulicus, ſic quicunque perlegitur. Siquis tamen tam ambitioſe triſtis eſt, ut apud illum in nulla pagina latine loqui fas ſit, poteſt epiſtola, uel potius titulo contentus eſſe. Epigrammata illis ſcribuntur, qui ſolēt ſpectare florales. Non intret Cato theatrum noſtrũ, aut ſi intrauerit ſpectet. Videor mihi meo iure facturus ſi epiſtolam uerſibus clauſero.

Ad Catonem.

N oſſes iocoſæ dulces cum ſacrum Floræ,
F eſtosq́; luſus, & licentiam uulgi,
C ur in theatrum Cato ſeuere ueniſti?
A n ideo tantum ueneras, ut exires?

Ad lectorem.

H ic eſt, quem legis, ille, quem requiris
T oto notus in orbe Martialis,
A rgutis epigrammáton libellis,
C ui lector ſtudioſe, quod dediſti
V iuenti decus, atque ſentienti,
R ari poſt cineres habent poetæ.

Ad Librum ſuum.

A rgiletanas mauis habitare tabernas,
Cum tibi parue liber ſcrinia noſtra uacent.
N eſcis heu neſcis dominæ faſtidia Romæ.
Crede mihi nimium Martia turba ſapit.
M aiores nuſquam rhonchi, iuuenesq́;, ſenesq́;,
Et pueri naſum Rhinocerotis habent.
A udieris cum grande ſophos, dum baſia captus,
Ibis ab excuſſo miſſus in aſtra ſago.

Sed tu ne toties domini patiare lituras,
Néue notet luſus triſtis arundo tuos.
Aethereas laſciue cupis uolitare per auras,
I fuge, ſed poteras tutior eſſe domi.

Ad lectorem ubi libri uenales.

Qui tecum cupis eſſe meos ubicunque libellos,
Et comites longæ quæris habere uiæ,
Hos eme, quos arctat breuibus membrana tabellis.
Scrinia da magnis, me manus una capit.
Ne tamen ignores ubi ſim uenalis, & erres
Vrbe uagus tota, me duce certus eris.
Libertum docti Lucenſis quære Secundum
Limina poſt pacis, Palladiumq́; forum.

Ad Cæſarem.

Contigeris noſtros Cæſar ſi forte libellos,
Terrarum dominum pone ſuperalium.
Conſueuere iocos ueſtri quoque ferre triumphi,
Materiam dictis nec pudet eſſe ducem.
Qua Thymelen ſpectas, deriſoremq́; Latinum,
Illa fronte precor carmina noſtra legas.
Innocuos cenſura poteſt permittere luſus.
Laſciua eſt nobis pagina, uita proba eſt.

Ad Marcum.

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis,
Vis puto cum libro Marce natare tuo.

De leone Cæſaris.

Aethereas aquila puerum portante per auras
Illæſum timidis unguibus hæſit onus,
Nunc ſua Cæſareos exorat præda leones,
Tutus & ingenti ludit in ore lepus.

Quæ maiora putas miracula? ſummus utriſque
Author adeſt, hæc ſunt Cæſaris, illa Iouis.

Ad Maximum de columba Stellæ.

Stellæ delicium mei columba
Verona licet audiente dicam
Vicit Maxime paſſerem Catulli.
Tanto Stella meus tuo Catullo,
Quanto paſſere maior eſt columba.

Deciani dogma laudat.

Quod magni Thraſeæ, conſumatiq; Catonis
Dogmata ſic ſequeris, ſaluus ut eſſe uelis,
Pectore nec nudo ſtrictos incurris in enſes,
Quod feciſſe uelim te, Deciane facis.
Nolo uirum, facili redimit qui ſanguine famam,
Hunc uolo, laudari qui ſine morte poteſt.

Iocatur in Cottam.

Bellus homo, et magnus uis idem Cotta uideri,
Sed qui bellus homo eſt Cotta, puſillus homo eſt.

De Gemello, et Maronilla.

Petit Gemellus nuptias Maronillæ,
Et cupit, et inſtat, et precatur, et donat.
Adeo'ne pulchra eſt? immo fœdius nil eſt.
Quid ergo in illa appetitur, et placet, et tuſſit.

Ad Sextilianum potorem.

Cum data ſint equiti bis quinque numiſmata, quare
Bis decies ſolus Sextiliane bibis?
Iam defeciſſet portanteis calda miniſtros,
Si non potares Sextiliane merum.

De Regulo.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,

Canáq; ſulphureis albula fumat aquis.
R ura, nemusq́; ſacrum, dilectáq; iugera muſis
Signat uicina quartus ab urbe lapis.
H ic rudis æſtiuas præſtabat porticus umbras,
Heu quam penè nouum porticus auſa nefas.
N am ſubito collapſa ruit, cum mole ſub illa
Geſtatus biiugis Regulus eſſet equis.
N imirum timuit noſtras fortuna querelas,
Quæ par tam magnæ non erat inuidiæ.
N unc & damna iuuant, ſunt ipſa pericula tanti
Stantia non poterant tecta probare Deos.

De Arria, & Pæto.

C aſta ſuo gladium cum traderet Arria Pæto,
Quem de uiſceribus traxerat ipſa ſuis,
S i qua fides, uulnus, quod feci, non dolet, inquit,
Sed quod tu facies, hoc mihi Pæte dolet.

Ad Cæſarem.

D elitias Cæſar, luſusq́;, iocosq́; leonum
Vidimus, hoc etiam præſtat arena tibi.
C um prenſus blando toties à dente rediret,
Et per aperta uagus curreret ora lepus.
V nde poteſt auidus captæ leo parcere prædæ?
Sed tamen eſſe tuus dicitur, ergo poteſt.

De Leone, & lepore.

R ictibus his tauros non eripuere magiſtri,
Per quos præda furax, itq́;, reditq́; lepus,
Quodq́; magis mirum, uelocior exit ab hoſte,
Nec nihil à tanta nobilitate refert.
T utior in ſola non eſt cum currit arena,
Nec caueæ tanta conditur ille fide,

Si uitare canum morſus lepus improbe quæris,
Ad quæ confugias ora leonis habes.

Ad Licianum de Hiſpaniæ locis.

Vir celtiberis non tacende gentibus,
Noſtræq; laus Hiſpaniæ,
Videbis altam Liciane Bilbilim
Equis, et armis nobilem,
Sterilemq; canum niuibus effractis ſacrum
Vada Veronem montibus.
Et delicati dulce Botrodi nemus,
Pomona quod felix amat.
Tepida natabis lene Cogedi uada,
Molleſq; nympharum lacus,
Quibus remiſſum corpus aſtringes breui
Salone, qui ferrum gelat.
Præſtabit illic ipſa figendas prope
Voberta prendenti feras.
Aeſtus ſerenos aureo frangens Tago
Obſcurus umbris arborum.
Auidam rigens Dircenna placabit ſitim,
Et Nemea, quæ uincit niues.
At cum December canus, & Bruma impotens
Aquilone rauco mugiet,
Aprica repetes Tarraconis littora,
Tuamq; Laletaniam.
Ibi illigatas mollibus damas plagis
Mactabis & uernos apros,
Leporemq; forti callidum rumpes equo
Ceruos relinques uillico.
Vicina in ipſum ſylua deſcendet focum

Infante cinctus ſordido.
Vocabitur uenator, et ueniet tibi
Conuiua clamatus prope
Lunata nuſquam pellis, et nuſquam toga,
Olidæq; ueſtes muricæ.
Procul horridus liburnus, et querulus cliens,
Imperia uiduarum procul.
Non rumpet altum pallidus ſomnum reus,
Sed mane totum dormies.
Mercetur alius grande, et inſanum ſophos,
Miſerere tu felicium,
Veróq; fruere non ſuperbus gaudio,
Dum Sura laudatur tuus.
Non impudenter uitæ, quod reliquum eſt, petit,
Cum fama, quod ſatis eſt, habet.

Iocus ex Homero in Cocum.

Si tibi Miſtyllus cocus Aemiliane uocatur,
Dicetur quare non Taratalla mihi?

Ad leporem.

Non facit ad ſæuos ceruix, niſi prima, leones,
Quid fugis hos dentes ambitioſe lepus?
Scilicet à magnis ad te deſcendere tauris,
Et quæ non cernunt, frangere colla uelint.
Deſperanda tibi eſt ingentis gloria fati,
Non potes hoc tenuis præda ſub hoſte mori.

Quintianum facit aſſertorem.

Commendo tibi Quintiane noſtros,
Noſtros dicere ſi tamen libellos
Poſſum, quos recitat tuus poeta,
Si de ſeruitio graui querantur,

Aſſertor

Aſſertor uenias, ſatiſq́; præſtes,
Et cum ſe dominum uocabit ille,
Dicas eſſe meos, manuq́; miſſos.
Hoc ſi terq́;, quaterq́; clamitaris,
Impones plagiario pudorem.

Ad Fidentinum.

Vna eſt in noſtris tua Fidentine libellis
Pagina, ſed certa domini ſignata figura,
Quæ tua traducit manifeſto carmina furto,
Sic interpoſito uilis contaminat uncto
Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus.
Sic Arretinæ uiolant Cryſtallina teſtæ.
Sic niger in ripis errat cum forte Cayſtri,
Inter ledæos ridetur coruus olores.
Sic ubi multiſona feruet ſacer Atthide lucus,
Improba cecropias offendit pica querelas.
Indice non opus eſt noſtris, nec uindice libris,
Stat contra, dicitq́; tibi tua pagina, fur es.

De amicorum iudicio.

Si quid Fuſce uacas adhuc amari.
Nam ſunt hinc tibi, ſunt & hinc amici,
Vnum, ſi supereſt, locum rogamus,
Nec me, quod tibi ſum nouus, recuſes,
Omnes hoc ueteres tui fuerunt.
Tu tantum inſpice, qui nouus paratur,
An poſſit fieri uetus ſodalis.

Ad Frontonem de uoto uitæ ſuæ.

Vota tui breuiter ſi uis cognoſcere Marci
Clarum militiæ Fronto, togæq́; decus,
Hoc petit eſſe ſui, nec magni ruris arator,

Sordidaq́; in paruis ocia rebus amat.
Quiſquam picta colit Spartani frigora ſaxi,
Et matutinum portat ineptus aue.
Cui licet exigui nemoris, rurisq́; beati
Ante focum plenas explicuiſſe plagas.
Et piſcem tremula ſalientem ducere ſeta,
Flauaq́; de rubro promere mella cado.
Pinguis inæquales onerat cui uillica menſas,
Et ſua non emptus præparat oua cinis.
Non amet hanc uitam, quiſquis me non amat, opto,
Viuat et urbanis albus in officiis.

Ad Cauponem.

Continuis uexata madet uindemia nimbis,
Non potes, ut cuperes, uendere Caupo merum.

Ad Flaccum.

Qualem Flacce uelim quæris, nolimue puellam?
Nolo nimis facilem, difficilemq́; nimis.
Illud quod medium eſt, atq; inter utrũq; probamus,
Nec uolo, quod cruciat, nec uolo, quod ſatiat.

De pueri pretio.

Milia pro puero centum me mango popoſcit,
Riſi ego, ſed Phœbus protinus illa dedit.
Hoc dolet, et queritur, dolet hoc mea mentula mecum,
Laudaturq́; meam Phœbus in inuidiam.
Sed ſeſtertiolum donauit mentula Phœbo
Bis decies, hoc da tu mihi, pluris emam.

Ad Flaccum de ſportula.

Dat Baiana mihi quadrantes ſportula centum.
Inter delicias quid facit iſta fames.
Redde lupi nobis, tenebroſaq́; balnea Grylli?

Tam male cum cœnem, cur bene Flacce lauor?

De Lepore, & Leone.

Intres ampla licet torui lepus ora leonis,
Eſſe tamen uacuo ſe leo dente putat,
Quod ruet in tergum, uel quos procumbet in armos
Alta iuuencorum uulnera figet ubi?
Quid fruſtra nemorum dominum, regemq́; fatigas?
Non niſi delecta paſcitur ille fera.

Ad Licianum, ſcriptores unde.

Verona docti ſyllabas amat uatis.
Marone felix Mantua eſt.
Cenſetur Apona Liuio ſuo tellus,
Stellaq́;, nec Flacco minus.
Apollodoro plaudit imbrifer Nilus.
Naſone Peligni ſonant.
Duosq́; Senecas, unicumq́; Lucanum
Facunda loquitur Corduba.
Gaudent iocoſæ Canio ſuo Gades,
Emerita Deciano meo.
Te Liciane gloriabitur noſtra,
Nec me tacebit Bilbilis.

De Leuina caſta, & ad Baias adultera.

Caſta nec antiquis cedens Leuina Sabinis,
Et quamuis tetrico triſtior ipſa uiro.
Dum modo Lucrino, modo ſe præmittit Auerno,
Et dum Baianis ſæpe fouetur aquis.
Incidit in flammas, iuuenemq́; ſecuta relicto
Coniuge, Penelope uenit, abit Helene.

Ad Celerem.

Vt recitem tibi noſtra rogas epigrámmata, nolo,

Non audire celer, ſed recitare cupis.

Ad Fabullam ambitioſam in laude,

B ella es, nouimus, et puella, uerum eſt.
E t diues, quis enim poteſt negare?
S ed dum te nimium Fabulla laudas,
N ec diues, neque bella, nec puella es.

Ad Cecilianum de. g. et. d. ficus.

C um dixi ficus rides quaſi barbara uerba,
Et dici ficos Ceciliane iubes.
D icemus ficus, quas ſcimus in arbore naſci,
Dicemus ficos Ceciliane tuos.

Ad furem de libro ſuo.

E rras meorum fur auare librorum,
F ieri poetam poſſe qui putas tanti,
S criptura quanti conſtet, et tomus uilis.
N on ſex paratur, aut decem ſophos nummis.
S ecreta quære carmina, & rudes curas,
Q uas nouit unus, ſcrinioq; ſignatas
C uſtodit ipſe uirginis pater chartæ,
Q uæ trita duro non inhorruit mento.
M utare dominum non poteſt liber notus,
S ed pumicata fronte ſiquis eſt nondum
N ec umbilicis cultus, atque membrana,
M ercare tales ab eo nec ſciet quiſquam.
A liena quiſquis recitat, & quærit famam
N on emere librum, ſed ſilentium debet.

Ad Chærulum.

L iber homo es nimium dicis mihi Chærule ſemper.
In te qui dicit Chærule, liber homo eſt.

De Ruffo, & Neuia.

Quicquid agit Ruffus nihil eſt, niſi Neuia Ruffo,
Si gaudet, ſi flet, ſi tacet, hanc loquitur.
Cœnat. propinat. poſcit. negat. innuit, una eſt
Neuia, ſi non ſit Neuia, mutus erit.
Scriberet heſterna patri cum luce ſalutem,
Neuia lux, inquit, Neuia numen aue.
Hæc legit, & ridet demiſſo Neuia uultu,
Neuia non una eſt, quid uir inepte furis?

Ad Maximum.

Cepit Maxime Pana, quæ ſolebat
Nunc oſtendere Canium, Terentos.

Ad librum.

Vade ſalutatum, pro me liber ire iuberis
Ad Proculi nitidos officioſe lares.
Quæris iter? dicam, uicinum Caſtora canæ
Tranſibis Veſtæ, uirgineamq; domum.
Inde ſacro ueneranda petes pallatia cliuo,
Plurima qua ſummi fulget imago ducis.
Nec te detineat miri radiata coloſſi,
Quæ Rhodium moles uincere gaudet opus.
Flecte uias hac, qua madidi ſunt tecta Lyæi,
Et Cybeles picto ſtat Corybante Tholus.
Protinus à leua clari ſub fronte penates,
Atriáq; excelſæ ſunt adeunda domus.
Hanc pete, ne metuas faſtus, limenq; ſuperbum,
Nulla magis toto ianua poſte patet.
Nec propior quam Phœbus amat, doctæq; ſorores.
Si dicet, quare non tamen ipſe uenit,
Sic licet excuſes, quia qualiacunque leguntur

Iſta, ſalutator ſcribere non potuit.

Ad ſomnum.

Næuia ſex cyathis ſeptem Iuſtina bibatur.
 Quinque Lycas. Lyde quattuor. Ida tribus.
Omnis ab infuſo numeretur amica falerno,
 Et quia nulla uenit, tu mihi ſomne ueni.

Ad Fidentinum.

Noſtris uerſibus eſſe te poetam
Fidentine putas, cupiſq; credi?
Sic dentata ſibi uidetur Aegle,
Emptis oſſibus, indicoq; cornu.
Sic quæ nigrior eſt cadente moro,
Ceruſſata ſibi placet lycoris.
Hac etiam ratione, qua poeta es,
Caluus cum fueris, eris comatus.

Ad Cæcilianum.

Nullus in urbe fuit tota, qui tangere uellet
 Vxorem gratis Cæciliane tuam,
Dum licuit, ſed nunc poſitis cuſtodibus, ingens
 Turba fututorum eſt, ingenioſus homo es.

Ad Paulam.

Mœchus erat, poteras tamen hoc tu Paula negare.
 Ecce uir eſt. nunquid Paula negare potes?

De Lino.

Dimidium donare Lino, quam credere totum,
 Qui mauult, mauult perdere dimidium.

Ad Flaccum.

O mihi curarum pretium non uile mearum
 Flacce Antenorei ſpes & alumne laris.
Pierios differ cantuſq;, choroſq; ſororum,

Aes dabit ex iſtis nulla puella tibi.
Quid petis à Phœbo? nummos habet arca Mineruæ.
Hæc ſapit, hæc omnis fœnerat una deos.
Quid poſſunt hederæ Bacchi dare? Palladis arbor
Inclinat uarias pondere nigra comas.
Præter aquas Helicon, & ſerta, lyrasq́; deorum
Nil habet, & magnum ſemper inane ſophos.
Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permeſſidos unda?
Romanum propius, diuitiusq́; forum eſt.
Illic æra ſonant, at circùm pulpita noſtra,
Et ſteriles cathedras baſia ſola crepant.

De Carino.

Pulchre ualet Carinus, & tamen pallet.
Parce bibit Carinus, & tamen pallet.
Bene concoquit Carinus, & tamen pallet.
Tingit cutem Carinus, & tamen pallet.
Cunnum Carinus lingit, & tamen pallet.

De Feſto.

Indignas premeret peſtis cum tabida fauces,
Inq́; ipſos uultus ſerperet atra lues,
Siccis ipſe genis flentes hortatus amicos
Decreuit ſtygios Feſtus adire lacus.
Nec tamen obſcuro pia polluit ora ueneno,
Aut torſit lenta triſtia fata fame.
Sanctam Romana uitam, ſed morte peregit,
Dimiſitq́; animam nobiliore rogo.
Hanc mortem fatis magni præferre Catonis
Fama poteſt, huius Cæſar amicus erat.

Ad Attalum.

Semper agis cauſas, & res agis Attale ſemper.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Eſt, non eſt, quod agas, Attale ſemper agis.
Si res, & cauſæ deſunt, agis Attale mulas.
Attale, ne quod agas deſit, agas animam.

Ad Canum.

Sportula Cane tibi ſuprema nocte petita eſt,
Occidit, puto te Cane, quod una fuit.

Ad Soſibianum.

E ſeruo ſcis te genitum, blandéq; fateris,
Cum dicis dominum Soſibiane patrem.

De Regulo.

Hæc quæ puluere diſſipata multo
Longas porticus explicat ruinas,
En quanto iacet abſoluta caſu.
Tectis nam modo Regulus ſub illis
Geſtatus fuerat, receſſeratq;.
Victa eſt pondere cum ſuo repente,
Et poſtquam dominum nihil timebat,
Securo ruit incruenta damno.
Tantæ Regule poſt metum querelæ,
Quis curam neget eſſe te deorum,
Propter quem fuit innocens ruina?

De Manuella.

Os, & labra tibi lingit Manuella catellus,
Non miror merdas ſi libet eſſe cani.

De Quirinali.

Vxorem habendam non putat Quirinalis,
Cum uult habere filios, & inuenit,
Quo poſſit iſtud more, futuit ancillas,
Domumq;, & agros implet equitibus uernis.
Pater familiæ uerus eſt Quirinalis.

De Mario.

Venderet excultos colles cum præco facetus,
Atque ſuburbani iugera pulchra ſoli,
Errat ait, ſi quis Mario putat eſſe neceſſe
Vendere, nil debet, fœnerat immo magis.
Quæ ratio eſt igitur? ſeruos ubi perdidit omneis,
Et pecus, & fructus, non amat inde locum.
Quis faceret pretium, niſi qui ſua perdere uellet
Omnia? ſic Mario noxius hæret ager.

De Nouio Microſpiſo.

Vicinus meus eſt, manuq́; tangi
De noſtris Nouius poteſt feneſtris.
Quis non inuideat mihi, putetq́;
Horis omnibus eſſe me beatum,
Iuncto cui liceat frui ſodale?
Tam longe eſt mihi, quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen.
Non conuiuere, nec uidere ſaltem,
Non audire licet, nec urbe tota
Quiſquam eſt tam prope, tam proculq́; nobis.
Migrandum eſt mihi longius, uel illi.
Vicinus Nouio, uel inquilinus
Sit, ſiquis Nouium uidere non uult.

Ad Feſcœniam.

Ne grauis heſterno fragres Feſcœnnia uino
Paſtillos Coſmi luxurioſa uoras.
Iſta linunt dentes ientacula, ſed nihil obſtat
Extremo ructus cum uenit à barathro.
Quid, quod olet grauius mixtum diapaſmate uirus,
Atque duplex animæ longius exit odor?

Notas ergo nimis fraudes, deprenſáq; furta
  Iam tollas, & ſis ebria ſimpliciter.

Ad Alcimum.

Alcime, quem raptum domino creſcentibus annis
  Labicana leui cæſpite uelat humus,
Accipe non phario nutantia pondera ſaxo,
  Quæ cineri uanus dat ruitura labor.
Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras,
  Quæq; uirent lachrymis humida prata meis.
Accipe care puer noſtri monumenta doloris,
  Hic tibi perpetuo tempore uiuit honor.
Cum mihi ſupremos Lacheſis perneuerit annos,
  Non aliter cineres mando iacere meos.

Ad Cinnam.

Garris in aurem ſemper omnibus Cinna.
Garris & illud, teſte quod licet turba.
Rides in aurem, quereris. arguis. ploras.
Cantas in aurem. iudicas. taces. clamas.
Adeo ne penitus ſedit hic tibi morbus,
Vt ſæpe in aurem Cinna Cæſarem laudes.

Ad Baſſam tribadem.

Quod nunquam maribus iūctam te Baſſa uidebam,
  Quód'q; tibi mœchum fabula nulla dabat.
Omnis & officium circa te ſemper obibat
  Turba tui ſexus, non adeunte uiro.
Eſſe uidebaris fateor Lucretia nobis,
  At tu, pro facinus Baſſa, fututor eras.
Inter ſe geminos audes committere cunnos,
  Mentitur'q; uirum prodigioſa Venus.
Commenta es dignum Thebano ænigmate monſtrū,

Hic ubi uir non eſt, ut ſit adulterium.

Ad Lælium.

C*um tua non edas, carpis mea carmina* L*æli.*
C*arpere uel noli noſtra, uel ede tua.*

Ad Mamurianum.

S *æpe mihi queritur non ſiccis* C*eſtos ocellis,*
T*angi ſe digito* M*amuriane tuo.*
N *on opus eſt digito, totum tibi* C*eſton habeto,*
S*i deeſt nil aliud* M*amuriane tibi.*
S *ed ſi nec focus eſt, nudi nec ſponda grabati,*
N*ec curtus* C*hiones,* A*ntiopéſue calix.*
C *ærea ſi pendet lumbis, & trita lacerna,*
D*imidiasq; nates* G*allica palla tegit.*
P *aſceris et nigræ ſolo nidore culinæ,*
E*t bibis immundam cum cane pronus aquam.*
N *on culum, neq; enim eſt culus, qui non cacat olim,*
S*ed fodiam digito, qui ſupereſt, oculum.*
N *ec me zelotypum, nec dixeris eſſe malignum.*
D*enique* P*ædica* M*amuriane ſatur.*

De Aquino.

F *abritio iunctus fido requieſcit* A*quinus,*
Q*ui prior elyſias gaudet abiſſe domos.*
A *ra duplex primi teſtatur munera pili.*
P*lus tamen eſt, titulo quod breuiore legis.*
F *unctus uterque ſacro laudatæ fœdere uitæ,*
F*amáq; quod raro nouit, amicus erat.*

Ad Aeglen fellatricem.

C *antaſti male, dum fututa es* A*egle,*
I*am cantas bene, baſianda non es.*

Ad Helium.

Quod clamas ſemper, quod agẽtibus obſtrepis Heli,
Non facis hoc gratis, accipis ut taceas.

Ad Sca̅zontem de fellatore quodam.

Si non moleſtum eſt, teq́; non piget Scazon,
Noſtro rogamus pauca uerba Materno
Dicas in aurem, ſic ut audiat ſolus.
Amator ille triſtium lacernarum,
Et bæticatus, atque leucophæatus,
Qui coccinatos non putat uiros eſſe,
Amethyſtinasq́; mulierum uocat ueſtes,
Natiua laudat, habeat, & licet ſemper
Fuſcos colores, galbanos habet mores,
Rogabit, unde ſuſpicer uirum mollem.
Vnà lauamur, aſpicat nihil ſurſum,
Sed ſpectat oculis deuorantibus drauco s,
Nec ocioſis mentulas uidet labris.
Quæris quis hic ſit? excidit mihi nomen.

Ad Neuolum cauſidicum.

Cum clamant omnes, loqueris tu Neuole ſemper,
Et te patronum, cauſidicumq́; putas.
Hac ratione poteſt nemo non eſſe diſertus.
Ecce tacent omnes, Neuole dic aliquid.

Ad Flaccum.

Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat,
Sed nil patrono porrigit, hæc chiragra eſt.

Ad Calenum auarum.

Non plenum modo uicies habebas,
Sed tam prodigus, atque liberalis,
Et tam lautus eras Calene, ut omnes

O ptarent tibi centies amici.
A udit uota Deus, preceſq; noſtras,
A tque intra puto ſeptimas calendas
M ortes hoc tibi quattuor dederunt.
A t tu ſic quaſi non foret relictum,
S ed raptum tibi centies, abiſti
I n tantam miſer eſuritionem,
V t conuiuia ſumptuoſiora,
T oto quæ ſemel apparas in anno,
N igræ ſordibus explices monetæ,
E t ſeptem ueteres tui ſodales
C onſtemus tibi plumbea ſelibra.
Q uid dignum meritis precemur iſtis?
O ptemus tibi milies Calene,
H oc ſi contigerit, fame peribis.

De Afra uetula.

M ammas, atque tatas habet Afra, ſed ipſa tatarum
Dici, & mammarum maxima mamma poteſt.

De Afro Demetrio.

I lla manus quondam ſtudiorum fida meorum,
Et felix domino, notaq; Cæſaribus,
D eſtituit primos uirides Demetrius annos,
Q uarta tribus luſtris addita meſſis erat.
N e tamen ad ſtygias famulus deſcenderet umbras,
Vreret implicitum cum ſcelerata lues
C auimus, & domini ius omne remiſimus ægro,
Munere dignus erat conualuiſſe meo.
S enſit deficiens ſua præmia, meq; patronum
Dixit ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim.

Qui pinxit Venerem tuam Lycori,
Blanditus, puto, pictor eſt Mineruæ.

Ad Scæuolam.

Si dederint ſuperi decies mihi millia centum,
Dicebas nondum Scæuola factus eques.
Qualiter o uiuam, quam large, quamq; beate.
Riſerunt faciles, & tribuere Dei.
Sordidior multo poſt hoc toga, penula peior.
Calceus eſt ſarta terq;, quaterq; cute,
Deq; decem plures ſemper ſeruantur oliuæ.
Explicat & cœnas unica menſa duas.
Et Veientani bibitur fæx craſſa Rubelli.
Aſſe cicer tepidum conſtat, & aſſe Venus.
In ius o fallax, atque inficiator eamus,
Aut uiue, aut decies Scæuola redde Deis.

Ad Iulium.

O mihi poſt nullos Iuli memorande ſodales,
Si quid longa fides, canaq; iura ualent.
Bis iam pene tibi conſul trigeſimus inſtat,
Et numerat paucos uix tua uita dies.
Non bene diſtuleris, uideas quod poſſe negari,
Et ſolum hoc ducas, quod fuit eſſe tuum.
Expectant curæq;, catenatiq; labores.
Gaudia non remeant, ſed fugitiua uolant.
Hæc utraque manu, complexuq; aſſere toto
Sæpe fluunt, immo ſic quoque lapſa ſinu.
Non eſt crede mihi ſapientis dicere uiuam.
Sera nimis uita eſt craſtina. uiue hodie.

Ad Auitum.

Sunt bona, ſunt quædā mediocria, ſunt mala plura,
Quæ legis, hic aliter non fit Auite liber.

Ad Titum.

Cogit me Titus actitare cauſas,
Et dicit mihi ſæpe, magna res eſt.
Res magna eſt Tite, quam facit Colonus.

Ad Tuccam.

Quid te Tucca iuuat uetulo miſcere falerno
In uaticanis condita muſta cadis?
Quid tantum fecere boni tibi peſſima uina,
Aut quid fecerunt optima uina mali?
De nobis facile eſt, ſcelus eſt iugulare falernum,
Et dare campano toxica ſæua mero.
Conuiuæ meruere tui fortaſſe perire,
Amphora non meruit tam pretioſa mori.

Ad Aeliam.

Si memini fuerant tibi quattuor Aelia dentes.
Expuit una duos tuſſis, & una duos.
Iam ſecura potes totis tuſſire diebus.
Nil iſtic quod agat, tertia tuſſis habet.

Ad Cæcilianum.

Dic mihi, quis furor eſt, turba ſpectante uocata,
Solus boletos Cæciliane uoras?
Quid dignum tanto, uentriq́; gulæq́; precabor?
Boletum, qualem Claudius edit, edas.

De Porſena, & Mutio Scæuola.

Dum peteret Regem decepta ſatellite dextra,
Iniecit ſacris ſe peritura focis.
Sed tam ſæua pius miracula non tulit hoſtis,
Et raptum flammis iuſſit abire uirum.

Vrere quam potuit contempto Mutius igne,
Hanc ſpectare manum Porſena non potuit.
Maior deceptæ fama eſt, & gloria dextræ.
Si non erraſſet fecerat illa minus.

De Leone, et Lepore.

Quid nunc ſæua fugis placidi lepus ora leonis,
Frangere tam paruas non didicere feras,
Seruantur magnis iſti ceruicibus ungues,
Nec gaudet tenui ſanguine tanta ſitis.
Præda canum lepus eſt, uaſtos non implet hiatus.
Non timeat Dacus Cæſaris arma puer.

Ad Cottam.

Inuitas nullum, niſi cum quo Cotta lauaris,
Et dant conuiuam balnea ſola tibi.
Mirabar quare nunquam me Cotta uocaſſes,
Iam ſcio me nudum diſplicuiſſe tibi.

Ad Decianum.

Aſpicis incomptis Illum Deciane capillis,
Cuius & ipſe times triſte ſupercilium.
Qui loquitur Curios, aſſertoresq; Camillos,
Nolito Fronti credere, nupſit heri.

Ad Fauſtinum.

Ede tuos tandem populo Fauſtine libellos,
Et cultum docto pectore profer opus.
Quod nec Cecropiæ damnent Pandionis arces,
Nec ſileant noſtri, prætereantq; ſenes.
Ante fores ſtantem dubitas admittere famam,
Teq; piget curæ prænia ferre tuæ.
Poſt te uicturæ, per te quoque uiuere chartæ
Incipiant, cineri gloria ſera uenit.

Ad Sextilianum.

Sextiliane bibis quantum ſubſellia quinque
Solus, aqua toties ebrius eſſe potes.
Nec conſeſſorum uicina numiſmata tantum,
Aera ſed à cuneis ulteriora petis.
Non hæc pelignis agitur uindemia prælis,
Vua nec in tuſcis naſcitur iſta iugis.
Teſta, ſed antiqui felix ſiccatur Opimi,
Egerit & nigros maſſica cella cados,
A caupone tibi fæx laletana petatur,
Si pluſquam decies Sextiliane bibis.

Ad Procillum.

Heſterna tibi nocte dixeramus,
Quincunces puto poſt decem peractos,
Cœnares hodie Procille mecum.
Tu factam tibi rem ſtatim putaſti,
Et non ſobria uerba ſubnotaſti
Exemplo nimium periculoſo.
Μισῶ μνάμονα συμπότην προκῖλλε.

De Acerra.

Heſterno fœtere mero, qui credit Acerram
Fallitur. in lucem ſemper Acerra bibit.

Ad Fidentinum.

Fama refert noſtros te Fidentine libellos,
Non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea uis dici, gratis tibi carmina mittam.
Si dici tua uis, hæc eme, ne mea ſint.

De Diaulo medico.

Chirurgus fuerat, nunc eſt ueſpillo Diaulus.
Cœpit, quod poterat, Clinicus eſſe modo.

De Encolpo.

Hos tibi Phœbe uouet totos à uertice crines
  Encolpus, domini Centurionis amor.
Grata pudens meriti tulerit cum præmia pili,
  Quamprimum longas Phœbe recide comas.
Dum nulla teneri ſordent lanugine uultus,
  Dumq́; decent fuſæ lactea colla iubæ,
Utq́; tuis longum, dominusq́;, puerq́; fruatur
  Muneribus, tonſum fac cito, ſero uirum.

Ad Sabidium.

Non amo te Sabidi, nec poſſum dicere quare.
  Hoc tantum poſſum dicere, non amo te.

De Gellia.

Amiſſum non flet, cum ſola eſt Gellia, patrem.
  Si quis adeſt, iuſsæ proſiliunt lachrymæ.
Non luget, quiſquis laudari Gellia quærit.
  Ille dolet uere, qui ſine teſte dolet.

Ad Leſbiam.

Incuſtoditis, & apertis Leſbia ſemper
  Liminibus peccas, nec tua furta tegis.
Et plus ſpectator, quam te delectat adulter.
  Nec ſunt grata tibi gaudia, ſi qua latent.
At meretrix abigit teſtem uelóq;, ſeráq;,
  Raráq;, ſi memini, fornice rima patet.
A Chione ſaltem, uel ab Helide diſce pudorem,
  Abſcondunt ſpurcas hæc monimenta lupas.
Nunquid dura tibi nimium cenſura uidetur?
  Deprehendi ueto te Leſbia, non futui.

Ad Cornelium.

Verſus ſcribere me parum ſeueros,

Nec quos perlegat in ſchola magiſter
Corneli quereris, ſed ii libelli
Tanquam coniugibus ſuis mariti
Non poſſunt ſine mentula placere.
Quid ſi me iubeas Thalaſſionem
Verbis dicere non Thalaſſionis.
Quis floralia ueſtit, & ſtolatum
Permittit meretricibus pudorem?
Lex hæc carminibus data eſt iocoſis,
Ne poſſint, niſi pruriant, iuuare.
Quare depoſita ſeueritate
Parcas luſibus, & iocis rogamus.
Nec caſtrare uelis meos libellos,
Gallo turpius eſt nihil Priapo.

Ad Lucanum, & Tullum.

Si Lucane tibi, uel ſi tibi Tulle darentur,
Qualia ledæi fata lacones habent.
Nobilis hæc eſſet pietatis rixa duobus,
Quod pro fratre mori uellet uterque prior.
Diceret, infernas ſi quis prior iſſet ad umbras,
Viue tuo frater tempore, uiue meo.

Ad Baſſam.

Ventris onus miſero, nec te pudet, excipis auro,
Baſſa bibis uitro, carius ergo cacas.

Ad Fidentinum.

Quem recitas meus eſt o Fidentine libellus,
Sed male cum recitas, incipit, eſſe tuus.

Ad Decianum.

Si quis erit, raros inter numerandus amicos,
Quales priſca fides, famaq; nouit auos.

Si quis Cecropiæ madidus, latiæq; Mineruæ
Artibus, & uera ſimplicitate bonus,
Si quis erit recti cuſtos, imitator honeſti,
Et nihil arcano qui roget ore Deos.
Si quis erit magnæ ſubnixus robore mentis,
Diſpeream, ſi non hic Decianus erit.

Ad Liuidum.

Qui ducis uultus, & non legis iſta libenter,
Omnibus inuideas Liuide, nemo tibi.

In Cæcilium.

Vrbanus tibi Cæcili uideris.
Non es, crede mihi. quid ergo? uerna es.
Hoc quod tranſtyberinus ambulator,
Qui pallentia ſulphurata, fractis
Permutat uitreis. quod ocioſæ
Vendit qui madidum cicer coronæ.
Quod cuſtos, dominusq; uiperarum.
Quod uiles pueri ſalariorum.
Quod fumantia, qui tomacla raucis
Circumfert tepidis cocus popinis.
Quod non optimus urbicus poeta.
Quod de gadibus improbus magiſter.
Quod bucca eſt ueteli loquax Cynædi.
Quare deſine iam tibi uideri,
Quod ſoli tibi Cæcili uideris.
Qui Galbam ſalibus tuis, & ipſum
Poſſes uincere Sextium caballum.
Non cuicunque datum eſt habere naſum.
Ludit. qui ſtolida procacitate,
Non eſt Ceſtius ille, ſed Caballus.

De Portia.

Coniugis audiſſet fatum cum Portia Bruti,
Et ſubtracta ſibi quæreret arma dolor,
Nondum ſcitis, ait, mortem non poſſe negari.
Credideram ſatis hoc uos docuiſſe patrem.
Dixit, & ardentes auido bibit ore fauillas.
I nunc, & ferrum turba moleſta nega.

In Mancinum.

Bis tibi triceni fuimus Mancine uocati,
Et poſitum eſt nobis nil here, præter aprum.
Non quæ de tardis ſeruantur uitibus uuæ,
Dulcibus aut certant quæ melimella fauis.
Non pira, quæ lenta pendent religata geneſta,
Aut imitata breues punica mala roſas.
Ruſtica lactantes, nec miſit fiſcina metas,
Nec de picenis uenit oliua cadis.
Nudus aper, ſed et hic minimus, qualiſq; necari
A non armato pumilione poteſt.
Et nihil inde datum eſt, tantum ſpectauimus omnes
Ponere aprum nobis, ſic & arena ſolet.
Ponatur tibi nullus aper poſt talia facta,
Sed tu ponaris, cui Caridemus, apro.

Ad Stellam.

Laſciuos leporum curſus, luſuſq; leonum,
Quod maior nobis charta, minorq; gerit.
Et bis idem facimus. nimium ſi Stella uidetur
Hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mihi.

De Libro ſuo.

Edita ne breuibus pereat mihi charta libellis,
Dicatur potius τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος.

Ad Aedilum.

Cum dicis propero, fac ſi facis Aedile, languet
Protinus, & ceſſat debilitata Venus.
Expectare iube, uelocius ibo retentus.
Aedile ſi properas, dic mihi ne properem.

De Diaulo medico.

Nuper erat medicus, nunc eſt Veſpillo Diaulus,
Quod Veſpillo facit, fecerat & medicus.

De littoribus Altini.

Aemula Baianis Altini littora uillis,
Et Phaethontei conſcia ſylua rogi.
Quemq; Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
Nupſit, ad Euganeos ſola puella lacus.
Et tu ledæo felix Aquileia Timauo.
Hic ubi ſeptenas Cyllarus hauſit aquas.
Vos eritis noſtræ portus, requieſq; ſenectæ,
Si iuris fuerint ocia noſtra ſui.

Ad Poſthumum.

Quod te mane domi toto non uidimus anno,
Vis dicam, quantum Poſthume perdiderim.
Tricenos puto bis, uicenos ter puto nummos.
Ignoſces, togulam Poſthume pluris emo.

Ad Auguſtum.

Sæpe meos laudare ſoles Auguſte libellos.
Inuidus ecce negat, non minus ergo ſoles.
Quid, quod honorato non ſola uoce dediſti,
Non alius poterat, quæ dare dona mihi.
Ecce iterum nigros contorſit liuidus ungues.
Da Cæſar tanto, tu magis ut doleat.

Ad Cloen.

Donaſti tenero Cloe Luperco
Hiſpanas, Tyriasq́;, coccinasq́;,
Indos. Sardonicas. Scythas. Smaragdos,
Et lotam tepido togam Galeſo,
Et centum numeros nouæ monetæ,
Et quicquid petit, uſque, & uſque donas.
Væ Glabraria, uæ tibi Miſella.
Nudam te ſtatuet tuus Lupercus.

Ad Pudentem.

Obſtat care Pudens noſtris ſua turba libellis,
Lectoremq́; frequens laſſat, & implet opus.
Rara iuuant. primis ſic maior gratia pomis.
Hyberne pretium ſic meruere roſæ.
Sic ſpoliatricem commendat Faſtus amicam,
Ianua nec iuuenem ſemper aperta tenet.
Sæpius in libro memoratur Perſius uno,
Quam leuis in tota Marſus amazonide.
Tu quoque de noſtris releges quæcunque libellis,
Eſſe puta ſolum. ſic tibi pluris erit.

Ad Piſcatorem.

Baiano procul à lacu monemus
Piſcator fuge, ne nocens recedas.
Sacris piſcibus hæ natantur undæ,
Qui norunt dominum, manumq́; lambunt,
Illam, qua nihil eſt in orbe maius.
Quid quod nomen habent, & ad magiſtri
Vocem quiſque ſui uenit citatus.
Hoc quondam Libys impius profundo,
Dum prædam calamo tremente ducit,
Raptis luminibus repente cæcus

C aptum non potuit uidere piſcem.
E t nunc ſacrilegos peroſus hamos,
B aianos ſedet ad lacus rogator.
A t tu dum potes innocens recede
I actis ſimplicibus cibis in undas,
E t piſces uenerare dedicatos.

Ad Hippodamum.

Quod cupis in noſtris, dicíq; legíq; libellis,
Et nonnullus honos creditur eſſe tibi.
N e ualeam, ſi non res eſt gratiſſima nobis,
Et uolo te chartis inſeruiſſe meis.
S ed tu nomen habes auerſum fonte ſororum
I mpoſitum, mater quod tibi dura dedit.
Quod neq; Melpomene, quod nec Polyhymnia poſſit,
Nec pia cum Phœbo dicere Calliope.
E rgo aliquod gratum muſis tibi nomen adopta.
Non ſemper belle dicitur Hippodamus.

De Ape electro incluſa.

E t latet, et lucet Phaethontide condita gutta,
Vt uideatur apis nectare clauſa ſuo.
D ignum tantorum pretium tulit illa laborum.
Credibile eſt ipſam ſic uoluiſſe mori.

Ad Soſibianum.

P lena laboratis habeas cum ſcrinia libris,
Emittis quare Soſibiane nihil?
E dent hæredes inquis mea carmina. quando?
Tempus erat iam te Soſibiane legi.

Ad Attalum.

S ordida cum tibi ſit, uerum tamen Attale dicit,
Quiſquis te niueam dicit habere togam.

De pugna damarum.

Frontibus aduerſis molles concurrere damas
Vidimus, et fati ſorte iacere pari.
Spectauere canes prædam, ſtupuitq; ſuperbus
Venator cultro nil ſupereſſe ſuo.
Vnde leues animi tanto caluere furore?
Sic pugnant tauri, ſic cecidere uiri.

Ad Olum.

Cana eſt barba tibi. nigra eſt coma. tingere barbam
Non potes, hæc cauſa eſt. ſed potes Ole comam.

Ad Afrum.

Centum Coranus, & ducenta Mancinus,
Trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,
Decies Sabellus, alterumq; Seranus.
Ex inſulis, fundiſq; tricies ſoldum,
Ex pecore redeunt ter ducenta Parmenſi.
Totis diebus Afer hoc mihi narras.
Et teneo melius iſta, quam meum nomen.
Numeres oportet aliquid, ut pati poſſim.
Quottidianam refice nauſeam nummis.
Audire gratis Afer iſta non poſſum.

Ad Gallam.

Galla nega, ſatiatur amor, niſi gaudia torquent,
Sed noli nimium Galla negare diu.

Ad Charinum.

Argenti genus omne comparaſti,
Et ſolus ueteres Myronis artes,
Solus Praxitelis manus, Scopæq;,
Solus Phidiaci toreuma cæli,
Solus Mentoreos habes labores.

Nec deſunt tibi uera glaniana,
Nec quæ Callaico linuntur auro,
Nec menſis anaglypta de patrus.
Argentum tamen inter omne miror,
Quare non habeas Charine purum?

Ad Poſthumum.

Atria Piſonum ſtabant cum ſtemmate toto,
Et docti Senecæ ter numeranda domus.
Prætulimus tantis ſolum te Poſthume regnis.
Pauper eras, & eques, ſed mihi conſul eras.
Tecum ter denas numeraui Poſthume brumas,
Communis nobis lectus & unus erat.
Iam donare potes, iam perdere, plenus honorum,
Largus opum. expecto, Poſthume quid facias.
Nil facis, & ſerum eſt alium mihi quærere regem.
Hoc fortuna placet? Poſthumus impoſuit.

In male recitantem.

Quid recitaturus circundas uellera collo?
Conueniunt noſtris auribus illa magis.

Ad Flaccum.

Si quis forte mihi poſſet præſtare roganti,
Audi, quem puerum Flacce locare uelim.
Niliacis primum puer hic naſcatur in oris.
Nequitiam tellus ſcit dare nulla magis.
Sit niue candidior, nanque in mareotide fuſca
Pulchrior eſt, quanto rarior iſte color.
Lumina ſyderibus certent, mollesq; flagellent
Colla comæ. tortas non amo Flacce comas.
Frons breuis, atq; modus breuiter ſit naribus uncis.
Peſtanis rubeant æmula labra roſis.

Sæpe & nolentem cogat, nolitq́; uolentem.
Liberior domino ſæpe ſit ille ſuo.
Et timeat pueros, excludat ſæpe puellas.
Vir reliquis, uni ſit puer ille mihi.
Iam ſcio, nec fallis, nam me quoq; iudice uerum eſt.
Talis erat, dices, noſter Amazonicus.

In Coracinum.

Non dixi Coracine te cynædum.
Non ſum tam temerarius, nec audax,
Nec mendacia qui loquar libenter.
Si dixi Coracine te cinædum,
Iratam mihi Pontiæ lagenam,
Iratum calicem mihi Metelli.
Iuro per ſyrios tibi tumores.
Iuro per Berecyntios furores,
Quod dixi tamen hoc leue, & puſillum eſt.
Quod notum eſt, quod & ipſe non negabis.
Dixi te Coracine cunnilingum.

De Veſbio monte.

Hic eſt pampineis uiridis modo Veſbius umbris.
Preſſerat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga quam Nyſæ colles plus Bacchus amauit.
Hoc nuper Satyri monte dedere choros.
Hæc Veneris ſedes Lacedæmone gratior illi.
Hic locus herculeo nomine clarus erat.
Cuncta iacent flammis, & triſti merſa fauilla,
Nec ſuperi uellent hoc licuiſſe ſibi.

Ad Phœbum.

Hæc tibi pro nato plena dat lætus Acerra
Phœbe Palatinus munera Parthenius.

V t qui prima nouo ſignat quinquennia luſtro,
 Impleat innumeras Burrus olympiádas.
F ac rata uota patris. ſic te tua diligat uxor,
 Gaudeat & certa uirginitate ſoror.
P erpetuo ſic flore mices, ſic denique non ſint
 Tam longe Bromio, q́ tibi Phœbe comæ.

De Sabello.

S aturnalia diuitem Sabellum
F ecerunt, merito tumet Sabellus.
N ec quenquam putat eſſe (prædicatq́;)
I nter cauſidicos beatiorem.
H os faſtus, animosq́; dat Sabello
F arris ſemodius, fabæq́; freſæ,
E t turis, piperisq́; tres ſelibræ,
E t lucanica uentre cum faliſco,
E t nigri ſyra defruti lagœna,
E t ficus Lybicæ gelata teſta,
C um bulbis, cochleisq́;, caſeoq́;.
P iceno quoque uenit á cliente,
P arcæ ciſtula non capax oliuæ,
E t craſſo figuli polita cœno
S eptennaria ſynthesis Sagunti,
H iſpanæ luteum rotæ toreuma,
E t lato uariata Mappa clauo,
S aturnalia fructuoſiora
A nnis non habuit decem Sabellus.

De Phaethonte.

E natuſtus Phaéthon tabula tibi pictus in hac eſt.
Quid tibi uis Dipyron, qui Phaethonta facis?

In Papilum.

Prædidi gaudes, præciſus Papile ploras.
Cur quæ uis fieri Papile, facta doles?
Pœnitet obſcœnæ pruriginis, an magis illud
Fles, quod prædidi Papile deſieris?

Ad Flaccum.

Neſcis, crede mihi, quid ſint epigrammata Flacce,
Qui tantum luſus illa, iocosq́; putas.
Ille magis ludit, qui ſcribit prandia ſæui
Thereos, aut cœnam crude Thyeſte tuam.
Aut puero liquidas aptantem Dædalon alas,
Paſcentem ſiculas aut Polyphemon oues.
A noſtris procul eſt omnis ueſica libellis.
Muſa nec inſano ſyrmate noſtra tumet.
Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.
Confiteor, laudant illa, ſed iſta legunt.

Ad Thaidem.

Quid me Thai ſenem ſubinde dicis?
Nemo eſt Thai ſenex ad irrumandum.

In Cæcilianum.

Cum tibi non eſſent ſexmilia Cæciliane,
Ingenti late uectus es hexaphoro.
Poſtquam bis decies tribuit Dea cæca, ſinumq́;
Ruperunt nummi, factus es ecce pedes.
Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?
Dii reddant ſellam Cæciliane tibi.

In Aedilum.

Geſtari iunctis niſi deſinis Aedile capris,
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

Ad Coſmum.

Hunc, quem ſæpe uides inter penetralia noſtræ

Vt qui prima nouo ſignat quinquennia luſtro,
Impleat innumeras Burrus olympiádas.
F ac rata uota patris. ſic te tua diligat uxor,
Gaudeat & certa uirginitate ſoror.
P erpetuo ſic flore mices, ſic denique non ſint
Tam longe Bromio, q̃ tibi Phœbe comæ.

De Sabello.

S aturnalia diuitem Sabellum
F ecerunt, merito tumet Sabellus.
N ec quenquam putat eſſe (prædicat'q;)
I nter cauſidicos beatiorem.
H os faſtus, animos'q; dat Sabello
F arris ſemodius, fabæ'q; freſæ,
E t turis, piperis'q; tres ſelibræ,
E t lucanica uentre cum faliſco,
E t nigri ſyra defruti lagœna,
E t ficus Lybicæ gelata teſta,
C um bulbis, cochleis'q;, caſeo'q;.
P iceno quoque uenit à cliente,
P arcæ ciſtula non capax oliuæ,
E t craſſo figuli polita cœno
S eptennaria ſyntheſis Sagunti,
H iſpanæ luteum rotæ toreuma,
E t lato uariata Mappa clauo,
S aturnalia fructuoſiora
A nnis non habuit decem Sabellus.

De Phaethonte.

E xuſtus Phaëthon tabula tibi pictus in hac eſt.
Quid tibi uis Dipyron, qui Phaethonta facis?

In Papilum.

Præcidi gaudes, præciſus Papile ploras.
Cur quæ uis fieri Papile, facta doles?
Pœnitet obſcœnæ pruriginis, an magis illud
Fles, quod præcidi Papile deſieris?

Ad Flaccum.

Neſcis, crede mihi, quid ſint epigrammata Flacce,
Qui tantum luſus illa, iocos'q; putas.
Ille magis ludit, qui ſcribit prandia ſæui
Thereos, aut cœnam crude Thyeſte tuam.
Aut puero liquidas aptantem Dædalon alas,
Paſcentem ſiculas aut Polyphemon oues.
A noſtris procul eſt omnis ueſica libellis.
Muſa nec inſano ſyrmate noſtra tumet.
Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.
Confiteor, laudant illa, ſed iſta legunt.

Ad Thaidem.

Quid me Thai ſenem ſubinde dicis?
Nemo eſt Thai ſenex ad irrumandum.

In Cæcilianum.

Cum tibi non eſſent ſexmilia Cæciliane,
Ingenti late uectus es hexaphoro.
Poſtquam bis decies tribuit Dea cæca, ſinum'q;
Ruperunt nummi, factus es ecce pedes.
Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?
Dii reddant ſellam Cæciliane tibi.

In Aedilum.

Geſtarii iunctis niſi deſinis Aedile capris,
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

Ad Coſmum.

Hunc, quem ſæpe uides inter penetralia noſtræ

Pallados, & templi limina Coſme noui.
Cum baculo, peráq; ſenem, cui cana, putriſq;
Stat coma, & in pectus ſordida barba cadit,
Cærea quem nudi tegit uxor abolla grabati,
Cui dat latratos obuia turba cibos.
Eſſe putas Cynicum deceptus imagine falſa.
Non eſt hic Cynicus Coſme. quid ergo? canis.

Ad Colinum.

O cui tarpeias licuit contingere quercus,
Et meritas prima cingere fronde comas.
Si ſapis utaris totis Coline diebus,
Extremumq; tibi ſemper adeſſe putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas
Contigit. obſeruant quem ſtatuere diem.
Diuitior Criſpo, Thraſea conſtantior ipſo,
Lautior & nitido ſis Meliore licet.
Nil dicit penſo Lacheſis, fuſóq; ſororum
Explicat, & ſemper de tribus una necat.

Ad Lucium.

Luci gloria temporum tuorum
Qui Gaurum ueterem, Tagumq; noſtrum
Arpis cedere non ſinis diſertis,
Arguas generatus inter urbes.
Thebas carmine cantet, aut Mycenas,
Aut claram Rhodon, aut libidinoſæ
Ledæas Lacedæmonis palæſtras.
Nos Celtis genitos, & ex Iberis
Noſtræ nomina duriora terræ
Grato non pudeat referre uerſu.
Sæuo Bilbilin optimam metallo,

Quæ uincit Chalybaſq́;, noricoſq́;,
Et ferro plateam ſuo ſonantem,
Quam fluctu tenui, ſed inquieto
Armorum ſalo temperator ambit,
Tutelamq́;, choroſq́; Riſamorum,
Et conuiuia feſta Carduarum,
Et textis Peteron roſis rubentem,
Atque antiqua patrum theatra ripas,
Et certos iaculo leui ſueuos,
Turgentiſq́; lacus, Petuſiæq́;,
Et paruæ uada pura Touenïſſæ,
Et ſanctum Duratonis ilicetum,
Per quod uel piger ambulat uiator.
Et quod fortibus excolit iuuencis
Curuæ Manlius arua Matineſſæ.
Hæc tam ruſtica delicate lector
Rides nomina? rideas licebit.
Hæc tam ruſtica malo, quam Britannos.

In Gargilianum.

Munera quod ſenibus, uiduiſq́; ingentia mittis
Vis te munificum Gargiliane uocem?
Sordidius nihil eſt, nihil eſt te ſpurcius uno,
Qui potes inſidias dona uocare tuas.
Sic auidis fallax indulget piſcibus hamus,
Callida ſic ſtultas decipit eſca feras.
Quid ſit largiri, quid ſit donare docebo,
Si neſcis, dona Gargiliane mihi.

Ad Fauſtinum.

Dum nos blanda tenent laſciui ſtagna Lucrini,
Et quæ pumiceis fontibus antra calent.

Tu colis argiui regnum Fauſtine coloni,
Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida, ſed feruent Nemeæi pectora monſtri,
Nec ſatis eſt Baias igne calere ſuo.
Ergo ſacri fontes, et littora ſacra ualete,
Nympharum pariter, Nereidumq́; domus.
Herculeos colles gelida uos uincite bruma,
Nunc Tyburtinis cedite frigoribus.

In Gallam.

In tenebris luges amiſſum Galla maritum.
Num plorare pudet te puto Galla uirum?

De uipera electro incluſa.

Flentibus Heliadum ramis dum uipera ſerpit
Fluxit in obſtantem ſuccina gemma feram,
Quæ dum miratur pingui ſe rore teneri,
Concreto riguit uincta repente gelu.
Ne tibi regali placeas Cleopatra ſepulchro,
Vipera ſi tumulo nobiliore iacet.

De Curatio.

Ardea ſolſtitio, peſtanaq́; rura petantur,
Quiq́; Cleoneo ſydere feruet ager.
Cum Tyburtinas damnet Curatius auras,
Inter laudatas ad ſtyga miſſus aquas.
Nullo fata loco poſſis excludere, cum mors
Venerit, in medio tybure Sardinia eſt.

In Mancinum.

Donaſſe amicum tibi ducenta Mancine,
Nuper ſuperbo lætus ore iactaſti.
Quartus dies eſt in ſchola poetarum,
Dum fabulamur, milibus decem dixti

Emptas

E mptas lacernas munus eſſe Pompillæ,
S ardonycas auro, lineisq; ter cinctum,
D uasq; ſimiles fluctibus maris gemmas
D ediſſe Baſſam, Celiamq; iuraſti.
Here de theatro Pollione cantante,
C um ſubito abires, dum fugis, loquebaris,
H æreditatis tibi trecenta ueniſſe.
E t mane centum, & poſt meridiem centum.
Q uid tibi ſodales fecimus mali tantum?
M iſerere iam crudelis, & ſile tandem.
A ut, ſi tacere lingua non poteſt iſta,
A liquando narra, quod Manane uelimus.

De Lycori.

T ybur in herculeum migrauit nigra Lycoris,
O mnia dum fieri candida credit ibi.

De Cærelia.

D um petit à Baulis mater Cærelia Baias,
Occidit inſani crimine merſa freti.
G loria quanta perit uobis, hæc monſtra Neroni,
Nec quondam iuſsæ præſtiteratis aquæ.

De Hortis Martialis.

T ulli iugera pauca Martialis
H ortis Heſperidum beatiora
L ongo ianiculi iugo recumbunt.
L ati collibus eminent receſſus,
E t planus modico tumore uertex
C œlo perfruitur ſereniore,
E t curuas nebula tegente ualles
S olus luce nitet peculiari.
P uris leniter admouentur aſtris

C elſæ culmina delicata uillæ.
H inc ſeptem dominos uidere montes,
E t totum licet æſtimare Romam,
A lbanos quoque, Thuſculosq́; colles,
E t quodcunque iacet ſub urbe frigus,
F idenas ueteres, breuesq́; Rubras,
E t quod uirgineo cruore gaudet,
A nnæ pomiferum nemus perennæ.
I llic Flaminiæ, Salariæq́;
G eſtator patet, eſſedo tacente,
N e blando rota ſit moleſta ſomno,
Q uem nec rumpere nauticum celeuma,
N ec clamor ualet helciariorum.
C um ſit tam propè Miluius, ſacrumq́;
L apſæ per Tyberim uolent carinæ.
H oc rus, ſeu potius domus uocanda eſt.
C ommendat dominus. tuam putabis,
T am non inuida, tamq́; liberalis,
T am comi patet hoſpitalitate.
C redas Alcinoi pios penates,
A ut facti modo diuitis Molorchi.
V os nunc omnia parua, qui putatis,
C enteno gelidum ligone Tybur,
V el præneſte domate, pendulamq́;
V ni dedite Setiam colono.
D um me iudice præferantur iſtis
T ulli iugera pauca Martialis.

De Philæni.

O culo Philænis ſemper altero plorat.
Q uo fiat iſtud quæritis modo? luſca eſt.

Ad Linum.

Aegiſti uitam ſemper Line municipalem,
Qua nihil omnino dulcius eſſe poteſt.
Idibus & raris togula eſt excuſſa calendis.
Duxit ad æſtates Syntheſis una decem.
Saltus aprum, campus leporem tibi miſit inemptum.
Sylua grauis turdos exagitata dedit.
Raptus flumineo uenit de gurgite piſcis.
Vina rubens fudit non peregrina cadus.
Nec tener argolica miſſus de gente miniſter,
Sed ſtetit inculti ruſtica turba foci.
Villica, uel duri compreſſa eſt nupta coloni,
Incaluit quoties ſaucia uena mero.
Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris,
Nec merſa eſt pelago, nec fluit ulla ratis.
Suppoſita eſt blando nunquam tibi teſſera talo.
Alea, ſed parcæ ſola fuere nuces.
Dic ubi ſit, decies mater quod auara reliquit?
Nuſquam eſt. feciſti rem Line difficilem.

In Prætorem.

Prætorem pauper centum ſeſtertia Gaurus
Orabat cera notus amicitia.
Dicebatq; ſuis hæc tantum deeſſe trecentis,
Vt poſſet domino plaudere iuſſus eques.
Prætor ait, ſcis me Scorpo, Thalioq; daturum,
Atque utinam centum milia ſola darem.
Ah pudet ingratæ, pudet ah male diuitis arcæ,
Quod non das equiti, uis dare prætor equo?

Ad Sextum.

Inuitas centum quadrantibus, & bene cœnas.

Vt cœnem inuitor Sexte, an ut inuideam?

De ſpectaculo.

Picto, quod iuga delicata collo
Pardus ſuſtinet, improbæq; tigres
Indulgent patientiam flagello,
Mordent aurea, quod lupata cerui,
Quod freno libyci domantur urſi,
Et quantum Calydon tuliſſe fertur,
Paret purpureis aper capiſtris,
Turpes eſſeda, quod trahunt biſontes,
Et molles dare iuſſa quod choreas
Nigro bellua nil negat magiſtro,
Quis ſpectacula non putet deorum?
Hæc tranſit tamen, ut minora, quiſquis
Venatus humiles uidet leonum,
Quos uelox leporum timor fatigat.
Dimittunt, repetunt, amantque captos,
Et ſecurior eſt in ore præda,
Laxos cui dare, peruiosq; rictus
Gaudent, & timidos tenere dentes,
Mollem frangere dum pudet rapinam,
Stratis cum modo uenerint iuuencis.
Hæc clementia non paratur arte,
Sed norunt cui ſeruiant leones.

Ad Ouidium.

In nomentanis Ouidi quod naſcitur agris,
Accepit quoties tempora longa merum.
Exuit annoſa mores, nomenq; ſenecta,
Et quicquid uoluit, teſta uocatur anus.

Ad Ruffum.

Interponis aquam ſubinde Ruffe,
Et ſi cogeris à ſodale, raram
Diluti bibis unciam falerni.
Nunquid pollicita eſt tibi beatam
Noctem Næuia, ſobriasq; mauis
Certæ nequitias fututionis?
Suſpiras. reticeſ. gemis. nequuit.
Crebros ergo bibas, licet trientes,
Et durum iugules mero pudorem.
Quid parcis tibi Ruffe? dormiendum eſt.

Ad Lucium Iulium.

Sæpe mihi dicis Luci cariſſime Iuli,
Scribe aliquid magnum. deſidioſus homo es.
Ocia da nobis, ſed qualia fecerat olim
Mœcenas Flacco, Virgilioq; ſuo.
Condere uicturas tentem per ſecula curas,
Et nomen flammis eripuiſſe meum.
In ſteriles campos nolunt iuga ferre iuuenci.
Pingue ſolum laſſat, ſed iuuat ipſe labor.

Ad Gallum.

Eſt tibi, ſitq; precor, multos creſcatq; per annos
Pulchra quidem, uerum tranſtyberina domus.
At mea uipſanas ſpectant cœnacula laurus:
Factus in hac ego ſum iam regione ſenex.
Migrandum eſt, ut mane domi te Galle ſalutem,
Es tanti, uel ſi longius illa foret.
Sed tibi non multum eſt, unum ſi præſto togatum.
Multum eſt, hunc unum ſi mihi Galle nego.
Ipſe ſalutabo decima, uel ſerius hora,
Mane tibi pro me dicat auere liber.

De Catella Publi.

Iſſa eſt paſſere nequior Catulli.
Iſſa eſt purior oſculo columbæ.
Iſſa eſt blandior omnibus puellis.
Iſſa eſt carior indicis lapillis.
Iſſa eſt deliciæ catella Publi.
Hanc, tu ſi queritur, loqui putabis.
Sentit triſtitiamq́; gaudiumq́;.
Collo nexa cubat, capitq́; ſomnos,
Vt ſuſpiria nulla ſentiantur.
Et deſiderio coacta uentris,
Gutta pallia non feſellit ulla,
Sed blando pede ſuſcitat, toroq́;
Deponi monet, & rogat lauari.
Caſtæ tantus ineſt pudor Catellæ,
Ignorat Venerem, nec inuenimus
Dignum tam tenera uirum puella.
Hanc ne lux rapiat ſuprema totam,
Pictam Publius exprimit tabella,
In qua tam ſimilem uidebis Iſſam,
Vt ſit tam ſimilis ſibi, nec Ipſa.
Iſſam denique pone cum tabella,
Aut utramq; putabis eſſe ueram,
Aut utramq; putabis eſſe pictam.

Ad Velocem.

Scribere me quereris Velox epigrammata longa.
Ipſe nihil ſcribis, tu breuiora facis.

Ad Regulum.

Cum tibi ſit ſophiæ par fama, & cura deorum,
Ingenio pietas, nec minor ipſa tuo.

Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum,
Et qui miratur Regulę iura dari.

In Priſcum.

Cum te non noſſem, dominum, regemq́; uocabam.
Cum bene te noui, iam mihi Priſcus eris.

Ad Lectorem.

Quæcunque luſi iuuenis, & puer quondam,
Apinasq́; noſtras, quas nec ipſe iam noui.
Male collocare ſi bonas uoles horas,
Et inuidebis ocio tuo lector,
A Valeriano Pollio petes quinto,
Per quem perire non licet meis nugis.

Ad Fauſtinum.

Hos tibi uicinos, Fauſtine Teleſphorus hortos
Fœnius, & breue rus, udaq́; prata tenet.
Condidit hic natæ cineres, nomenq́; ſacrauit,
Quod legis Antullæ, dignior ipſe legi.
Et ſtygias æquum fuerat patrem iſſe ſub umbras.
Sed quia non licuit, uiuit, ut oſſa colat.

In Procillum.

Quædam me cupit inuide Procille
Toto candidior puella cygno.
Argento. niue. lilio. liguſtro.
Sed quandam uolo nocte nigriorem
Formica. pice. graculo. cicada.
Iam ſuſpendia ſæua cogitabas.
Si noui bene te Procille, uiues.

De Antulla.

Hoc nemus æterno cinerum ſacrauit honore,
Fœnius, & culti iugera pauca ſoli.

Hoc tegitur cito rapta ſuis Antulla ſepulchro.
Hoc erit Antullæ mæſtus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo, ne ſperet agellum.
Perpetuo dominis ſeruiat iſte ſuis.

In Lupercum.

O ccurris quoties Luperce nobis,
Vis mittam puerum ſubinde dicis,
Cui tradas epigrammaton libellum,
Lectum quem tibi protinus remittam.
Non eſt, quod puerum Luperce uexes.
Longum eſt, ſi uelit ad pirum uenire,
Et ſcalis habito tribus, ſed altis.
Quod quæris, propius petas licebit.
Argi nempe ſoles ſubire letum.
Contra Cæſaris eſt forum taberna,
Scriptis poſtibus hinc, & inde totis,
Omnes ut cito perlegas poetas.
Illuc me pete, ne roges Atrectum,
Hoc nomen dominus gerit tabernæ.
De primo dabit, alteróue nido
Raſum pumice, purpuráq; cultum
Denariis tibi quinque Martialem.
Tanti non es ais? ſapis Luperce.

Ad Cæcilianum.

Cui legiſſe ſatis non eſt epigrammata centum,
Nil illi ſatis eſt Cæciliane mali.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SECVNDVS.

q VID NOBIS INQVIS CVM *epiſtola? parum ne tibi præſtamus ſi legimus epigrammata? quid hic porro dicturus es, quod non poſſis uerſibus dicere? Video quare tragœdi epiſtolam accipiant, quibus pro ſe loqui non licet. epigrammata curione non egent, & contenta ſunt ſua, id eſt mala lingua. In quacunque pagina uiſum eſt, epiſtolam faciunt. Noli ergo (ſi tibi uidetur) rem facere ridiculam, & togam ſaltanti inducere perſonæ. Denique uideas, an te delectet contra retiarium ferula. Ego inter illos ſedeo, qui protinus reclamant. Puto me hercule Deciane uerum dicis. Quid, ſi ſcias, cum qua, & q̃ longa epiſtola negocium fueris habiturus? Itaq;, quod exigis, fiat. Debebunt tibi, ſi qui in hunc librum inciderint, quod ad primam paginam non laſſi peruenient.*

Ad *Librum ſuum.*

T*ercentena quidem poteras epigrammata ferre,*
Sed quis te ferret, perlegeretq; liber?
A*t nunc ſuccincti quæ ſunt, bona diſce, libelli.*
Hoc primum eſt, breuior quod mihi charta perit.
D*einde quod hæc una peragit librarius hora,*
Nec tantum nugis ſeruiet ille meis.
T*ertia res hæc eſt, quod ſi cui forte legeris,*
Sis licet uſque malus, non odioſus eris.
T*e conuiua leget miſto quincunce, ſed ante*

Incipiat poſitus quam tepuiſſe calix.
Eſſe tibi tanta cautus breuitate uideris.
Hei mihi, quammultis ſic quoque longus eris.

Ad Cæſarem Domitianum.

Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,
Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet.
Nobilius domito tribuit Germania Rheno.
Et puer hoc dignus nomine Cæſar eras.
Frater idumæos meruit cum patre triumphos.
Quæ datur ex Dacis laurea tota tua eſt.

Ad Sextum.

Sexte nihil debes, nil debes Sexte, fatemur.
Debet enim ſi quis, ſoluere Sexte poteſt.

In Amianum.

O quam blandus es Amiane matri.
Quam blanda eſt tibi mater Amiane.
Fratrem te uocat, & ſoror uocatur.
Cur uos nomina nequiora tangunt,
Quare non iuuat hoc, quod eſtis, eſſe?
Luſum creditis hoc, iocumq;. non eſt
Mater quæ cupit eſſe ſe ſororem,
Nec matrem iuuat eſſe, nec ſororem.

Ad Decianum.

Ne ualeam, ſi non totis Deciane diebus,
Et tecum totis noctibus eſſe uelim.
Sed duo ſunt, quæ nos diſtingunt, milia paſſum.
Quattuor hæc fiunt, cum rediturus eam.
Sæpe domi non es, cum ſis quoque ſæpe, negaris,
Vel tantum cauſis, uel tibi ſæpe uacas.
Te tamen ut uideam, duo milia non piget ire.

Vt te non uideam, quattuor ire piget.

Ad Seuerum.

I nunc, edere me iube libellos,
L ectis uix tibi paginis duabus
S pectas ἐσχατοκωλινοῦν Seuere,
E t longas trahis oſcitationes.
H æc ſunt, quæ relegente me ſolebas
R apta ſcribere, ſed uitellianis.
H æc ſunt ſingula, quæ ſinu ferebas
P er conuiuia cuncta, per theatra.
H æc ſunt, aut meliora, ſi qua neſcis,
Q uid prodeſt mihi tam macer libellus,
N ullo craſſior ut ſit umbilico,
S i totus tibi triduo legatur?
N unquam delitiæ ſupiniores.
L aſſus tam cito deficis uiator,
E t cum currere debeas Bouillas,
I ter iungere quæris ad camœnas.
I nunc, edere me iube libellos.

In Attalum.

D eclamas belle, cauſas agis Attale belle.
Hiſtorias bellas, carmina bella facis.
C omponis belle mimos, epigrammata belle.
Bellus grammaticus, bellus es aſtrologus.
E t belle cantas, & ſaltas Attale belle.
Bellus es arte lyræ, bellus es arte pilæ.
N il bene cum facias, facis attamen omnia belle.
Vis dicam quid ſis? magnus es ardelio.

Ad Lectorem.

S i qua uidebuntur chartis tibi lector in iſtis,

Siue obſcura nimis, ſiue latina parum,
Non meus eſt error, nocuit librarius illis,
Dum properat uerſus annumerare tibi.
Quod ſi non illum, ſed me peccaſſe putabis,
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Iſta tamen mala ſunt, quaſi nos manifeſta negemus.
Hæc mala ſunt: ſed tu non meliora facis.

De Næuia.

Scripſi, reſcripſit nil Næuia. non dabit ergo?
Sed puto, quod ſcripſi, legerit. ergo dabit.

In Poſthumum.

Baſia dimidio, quod das mihi Poſthume labro,
Laudo, licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus,
Hoc tibi habe totum Poſthume dimidium.

In Selium.

Quod fronte Selium nubila uides Ruffe.
Quod ambulator porticum terit ſerus.
Lugubre quiddam quod tacet piger uultus.
Quod penè terram tangit indecens naſus.
Et dextra pectus pulſat, & comam uellit.
Non ille amici fata luget, aut fratris.
Vterque natus uiuit, & precor uiuat.
Salua eſt & uxor, ſarcinæq;, ſeruiq;
Nihil colonus, uillicusq; decoxit.
Mæroris igitur cauſa quæ eſt? domi cœnat.

In Poſthumum.

Eſſe quid hoc dicam, quod olent tua baſia myrrhã,
Quodq; tibi eſt ſemper non alienus odor?
Hoc mihi ſuſpectũ ẽ, quod oles bene Poſthume ſemper.

Poſthume non bene olet, qui bene ſemper olet.

Ad Sextum.

Et iudex petit, & petit patronus.
Soluas cenſeo Sexte creditori.

In Selium.

Nil intentatum Selius, nil linquit inauſum,
Cœnandum quoties iam uidet eſſe domi.
Currit ad Europen, & te Pauline, tuosq́;
Laudat Achilleos, ſed ſine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum ſepta petuntur,
Si quid Phillyrides præſtet, & Aeſonides.
Hinc quoq; deceptus Memphitica templa frequentat,
Aſſidet & cathedris mœſta iuuenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompei dona, nemusq́; duplex.
Nec Fortunati ſpernit, nec balnea Fauſti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamq́; Lupi.
Nam thermis iterum cunctis, iterumq́; lauatur,
Omnia cum fecit, ſed renuente Deo.
Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Si quis ibi ſerum carpat amicus iter.
Per te, perq́; tuam uector laſciue puellam
Ad cœnam Selium tu, rogo, taure uoca.

In Hermum.

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis Herme, non ſuperbe.

In zoilum.

Zoilus ægrotat, faciunt hanc ſtragula febrem.
Si fuerit ſanus, coccina quid facient?
Quid torus á Nilo, quid ſindone tinctus olenti,

Oſtendit ſtultus quid niſi morbus opes?
Quid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omnes.
Vis fieri ſanus? ſtragula ſume mea.

Ad Amianum.

Tonſtrix Suburræ faucibus ſedet primis,
Cruenta pendent qua flagella tortorum,
Argiq; letum multus obſidet ſutor.
Sed iſta tonſtrix Amiane non tondet.
Non tondet inquam. quid ergo facit? radit.

In Maximum.

Capto tuam, pudet heu. ſed capto Maxime cœnam.
Tu captas alias. iam ſumus ergo pares.
Mane ſalutatum uenio. tu diceris iſſe
Ante ſalutatum. iam ſumus ergo pares.
Sum comes ipſe tuus, tumidiq; anteambulo regis.
Tu comes alterius, iam ſumus ergo pares.
Eſſe ſat eſt ſeruum. iam nolo uicarius eſſe.
Qui rex eſt, regem Maxime non habeat.

In Zoilum.

Felicem fieri credis me Zoile cœna,
Felicem cœna Zoile deinde tua?
Debet aricino conuiua recumbere cliuo,
Quem tua felicem Zoile cœna facit.

De Paulo.

Carmina Paulus emit. recitat ſua carmina Paulus.
Nam quod emas, poſſis dicere iure tuum.

In Poſthumum.

Baſia das aliis, aliis das Poſthume dextram.
Dicis, utrum mauis elige? malo manum.

De Eodem.

Quid mihi uobiſcum eſt o Phœbe, nouemq́; ſorores?
 Ecce nocet uati muſa iocoſa ſuo.
Dimidio nobis dare Poſthumus ante ſolebat
 Baſia. nunc labro cœpit utroque dare.

De Eodem.

Non dicam, licet uſq; me rogetis,
Quis ſit poſtſthumus in meo libello.
Non dicam, quid enim mihi neceſſe eſt,
Has offendere baſiationes,
Quæ ſe tam bene uindicare po nt.

In Candidum.

Si det iniqua tibi triſtem fortuna reatum,
 Squallidus hærebo, pallidiorq́; reo.
Si iubeat patria damnatum excedere terra,
 Per freta, per ſcopulos exulis ibo comes.
Dat tibi diuitias. ec quid ſunt iſta duorum?
 Das partem, multum eſt. Candide das aliquid?
Mecum ergo miſer es. quod ſi Deus ore ſereno
 Annuerit, fœlix Candide ſolus eris.

Ad Gallam.

Das nunquam, ſemper promittis Galla roganti,
 Si ſemper fallis, iam rogo Galla nega.

Ad Bithynnicum.

Quod querulum ſpirat, quod acerbum Næuia tuſſit,
 Inq́; ſuos mittit ſputa ſubinde ſinus,
Iam te rem factam Bithynnice credis habere?
 Erras. blanditur Næuia, non moritur.

De Selio.

Laudantem Selium cœnæ cum retia tendit,
 Accipe ſiue legas, ſiue patronus agas.

Effœte. grauiter. cito. nequiter. euge. beate

Hoc uolui, facta eſt iam tibi cœna. tace.

In Sextillum.

Rideto multum, qui te Sextille cynædum

Dixerit, & digitum porrigito medium.

Sed nec pædico es, nec tu Sextille fututor,

Calda uetuſtinæ, nec tibi bucca placet.

Ex iſtis nihil es fateor Sextille, quid ergo es?

Neſcio, ſed tu ſcis res ſupereſſe duas.

Ad Ruffum.

Ruffe uides illum ſubſellia prima tenentem,

Cuius & hinc lucet ſardonycata manus.

Quæq; Tyron toties epotauere lacernæ,

Et toga non tactas uincere iuſſa niues.

Cuius olet toto pinguis coma Marceliano,

Et ſplendent uulſo brachia trita pilo.

Non extrema ſedet lunata ligula planta.

Coccina non læſum pingit aluta pedem,

Et numeroſa linunt ſtellantem ſplenia frontem.

Ignoras quid ſit? ſplenia tolle, leges.

In Caium.

Mutua uiginti ſextertia forte rogabam,

Quæ uel donanti non graue munus erat.

Quippe rogabatur, fidusq;, uetusq; ſodalis,

Et cuius laxas arca flagellat opes.

Is mihi, diues eris, ſi cauſas egeris, inquit.

Quod peto da Cai, non peto conſilium.

Ad Marianum.

Sæpe ego Chriſtinam futui, det q̃ bene, quæris,

Supra quod fieri nil Mariane poteſt.

In Ponticum.

L is mihi cum Balbo eſt: tu Balbum offendere nō uis
Pontice. cum Licino, hic quoque magnus homo eſt.
V exat ſæpe meum Patrobas confinis agellum.
Contra libertum Cæſaris ire times.
A bnegat, & retinet noſtrum Laronia ſeruum.
Reſpondes, orba eſt, diues, anus, uidua.
N on bene (crede mihi) ſeruo ſeruitur amico.
Sit liber, dominus qui uolet eſſe meus.

In Philænim.

C ur non baſio te Philæni, calua es.
C ur non baſio te Philæni, ruffa es.
C ur non baſio te Philæni, luſca es.
T e qui baſiat ó Philæni, fellat.

In Gallam.

C um placeat Phileros tota tibi dote redemptus,
Tres pateris natos Galla perire fame.
P ræſtatur cano tanta indulgentia cunno,
Quem nec caſta poteſt iam decuiſſe Venus.
P erpetuam Dii te faciant Philerotis amicam
O mater, qua nec Pontia deterior.

Ad Phœbum.

C um ſint pura tibi, ſimulent quæ cornua Lunæ,
In rhytio oteras Phœbe lauare pedes.

In Pannicum.

P ectere te nolim, ſed nec turbare capillos.
Splendida ſit nolo, ſordida nolo cutis.
N ec tibi mitrarum, nec ſit tibi barba reorum
N olo uirum nimium Pannice, nolo parum.
N unc tibi crura pilis, & ſunt tibi pectora ſetis

Horrida, ſed mens eſt Pannicæ uulſa tibi.

In Cæcilianum.

Quicquid ponitur hinc, & inde uerris
Mammas ſuminis, imbricem'q; porci,
Communem'q; duobus attagenam,
Mullum dimidium, lupum'q; totum,
Murenæ'q; latus, fœmur'q; pulli,
Stillantem'q; alica ſua palumbum.
Hæc cum condita ſunt, madente mappa,
Traduntur puero domum ferenda.
Nos accumbimus ocioſa turba.
Ullus ſi pudor eſt, repone cœnam,
Cras te Cæciliane non uocaui.

In Linum.

Quid mihi reddat ager, quæris Line nomentanus
Hoc mihi reddit ager, te Line non uideo.

De Muneribus mœchæ.

Coccina famoſæ donas, & ianthina mœchæ.
Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium.

Uri Tongilius male dicitur hemitritæo.
Noui hominis mores, eſurit, atque ſitit.
Subdola tenduntur craſſis modo retia turdis,
Hamus & in mullum mittitur, atque lupum.
Cecuba ſiccentur, quæq; annus coxit Opimii,
Condantur parco fuſca falerna uitro.
Omnes Tongilium medici iuſſere lauari.
O ſtulti, febrem creditis eſſe? gula eſt.

In Maximinam.

Ride, ſi ſapis, o puella, ride,

Pelignus puto dixerat poeta,
Sed non dixerat omnibus puellis.
Quamuis dixerit omnibus puellis,
Non dixit tibi, tu puella non es.
Et tres ſunt tibi Maximina dentes,
Sed planè piceiq́;, buxeiq́;.
Quare ſi ſpeculo, mihiq́; credis,
Debes non aliter timere riſum,
Quam uentum Spanius, manumq́; Priſcus.
Quam cretata timet Fabulla nimbum.
Ceruſſata timet Sabella ſolem.
Vultus indue tu magis ſeueros,
Quam coniunx Priami, nurusq́; maior.
Mimos ridiculi Philiſtionis,
Et conuiuia nequiora uita,
Et quicquid lepida procacitate
Laxat perſpicuo labella riſu.
Te mœſtæ decet aſſidere matri
Lugentiq́; uirum, piumq́; fratrem,
Et tantum tragicis uacare muſis.
At tu iudicium ſequuta noſtrum
Plora (ſi ſapis) ó puella, plora.

In Zoilum.

Zoile quid ſolium ſubluto podice perdis?
Spurcius ut fiat, Zoile merge caput.

In Candidum.

Cādide κοινὰ φίλων hæc ſūt tua Cādide πολυτα,
Quæ tu magniloquus nocte, dieq́; ſonas.
Te lacedæmonio uelat toga lota Galeſo,
Vel quam ſepoſito de grege Parma dedit.

At mea, quæ paſſa eſt furioſi cornua tauri,
Noluerit dici quam pila prima ſuam.
Miſit agenoreas Cadmi tibi terra lacernas.
Non uendes nummis coccina noſtra tribus.
Tu libycos Indis ſuſpendis dentibus orbes.
Fulcitur teſta fagina menſa mihi.
Immodici tibi flaua tegunt chryſendeta muli.
Concolor in noſtra Cammare lance rubes.
Grex tuus iliaco poterat certare cinædo.
At mihi ſuccurrit pro Ganymede manus.
Ex opibus tantis, ueteri fidoq; ſodali
Das nihil, & dicis Candide κοινὰ φίλων.

In Sextum.

Emi ſeu puerum, togámue pexam,
Seu tres, uel puto, quattuor'ue libras.
Sextus protinus ille fœnerator,
Quem noſtis ueterem meum ſodalem.
Ne quid forte petam, timet, cauetq;,
Et ſecum ſic, ut audiam ſuſurrat,
Septem milia debeo Secundo,
Phœbo quattuor, undecim Phileto.
Et quadrans mihi nullus eſt in arca.
O grande ingenium mei ſodalis.
Durum eſt Sexte negare, cum rogeris.
Quanto durius, antequam rogeris.

Ad Glyptum.

Quæ tibi non ſtabat, præciſa eſt mentula Glypte,
Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

In Neuolum.

Florida per uarios ut pingitur hybla colores,

Cum breue Siciniæ uer populantur apes,
Sic tua ſuppoſitis perlucent præla lucernis,
Sic micat innumeris arcula ſynthesibus.
Atque unam ueſtire tribum tua uellera poſſunt,
Appula non uno quæ grege terra tulit.
Tu ſpectas hyemem ſuccincti lentus amici.
Pro ſcælus, & lateris frigora tuta times.
Quantum erat infelix pannis fraudare duobus?
Non metuas mortem Næuole, ſed tineas.

In Gallum.

Subdola famoſæ (moneo) fuge retia mœchæ
Leuior o conchis Galle cytheriacis.
Confidis natibus? non eſt pædico maritus,
Quæ faciat duo ſunt, irrumat, aut futuit.

Ad Ruffum.

Coponem, laniumq́; balneumq́;,
Tonſorem, tabulamq́; calculosq́;,
Et paucos, ſed ut eligam, libellos,
Unum non nimium rudem ſodalem,
Et grandem puerum, diuq́; leuem,
Et caram puero meo puellam,
Hæc præſta mihi Ruffe, uel Bitontis,
Et thermas tibi habe neronianas.

De Theleſina.

Uxorem nolo Theleſinam ducere. quare?
Mœcha eſt. ſed pueris dat Theleſina. uolo.

In Leſbiam.

Quod fellas, & aquam potas, nil Leſbia peccas.
Qua tibi parte opus eſt Leſbia, ſumis aquam.

In Hylum.

Vnus ſæpe tibi tota denarius arcæ
Cum ſit, & hic culo tritior Hyle tuo.
Non tamen hunc piſtor, non auferet hunc tibi copo,
Sed ſi quis nimio penne ſuperbus erit.
Infelix uenter ſpectat conuiuia culi.
Et ſemper miſer hic eſurit, ille uorat.

De Spatale.

Nouit loturos Daſius numerare, popoſcit
Mammoſam Spatalen pro tribus, illa dedit.

In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris Maxime. non uis.
Sed fieri ſi uis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris ſi Maxime nolis,
Veientana tuam ſi domat uua ſitim.
Si ridere potes miſeri chryſendeta Cinnæ.
Contentus noſtra ſi potes eſſe toga.
Si plebeia Venus gemino tibi uincitur aſſe.
Si tua non rectus tecta ſubire potes.
Hæc tibi ſi uis eſt, ſi mentis tanta poteſtas,
Liberior partho uiuere Rege potes.

In Linum.

Quid de te Line ſuſpicetur uxor,
Et qua parte uelit pudiciorem,
Certis indiciis ſatis probauit.
Cuſtodem tibi quæ dedit ſpadonem.
Nil naſutius hac, maligniuſq; eſt.

Ad Sextum.

Vis te Sexte coli. uolebam amare.
Parendum eſt tibi, quod iubes, coleris,

Sed ſi te colo Sexte, non amabo.

De Vxore Galli.

Gentibus in libycis uxor tua Galle male audit
Immodicæ fœdo crimine auaritiæ.
Sed mera narrantur mendacia, non ſolet illa
Accipere omnino. quid ſolet ergo? dare.

In Fictum diuitem.

Hic, quem uidetis greſſibus uagis lentum,
Amethyſtinatus media qui ſecat ſepta,
Quem non lacernis Publius meus uincit,
Non ipſe Codrus alpha penulatorum.
Quem grex togatus ſequitur, & capillatus,
Recensq; ſella, linteisq;, lorisq;.
Oppignerauit admodo Claudi menſam,
Vix octo nummis anulum, unde cœnaret.

In Zoilum.

Pexatus pulchre rides mea Zoile trita.
Sunt hæc trita quidem Zoile, ſed mea ſunt.

De Cœnatione Micæ.

Mica uocor. quid ſim cernis? cœnatio parua.
Et me cæſareum proſpicis ecce tholum.
Frange toros. pete uina. roſas cape. tingere nardo.
Ipſe iubet mortis te meminiſſe Deus.

In Hylum.

Vxorem armati futuis puer Hyle tribuni,
Supplicium tantum dum puerile times.
Vè tibi, dum ludis, caſtrabere. iam mihi dices,
Non licet hoc. quid tu quod facis, Hyle licet?

In Maledicum.

Cum tibi uernarent dubia lanugine malæ,

Lambebat medios improba lingua uiros.
Poſtquam triſte caput faſtidia ueſpillonum,
Et miſeri meruit tedia carnificis,
Veteris ore aliter, nimiaq; ærugine captus
Adlatras nomen, quod tibi cunque datum eſt.
Hæreat inguinibus potius tam noxia lingua.
Nam cum fellaret, purior illa fuit.

In Labienum.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia uelis,
Quod cincta eſt breuibus mentula tonſa pilis,
Hoc præſtas Labiene tuæ (quis neſcit) amicæ,
Cui præſtas culum, quem Labiene pilas?

In Melichum.

Sola tibi fuerant ſeſtertia Meliche centum,
Quæ tulit è ſacra Leda redempta uia.
Meliche luxuria eſt, ſi tanti diues amares.
Non amo iam dices, hæc mage luxuria eſt.

In Taurum.

Dum modo cauſidicum, dum te modo rhetora fingis,
Et non decernis Taure, quid eſſe uelis,
Peleos, & Priami tranſit, uel Neſtoris ætas,
Et fuerat ſerum iam tibi deſinere.
Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
Si quid habes animi, ſi quid in arte uales.
Si ſchola damnatur, fora litibus omnia feruent.
Ipſe poteſt fieri Marſia cauſidicus.
Eia age, rumpe moras, quo te ſpectabimus uſque?
Dum quid ſis, dubitas, iam potes eſſe nihil.

In Saleranum.

Cur triſtiorem cernimus Saleranum.

An cauſa leuis eſt? extuli inquis uxorem.
O grande fati crimen, o grauem caſum.
Illa illa diues mortua eſt Secundilla,
Centena decies, quæ tibi dedit dotis?
Nollem accidiſſet hoc tibi Salerane.

In Lalagen.

Vnus de toto peccauerat orbe comarum
Anulus incerta non bene fixus acu.
Hoc facinus Lalage, ſpeculo quod uiderat, ulta eſt.
Et cecidit ſectis icta Plecuſa comis.
Deſine iam Lalage triſteis ornare capillos,
Tangat & inſanum nulla puella caput.
Hoc ſalamandra notet, uel ſæua nouacula nudet,
Vt digna ſpeculo fiat imago tuo.

In Poſthumum.

Occurris quocunque loco mihi Poſthume, clamas
Protinus, & prima eſt hæc tua uox, quid agis?
Hoc, ſi me decies una conueneris hora,
Dicis, habes puto tu Poſthume, nil quod agas.

Ad Olum.

Quod te nomine iam tuo ſaluto,
Quem regem, & dominum prius uocabam.
Ne me dixeris eſſe contumacem.
Totis pilea ſarcinis redemi.
Reges, & dominos habere debet,
Qui ſe non habet, atque concupiſcit,
Quod reges, dominiq; concupiſcunt.
Seruum ſi potes Ole non habere,
Et regem potes Ole non habere.

In Claſſicum.

Inuitum cœnare foris te Claſſice dicis.
Si non mentiris, Claſſice diſpeream.
Ipſe quoque ad cœnam gaudebat Apitius ire.
Cum cœnaret erat triſtior ille domi.
Si tamen inuitus uadis, cur Claſſice uadis?
Cogor, ais? uerum eſt. cogitur & Selius.
En rogat ad cœnam melior te Claſſice rectam.
Grandia uerba ubi ſunt? ſi uir es, ecce nega.

In Cotilum.

Non uis in ſolio prius lauari
Quenquam Cotile. cauſa quæ niſi hæc eſt,
Vndis ne fouearis irrumatis?
Te primus licet abluas, neceſſe eſt,
Ante hic mentula, q̃ caput lauetur.

Ad Cæcilianum.

Candidius nihil eſt te Cæciliane, notaui,
Si quando ex noſtris diſticha pauca legis.
Protinus aut Marſi recitas, aut ſcripta Catulli.
Hæc mihi das, tanquam deteriora legas.
Vt collata magis placeant mea. credimus illud.
Malo tamen recites Cæciliane tua.

In Poſthumum.

Heſterna factum narratur Poſthume cœna,
Quod nollem, quis enim talia facta probet?
Os tibi præciſum, quanto non ipſe Latinus
Vilia Panniculi percutit ora ſono,
Quodq; magis mirum eſt, authorem criminis huius
Cæcilium tota rumor in urbe ſonat.
Eſſe negat factum. uis hoc me credere, credo.

Quid, quod habet teſtes Poſthume Cæcilius?

In Lyrim.

Quid faciat uult ſcire Lyris, quod ſobria fellat.

In Saufellum.

Cinctum togatis poſt, & ante Saufellum,
Quanta reduci Regulus ſolet turba,
Ad alta tonſum templa cum reum miſit,
Materne cernis, inuidere nolito.
Comitatus iſte ſit precor tuus nunquam.
Hos illi amicos, & greges togatorum
Fuſciculenus præſtat, & Fauentinus.

De Leone.

Verbera ſecuri ſolitus leo ferre magiſtri,
Inſertamq́; pati blandus in ora manum.
Dedidicit pacem ſubito feritate reuerſa,
Quanta nec in libycis debuit eſſe iugis.
Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
Sanguineam raſtris, quæ renouabat humum.
Sæuus & infelix furiali dente peremit.
Martia non uidit maius arena nefas.
Exclamare libet, crudelis perfide prædo,
A nostra pueris parcere diſce lupa.

De Mario.

Argenti libras Marius tibi quinque reliquit.
Cui nihil ipſe dabas, is tibi uerba dedit.

In Coſconium.

Coſconi, qui longa putas epigrammata noſtra,
Vtilis ungendis axibus eſſe potes.
Hac tu credideris longum ratione coloſſum,
Et puerum Bruti dixeris eſſe breuem.

D iſcæ, quod ignoras, Marſi, doctiq; Pedonis,
Sæpe duplex unum pagina tractat opus.
N on ſunt longa, quibus, nihil eſt, quod demere poſſis.
Sed tu Coſconi diſticha longa facis.

Ad Cæcilianum.

A eſtiuo ſerues ubi piſcem tempore, quæris?
In thermis ſerua Cæciliane tuis.

In Naſicam.

I nuitas tunc me, cum ſcis Naſica uocatum.
Excuſatum habeas me rogo. cœno domi.

De Fannio.

H oſtem cum fugeret, ſe Fannius ipſe peremit.
Hic rogo, non furor eſt, ne moriare, mori?

In Zoilum.

Laxior hexaphoris tua ſit lectica licebit,
Cum tamen hæc tua ſit Zoile ſandapila.

Ad Ponticum.

A bſciſſa ſeruum fugias quid Pontice lingua?
Neſcis tu populum, quod tacet ille, loqui.

In Sæuum maritum.

F œdaſti miſerum marite mœchum.
E t ſe, qui fuerant prius, requirunt
T runci naribus, auribuſq; uultus,
C redis te ſatis eſſe uindicatum?
E rras, iſte poteſt & irrumare.

In Sertorium.

M ollis erat, faciliſq; uiris Pæantius heros,
Vulnera ſic Paridis dicitur ulta Venus.
C ur lingat cunnum ſiculus Sertorius hoc eſt,
Ex hoc occiſus Ruffe uidetur Eryx.

De Præpoſteris donis.

V imine clauſa leui niueæ cuſtodia coctæ,
Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
D ona quod æſtatis miſi tibi menſe decembri,
Si quæris, raſam tu mihi mitte togam?

Ad Claſſicum.

Q uod nec carmine glorior ſupino,
N ec retro lego Sotaden cinædum,
N uſquam græcula quod recantat Echo,
N ec dictat mihi luculentus Attis
M ollem debilitate Choliambon.
N on ſum Claſſice tam malus poeta,
Q uid ſi per graciles uias petauri
I nuitum iubeas ſubire ladam?
T urpe eſt difficiles habere nugas,
E t ſtultus labor eſt ineptiarum.
S cribat carmina circulis Palæmon.
M e raris iuuat auribus placere.

In Phœbum.

D icis amore tui bellas ardere puellas,
Qui faciem ſub aqua Phœbe natantis habes.

In Mamercum.

N il recitas, & uis Mamerce poeta uideri.
Quicquid uis eſto, dum modo nil recites.

In Gaurum.

Q uod nimio gaudes noctem producere uino,
Ignoſco, uitium Gaure Catonis habes.
C armina quod ſcribis, muſis & Apolline nullo,
Laudari debes, hoc Ciceronis habes,
Q uod uomis, Antoni, quod luxuriaris, Apici,

Quod fellas, uitium dic mihi cuius habes?

Ad Quintilianum.

Quintiliane uagæ moderator ſumme iuuentæ,
Gloria Romanæ Quintiliane togæ,
Viuere quod propero pauper, nec inutilis annis,
Da ueniam. properat uiuere nemo ſatis.
Differat hoc, patrios optat qui uincere cenſus,
Atriaq; immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia fumos
Tecta iuuant, & fons uiuus, & herba rudis.
Sit mihi uerna ſatur. ſit non doctiſſima coniunx.
Sit nox cum ſomno. ſit ſine lite dies.

Ad Cæſarem Domitianum.

Rerum certa ſalus, terrarum gloria Cæſar,
Soſpite quo magnos credimus eſſe Deos.
Si feſtinatis toties tibi lecta libellis
Detinuere oculos carmina noſtra tuos.
Quod fortuna uetat fieri, permitte uideri,
Natorum genitor credar ut eſſe trium.
Hæc, ſi diſplicui, fuerint ſolatia nobis,
Hæc fuerint nobis præmia, ſi placui.

Ad Vxorem.

Natorum mihi ius trium roganti
Muſarum pretium dedit mearum
Solus, qui poterat, ualebis uxor.
Non debet domini perire munus.

Ad Regulum.

Primus ubi eſt inquis, cum ſit liber iſte ſecundus?
Quid faciam, ſi plus ille pudoris habet?
Tu tamen hunc fieri ſi mauis Regule primum,
Vnum de titulo tollere iota potes.

M.V. MARTIALIS LIBER TERTIVS.

Ad Lectorem de Libro Galliciano.

HOC TIBI QVICQVID ID EST, longinquis mittit ab oris
Gallia Romanæ nomine dicta togæ.
Hunc legis, & laudas librum fortaſſe priorem.
Illa, uel hæc mea ſunt, quæ meliora putas.
Plus ſanè placeat, domina qui natus in urbe eſt.
Debet enim Gallum uincere, uerna liber?

Ad Librum ſuum.

Cuius uis fieri libelle munus?
Feſtina tibi uindicem parare,
Ne nigram cito raptus in culinam
Cordillas madida tegas papyro,
Vel turis, piperiſq́; ſis cucullus.
Fauſtini fugis in ſinum? ſapiſti.
Cedro nunc licet ambules perunctus,
Et frontes gemino decens honore
Pictis luxurieris umbilicis,
Et te purpura delicata uelet,
Et cocco rubeat ſuperbus index,
Illo uindice nec Probum timeto.

In Mulierem deformem.

Formoſam faciem nigro medicamine uelas,
Sed non formoſo corpore lædis aquas.
Ipſam crede Deam uerbis tibi dicere noſtris,
Aut aperi faciem, uel tunicata laua.

Ad Librum ſuum.

Romam uade liber. ſi ueneris unde, requiret,
Aemiliæ dices de regione uiæ.
Si quibus in terris, qua ſimus in urbe, rogabit,
Corneli referas me licet eſſe foro.
Cur abſim, quæret, breuiter. tu multa fatere,
Non poterat uanæ tedia ferre togæ.
Quando uenit, dicet. tu reſpondeto, poeta
Exierat. ueniet, cum citharœdus erit.

Ad Eundem.

Vis commendari ſine me curſurus in urbem
Parue liber multis, an ſatis unus erit?
Vnus erit (mihi crede) ſatis, cui non eris hoſpes
Iulius, aſſiduum nomen in ore meo.
Protinus hunc adeas, primiq; in limine tecti,
Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille lares.
Eſt illi coniunx, quæ te manibusq; ſinuq;
Excipiet, uel ſi puluerulentus eas.
Hos tu ſeu pariter, ſiue hanc, illumue priorem
Videris, hoc dices, Marcus auere iubet.
Hoc ſatis eſt. alios commendat epiſtola. peccat,
Qui commendandum ſe putat eſſe ſuis.

Ad Marcellinum.

Lux tibi poſt idus numeratur tertia maias
Marcelline tuis bis celebranda ſacris.
Imputat æthereos, ortus hæc prima parenti,
Libat florentes, hæc tibi prima genas.
Magna licet dederit iucundæ munera uitæ,
Plus nunquam patri præſtitit illa dies.

De ſportula.

Centum miſelli iam ualete quadrantes
Anteambulonis congiarium laſſi,
Quos diuidebat balneator elixus.
Quid cogitatis ó fames amicorum?
Regis ſuperbi ſportulæ receſſerunt.
Nihil ſtropharum eſt, iam ſalarium dandum eſt.

In Quintum.

Thaida Quintus amat, q̃ Thaida? Thaida luſcam.
Vnum oculum Thais non habet, ille duos.

In Cinnam.

Verſiculos in me narratur ſcribere Cinna.
Non ſcribit, cuius carmina nemo legit.

In Philomuſum.

Conſtituit Philomuſe pater tibi milia bina
Menſtrua, perq; omnes præſtitit illa dies.
Luxuriam premeret cum craſtina ſemper egeſtas,
Et uitiis eſſent danda diurna tuis.
Idem te moriens hæredem ex aſſe reliquit.
Exhæredauit te Philomuſe pater.

Ad Quintum.

Si tua nec Thais, nec luſca eſt Quinte puella,
Cur in te factum diſtichon eſſe putas?
Sed ſimile eſt aliquid, pro Laide Thaida dixi.
Dic mihi, quid ſimile eſt Thais, & Hermione?
Tu tamen es Quintus. mutemus nomen amantis.
Si non uult Quintus Thaida, Sextus amet.

In Fabullum.

Vnguentum fateor bonum dediſti
Conuiuis here, ſed nihil ſcidiſti.

Res ſalſa eſt bene olere, & eſurire.
Qui non cœnat, & ungitur Fabulle,
Hic uero mihi mortuus uidetur.

In Næuiam.

Dum non uis leporem, dum non uis carpere mullum,
Et pluſquam patri Næuia parcis apro.
A cauſas, rumpiſq; coquum, tanquam omnia cruda
Attulerit, nunquam ſic ego crudus ero.

De Tutio.

Romam petebat eſuritor Tutius
Profectus ex Hiſpania.
Occurrit illi ſportularum Fabula,
A ponte rediit Miluio.

De Codro.

Plus credit nemo, quam tota Codrus in urbe,
Cum ſit tam pauper, quomodo cæcus amat?

In Cerdonem.

Das gladiatores ſutorum regule cerdo.
Quodq; tibi tribuit ſubula, ſica rapit.
Ebrius es, nec enim faceres id ſobrius unquam,
Vt uelles corio ludere cerdo tuo.
Luſiſti ſatis, ſed te mihi crede, memento.
Nunc in pellicula cerdo tenere tua.

In Sabidium.

Circumlata diu menſis ſcriblita ſecundis
Vrebat nimio ſaua calore manus.
Sed magis ardebat Sabidi gula, protinus ergo
Sufflauit buccis, terq; quaterq; ſuis.
Illa quidem tepuit, digitoſq; admittere uiſa eſt.
Sed nemo potuit tangere, merda fuit.

In Maximum.

Perfrixiſſe tuas queſta eſt præfatio fauces.
Cum te excuſaris Maxime quid recitas?

De Vipera in ore urſæ.

Proxima centenis oſtenditur urſa columnis
Exornant pictæ qua Platanona feræ.
Huius dum patulos alludens tentat hiatus
Pulcher Hylas, teneram merſit in ora manum.
Vipera, ſed cæco ſcelerata latebat in ore,
Viuebatq́; anima deteriore fera.
Non ſenſit puer eſſe dolos, niſi dente recepto
Dum perit. o facinus auſa quod urſa fuit.

De Canio.

Dic muſa quid agit Canius meus Ruffus?
Utrum ne chartis tradit ille uicturis
Legenda temporum acta Claudianorum?
An quæ Neroni falſus aſtruit ſcriptor.
An æmulatur improbi iocos Phædri,
Laſciuus elegis, an ſeuerus herois,
An in cothurnis horridus Sophocleis,
An ocioſus in ſchola poetarum,
Lepore tinctos attico ſales narrat?
Hinc ſi receſſit porticum terit templi.
An ſpatia carpit lentus argonautarum,
An delicatæ ſole rurſus Europæ
Inter tepentes poſt meridiem buxos
Sedet, ambulat'ue liber acribus curis?
Titi ne thermis, an lauatur Agrippæ,
An impudici balneo Tigillini?
An rure Tulli fruitur, atque Lucani?

An Pollionis dulce currit ad Quartum?
An æſtuantes iam profectus ad Baias
Piger Lucrino nauiculatur in ſtagno?
Vis ſcire, quid agat Canius tuus? ridet.

In crudelem dominum.

Proſcriptum famulus ſeruauit fronte notatus.
Non fuit hæc domini uita, ſed inuidia.

Ad Caſſianum.

Sirenas hilarem nauigantium pœnam,
Blandasq; mortes, gaudiumq; crudele,
Quas nemo quondam deſerebat auditas,
Fallax Vlyſſes dicitur reliquiſſe.
Non miror. illud Caſſiane mirarer,
Si fabulantem Canium reliquiſſet.

Ad Diadumenum.

Quod ſpirat tenera malum mordente puella,
Quod de corycio quæ uenit aura croco.
Vinea quod primis floret, cum cana, racemis,
Gramina quod redolent, quæ modo carpſit ouis.
Quod myrtus, quod meſſor Arabs, quod ſucina trita,
Pallidus eoo ture quod ignis olet.
Gleba quod æſtiuo leuiter cum ſpargitur imbre,
Quod madidas nardo ſparſa corona comas.
Hoc tua ſæua puer Diadumene baſia fragrant.
Quid, ſi tota dares illa ſine inuidia?

In. M. Antonium.

Par ſcelus admiſit phariis Antonius armis.
Abſcidit uultus enſis uterque ſacros.
Illud, laurigeros ageres cum læta triumphos,
Hoc tibi Roma caput, cum loquereris, erat.

Antoni tamen eſt peior quam cauſa Photini.
Hic facinus domino præſtitit, ille ſibi.

De Bigris nautis.

Ceſſatis pueri, nihilq; noſtis
Veterno, reſinaq; pigriores.
Quorum per uada tarda nauigantes
Lentos figitis ad celeuma remos.
Iam prono Phaethonte ſudat Aethon,
Exarſitq; dies, & hora laſſos
Interiungit equos meridiana.
At uos tam placidas uagi per undas
Tutæ luditis otium carinæ.
Non nautas puto uos, ſed argonautas.

Ad Matronas.

Huc eſt uſque tibi ſcriptus Matrona libellus,
Cui ſint ſcripta rogas interiora, mihi.
Gymnaſium, thermæ, ſtadium eſt, hac parte, recede,
Exuimur, nudos parce uidere uiros.
Hic iam depoſito poſt uina, roſasq; pudore
Quid dicat, neſcit ſaucia Terpſicore.
Schemate nec dubio, ſed aperte nominat illam,
Quam recipit ſexto menſe, ſuperba Venus.
Cuſtodem medio ſtatuit quam uillicus horto,
Oppoſita ſpectat quam proba uirgo manu.
Si bene te noui, longum iam laſſa libellum
Ponebas, totum nunc ſtudioſa legis.

Ad Coſconium.

Omnia quod ſcribis caſtis epigrammata uerbis,
Inq; tuis nulla eſt mentula carminibus.
Admiror. laudo. nihil eſt te ſanctius uno.

At mea luxuria pagina nulla uacat.
Hæc igitur iuuenes nequam, faciles'q; puellæ,
Hæc ſenior, ſed quem torquet amica, legat.
At tua Coſconi uenerandá'q;, ſanctá'q; uerba
A pueris debent, uirginibus'q; legi.

Ad Ceruinum.

Mœchus es Aufidie, qui uir Ceruine fuiſti.
Riualis fuerat, qui tuus, ille uir eſt.
Cur aliena placet tibi, quæ tua non placet uxor?
Nunquid ſecurus non potes arrigere?

In Næuolum.

Mentula cum doleat puero, tibi Næuole culus.
Non ſum diuinus, ſed ſcio, quid facias?

Ad Lauſellam.

Vis futui, nec uis mecum Lauſella lauari,
Neſcio quod magnum, ſuſpicor eſſe nefas.
Aut tibi pannoſæ pendent à pectore mammæ,
Aut ſulcos uteri prodere nuda times.
Aut infinito lacerum patet inguen hiatu.
Aut aliquid cunni prominet ore tui.
Sed nihil eſt horum. credo pulcherrima nuda es.
Si uerum eſt, uitium peius habes, fatua es.

In Phœbum.

Dormis cum pueris mutoniatis,
Et non ſtat tibi Phœbe, quod ſtat illis.
Quid uis me rogo Phœbe ſuſpicari?
Mollem credere te uirum uolebam.
Sed rumor negat eſſe te cinædum.

In Gargilianum.

Pſilothro faciem'q; lauas, & dropace caluam.

Nunquid, tonſorem Gargiliane times?
Quid faciem tingis? nam certe non potes illos
Reſina, Veneto nec reſecare luto.
Deſine (ſi pudor eſt) miſeram traducere caluam.
Hoc fieri cunno Gargiliane ſolet.

In Lupercum.

Stare Luperce tibi iam pridem mentula deſit,
Luctaris demens. tu tamen arrigere.
Sed nihil erucæ faciunt, bulbiq; ſalaces,
Improba nec proſunt iam ſatureia tibi.
Cœpiſti puras opibus corrumpere buccas,
Sic quoque non uiuit ſollicitata Venus.
Mirari ſatis hoc quiſquam, uel credere poſſit?
Quæ non ſtat, magno ſtare Luperce tibi.

In Baſſum.

Arrigis ad uetulas, faſtidis Baſſe puellas.
Nec formoſa tibi, ſed moritura placet.
Hic (rogo) non furor eſt, non eſt hæc mentula demes?
Cum poſſis Hecubam, non potes Andromachen.

In Beticum.

Nec mullus, nec te delectat Betice turdus.
Nec lepus eſt unquam, nec tibi gratus aper.
Nec te liba iuuant, nec ſectæ quadra placentæ.
Nec Libye mittit, nec tibi Phaſis aues.
Capparin, & putri cepas alece natantes,
Et pulpam dubio de petaſone uoras,
Teq; iuuant gerres, & pelle melandria cana.
Reſinata bibis uina, falerna fugis.
Neſcio quod ſtomachi uitium ſecretius eſſe
Suſpicor, ut quid enim Betice ſaprofagis.

Ad Paulinum.

Minxiſti currente ſemel Pauline carina.
Meiere uis iterum. iam Palinurus eris.

Ad Sertorium.

Rem peragit nullam Sertorius, incohat omnes.
Hunc ego cum futuit, non puto perficere.

Ad Apicium.

De nullo quereris, nulli maledicis Apici,
Rumor ait linguæ te tamen eſſe malæ.

In Beticum.

Quid cum fœmineo tibi Betice galle baratro?
Hæc debet medios lambere lingua uiros.
Abſciſſa eſt quare ſamia tibi mentula teſta.
Si tibi tam gratus Betice cunnus erat?
Caſtrandum caput eſt. nam ſis licet inguine gallus,
Sacra tamen Cybeles decipis ore, uir es.

In Zoilum.

Conuiua quiſquis Zoili poteſt eſſe,
Sumenianas cœnet inter uxores,
Curtaq; Ledæ ſobrius bibat teſta.
Hoc eſſe leuius, puriuſq; contendo.
Iacet occupato galbanatus in lecto,
Cubitis trudit hinc, & inde conuiuas
Effultus oſtro, ſericiſq; puluinis.
Stat exoletus, ſuggeritq; ructanti
Pinnas rubentes, cuſpideſq; lentiſci.
Et æſtuanti tenue uentilat frigus
Supina praſino concubina flabello,
Fugatq; muſcas myrtea puer uirga.
Percurrit agili corpus arte tractatrix,

M anumq; doctam ſpargit omnibus membris.
D igiti crepantis ſigna nouit eunuchus,
E t delicatæ ſuſcitator urinæ
D omini bibentis ebrium regit pennem.
A t ipſe retro flexus ad pedum turbam
I nter catellas anſerum exta lambentes
P artitur apri glandulas palæſtritis,
E t concubino turturum nates donat,
L igurumq; nobis ſaxa cum miniſtrentur,
V el cocta fumis muſta maſſilianis,
O pimianum morionibus nectar
C ryſtallinisq;, myrrhinisq; propinat.
E t coſmianis ipſe fuſus ampullis
N on erubeſcit murice aureo nobis
D iuidere mœchæ pauperis capillare.
S eptunce multo deinde perditus ſtertit.
N os accubamus, & ſilentium ronchis
P ræſtare iuſſi nutibus propinamus.
H os malchionis patimur improbi faſtus.
N ec uindicare te Ruffe poſſumus, fellat.

In Coclitem.

V t faciam breuiora mones epigrammata Cocles.
 Fac mihi quod Chione. non potui breuius.

In Tonglionem.

Q uid narrat tua mœcha? non puellam
D ixi tonglion. quid ergo? lingam.

Ad Maritum.

Q uis tibi perſuaſit nares abſcindere mœcho?
 Non hac peccatum eſt parte marite tibi.
S tulte quid ægiſti? nihil hic tua perdidit uxor.

Cum ſit ſalua tibi mentula Deiphobi.

Ad Caſtam matronam.

Ne legeres partem laſciui caſta libelli,
Prædixi, & monui. tu tamen ecce legis.
Sed ſi Panniculum, ſi ſpectas caſta Latinum,
Non ſunt hæc mimis improbiora. lege.

In Chionem.

Narrat te rumor Chione nunquam eſſe fututam.
Atque nihil cunno purius eſſe tuo.
Tecta tamen non hac, qua debes, parte lauaris.
Si pudor eſt, transfer ſubligar in faciem.

In Fratres fellatores.

Sunt gemini fratres, diuerſa ſed inguina lingunt.
Dicite diſſimiles ſint magis, an ſimiles?

Ad Phœbum.

Vtere lactucis, & mollibus utere maluis.
Nam faciem durum Phœbe cacantis habes.

De Galla.

Vult, non uult dare Galla mihi, nec dicere poſſum,
Quod uult, & non uult, quid ſibi Galla uelit.

De Miſitio.

Cum peteret patriæ Miſitius arua Rauennæ,
Semiuiro Cybeles cum grege iunxit iter.
Huic comes hærebat domini fugitiuus Achillas,
Inſignis forma, nequitiáq; puer.
Hoc ſteriles ſenſere uiri, qua parte cubaret,
Quærunt, ſed tacitos ſenſit & ille dolos.
Mentitur, credunt. ſomni poſt uina petuntur.
Continuo ferrum noxia turba rapit,
Excidúntq; ſenem, ſpondæ qui parte iacebat,

Nanque puer pluteo uindice tutus erat.

S uppoſitum (fama eſt) quondam pro uirgine ceruã.

At nunc pro puero mentula ſuppoſita eſt.

Ad Gallum.

V t patiar mœchum, rogat uxor Galle. ſed unum

Huic ego, non oculos eruo Galle duos.

In Vetuſtinam.

C um tibi trecenti conſules Vetuſtina,

E t tres capilli, quattuor'ue ſint dentes.

P ectus cicadæ, cruſculumq; formicæ.

R ugoſiorem cum geras ſtola frontem,

E t aranearum caſſibus pares mammas.

C um comparata rictibus tuis ora

N iliacus habeat crocodilus anguſta,

M eliusq; ranæ garriant rauennates.

E t Adriaticus dulcius culex cantet,

V ideasq; quantum noctua uidet mane.

E t illud oleas, quod uiri capellarum,

E t anatis habeas uropygium macræ,

S enemq; cynicum uincat oſſeus cunnus,

C um te lucerna balneator extincta

A dmittat inter buſtuarias mœchas.

C um bruma menſem ſit tibi per auguſtum.

R egelare, nec te peſtilentia poſſit,

G audes ducentas nuptum ire poſt mortes,

V irumq; demens cineribus tuis quæris

P rurire, quid ſi ſarrire uelit ſaxum?

Q uis coniugem? quis te uocabit uxorem?

P hilomelus auiam, quam uocauerit nuper?

Quod ſi cadauer exigis tuum ſcalpi,
Sternatur Acoride triclinio lectus,
Thalaſſionem qui tuum dicat ſolus,
Vſtorq́; tædas præferat nouæ nuptæ
Intrare in iſtum ſola fax poteſt cunnum.

In Ruffum.

Eſſe negas coctum leporem, poſcisq́; flagella,
Mauis Ruffe coquum ſcindere, quam leporem.

In Næuolum.

Nunquam dicis aue, ſed reddis Næuole ſemper,
Quod prior & Curius dicere ſæpe ſolet.
Cur hoc expectas à me, rogo, Næuole dicas?
Nam puto nec melior Næuole, nec prior es.
Præmia laudato tribuit mihi Cæſar uterque,
Natorumq́; dedit iura paterna trium.
Ore legor multo, notumq́; per oppida nomen
Non expectato dat mihi fama rogo.
Eſt & in hoc aliquid, uidit me Roma tribunum.
Et ſedeo, qua te ſuſcitat Oceanus.
Quot mihi Cæſareo facti ſunt munere ciues,
Nec famulos totidem ſuſpicor eſſe tibi.
Sed pædicaris, ſed pulchre Næuole ceues.
Iam iam ſic prior es Neuole. uincis. aue.

In Gargilium.

Lingis, non futuis meam puellam.
Et garris quaſi mœchus, & fututor.
Si te prehendero Gargili, tacebis.

Ad Ruffum.

Ne legat hunc Chione, mando tibi Ruffe libellum.
Carmine læſa meo eſt. lædere & ipſa poteſt.

In Sabellum.

S it culus tibi, quam macer, requiris?
P ædicare potes Sabelle culo.

Ad Cerdonem.

I raſci noſtro non debes cerdo libello.
Ars tua, non uita eſt carmine læſa meo.
I nnocuos permitte ſales. cur ludere nobis
Non liceat, licuit ſi iugulare tibi?

Ad Ruffum.

C urſorem ſexta tibi Ruffe remiſimus hora,
Carmina quem madidum noſtra tuliſſe reor.
I mbribus immodicis cœlum nam forte ruebat.
Non aliter mitti debuit iſte liber.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVARTVS.

De natali Domitiani.

c AESARIS ALMA DIES, ET
luce ſacratior illa,
Conſcia dictæum qui tulit ida
Iouem,
Longa precor, Pylioq; ueni nume
roſior æuo,
Semper et hoc uultu, uel meliore nite.
H ic colat albano tritonida cultus in auro,
P erq; manus tantas plurima quercus eat.
H ic colat ingenti redeuntia ſecula luſtro.
Et quæ Romuleus ſacra Terentus habet.

Magna quidem ſuperi petimus, ſed debita terris,
Pro tanto quæ ſunt improba uota Deo,

De Oratio.

Spectabat modo ſolus inter omneis
Nigris munus Oratius lacernis.
Cum plebs, & minor ordo, maximusq;
Sancto cum duce candidus ſederet.
Toto nix cecidit repente cœlo.
Albis ſpectat Oratius lacernis.

De Niuibus.

Aſpice quam denſum tacitarum uellus aquarum
Defluat in uultus Cæſaris, inq; ſinus.
Indulget tamen ille Ioui, nec uertice moto
Concretas pigro frigore ridet aquas.
Sidus hyperborei ſolitus laſſare Bootæ,
Et madidis Helicen diſſimulare comis.
Qui ſiccis laſciuit aquis, & ab æthere ludit.
Suſpicor has pueri Cæſaris eſſe niues.

In Baſſam.

Quod ſiccæ redolet palus lacunæ,
Crudarum nebulæ quod albularum,
Piſcinæ uetus aura, quod marinæ,
Quod preſſa piger hircus in capella,
Laſſi bardiaci os, quod euocati,
Quod bis muricæ uellus inquinatum,
Quod ieiunia ſabbatariorum,
Mœſtorum quod hanelitus reorum,
Quod ſpurcæ moriens lucerna Ledæ,
Quod ceromata fece de Sabina,
Quod uulpis fuga, uiperæ cubile,

Malles, quam quod oles, olere Baſſa.

Ad Fabianum.

Vir bonus & pauper linguáq; & pectore uerus
 Quid tibi uis, urbem qui Fabiane petis?
Qui nec leno potes, nec commeſſator haberi,
 Nec pauidos triſti uoce citare reos.
Nec potes uxorem cari corrumpere amici.
 Nec potes algentes arrigere ad uetulas,
Vendere nec uanos circa pallatia fumos.
 Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro.
Vnde miſer uiues, homo fidus, certus amicus?
 Hoc nihil eſt. nunquam ſic Philomelus eris.

In Maſſilianum.

Credi uirgine caſtior pudica,
Et frontis teneræ cupis uideri,
Cum ſis improbior Maſſiliane,
Quam qui compoſitos metro Tibulli,
In Stellæ recitat domo libellos.

Ad Hilum.

Cur here quod dederas, hodie puer Hile negaſti?
 Durus tam ſubito, qui modo mitis eras.
Sed iam cauſaris barbamq;, annoſq;, piloſq;.
 O nox quam longa es, quæ facis una ſenem.
Quid nos derides? here qui puer Hile fuiſti,
 Dic nobis, hodie qua ratione uir es?

Ad Euphemum.

Prima ſalutantes, atque altera continet hora,
 Exercet raucos tertia cauſidicos.
In quintam uarios extendit Roma labores.
 Sexta quies laſſis, ſeptima finis erit.

Sufficit in nonam nitidis octaua palæſtris,
Imperat extructos frangere nona toros.
Hora libellorum decima eſt Eupheme meorum,
Temperat ambroſias cum tua cura dapes.
Et bonus æthereo laxatur nectare Cæſar,
Ingentiq; tenet pocula parca manu.
Tunc admitte iocos, greſſu timet ire licenti
Ad matutinum noſtra Thalia Iouem.

In Labullam.

Sotæ filia Cliniæ Labulla.
Deſerto ſequeris Clitum marito,
Et donas, & amas ἔχεις ἀσώτως.

Ad Fauſtinum.

Dum nouus eſt, neq; adhuc raſa mihi fróte libellus,
Pagina dum tangi non bene ſicca timet.
I puer, & caro perfer leue munus amico,
Qui meruit nugas primus habere meas.
Curre, ſed inſtructus comitetur, punica librum
Spongia, muneribus conuenit illa meis.
Non poſſunt noſtros multæ Fauſtinæ lituræ
Emendare iocos, una litura poteſt.

In An. Saturninum.

Dum nimium uano tumefactus nomine gaudes.
Et Saturninum te miſer eſſe pudet.
Impia parrhaſia mouiſti bella ſub urſa,
Qualia qui Phariæ coniugis arma tulit.
Exciderat ne adeo fatum tibi nominis huius,
Obruit Actiaci quod grauis ira freti?
An tibi promiſit Rhenus, quod non dedit illi
Nilus, & Arctois plus licuiſſet aquis?

Ille etiam

Ille etiam noſtris Antonius occidit armis,
Qui tibi collatus perfide Cæſar erat.

In Thaidem.

Nulli Thai negas. ſed ſi te non pudet iſtud,
Hoc ſaltem pudeat Thai negare nihil.

De nuptiis Pudentis, & Claudiæ.

Claudia Ruffe meo nupſit peregrina Pudenti.
Macte eſto tedis ó Hymenææ tuis.
Tam bene rara ſuo miſcentur cinnama nardo,
Maſſica Theſeis tam bene uina fauis.
Nec melius teneris iunguntur uitibus ulmi,
Nec plus lotos aquas, littora myrtus amat.
Candida perpetuo reſidet concordia lecto,
Tamq́; pari ſemper ſit Venus æqua iugo.
Diligat ipſa ſenem quondam, ſed & ipſa marito
Tunc quoque cum fuerit, non uideatur anus.

Ad Silium.

Sili caſtalidum decus ſororum,
Qui periuria barbari furoris
Ingenti premis ore, perfidosq́;
Faſtus Annibalis, leuesq́; pœnos
Magnis cedere cogis Africanis,
Paulum depoſita ſeueritate,
Dum blanda uagus alea december
Incertis ſonat hinc & hinc fritillis,
Et ludit rota nequiore talo,
Noſtris ocia commoda camœnis,
Nec torua lege fronte, ſed remiſſa
Laſciuis madidos iocis libellos.
Sic forſan tener auſus eſt Catullus

Magno mittere paſſerem Maroni.

Ad Cæcilianum.

Mille tibi nummos heſterna nocte roganti,
  In ſex aut ſeptem Cæciliane dies,
Non habeo dixi. ſed tu cauſatus amici
  Aduentum, lancem, paucaq; uaſa rogas.
Stultus es, an ſtultum me credis amice? negaui
  Mille tibi nummos. milia quinque dabo.

In Gallum.

Priuignum non eſſe tuæ te Galle nouercæ
  Rumor erat, coniunx dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat uiuo genitore probari.
  Iam nuſquam pater eſt Galle, nouerca domi eſt.
Magnus ab infernis reuocetur Tullius umbris,
  Et te defendat Regulus ipſe licet,
Non potes abſolui. nam quæ non deſinit eſſe
  Poſt patrem, nunquam Galle nouerca fuit.

Ad Paulum.

Facere in Lyciſcam Paule me iubes uerſus,
Quibus illa lectis rubeat, & ſit irata.
O Paule malus es. irrumare uis ſolus.

De Puero glacie occiſo.

Qua uicina pluit uipſanis porta columnis,
  Et madet aſſiduo lubricus imbre lapis,
In iugulum pueri, qui roſcida templa ſubibat,
  Decidit hiberno prægrauis unda gelu.
Cumq; peregiſſet miſeri crudelia fata.
  Tabuit in calido uulnere mucro tener.
Quid non ſæua ſibi uoluit fortuna licere,
  Aut ubi mors non eſt, ſi iugulatis aquæ?

De Endromide.

Hanc tibi ſequanicæ pinguem textricis alumnam,
  Quæ lacædemonium barbara nomen habet,
Sordida, ſed gelido non aſpernanda decembri,
  Dona, peregrinam mittimus Endromiden.
Seu lentum ceroma teris, tepidúm ue trigona,
  Siue harpaſta manu puluerulenta rapis.
Plumea ſeu laxi partiris pondera follis,
  Siue leuem curſu uincere quæris Atam.
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus.
  Né ue grauis ſubita te premat iris aqua.
Ridebis uentos hoc munere tectus, & imbres.
  Nec ſic in tyria ſindone tutus eris.

De Cærelia, & Gellia.

Dicit ſe uetulam, cum ſit Cærelia puppa.
  Puppam ſe dicat Gellia, cum ſit anus.
Ferre nec hanc poſſis, poſſis Coline nec illam.
  Altera ridicula eſt, altera putidula.

De Celio.

Nullos eſſe deos, inane cœlum
Affirmat Celius, probatq́; quod ſe
Factum, dum negat hoc, uidet beatum.

De Cleopatra uxore.

Primos paſſa toros, et adhuc placanda marito
  Merſerat in nitidos ſe Cleopatra lacus.
Dum fugit amplexus, ſed prodidit unda latentem,
  Lucebat, totis cum tegeretur aquis.
Condita ſic puro numerantur lilia uitro.
  Sic prohibet tenues gemma latere rosas.
Inſilui, merſusq́; uadis luctantia carpſi

Baſia, perſpicuæ plus uetuiſtis aquæ.

Ad Thaliam.

Dum tu lenta nimis, diu'q; quæris,
Quis primus tibi quiſue ſit ſecundus,
Gratum quiſue epigramma comparabit,
Palmam Callimachus Thalia de ſe
Facundo dedit ipſe Brutiano,
Qui ſi cecropio ſatur lepore
Romanæ ſale luſerit Mineruæ.
Illi me facias precor ſecundum.

Ad Fabianum.

Omneis, quas habuit Fabiane Lycoris amicas
Extulit, uxori fiat amica meæ.

Ad Pamphilum.

Tu ſetina quidem ſemper, uel maſſica ponis
Pamphile, ſed rumor tam bona uina negat.
Diceris hac factus cælebs quater eſſe lagæna.
Nec puto, nec credo Pamphile, nec ſitio.

De Amiano.

Nihil Amiano, præter aridam ueſtem
Moriens reliquit ultimis pater ceris.
Fieri putet potuiſſe quis Maronille,
Vt Amianus mortuum patrem nolit.

Ad Sophronium.

Quæro diu totam Sophroni Ruffe per urbem,
Si qua puella neget. nulla puella negat.
Tanquam fas non ſit, tanquam ſit turpe negare.
Tanquam non liceat, nulla puella negat.
Caſta igitur nulla eſt. caſtæ ſunt mille. quid ergo
Caſta facit? non dat. non tamen illa negat.

Ad Quintum.

Exigis, ut donem noſtros tibi Quinte libellos.
Non habeo, ſed habet bibliopola Triphon.
Aes dabo pro nugis, & emam tua carmina ſanus?
Non, inquis, faciam tam fatue, nec ego.

De Veſtino.

Cum grauis extremas Veſtinus duceret horas,
Et iam per ſtygias eſſet iturus aquas,
Vltima uoluentes orauit penſa ſorores,
Vt traherent parua ſtamina pulla mora.
Iam ſibi defunctus caris dum uiuit amicis,
Mouerunt tetricas tam pia uota deas.
Tum largas partitus opes à luce receſſit.
Seq́; mori poſt hoc credidit ille ſenem.

De Damis.

Aſpicis, imbelles tentent quam fortia damæ
Prœlia, tam timidis quanta ſit ira feris?
In mortem paruis concurrere frontibus audent.
Vis Cæſar damis parcere? mitte canes.

De Nigrina.

O felix animo, felix Nigrina marito,
Atque inter latias gloria prima nurus.
Te patrios miſcere iuuat cum coniuge ſenſus,
Gaudentem ſocio, participemq́; uiro.
Arſerit Euadne flammis iniecta mariti.
Nec minus Alceſtim fama ſub aſtra ferat.
Tu melius certe meruiſti pignore uitæ,
Vt tibi non eſſet morte probandus amor.

In Auarum amicum.

Milia miſiſti mihi ſex bis ſena petenti,

Vt bis ſena feram, bis duodena petam.

In Zoilum inuidum.

Nunquam diuitias deos rogaui
Contentus modicis, meóq; lætus.
Paupertas ueniam dabis. recede.
Cauſa eſt tam ſubiti, nouiq; uoti?
Pendentem uolo Zoilum uidere.

In Afrum.

Condita cum tibi ſit iam ſexageſima meſſis,
Et facies multo ſplendeat alba pilo,
Diſcurris tota uagus urbe, nec ulla cathedra eſt,
Cui non mane feras irrequietus, aue.
Et ſine te nulli fas eſt prodire tribuno,
Nec caret officio conſul uterque tuo.
Et ſacro decies repetis pallatia cliuo,
Sigerios'q; modos, parthenios'q; ſonas.
Hæc faciant ſané iuuenes, deformius Afer
Omnino nihil eſt ardelione ſene.

Ad Mathonem.

Hoſpes eras noſtri ſemper Matho Tiburtini.
Hoc emis, impoſui, rus tibi uendo tuum.

In Mathonem.

Declamas in febre Mathon, hanc eſſe phreneſim
Si neſcis, non es ſanus amice Mathon.
Declamas æger, declamas hemitritæos.
Si ſudare aliter non potes, eſt ratio.
Magna tamen res eſt. erras, cum uiſcera febris
Exurit, res eſt magna tacere Mathon.

De Fabulla.

Epigramma noſtrum cum Fabulla legiſſet,

Negare nullam quo queror puellarum.
Semel rogata bis terq; neglexit
Preces amantis. iam Fabulla promitte.
Negare iuſſi, pernegare non iuſſi.

Ad Ruffum.

Hos quoque commenda Venuleio Ruffe libellos.
Imputet & nobis ocia parua, roga.
Immemor & paulum curarum, operumq; ſuorum
Non tetrica nugas exigat aure meas.
Sed nec poſt primum legat hæc, ſummum'ue triētem,
Sed ſua cum medius prælia Bacchus amat.
Si nimis eſt legiſſe duos, tibi charta plicetur
Altera, diuiſum ſic breue fiet opus.

In Næuolum.

Securo nihil eſt te Næuole peius, eodem
Sollicito nihil eſt Næuole te melius.
Securus nullum reſalutas, deſpicis omnes.
Nec quiſquam liber, nec tibi gratus homo eſt.
Sollicitus donas, dominum, regemq; ſalutas.
Inuitas. eſto Næuole ſollicitus.

In Thaidem.

Non eſt in populo, nec urbe tota,
A ſe Thaida qui probet ſututam.
Cum multi cupiant, rogentq; multi.
Tam caſta eſt, rogo, Thais? immo fellat.

In Ponticum.

Nos bibimus uitro, tu myrra Pontice. quare?
Prodat perſpicuus ne duo uina calix.

Ad Librum ſuum.

Si uis auribus atticis probari,

Exhortor, moneoq́; te libelle.
Vt docto placeas Apollinari.
Nil exactius, eruditiusq́; eſt.
Sed nec candidius, benigniusq́;,
Si te pectore, ſi tenebit ore.
Nec ronchos metues maligniorum.
Nec ſcombris tunicas dabis moleſtas.
Si damnauerit, ad ſalariorum
Curras ſcrinia protinus licebit,
Inuerſa pueris arande charta.

De Baſſa.

Infantem ſecum ſemper tua Baſſa Fabulle
Collocat, & luſus, delitiasq́; uocat.
Et quod mireris magis, infantaria non eſt.
Ergo quid in cauſa eſt? pedere Baſſa ſolet.

In Diſſimulatorem Septitianum.

Nulla remiſiſti paruo pro munere dona,
Et iam Saturni quinque fuere dies.
Ergo nec argenti ſex ſcrupula Septitiane
Miſſa, nec à querulo mappa cliente fuit.
Antipolitani, nec quæ de ſanguine thynni
Teſta rubet, nec quæ cottana parua gerit.
Nec rugoſarum uimen breue picenarum.
Dicere te poſſes ut meminiſſe mei.
Decipies alios uerbis, uultuq́; benigno.
Nam mihi iam notus diſſimulator eris.

De Ruſticatione.

Rure morans quid agam, reſpondeo pauca rogatus.
Luce deos oro, famulos poſt arua reuiſo.
Partibus atque meis iuſtos indico labores.

I nde lego, Phœbummq́; cio, muſamq́; laceſſo.
H inc oleo corpus frico, mollíq; palæſtra.
S tringo libens, animo gaudens, ac fœnore liber.
P ondero. poto. cano. ludo. lauo. cœno. quieſco.
D um paruus lychnus modicum conſumit oliui,
H æc dat nocturnis nox lucubrata camœnis.

Ad Librum.

O he iam ſatis eſt, ohe libelle.
I am peruenimus uſque ad umbilicos.
T u procedere adhuc, & ire quæris,
N ec ſumma potes in ſcheda teneri.
S ic tanquam tibi res peracta non ſit,
Q uæ prima quoque pagina peracta eſt.
I am lector queriturq́; deficitq́;.
I am librarius hoc & ipſe dicit.
O he iam ſatis eſt, ohe libelle.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVINTVS.

h OC TIBI PALLADIAE, ſeu collibus uteris albæ
Cæſar, & hinc Triuiam proſpicis, inde Thetym,
Seu tua ueridicæ diſcunt reſponſa ſorores.
P lana ſuburbani qua cubat unda freti,
S eu placet Aeneæ nutrix, ſeu filia Solis,
Siue ſalutiferis candidus Anxur aquis,
M ittimus ó rerum felix tutela, ſalusq́;,

Soſpite quo gratum credimus eſſe Iouem.
Tu tantum accipies, ego te legiſſe putabo.
Et tumidus Galla credulitate fruar.

Ad Lectores.

Matronæ, puerique, uirginesque,
Vobis pagina noſtra dedicatur.
Tu, quem nequitiæ procaciores
Delectant nimium, ſalesque nudi,
Laſciuos lege quattuor libellos.
Quintus cum domino liber iocatur,
Quem Germanicus ore non rubenti
Coram Cecropia legat puella.

Ad Domitianum.

Accola iam noſtræ degis Germanice ripæ,
A famulis Iſtri qui tibi uenit aquis,
Lætus & attonitus, uiſo modo præſide mundi,
Affatus comites dicitur eſſe ſuos.
Sors mea quam fratris melior, cui tam propè fas eſt
Cernere, tam longe quem colit ille deum.

In Myrtalem.

Fœtere multo Myrtale ſolet uino.
Sed fallat ut nos, folia deuorat lauri,
Merumque cauta fronte non aqua miſcet,
Hanc tu rubentem prominentibus uenis
Quoties uenire Paule uideris contra,
Dicas licebit, Myrtale bibit laurum.

Ad Sextum.

Sexte Palatinæ cultor facunde Mineruæ,
Ingenio frueris qui propiore Dei.
Nam tibi naſcentes domini cognoſcere curas,

Et ſecreta ducis pectora noſſe licet.
Sit locus & noſtris aliqua tibi parte libellis,
Qua Pedo, qua Marſus, quaq; Catullus erit.
Ad capitolini cæleſtia carmina belli
Grande cothurnati pone Maronis opus.

Ad Muſas.

Si non eſt graue, nec nimis moleſtum,
Muſæ Parthenium rogate ueſtrum.
Sic te ſerior & beata quondam
Saluo Cæſare finiat ſenectus,
Et ſis inuidia fauente fœlix.
Sic Burrus cito ſentiat parentem,
Admittas timidam, breuemq; chartam
Intra limina ſanctioris aulæ.
Noſti tempora tu Iouis ſereni,
Cum fulget placidus, ſuoq; uultu,
Quo nil ſupplicibus ſolet negare.
Non eſt, quod metuas preces iniquas.
Nunquam grandia, nec moleſta poſcat,
Quæ cedro decorata, purpuraq;
Nigris pagina creuit umbilicis.
Nec porrexeris iſta, ſed teneto.
Sic tanquam nihil offeras, agasq;
Si noui dominum nouem ſororum,
Vltro purpureum petet libellum.

Ad Vulcanum.

Qualiter aſſyrios renouant incendia nidos,
Vna decem quoties ſecula uixit auis.
Taliter exuta eſt ueterem noua Roma ſenectam,
Et ſumpſit uultus præſidis ipſa ſui.

Iam precor oblitus noſtræ Vulcane querelæ
Parce, ſumus Martis turba, ſed & Veneris.
Parce pater. ſic lemniacis laſciua catenis
Ignoſcat coniunx, & patienter amet.

De Phaſide.

Edictum domini, Deiq; noſtri,
Quo ſubſellia certiora fiunt,
Et puros eques ordines recepit,
Dum laudat modo Phaſis in theatro,
Phaſis purpureis ruber lacernis.
Et iactat tumido ſuperbus ore.
Tandem commodius licet ſedere.
Nunc eſt reddita dignitas equeſtris.
Turba non premimur, nec inquinamur.
Hæc, & talia dum refert ſupinus.
Illas purpureas, & arrogantes
Iuſſit ſurgere Lectius lacernas.

In Symmachum.

Languebam, ſed tu comitatus protinus ad me
Veniſti centum Symmache diſcipulis.
Centum me tetigere manus, aquilone gelatæ.
Non habui febrem Symmache, nunc habeo.

Ad Regulum.

Eſſe quid hoc dicam, uiuis quod fama negatur,
Et ſua quod rarus tempora lector amat?
Hi ſunt inuidiæ nimirum Regule mores,
Præferat antiquos ſemper ut illa nouis.
Sic ueterem ingrati Pompei quærimus umbram,
Et laudant Catuli Iulia templa ſen s.
Ennius eſt lectus ſaluo tibi Roma Marone.

Et ſua riſerunt ſecula Mæonidem.
Rara coronato plauſere theatra Menandro.
Norat Naſonem ſola Corynna ſuum.
Vos tamen o noſtri non feſtinate libelli.
Si poſt fata uenit gloria. non propero.

De Stella.

Sardonychas. ſmaragdos. adamantas. iaſpidas uno
Portat in articulo Stella Seuere meus.
Multas in digitis, plures in carmine gemmas
Inuenies, inde eſt hæc, puto, culta manus.

De eodem.

Quod nutanti a fronte pertinaci
Geſtat pondera Maſclion ſuperbus.
Aut grandis Linus omnibus lacertis
Septem quod pueros leuat, uel octo,
Res non difficilis mihi uidetur.
Vno cum digito, uel hoc, uel illo
Portet Stella meus decem puellas.

In Calliſtratum.

Sum (fateor) ſemperq; fui Calliſtrate pauper,
Sed non obſcurus, nec male notus eques.
Sed toto legor orbe frequens, et dicitur hic eſt.
Quodq; cinis paucis, hoc mihi uita dedit.
At tua centenis incumbunt tecta columnis.
Et libertinas arca flagellat opes.
Magnaq; niliacæ ſeruit tibi gleba Syenes.
Tondet & innumeros gallica Parma greges.
Hoc ego, tuq; ſumus. ſed quod ſum, non potes eſſe.
Tu quod es, è populo quilibet eſſe poteſt.

De Mannicio.

Sedere primo ſolitus in gradu ſemper,
Tunc cum licebat occupare Manneius.
Bis excitatus, terq; tranſtulit caſtra,
Et inter ipſas pene tertius ſellas
Poſt Caiumq;, Luciumq; conſedit.
Illinc cucullo proſpicit caput tectus,
Oculoq; ludos ſpectat indecens uno.
Et hinc miſer deiectus in uiam tranſit,
Subſellioq; ſemifultus extremo,
Et male receptus altero genu iactat
Equiti ſedere ſe, Lectioq; ſe ſtare.

Ad Cæſ. Do.

Quintus noſtrorum liber eſt Auguſte iocorum.
 Et queritur læſus carmine nemo meo.
Gaudet honorato, ſed multus nomine lector,
 Cui uictura meo munere fama datur.
Quid tamen hæc proſunt quãuis uenerantia multos?
 Non proſunt ſane, me tamen iſta iuuant.

Ad Lectorem.

Seria cum poſſim, quid delectantia malim
 Scribere? tu cauſa es lector amice mihi;
Qui legis, et tota cantas mea carmina Roma.
 Sed neſcis, quanti ſtet mihi talis amor.
Nam ſi falciferi defendere templa tonantis,
 Sollicitisq; uelim uendere uerba reis,
Plurimus hiſpanas mittet mihi nauta metretas,
 Et fiet uario ſordidus ære ſinus.
At nunc conuiua eſt, comeſſatorq; libellus,
 Et tantum gratis pagina noſtra placet.

Sed non hac ueteres contenti laude fuerunt,
Cum minimum uati munus Alexis erat.
Belle inquis dixti. ſatis eſt. laudabimur uſque.
Diſſimulas? facies me puto cauſidicum.

In Gelliam.

Dum proauos, atauoſq; refers, & nomina magna,
Dum tibi noſter eques ſordida conditio eſt.
Dum te poſſe negas niſi lato Gellia clauo
Nubere. nupſiſti Gellia ciſtifero.

Ad Quintianum.

Quod tibi decembri menſe, quo uolant mappæ,
Graciles'q; ligulæ, cæreiq;, chartæq;,
Et acuta ſenibus teſta cum damaſcenis,
Præter libellos uernulas nihil miſi,
Fortaſſe auarus uidear, aut inhumanus.
O di doloſas munerum, & malas arteis.
Imitantur hamos dona nanque quis neſcit
Auidum uorata decipi ſcarum muſca?
Quoties amico diuiti nihil donat,
O Quintiane liberalis eſt pauper.

Ad Cæſ. Do.

Si qua fides ueri, præferri maxime Cæſar
Temporibus poſſunt ſecula nulla tuis.
Quando magis dignos licuit ſpectare triumphos?
Quando Palatini plus meruere Dei?
Pulchrior & maior quo ſub duce martia Roma?
Sub quo libertas principe tanta fuit?
Eſt tamen hoc uitium, ſed non leue ſit licet unum.
Quod colit ingratas pauper amicitias.
Quis largitur opes ueteri, fidoq; ſodali,

Aut quem proſequitur non alienus eques?

Ad Eundem.

Saturnalitiæ ligulam miſiſſe ſelibræ,
Flammatæue togæ ſcrupula tota decem.
Luxuria eſt, tumidiq; uocant hæc munera reges.
Qui crepet aureolos, forſitan unus erit.
Quatenus hi non ſunt, eſto tu Cæſar amicus.
Nulla ducis uirtus dulcior eſſe poteſt.
Iandudum tacito rides Germanice naſo
Vtile, quod non uis, do tibi conſilium.

Ad Martialem.

Si tecum mihi care Martialis
Securis liceat frui diebus,
Si diſponere tempus ocioſum,
Et ueræ pariter uacare uitæ,
Nec nos atria, nec domos potentum,
Nec lites tetricas, forumq; triſte
Noſcemus, nec imagines ſuperbas.
Sed geſtatio, fabulæ, libelli,
Campus, porticus, umbra, uirgo, thermæ.
Hæc eſſent loca ſemper. hi labores.
Nunc uiuit ſibi neuter heu, bonosq;
Soles effugere, atque abire ſentit.
Qui nobis pereunt, & imputantur.
Quiſquam uiuere cum ſciat, moratur?

De Apollonio.

Quintum pro decimo, pro Craſſo Regule Marcum
Ante ſalutabat rhetor Apollonius.
Nunc utrumque ſuo reſalutat nomine. quantum
Cura, laborq; poteſt. ſcripſit, et edidicit.

In Paulum

In Paulum.

Mane domi niſi te merui, uoluiq; uidere,
Sint mihi Paule tuæ longius exquiliæ.
Sed tiburtinæ ſum proximus accola pilæ,
Qua uidet antiquum ruſtica flora Iouem.
Alta ſuburbani uincenda eſt ſemita Cliui,
Et nunquam ſicco ſordida ſaxa gradu.
Vixq; datur longas mulorum uincere mandras,
Quæque trahi multo marmora fune uides.
Illud adhuc grauius, quod te poſt mille labores
Paule negat laſſo ianitor eſſe domi.
Exitus hinc operis uani, togulæq; madentis,
Vix tanti Paulum mane uidere fuit.
Semper inhumanos habet officioſus amicos.
Rex, niſi dormieris, non potes eſſe meus.

Ad Baſſum.

Herbarum fueras indutus Baſſe colores,
Iura theatralis dum ſiluere loci.
Quæ poſtquam placidi cenſoris cura renaſci
Iuſſit, et Oceanum certior audit eques,
Non niſi uel cocco madida, uel murice tincta
Veſte nites, et te ſic dare uerba putas.
Quadringentorum nullæ ſunt Baſſe lacernæ.
Aut meus ante omnes Cordus haberet equum.

De Hermete.

Hermes martia ſæculi uoluptas,
Hermes omnibus eruditus armis,
Hermes & gladiator, & magiſter.
Hermes turba ſui tremorq; ludi.
Hermes, quem timet Aelius ſed unum.

Hermes, cui cadit Aduolans ſed uni.
Hermes uincere, ſed ferire doctus.
Hermes ſuppoſititius ſibi ipſi.
Hermes diuitiæ locariorum.
Hermes cura, laborq́; ludiarum.
Hermes belligera ſuperbus haſta.
Hermes æquoreo minax tridente.
Hermes Caſſide languida timendus.
Hermes gloria martis uniuerſi.
Hermes omnia ſolus, & ter unus.

De Chæreſtrate.

Quadringenta tibi non ſunt Chæreſtrate, ſurge.
Lectius ecce uenit. ſta. fuge. curre. late.
Ecquis Io reuocat, diſcedentemq́; reducit?
Ecquis Io largas pandit amicus opes?
Quem chartis, famæq́; damus, populisq́; loquendũ,
Qui ſtygios non uult totus adire lacus.
Hoc rogo non melius, quam rubro pulpita nimbo
Spargere, et effuſo permaduiſſe croco,
Quam nonſenſuro dare quadringenta caballo,
Aureus ut Scorpi naſus ubique micet.
O fruſtra locuples, o diſſimulator amicæ
Hæc legis, & laudas. quæ tibi fama perit?

Ad Codrum.

Quod alpha dixi codre penulatorum
Te nuper, aliqua cum iocarer in charta,
Si forte bilem mouit hic tibi uerſus,
Dicas licebit Beta me togatorum.

In Fictum equitem.

Ingenium, ſtudiumq́; tibi, moresq́;, genusq́;

Sunt equitis (fateor) cætera plebis habes.
Bis ſeptem tibi iam non ſunt ſubſellia tanti,
Vt ſedeas uiſo pallidus Oceano.

In Mamercum.

Vt bene loquatur, ſentiatq; Mamercus,
Efficere nullis aule moribus poſſis,
Pietate fratres Curios licet uincas,
Quiete Neruas, comitate Druſones,
Probitate Marcos, equitate Mauricos,
Oratione Regulos, iocis Paulos.
Rubiginoſis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forſan eſſe tu credas.
Ego eſſe miſerum, credo cui placet nemo.

Ad Gelliam.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis,
Formoſus ſeptem Marce diebus eris.
Si non derides, ſi uerum lux mea naras,
Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Ad Varronem.

Varro ſophoclæo non infitiande cothurno,
Nec minus in calabra ſuſcipiende lyra
Differ opus, nec te facundi ſcæna Catulli
Detineat, cultis aut elegia comis.
Sed lege fumoſo non aſpernanda decembri
Carmina, mittuntur quæ tibi menſe ſuo.
Commodius niſi forte tibi, potiusq; uidetur,
Saturnalitias perdere Varro nuces.

De Ludo puerorum cum Iuuencis.

Aſpice, quam placidis inſultet turba iuuencis,
Et ſua quam facilis pondera Taurus amet.

Cornibus hic pendet ſummis, uagus ille per armos
Currit, & in toto uentilat arma boue.
At feritas immota riget. non eſſet arena
Tutior, & poſſent fallere plana magis.
Nec trepidant greſſus, ſed de diſcrimine palmæ
Securus puer eſt, ſollicitumq; pecus.

De Criſpo.

Quadrantem Criſpus tabulis Fauſtine ſupremis
Non dedit uxori. cui dedit ergo? ſibi.

In Cauſidicum.

Carpere Cauſidicus fertur mea carmina, qui ſit,
Neſcio, ſi ſciero, uæ tibi Cauſidice.

De Herotionte.

Hanc tibi Fronto pater genitrix Flacilla puellam
Oſcula commendo, deliciasq; meas.
Pallida nec nigras horreſcat Herotion umbras,
Oraq; tartarei prodigioſa canis.
Impletura fuit ſextæ modo frigora brumæ,
Vixiſſet totidem ni minus illa dies.
Inter tam ueteres ludat laſciua patronos,
Et nomen blæſo garriat ore meum.
Mollia nec rigidus ceſpes tegat oſſa, nec illi
Terra grauis fueris, non fuit illa tibi.

De Euclide.

Cum ſibi redire de patruelibus fundis
Ducenta, clamat coccinatus Euclides,
Corinthioq; plura de ſuburbano
Longumq; pulchra ſtemma repetit a leda,
Et ſuſcitanti Lectio reluctatur,
Equiti ſuperbo, nobili, locupleti

C ecidit repente magna de ſinu clauis.
N unquam Fabulle nequior fuit clauis.

Ad Fauſtinum.

L audatus noſtro quidam Fauſtine libello
D iſſimulat, quaſi nil debeat, impoſuit.

De Herotionte puella.

P uella ſenibus dulcior mihi Cygnis,
A gna Galeſi mollior Phalantini,
C oncha lucrini delicatior ſtagni,
C ui nec lapillos præferas Erythræos,
N ec modo politum pecudis indicæ dentem,
N iuesq; primas, liliumq; non tactum,
Q uæ crine uincit Betica gregis uellus,
R heniq; nodos, aureamq; nitellam,
F ragrauit ore, quod roſarium Pæſti.
Q uod atticarum prima mella cærarum.
Q uod ſucinorum rapta de manu gleba,
C ui comparatus indecens erat pauo.
I namabilis ſciurus, & frequens Phœnix.
A dhuc recenti tepet Herotion buſto,
(Q uam peſſimorum lex auara fatorum)
S extam peregit hyemem, nec tamen totum,
N oſtros amores, gaudiumq;, luſusq;.
Et eſſe triſtem me meus uetat Pætus.
P ectusq; pulſans, pariter & comam uellens,
D eflere non te V ernulæ pudet mortem?
E go coniugem, inquit, extuli, et tamen uiuo.
N otam, ſuperbam, nobilem, locupletem.
Q uid eſſe noſtro fortius Poteſt pæto?
D ucenties accepit, & tamen uiuit.

In Calliodorum.

Calliodorus habet cenſum quis neſcit equeſtrem
Sexte? ſed & fratrem Calliodorus habet.
Quadringenta ſecat. qui dicit, σῦκα μέριζε
Vno credis equo poſſe ſedere duos?
Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce moleſto.
Non eſſet Pollux, ſi tibi Caſtor eras.
Vnius cum ſitis, duo Calliodore ſedetis.
Surge, ſolœciſmum Calliodore facis.
Aut imitate genus ledæ, cum fratre ſedere
Non potes, alternis Calliodore ſede.

In Carinum.

Supremas tibi tricies in anno
Signanti tabulas Carine miſi
Hyblæis madidas thymis placentas.
Defeci, miſerere iam Carine,
Signa rarius, aut ſemel fac illud,
Mentitur tua quod ſubinde tuſſis.
Excuſſi loculosq;, ſacculumq;.
Crœſo diuitior licet fuiſſem,
Iro pauperior forem Carine,
Si conchem toties meam comeſſes.

Ad Artemidorum.

Pinxiſti Venerem, colis Artemidore Mineruam,
Et miraris, opus diſplicuiſſe tuum.

In Dindimum.

Spadone cum ſis euiratior fluxo,
Et concubino mollior cælænæo.
Quem ſectus ululat matris entheæ gallus,
Theatra loqueris, & gradus, & edicta,

Trabeasq́;, & idus, fibulasq́;, cenſusq́;,
Et pumicata pauperes manu monſtras.
Sedere in equitum liceat an tibi ſcamnis.
Videbo Didyme, non licet maritorum.

Amicis eſſe donandum.

Callidus effracta nummos fur auferet arca.
Proſternet patrios impia flamma lares.
Debitor uſuram pariter, ſortemq́; negabit.
Non reddet ſterilis ſemina iacta ſeges.
Diſpenſatorem fallax ſpoliabit amica.
Mercibus extructas obruet unda rates.
Extra fortunam eſt quicquid donatur amicis.
Quas dederis, ſolas ſemper habebis opes.

De Thaide, & Lecania.

Thais habet nigros, niueos Lecania dentes,
Quæ ratio eſt? emptos hæc habet, illa ſuos.

In Dentonem.

Quid factum eſt rogo. quid repente factum?
Ad cœnam mihi Dento quod uocanti
(Quis credat) quater auſus es negare.
Sed nec reſpicis, & fugis ſequentem,
Quem thermis modo quærere, & theatris,
Et conclauibus omnibus ſolebas.
Sic eſt, captus es unctiore cœna.
Et maior rapuit canem culina.
Iam te, ſed cito cognitum, & relictum,
Cum faſtidierit popina diues,
Antiquæ uenies ad oſſa cœnæ.

In Baſſam.

Dicis formoſam, dicis te Baſſa puellam,

Iſtud, quod non eſt, dicere Baſſa ſolet.

Ad Diadumenum.

Baſia dum nolo, niſi quæ luctantia carpſi,
Et placet ira mihi plus tua. quam facies.
Vt te ſæpe rogem, cædo Diadumene ſæpe.
Conſequor hoc. ut me nec timeas, nec ames.

De Philone.

Nunquam ſe cœnaſſe domi Philo iurat, & hoc eſt,
Non cœnat, quoties nemo uocauit eum.

De Encolpo.

Quid non cogit amor? ſecuit nolente capillos
Encolpus domino, nec prohibente tamen.
Permiſit, fleuitq́; pudens, ſic ceſſit habenis
Audaci queſtus de Phaethonte pater.
Talis raptus Hylas, talis deprehenſus Achilles,
Depoſuit gaudens matre dolente comas.
Sed tu nec propera, breuibus nec crede capillis,
Tardaq́; pro tanto munere, barba ueni.

Ad Labienum.

Vidiſſem modo forte cum ſedentem
Solum te Labiene, treis putaui.
Caluæ me numerus tuæ fefellit.
Sunt illinc tibi, ſunt & hinc capilli,
Quales nec puerum decere poſſint.
Nudum eſt in medio caput, nec ullus
In longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit decembri,
Tunc, cum prandia miſit imperator,
Cum Panariolis tribus rediſti.
Talem Gerionem fuiſſe credo,

Vites cenſeo porticum Philippi,
Si te uiderit Hercules, periſti.

In Charopinum.

Cœno domi quoties, niſi te Charopine uocaui,
Protinus ingentes ſunt inimicitiæ.
Meq́; petis ſtricto medium tranſfigere ferro.
Si noſtrum ſine te ſcis caluiſſe focum.
Nec ſemel ergo mihi furtum feciſſe licebit,
Improbius nihil eſt hac Charopine gula.
Deſine iam noſtram (precor) obſeruare culinam.
Atque aliquando meus det tibi uerba coquus.

Ad Ruffum.

Hic qui libellis pergrauem gerit læuam,
Notariorum quem premit chorus leuis,
Qui codicillis hinc, & inde prolatis,
Epiſtolisq́; commodat grauem uultum
Similis Catoni, Tullioq́;, Brutoq́;,
Exprimere Ruffe, fidiculæ licet cogant,
Aue Latinum, χαῖρε non poteſt græcum,
Si fingere me iſtud putas, ſalutemus.

In Poſthumum.

Quæ mihi præſtiteris memini, ſemperq́; tenebo.
Cur igitur taceo Poſthume, tu loqueris?
Incipio quoties alicui tua dona referre,
Protinus exclamat, dixerat ipſe mihi.
Non belle quædam faciunt duo, ſufficit unus
Huic operi, ſi uis, ut loquar, ipſe tace.
Crede mihi, quamuis ingentia Poſthume dones,
Authoris pereunt garrulitate ſui,

Ad Baſſum.

Colchida quid ſcribis, quid ſcribis amice Thyeſtem?
Quid tibi uel Niobe Baſſe, uel Andromache?
Materia eſt (mihi crede) tuis aptiſſima chartis
Deucalion, uel, ſi non placet hic, Phaethon.

De Rhetore.

Extemporalis factus eſt meus Rhetor.
Calphurnium non ſcripſit, & ſalutauit.

De Aquila.

Dic mihi, quem portes, uolucrum regina? tonantem.
Nulla manu quare fulmina geſtat? amat.
Quo calet igne deus? pueri, cur mitis aperto
Reſpicis ore Iouem? de Ganymede loquor.

Ad Lupum.

Cui tradas Lupe filium magiſtro,
Quæris ſollicitus, diu'q; tentas.
Omnes grammaticos'q;, rhetoras'q;.
Deuites, moneo. nihil ſit illi
Cum Libris Ciceronis, aut Maronis.
Famæ Rutilium ſuæ relinquat.
Si uerſus facit, abdices poetam.
Artes diſcere uult pecunioſas.
Fac, diſcat citharædos, aut choraulas.
Si duri puer ingeni uidetur,
Præconem facias, uel architectum.

Ad Cinnam.

Cum uoco te dominum, nolo tibi Cinna placere,
Sæpe etiam ſeruum ſic reſaluto meum.

Ad Poſthumum.

Cras te uicturum, cras dicis Poſthume ſemper,

Dic mihi, cras iſtud Poſthume quando uenit?
Quam longe cras iſtud ubi eſt, aut unde petendum?
Nunquid apud Parthos, Armenioſq; latet?
Iam cras iſtud habet Priami, uel Neſtoris annos.
Cras iſtud quanti dic mihi poſſit emi?
Cras uiues, hodie iam uiuere Poſthume, ſerum eſt.
Ille ſapit, quiſquis Poſthume uixit heri.

Ad Stellam.

Quod non argentum, quod non tibi miſimus aurum,
Hoc facimus cauſa Stella diſerte tua.
Quiſquis magna dedit, uoluit ſibi magna remitti,
Fictilibus noſtris exoneratus eris.

Ad Detractorem.

Ad latres licet uſque nos, & uſque,
Et gannitibus improbis laceſſas,
Certum eſt hanc tibi pernegare famam,
Olim quam petis in meis libellis.
Qualiſcunque legaris ut per orbem,
Nam te cur aliquis ſciat fuiſſe?
Ignotus pereas, miſer neceſſe eſt.
Non deerunt tamen hac in urbe forſan
Vnus, uel duo, trés ue, quatuór ue,
Pellem rodere qui uelint Caninam.
Nos hac a ſcabie tenemus ungues.

In Marianum.

Criſpulus iſte quis eſt, uxori ſemper adhæret
Qui Mariane tuæ, Criſpulus iſte quis eſt?
Neſcio quid dominæ teneram qui garrit in aurem,
Et ſellam cubito dexteriore premit.
Per cuius digitos currit leuis annulus omnes.

Crura gerit nullo qui uiolata pilo.
Nil mihi reſpondes? uxoris res agit, inquis,
Iſte meæ. ſane' certus, & aſper homo eſt.
Procuratorem uultu qui præferat ipſo,
Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis Mariane latini,
Te ſucceſſurum credo ego panniculo
Res uxoris agit, res nullas Criſpulus iſte.
Res non uxoris, res agit iſte tuas.

Ad Hoſpites.

Iure tuo noſtris maneas licet Hoſpes in hortis,
Si potes in nudo ponere membra ſolo.
Aut ſi portatur tecum tibi magna ſupellex,
Nam mea iam digitum ſuſtulit hoſpitibus.
Nulla tegit fractos, nec inanis culcita lectos,
Putris, & abrupta faſcia reſte iacet.
Sit tamen Hoſpitium nobis commune duobus,
Emi hortos, plus eſt, inſtrue tu. minus eſt.

Ad Ponticum.

Quid ſentis, inquis, de noſtris Marce libellis,
Sic me ſollicitus Pontice ſæpe rogas.
Admiror. ſtupeo. nihil eſt perfectius illis,
Ipſe tuo cedet Regulus ingenio.
Hoc ſentis, inquis. faciat tibi ſic bene Cæſar,
Sic Capitolinus Iuppiter. immo tibi.

Ad Suos miniſtros.

Sextantes Calliſte duos infunde falerni,
Tu ſuper æſtiuas Alcine funde niues.
Pingueſcat nimio madidus mihi crinis amomo,
Laſſenturq; roſis tempora ſutilibus.

Iam uicina iubent nos uiuere mauſolea.
Cum doceant ipſos poſſe perire deos.

Ad Cæſarem.

Aſtra, polumq́; dedit, quamuis obſtante nouerca
Alcidæ nemeæ terror, & arcas aper,
Et caſtigatum libyæ ceroma paleſtræ,
Et grauis in ſiculo puluere fuſus Erix,
Siluarumq́; tremor, tacita qui fraude ſolebat
Ducere nec rectas Cacus in antra boues.
Iſta tuæ Cæſar quota pars ſpectatur Arenæ?
Dat maiora nouus prælia mane dies.
Quot grauiora cadunt Nemeæo pondera monſtro?
Quot tua Mænalios collocat haſta ſues?
Reddatur ſi pugna triplex paſtoris hiberi,
Eſt tibi, qui poſſit uincere Gerionem.
Sæpe licet graiæ numeretur belua lernæ
Improba niliacis quid facit hydra feris?
Pro meritis cœlum tantis Auguſte dederunt
Alcidæ cito dii, ſed tibi ſero dabunt.

In Pontilianum.

Sæpe ſalutatus nunquam prior ipſe ſalutas,
Sic erit æternum Pontiliane uale.

De Hirundine.

Hibernos peterent ſolito cum more receſſus
Atthides, in nidis una remanſit auis.
Deprehendere nefas ad tempora uerna reuerſæ,
Et profugam uolucres diripuere ſuæ.
Sero dedit pœnas, diſcerpi noxia mater
Debuerat, ſed tunc, cum lacerauit Itym.

De Apitio.

Dederas Apici bis tricenties uentri,
Sed adhuc ſupererat centies tibi laxum,
Hoc tu grauatus, ne famem, & ſitim ferres,
Summa uenenum potione duxiſti.
Nil eſt Apici tibi guloſius factum.

In Inuitatorem.

Omnia cum retro pueris obſonia tradas,
Cur non menſa tibi ponitur a pedibus?

De Tuſco haruſpice.

Vite nocens roſa ſtabat moriturus ad aras
Hircus, Bacche tuis uictima grata ſacris.
Quem Tuſcus mactare deo cum uellet haruſpex,
Dixerat agreſti forte, rudiq; uiro.
Vt cito teſticulos per acuta falce ſecaret,
Teter ut immundæ carnis abiret odor.
Ipſe ſuper uirides aras luctantia pronus
Dum reſecat cultro colla, premitq; manu
Ingens iratis apparuit hernia ſacris,
Occupat hanc ferro ruſticus, atque ſecat.
Hoc ratus antiquos ſacrorum poſcere ritus,
Talibus & fibris numina priſca coli.
Sic modo qui Tuſcus fueras, nunc gallus Haruſpex,
Dum iugulas Hircum, factus es ipſe caper.

Ad Fauſtinum.

Si temperari balneum cupis feruens
Fauſtine, quod uix Iulianus intraret,
Rogo lauet uti rhetorem Sabineum,
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum.

Prædia ſolus habes, & ſolus Candide nummos.
Aurea ſolus habes, myrrhina ſolus habes,
Maſſica ſolus habes, & opimi cæcuba ſolus,
Et cor ſolus habes, ſolus & ingenium.
Omnia ſolus habes, hoc me puto uelle negare,
Vxorem ſed habes candide cum populo.

In Gallum.

Nunquam me reuocas, uenias cum ſæpe uocatus,
Ignoſco nullum ſi modo Galle uocas.
Inuitas alios. uitium eſt utriuſque, quod? inquis,
Et mihi cor non eſt, & tibi Galle pudor.

In Neſtorem.

Auriculam Mario grauiter miraris olere,
Tu facis hoc, garris Neſtor in auriculam.

In Zoilum.

Has cum gemina compede dedicat catenas
Saturne tibi Zoilus, annulos priores.

Ad Gargilianum.

Sportula nulla datur, gratis conuiua recumbis,
Dic mihi, quid Romæ gargiliane facis?
Vnde tibi togula eſt, & fuſcæ penſio cellæ?
Vnde datur quadrans, unde uir es Chiones?
Cum ratione licet dicas te uiuere ſumma.
Quod uiuis, nulla cum ratione facis.

Ad Ruffinum.

Sunt tibi (confiteor) diffuſi iugera campi,
Vrbaniq; tenent prædia multa lares.
Et ſeruit dominæ numeroſus debitor arcæ,
Suſtentatq; tuas aurea menſa dapes.

Faſtidire tamen noli Ruffine minores.
Plus habuit Didymus. plus Philomelus habet.

In Matriniam.

Non poſſum uetulam, quereris Matrinia, poſſum
Et uetulam, ſed tu mortua, non uetula es.
Poſſum Hecubam, poſſum Nioben Matrinia, ſed ſi,
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam uelit.

Ingenuam malo, ſed ſi tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio eſt.
Extremo eſt ancilla loco, ſed uincet utranque,
Si facie nobis hæc erit ingenua.

Ad Chionem.

Digna tuo cur ſis, indignaq; nomine, dicam.
Frigida es, & nigra es, non es, et es Chione.

De Piſcibus ſculptis.

Artis Phidiacæ toreuma clarum,
Piſces aſpicis, adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi præſtat amicus,
Hoc præſtare iubes me Fabiane tibi.
Horridus ut primo ſemper te mane ſalutem.
Per mediumq; trahat me tua ſella lutum.
Laſſus ut in thermas decima, uel ſerius, hora
Te ſequar, Agrippæ, cum lauer ipſe Titi.
Hoc per triginta merui Fabiane decembres,
Vt ſim tiro tuæ ſemper amicitiæ.
Hoc merui Fabiane toga, tritaq;, meaq;.
Vt nondum credas me meruiſſe rudem.

In Iraſcentes

In Iraſcentes amicos.

Iraſci tantum felices noſtis amici,
Non belle facitis, ſed iuuat hoc facere.

Ad Sextum.

Quæ te cauſa trahit, uel quæ fiducia Romam
Sexte? quid aut ſperas, aut petis inde. refer?
Cauſas, inquis, agam Cicerone diſertius ipſo,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro.
Egit Ateſtinus cauſas, et Ciuis, utrunque
Noras, ſed neutri penſio tota fuit.
Si nihil hinc ueniet, pangentur carmina nobis,
Audieris, dices eſſe Maronis opus.
Inſanis, omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt tibi, Naſones, Virgilios'q; uides.
Atria magna colam, uix treis aut quattuor iſta
Res aluit, pallet cætera turba fame.
Quid faciam ſuade? nam certum eſt uiuere Romæ.
Si bonus es, caſu uiuere Sexte potes.

De Lycori.

Iliaco ſimilem puerum Fauſtine magiſtro
Luſca Lycoris amat, quam bene luſca uidet.

In Theleſinum.

Mutua quod nobis ter quinquaginta dediſti
Ex opibus tantis, quas grauis arca premit.
Eſſe tibi magnus Theleſine uideris amicus.
Tu magnus, quod das, immo ego, quod recipis.

De Lacerta cœlata.

Inſerta Phialæ Mentoris manu ducta
Lacerta uiuit, & timetur argentum.

Faſtidire tamen noli Ruffine minores.
Plus habuit Didymus. plus Philomelus habet.

In Matriniam.

Non poſſum uetulam, quereris Matrinia, poſſum
Et uetulam, ſed tu mortua, non uetula es.
Poſſum Hecubam, poſſum Nioben Matrinia, ſed ſi,
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam uelit.

Ingenuam malo, ſed ſi tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio eſt.
E'xtremo eſt ancilla loco, ſed uincet utranque,
Si facie nobis hæc erit ingenua.

Ad Chionem.

Digna tuo cur ſis, indignaq; nomine, dicam.
Frigida es, & nigra es, non es, et es Chione.

De Piſcibus ſculptis.

Artis Phidiacæ toreuma clarum,
Piſces aſpicis, adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi præſtat amicus,
Hoc præſtare iubes me Fabiane tibi.
Horridus ut primo ſemper te mane ſalutem.
Per mediumq; trahat me tua ſella lutum.
Laſſus ut in thermas decima, uel ſerius, hora
Te ſequar, Agrippæ, cum lauer ipſe Titi.
Hoc per triginta merui Fabiane decembres,
Vt ſim tiro tuæ ſemper amicitiæ.
Hoc merui Fabiane toga, tritáq;, meáq;.
Vt nondum credas me meruiſſe rudem.

In Iraſcentes amicos.

Iraſci tantum felices noſtis amici,
Non belle facitis, ſed iuuat hoc facere.

Ad Sextum.

Quæ te cauſa trahit, uel quæ fiducia Romam
Sexte? quid aut ſperas, aut petis inde refer?
Cauſas, inquis, agam Cicerone diſertius ipſo,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro.
Egit Ateſtinus cauſas, et Ciuis, utrunque
Noras, ſed neutri penſio tota fuit.
Si nihil hinc ueniet, pangentur carmina nobis,
Audieris, dices eſſe Maronis opus.
Inſanis, omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt tibi, Naſones, Virgiliosq; uides.
Atria magna colam, uix treis aut quattuor iſta
Res aluit, pallet cætera turba fame.
Quid faciam ſuade? nam certum eſt uiuere Romæ.
Si bonus es, caſu uiuere Sexte potes.

De Lycori.

Iliaco ſimilem puerum Fauſtine magiſtro
Luſca Lycoris amat, quam bene luſca uidet.

In Theleſinum.

Mutua quod nobis ter quinquaginta dediſti
Ex opibus tantis, quas grauis arca premit.
Eſſe tibi magnus Theleſine uideris amicus.
Tu magnus, quod das, immo ego, quod recipis.

De Lacerta cœlata.

Inſerta Phialæ Mentoris manu ducta
Lacerta uiuit, & timetur argentum.

In Pollam.

Lomento rugas uteri quod condere tentas
  Polla, tibi uentrem, non mihi labra linis.
Simpliciter pateat uitium fortaſſe puſillum.
  Quod tegitur, maius creditur eſſe malum.

In Lentinum.

Mentiris iuuenem tinctis Lentine capillis,
  Tam ſubito Coruus, qui modo Cygnus eras.
Non omneis fallis? ſcit te Proſerpina canum.
  Perſonam capiti detrahet illa tuo.

In Ligurinum.

O currit tibi nemo quod libenter,
Quod quacunque uenis, fuga eſt, & ingens
Circa te Ligurine ſolitudo,
Quid ſit, ſcire cupis, nimis poeta es.
Hoc ualde uitium periculoſum eſt,
Non tigris catulis citata raptis,
Non dipſas medio peruſta ſole.
Nec ſic Scorpius improbus timetur.
Nam tantos rogo quis ferat labores?
Et ſtanti legis, & legis ſedenti.
Currenti legis, & legis cacanti.
In thermas fugio, ſonas ad aurem:
Piſcinam peto, non licet natare.
Ad cœnam propero, tenes euntem,
Ad cœnam uenio, fugas ſedentem.
Laſſus dormio, ſuſcitas iacentem.
Vis, quantum facias mali, uidere?
Vir iuſtus. probus. innocens timeris.

De Eodem.

Fugerit an menſas Phœbus,cœnamq́; Thyeſtis,
Ignoro,fugimus nos Ligurine tuam.
Illa quidem lauta eſt,dapibusq́; inſtructa ſuperbis.
Sed nihil omnino te recitante placet.
Nolo mihi ponas rhombum,mulúm ue bilibrem,
Nec uolo boletos,oſtrea nolo,tace.

Ad Candidum.

Exigis à nobis operám ſine fine togatam,
Non eo,libertum ſed tibi mitto meum.
Non eſt inquis idem,multo plus eſſe probabo,
Vix ego lecticam ſubſequar,ille feret.
In turbam incideris,cunctos umbone repellet,
Inualidum eſt nobis,ingenuumq́; latus.
Quid libet in cauſis narraueris,ipſe tacebo,
At tibi ter geminum mugiet ille ſophos.
Lis erit,ingenti faciet conuitia uoce,
Eſſe pudor uetuit fortia uerba mihi,
Ergo nihil nobis,inquis,præſtabis amicus?
Quicquid libertus Candide non poterit.

De Baſſo.

Capena grandi porta qua pluit gutta,
Phrygumq́; matris almo qua lauat ferrum,
Oratiorum qua uiret ſacer campus,
Et qua puſilli feruet Herculis fanum,
Fauſtine plena Baſſus ibat in rheda
Omneis beati copias trahens ruris.
Illic uideres frutice nobili caules,
Et utrunque porrum,ſeſſilesq́; lactucas,
Pigroq́; uentri non inutiles betas.

Illic coronam pinguibus grauem turdis,
Leporemq́; læſum gallici canis dente,
Nondumq́; uicta lacteum faba porcum.
Nec feriatus ibat ante carrucam,
Sed tuta fœno curſor oua portabat.
Romam petebat Baſſus immo rus ibat.

De Ollo.

Pauperis extruxit cellam, ſed uendidit Ollus
Prædia, nunc cellam pauperis Ollus habet.

In Inuitatorem.

Veientana mihi miſces, tibi maſſica potas,
Olfacere hæc malo pocula, quam bibere.

In Lygurinum.

Hæc tibi non alia eſt ad cœnam cauſa uocandi,
Verſiculos recites ut Lygurine tuos.
Depoſui ſoleas, affertur protinus ingens
Inter lactucas, oxygarumq́; liber.
Alter perlegitur, dum fercula prima morantur,
Tertius eſt, nec adhuc menſa ſecunda uenit.
Et quartum recitas, & quintum denique librum.
Putidus eſt toties, ſi mihi ponis aprum.
Quod ſi non ſcombris ſcelerata poemata dones,
Cœnabis ſolus iam Lygurine domi.

Ad Gallam.

Cum faciem laudo, cum miror crura, manusq́;,
Dicere Galla ſoles, nuda placebo magis.
Et ſemper uitas communia balnea nobis,
Nunquid Galla times, ne tibi non placeam?

Ad Tongilianum.

Empta domus fuerat tibi Tongiliane ducentis,

Abſtulit hanc nimium caſus in urbe frequens.
Collatum eſt decies. rogo non potes ipſe uideri
Incendiſſe tuam Tongiliane domum.

Ad Chloe.

Et uultu poteram tuo carere,
Et collo, manibusq́; cruribusq́;,
Et mammis, natibusq́;, clunibusq́;,
Et, ne ſingula perſequi laborem,
Tota te poteram Chloe carere.

Ad Gallam.

Cum dare non poſſim, quod poſcis Galla rogantem,
Multo ſimplicius Galla negare potes.

In Gelliam.

Quod quacũque uenis, Coſmum migrare putamus,
Et fluere excuſſo cinnama fuſa uitro.
Nolo peregrinis placeas tibi Gellia nugis.
Sic puto poſſe meum, ſic bene olere canem.

De Caupone Rauennate.

Sit ciſterna mihi, quam uinea, malo Rauennæ.
Cum poſſim multo uendere pluris aquam.
Callidus impoſuit nuper mihi copo Rauennæ.
Cum peterem mixtum, uendidit ille merum.

De Villa Fauſtini.

Baiana noſtri uilla Baſſe Fauſtini
Non ocioſis ordinata myrtetis,
Viduáq; platano, tonſiliq́; buxeto
Ingrata lati ſpacia detinet campi.
Sed rure uero, barbaroq́; lætatur.
Hic farta premitur angulo Ceres omni,
Et multa fragrat teſta ſenibus autumnis.

H ic poſt nouembres imminente iam bruma
S eras putator horridus refert uuas.
T ruces in alta ualle mugiunt tauri,
V ituluſq; inermi fronte prurit in pugnam,
V agatur omnis turba ſordidæ cortis,
A rgutus anſer, gemmeiq; pauones,
N omenq; debet quæ rubentibus pennis,
Et picta perdix, numidicæq; guttatæ,
Et impiorum phaſiana Colchorum.
Rhodias ſuperbi fœminas premunt galli,
S onantq; turres plauſibus columbarum.
Gemit hinc palumbus, inde cæreus turtur.
Auidi ſequuntur uillicæ ſinum porci,
Matremq; plenam mollis agnus expectat,
C ingunt ſerenum lactei focum uernæ,
Et larga feſtos lucet ad lares ſilua.
N on ſegnis albo pallet ocio copo.
N ec perdit oleum lubricus palæſtrita.
S ed tendit auidis rete ſubdolum turdis,
T remulaue captum linea trahit piſcem,
A ut impeditam caſſibus refert damam.
E xercet hilares facilis hortus umbras,
Et pædagogo non iubente laſciui
Parere gaudent uillico capillati.
Et delicatus opere fruitur eunuchus.
Nec uenit inanis ruſticus ſalutator.
F ert ille ceris cana cum ſuis mella,
Metamq; lactis ſaſſinate de ſilua.
S omniculoſos ille porrigit glires.
Hic uagientem matris hiſpidæ fœtum,

Alius coactos non amare capones.
Et dona matrum uiminco ferunt texto,
Grandes proborum uirgines colonorum.
Facto uocatur lætus opere uicinus,
Nec auara ſeruat craſtinas dapes menſa,
Veſcuntur omnes, ebrioq; non nouit
Satur miniſter inuidere conuiuæ.
At tu ſuburbe poſſides, famem mundam,
Et turre ab alta proſpicis meras laurus,
Furem Priapo non timente ſecurus.
Et uinitorem farre pa'cis urbano,
Pictamq; portas ocioſus ad uillam.
Olus. oua. pullos. poma caſeum. muſtum.
Rus hoc uocari debet, an domus longe?

De Sutore, & Fullone.

Sutor cerdo dedit tibi culta Bononia munus,
Fullo dedit Mutinæ, nunc ubi copo dabit.

In Ponticum.

Cum uocor ad cœnam non tam uenalis ut ante
Cur mihi non eadem, quæ tibi cœna datur?
Oſtrea tu ſumis ſtagno ſaturata Lucrino.
Sumitur inciſo mytilus ore mihi.
Sunt tibi boleti, fungos ego ſumo ſuillos.
Res tibi cum rhombo eſt, at mihi cum ſparulo.
Aureus immodicis turtur te clunibus implet,
Ponitur in cauea mortua pica mihi.
Cur ſine te cœno, cum tecum Pontice cœnem?
Sportula quod non eſt, proſit, edamus idem.

In Cinnam.

Eſſe nihil dicis, quicquid petis improbe Cinna,

Si nil Cinna petis, nil tibi Cinna nego.

In Quintum.

Centenis quod emis pueros, & ſæpe ducentis,
Quod ſub rege Numa condita uina bibis,
Quod conſtat decies tibi non ſpecioſa ſupellex,
Libra quod argenti milia quinque rapit,
Aurea quod fundi pretio carruca paratur,
Quod pluris mulla eſt, quam domus empta tibi.
Hæc animo magno credis te Quinte parare?
Falleris. hæc animus Quinte puſillus emit.

In Cotilum.

Cotile bellus homo es, dicunt hoc Cotile multi,
Audio. ſed quid ſit, dic mihi, bellus homo?
Bellus homo eſt flexos qui digerit ordine crines,
Balſama qui ſemper, Cinnama ſemper olet.
Cantica qui Nili, qui Gaditana ſuſurrat,
Qui mouet in uarios brachia uolſa modos.
Inter fœmineas tota qui luce cathedras
Deſidet, atque aliqua ſemper in aure ſonat.
Qui legit hinc, illinc miſſas, ſcribitq; tabellas,
Pallia uicini qui refugit cubiti.
Qui ſcit, quam quis amet, qui per conuiuia currit,
Hirpini ueteres qui bene nouit auos.
Quid narras. hoc eſt, hoc eſt homo Cotile bellus?
Res petricoſa eſt Cotile bellus homo.

Ad Leſbiam.

Arctoa de gente comam tibi Leſbia miſi.
Vt ſcires quanto ſit tua flaua magis.

In M. Antonium.

Antoni phario nil obiecture Photino,

Et leuius tabula, quam Cicerone nocens.
Quid gladium demens Romana ſtringis in ora?
Hoc admiſiſſet nec Catilina nefas.
Impius infando miles corrumpitur auro.
Et tantis opibus uox tacet una tibi.
Quid proſunt ſacræ pretioſa ſilentia linguæ?
Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syriſco.

Infuſum ſibi nuper à patrono
Plenum maxime centies Syriſcus
In ſellariolis uagus popinis
Circa balnea quattuor peregit.
O quanta eſt gula, centies comeſſe.
Quanto maior adhuc, nec accubare.

Ad Fauſtinum.

Humida qua gelidas ſummittit Trebula ualles,
Et uiridis cancri menſibus alget ager.
Rura Cleonæo nunquam temerata leone,
Et domus Aeolio ſemper amica noto.
Te Fauſtine uocat, longas his exige meſſes
Collibus, hibernum iam tibi Tybur erit.

De Origine Bacchi.

Qui potuit Bacchi matrem dixiſſe tonantem,
Ille poteſt Semelen dicere Ruffe patrem.

Ad Theodorum.

Non donem tibi cur meos libellos
Oranti toties, & exigenti,
Miraris Theodore? magna cauſa eſt.
Dones tu mihi ne tuos libellos.

De Pompeio, & filiis.

Pompeios iuuenes Aſia, atque Europa, ſed ipſum
Terra tegit, Libyes, ſi tamen ulla tegit.
Quid mirum toto ſi ſpargitur orbe, iacere
Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quintum.

Quæ legis cauſa nupſit tibi Lælia Quinte,
Vxorem potes hanc dicere legitimam?

Ad Cinnam.

Profecit poto Mithridates ſæpe ueneno,
Toxica ne poſſent ſæua nocere ſibi.
Tu quoque cauiſti cœnando tam male ſemper,
Ne poſſes unquam Cinna perire fame.

Ad Marullum.

Narratur belle quidam dixiſſe Marulle,
Qui te ferre oleum dixit in auriculam.

Ad Toranium.

Si triſti domicœnio laboras
Torani, potes eſurire mecum.
Non deerunt tibi ſi ſoles προπίνειν.
Viles Cappadocæ, grauesq; porri,
Diuiſis cibium latebit ouis.
Ponetur digitis tenendus uſtis
Nigra coliculus uirens patella.
Algentem modo qui reliquit hortum.
Et pultem niueam premens botellus,
Et pallens faba cum rubente lardo.
Menſæ munera ſi uoles ſecundæ.
Marcentes tibi porrigentur uuæ
Et nomen pira quæ ferunt Syrorum.

Et quas docta Neapolis creauit·
Lento caſtaneæ uapore toſtæ·
Vinum tu facies bonum bibendo.
Poſt hæc omnia forte ſi mouebit.
Bacchus, quam ſolet, eſuritionem,
Succurrent tibi nobiles oliuæ,
Piceni modo quas tulerer rami,
Et feruens cicer, & tepens lupinus.
Parua eſt cœnula, quis poteſt negare?
Sed finges nihil, audiés ue fictum.
Et uultu placidus tuo recumbes,
Nec craſſum dominus leget uolumen,
Nec de Gadibus improbis puellæ,
Vibrabunt ſine fine prurientes
Laſciuos docili tremore lumbos·
Sed, quod non grauè ſit, nec inficetum,
Parui tibia condyli ſonabit,
Hæc eſt cœnula, Claudiam ſequeris
Quam nobis cupis eſſe turpiorem·

In Zoilum·

Vndecies una ſurrexit Zoile cœna,
Et mutata tibi Syntheſis undecies.
Sudor inhæreret madida ne ueſte retentus,
Et laxam tenuis læderet aura cutem·
Quare ego non ſudo, qui tecum Zoile cœno?
Frigus enim magnum ſyntheſis una facit.

Ad Seuerum·

Non totam mihi ſi uacabis horam,
Dones, & licet imputes Seuere.
Dum noſtras legis, exigisq́; nugas,

Durum eſt perdere ferias, rogamus.
Iacturam patiaris hanc, ferasq;,
Quod ſi legeris ipſa cum diſerto,
Sed nunquid ſumus improbi? ſecundo,
Plus multo tibi debiturus hic eſt,
Quam debet domino ſuo libellus.
Nam ſecurus erit nec inquieta
Laſſi marmora Siſyphi uidebit,
Quem cenſoria cum meo Seuero
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Aemilianum.

Semper eris pauper, ſi pauper es Aemiliane,
Dantur opes nullis nunc, niſi diuitibus.

In Gaurum.

Quid promittebas mihi milia Gaure ducenta,
Si dare non poteras milia Gaure decem?
An potes, & non uis? rogo non eſt turpius iſtud?
I. tibi diſpereas Gaure, puſillus homo es.

Ad Dindymum.

Inſequeris fugio. fugis. inſequor. hæc mihi mens eſt,
Velle tuum nolo Dindyme, nolle uolo.

Ad Gallam.

Iam triſtis nucibus puer relictis
Clamoſo reuocatur à magiſtro,
Et blando male perditus fritillo
Arcana modo raptus è popina
Aedilem rogat udus aleator.
Saturnalia tranſiere tota,
Nec munuſcula parua, nec minora
Miſiſti mihi Galla, que ſolebas.

S anè ſic abeat meus december.
S cis certe puto ueſtra iam uenire
S aturnalia, Martias Kalendas,
T unc reddam tibi Galla, quod dediſti.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SEXTVS.

S EXTVS MITTITVR HIC tibi libellus.
In primis mihi care Martialis.
Q uem ſi terſeris aure diligenti,
A udebit minus anxius, tremensq́;
M agnas Cæſaris in manus uenire.

Adulatorium.

L uſus erat ſacræ connubia fallere Tedæ,
Luſus & immeritos execuiſſe mares,
V traque tu prohibes Cæſar, populisq́; futuris
Succuris, naſci quos ſine fraude iubes.
N ec ſpado iã, nec mœchus erit te præſide quiſquam,
At prius, o mores, & ſpado mœchus erat.

De Filio Domitiani.

N aſcere Dardanio promiſſum nomen Iulo,
V era Deum ſoboles, naſcere magne puer.
C ui pater æternas poſt ſecula tradat habenas,
Q uique regas orbem cum ſeniore ſenex.
I pſa tibi niueo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem.

Adulatorium.

Cenſor maxime, principumq́; princeps,
Cum tot iam tibi debeat triumphos,
Tot naſcentia templa, tot renata.
Tot ſpectacula. tot Deos. tot urbes.
Plus debet tibi Roma, quod pudica eſt.

Ad Cæcilianum.

Ruſtica mercatus nummis ſum prædia multis.
Mutua des centum Cæciliane rogo.
Nil mihi reſpondes, tacitum te dicere, credo,
Non reddes, ideo Cæciliane rogo.

Ad Lupercum.

Comœdi tres ſunt, ſed amat tua Paula Luperce
Quattuor, & κωφὸν Paula πρόσωπον amat.

De Theleſina.

Iulia lex populis ex quo Fauſtine renata eſt.
Atque intrare domos iuſſa pudicitia.
Aut minus, aut certe non plus trigeſima lux eſt,
Et nubit decimo iam Theleſina uiro.
Quæ nubit toties, non nubit. adultera lege eſt.
Offendor mœcha ſimpliciore minus.

Ad Seuerum.

Prætores duo, quattuor tribuni,
Septem cauſidici. decem poetæ,
Cuiusdam modo nuptias petebant
A' quodam ſene, non moratus ille
Præconi dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo Seuere fecit?

Ad Leuinum.

In Pompeiano dormis Leuine theatro,

Et quereris, ſi te ſuſcitat Oceanus.

Petit Latenter à Do. Pecu.

Pauca Iouem nuper cum milia forte rogarem.
Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.
Templa quidem dedit ille Ioui, ſed milia nobis
Nulla dedit, pudeat pauca rogaſſe Iouem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
Quam placido noſtras legerat ore preces.
Talis ſupplicibus tribuit diademata Dacis,
Et Capitolinas itq́; reditq́; uias.
Dic precor ó noſtri, dic conſcia uirgo tonantis,
Si negat hoc uultu, quo ſolet ergo dare?
Sic ego, ſic breuiter poſita mihi Gorgone Pallás,
Quæ nondum data ſunt, ſtulte negata putas?

In Marcum.

Quod non ſit Pylades hoc tempore, non ſit Oreſtes,
Miraris? Pylades Marce bibebat idem.
Nec melior panis, turdús ue dabatur Oreſti.
Sed par, atque eadem cœna duobus erat.
Tu Lucrina uoras, me paſcit aquoſa Peloris.
Non minus ingenua eſt et mihi Marce gula.
Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia ueſtit.
Vis te purpureum Marce, ſagatus amem?
Vt præſtem Pyladen, aliquis mihi præſtet Oreſtē.
Hoc non fit uerbis Marce, ut ameris, ama.

De Fabulla.

Iurat capillos eſſe, quos emit, ſuos
Fabulla, nunquid Paule peierat.

De Statua Iuliæ.

Quis te phidiaco formatam Iulia cœlo,

Vel quis Palladiæ non putet artis opus.
Candida non tacita reſpondet imagine Lygdos,
Et placido fulget uiuus in ore decor.
Ludit Acidalio, ſed non manus aſpera nodo,
Quem rapuit collo, parue Cupido tuo.
Vt Martis reuocetur amor, ſummúq; tonantis,
A te Iuno petat Ceſton & ipſa Venus.

In Laberium.

Verſus ſcribere poſſe te diſertos
Affirmas Laberi, quid ergo non uis?
Verſus ſcribere qui poteſt diſertos,
Non ſcribat Laberi, uirum putabo.

De Formica electro incluſa.

Dum Phaethontea formica uagatur in umbra,
Implicuit tenuem ſucina gutta feram.
Sic, modo quæ fuerat uita contempta manente,
Funeribus facta eſt nunc pretioſa ſuis.

Ad Priapum.

Tu qui penne uiros terres, & falce Cinædos,
Iugera ſepoſiti pauca tuere loci.
Sic tua non intrent ueteli pomaria fures,
Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum.

Cinnam Cinname te iubes uocari,
Non eſt hic, rogo, Cinna barbariſmus?
Tu ſi furius ante dictus eſſes,
Fur iſta ratione dicereris.

Ad Priſcum de Salonino.

Sancta Salonini terris requieſcat Hiberis,
Qua melior Stygias non uidet umbra domos.

Sed lugere

Sed lugere nefas. nam, qui te Priſce reliquit,
Viuit, qua uoluit uiuere parte magis.

In Poſthumum.

Non de ui, neque cæde, nec ueneno,
Sed lis eſt mihi de tribus capellis,
Vicini queror has abeſſe furto,
Hoc iudex ſibi poſtulat probari,
Tu Cannas, Mithridaticumq́; bellum,
Et periuria Punici furoris,
Et Syllas, Mariosq́; , Mutiosq́;
Magna uoce ſonas, manuq́; tota.
Iam dic Poſthume, de tribus capellis.

In Phœbum.

Mutua te centum ſextertia Phœbe rogaui,
Cum mihi dixiſſes, exigis ergo nihil.
Inquiris, dubitas, cunctaris, meq́; diebus,
Teq́; decem crucias, iam rogo Phœbe nega.

De Hiantide, & Stella.

Perpetuam Stellæ dum iungit Hiantida uati
Læta Venus, dixit, plus dare non potui.
Hæc corám domina, ſed nequius illud in aurem,
Tu ne quid pecces exitioſe uide.
Sæpe ego laſciuum Martem furibunda cecidi,
Legitimos eſſet cum uagus ante toros.
Sed poſtquam meus eſt, nulla me pellice læſit,
Tam frugi Iuno uellet habere Iouem.
Dixit, & arcano percuſſit pectora loro.
Plaga iuuat, ſed tu iam dea cæde duos.

In Proculinam.

Quod nubis Proculina concubino,

Et mœchum modo, nunc facis maritum,
Ne lex Iulia te notare poſſit,
Non nubis Proculina. ſed fateris.

In Leſbiam.

Stare iubes noſtrum ſemper tibi Leſbia pennem.
Crede mihi, non eſt mentula, quod digitus.
Tu licet & manibus blandis, & uocibus inſtes,
Contra te facies imperioſa tua eſt?

De Cariſiano.

Nil laſciuius eſt Cariſiano,
Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum.

Marcelline boni ſoboles ſyncæra parentis,
Horrida parrhaſio quem tegit urſa iugo,
Ille uetus pro te, patriusq; quid optet amicus,
Accipe. & hæc memori pectore uota tene.
Cauta ſit ut uirtus, ne te temerarius ardor
In medios enſes, ſæuaq; tela ferat.
Bella uelint, Martemq; ferum rationis egentes.
Tu potes & patriæ miles, & eſſe decus.

De Sotade.

Periclitatur capite Sotades noſter,
Reum putatis eſſe Sotadem, non eſt.
Arrigere deſit poſſe Sotades, lingit.

Ad Nepotem.

Bis uiciane Nepos, nam tu quoque proxima floræ
Incolis, & ueteres tu quoque ficelias.
Eſt tibi, quæ patrii ſignatur imagine uultus,
Teſtis maternæ nata pudicitiæ.
Tu tamen annoſo nimium ne parce falerno.

Et potius plenos ære relinque cados.
Sit pia, ſit locuples, ſed potet filia muſtum.
Amphora cum domina nunc noua fiat anus.
Cæcuba non ſolos uindemia nutriat orbos,
Poſſunt & patres uiuere, crede mihi.

Epitaphium Glauciæ.

Libertus Melioris ille notus,
Tota qui cecidit dolente Roma
Cari deliciæ breues patroni
Hoc ſub marmore Glaucias humatus
Iuncto Flaminiæ iacet ſepulchro.
Caſtus moribus, integer pudore,
Velox ingenio, decore felix.
Biſſenis modo menſibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
Qui fles talia, nil fleas uiator.

De Eodem.

Non de plebe domus, nec auaræ uerna cataſtæ,
Sed domini ſancto dignus amore puer.
Munera cum poſſet nondum ſentire patroni,
Glaucia libertus iam Melioris erat.
Moribus hoc, formæq; datum, quis blandior illo?
Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?
Immodicis breuis eſt ætas, & rara ſenectus,
Quicquid amas, cupias non placuiſſe nimis.

In Pætum.

Sex ſeſtertia ſi ſtatim dediſſes,
Cum dixti mihi ſumme, tolle, dono,
Deberem tibi Pæte pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus

Poſt ſeptem puto, uel nouem Kalendas
Vis dicam tibi ueriora ueris,
Sex ſeſtertia Pæte perdidiſti.

In Charidemum.

Vxorem Charideme tuam ſcis ipſe, ſinisq;,
A medico futui, uis ſine febre mori.

De morte Othonis.

Cum dubitaret adhuc belli ciuilis Enyó
Forſitan, & poſſet uincere mollis Otho,
Damnauit multo ſaturum iam ſanguine Martem,
Et fodit certa pectora nuda manu.
Sit Cato, dum uiuit, ſanè uel Cæſare maior,
Dum moritur, nunquid maior Othone fuit?

In Sabellum.

Nil miſerabilius Matho pædicone Sabello
Vidiſti, quo nil lætius ante fuit.
Furta, fugæ, mortes, ſeruorum incendia, luctus
Affligunt hominem, tam miſer? & futuit.

Ad Diadumenum.

Baſia da nobis Diadumene preſſa, quot inquis?
Oceani fluctus me numerare iubes,
Et maris Aegei ſparſas per littora conchas,
Et quæ Cecropio monte uagantur apes,
Quæque ſonant pleno uocesq;, manusq; theatro,
Cum populus ſubiti Cæſaris ora uidet.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Leſbia. pauca cupit, qui numerare poteſt.

In Cæcilianum.

Septem clepſydras magna tibi uoce petenti
Arbiter inuitus Cæciliane dedit.

A t tu multa diu dicis, uitreiſq; tepẽtem
Ampullis potas ſemiſupinus aquam.
Vt tandem facias uocemq;, ſitimq;, rogamus,
Iam de Clepſydra Cæciliane bibas.

Ad Papilum.

Mentula tam magna eſt, tantus tibi Papile naſus,
Vt poſſis, quoties arrigis, olfacere.

In Carinum.

S ecti podicis uſq; ad umbilicum
N ullas relliquias habet Carinus,
Et prurit tamen uſque ad umbilicum.
O quanta ſcabie miſer laborat,
C ulum non habet, eſt tamen cinædus.

De filio Reguli.

A ſpicis ut paruus, nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet et ipſe patrem,
M aternoſq; ſinus uiſo genitore relinquat,
Et patrias laudes ſentiat eſſe ſuas.
I am clamor, centumq; uiri, denſumq; corona
V ulgus, & infanti Iulia tecta placent.
A cris equi ſoboles magno ſic puluere gaudet.
Sic uitulus molli prælia fronte cupit.
D ii ſeruate precor matri ſua uota, patriq;,
Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam.

P ater ex Marulla Cinna factus es ſeptem,
N on libertorum, namq; nec tuus quiſquam,
N ec eſt amici, filiuſ ue uicini,
S ed in grabatis, tegetibuſq; concepti
Materna produnt capitibus ſuis furta.

Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur eſſe ſe Cogiſantræ.
At ille ſima nare, turgidis labris,
Ipſa eſt imago Pannici palæſtritæ.
Piſtoris eſſe tertium, quis ignorat,
Quicunq; lippum nouit, et uidet Dammam.
Quartus cinæda fronte, candido uultu.
Ex concubino natus eſt tibi Lygdo.
Præcide, ſi uis filium nephas non eſt.
Hunc uero acuto capite, & auribus longis,
Quæ ſic mouentur, ut ſolent aſellorum,
Quis morionis filium neget Gyrthæ.
Duæ ſorores, illa nigra, & hæc ruffa
Croti choraulæ, uilliciq; ſunt Carpi.
Iamq; hybridarum grex tibi foret plenus
Si iſpado Coreuſus, Dindymusq; non eſſet?

Ad Lycorim.

Fœmina præferri potuit tibi nulla Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla poteſt.
Hæc erit hoc, quod tu, tu non potes. eſſe, quod hæc eſt,
Tempora quid faciunt? hanc uolo, te uolui.

In Raucum Poetam.

Qui recitat lana fauces, & colla reuinctus,
Hic ſe poſſe loqui, poſſe tacere negat.

De Hetruſci thermis.

Hetruſci niſi thermulis laueris,
Illotus morieris Oppiane.
Nullæ ſic tibi blandientur undæ,
Nec fontes Aponi rudes puellis,
Non mollis Sinueſſa, feruidiq;

Fluctus Paſſeris, aut ſuperbus Anxur,
Non Phœbi uada, principesq́; Baiæ,
Nuſquam tam nitidum micat ſerenum,
Lux ipſa eſt ibi longior, diesq́;
Nullo tardius a loco recedit.
Sicaos Pinguis Onyx anhelat æſtus.
Illic Taygeti uirent metalla,
Et certant uario decore ſaxa
Quæ Phryx, & Libys altius cecidit,
Et flamma tenui calent Ophitæ.
Ritus ſi placeant tibi Laconum,
Contentus potes arido uapore,
Cruda Virgine, Martiaq́; mergi,
Quæ tam candida, tam ſerena lucet,
Vt nullas ibi ſuſpiceris undas,
Et credas uacuam nitere Lygdon.
Non attendis, & aure me ſupina.
Iam dudum quaſi negligenter audis.
Illotus morieris Oppiane.

Ad Caſtricum.

Dum tibi felices indulgent Caſtrice Baiæ,
Canaq́; ſulphureis Nympha natatur aquis,
Me Nomentani confirmant ocia ruris,
Et caſa iugeribus non oneroſa ſuis.
Hic mihi Baiani ſoles, mollisq́; Lucrinus,
Hic noſtræ mihi ſunt Caſtrice diuitiæ.
Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
Currere, nec longas pertimuiſſe uias.
Nunc urbi uicina iuuant, faciles q́; receſſus,
Et ſatis eſt, pigro ſi licet eſſe mihi.

Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur eſſe ſe Cogiſantræ.
At ille ſima nare, turgidis labris,
Ipſa eſt imago Pannia palæſtritæ.
Piſtoris eſſe tertium, quis ignorat,
Quicunq́; lippum nouit, et uidet Dammam.
Quartus cinæda fronte, candido uultu.
Ex concubino natus eſt tibi Lygdo.
Pædice, ſi uis filium nephas non eſt.
Hunc uero acuto capite, & auribus longis,
Quæ ſic mouentur, ut ſolent aſellorum,
Quis morionis filium neget Gyrthæ.
Duæ ſorores, illa nigra, & hæc ruffa
Croti choraulæ, uillicíq; ſunt Carpi.
Iamq́; hybridarum grex tibi foret plenus
Si ſpado Coreuſus, Dindymusq́; non eſſet?

Ad Lycorim.

Fœmina præferri potuit tibi nulla Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla poteſt.
Hæc erit hoc, quod tu, tu non potes eſſe, quod hæc eſt,
Tempora quid faciunt? hanc uolo, te uolui.

In Raucum Poetam.

Qui recitat lana fauces, & colla reuinctus,
Hic ſe poſſe loqui, poſſe tacere negat.

De Hetruſci thermis.

Hetruſci niſi thermulis laueris,
Illotus morieris Oppiane.
Nullæ ſic tibi blandientur undæ,
Nec fontes Aponi rudes puellis,
Non mollis Sinueſſa, feruidiq́;

Fluctus Paſſeris, aut ſuperbus Anxur,
Non Phœbi uada, principesq́; Baiæ,
Nuſquam tam nitidum micat ſerenum,
Lux ipſa eſt ibi longior, diesq́;
Nullo tardius a loco recedit.
Sicaos Pinguis Onyx anhelat æſtus.
Illic Taygeti uirent metalla,
Et certant uario decore ſaxa
Quæ Phryx, & Libys altius cecidit,
Et flamma tenui calent Ophitæ.
Ritus ſi placeant tibi Laconum,
Contentus potes arido uapore,
Cruda Virgine, Martiaq́; mergi,
Quæ tam candida, tam ſerena lucet,
Vt nullas ibi ſuſpiceris undas,
Et credas uacuam nitere Lygdon.
Non attendis, & aure me ſupina.
Iam dudum quaſi negligenter audis.
Illotus morieris Oppiane.

Ad Caſtricum.

Dum tibi felices indulgent Caſtrice Baiæ,
Canaq́; ſulphureis Nympha natatur aquis,
Me Nomentani confirmant ocia ruris,
Et caſa iugeribus non oneroſa ſuis.
Hic mihi Baiani ſoles, mollisq́; Lucrinus,
Hic noſtræ mihi ſunt Caſtrice diuitiæ.
Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
Currere, nec longas pertimuiſſe uias.
Nunc urbi uicina iuuant, faciles q́; receſſus,
Et ſatis eſt, pigro ſi licet eſſe mihi.

In Calliodorum.

Feſtiue credis te Calliodore iocari,
Et ſolum multo permaduiſſe ſale.
Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes,
Sic te conuiuam poſſe placere putas.
At ſi ego non belle, ſed uere dixero quiddam,
Nemo propinabit Calliodore tibi.

In Lectoriam.

Luſiſtis, ſatis eſt, laſciui nubite cunni.
Permiſſa eſt uobis non niſi caſta Venus.
Hæc eſt caſta Venus. nubit Lectoria Lygdo.
Turpior uxor erit, quam modo mœcha fuit.

Ad Catianum.

Vapulat aſſiduo Veneti quadriga flagello.
Nec currit, magnam rem Catiane facit.

Ad Hiantida Nympham.

Nympha mei Stellæ quæ fonte domeſtica puro
Laberis, & domini gemmea tecta ſubis.
Siue Numæ coniunx Triuiæ te miſit ab antro,
Siue camœnarum de grege nona uenis,
Exoluit uotis hac ſe tibi uirgine porca
Marcus, furtiuam quod bibit æger aquam.
Tu contenta meo iam crimine, gaudia fontis
Da ſecura tui, ſit mihi ſana ſitis.

In Pomponium.

Quod tam grande ſophos clamat tibi turba togata,
Non tu Pomponi, cœna diſerta tua eſt.

De Priapo.

Non ſum de fragili dolatus ulmo,
Nec quæ ſtat rigida ſupina uena,

De ligno mihi quolibet columna eſt.
Sed una generata de cupreſſo,
Quæ nec ſecula centies peracta,
Nec longæ cariem timet ſenectæ.
Hanc, tu quiſquis es o malus, timeto,
Nam ſi uel minimos manu rapaci
Hoc de palmite læſeris racemos,
Naſcetur, licet hoc uelis negare,
Inſerta tibi ficus in cupreſſo.

De Theleſino.

Cum coleret puros pauper Theleſinus amicos,
Errabat gelida ſordidus in togula.
Obſcœnos poſtquam cœpit curare cinædos,
Argentum, menſas, prædia, ſolus emit.
Vis fieri diues Bithynice, conſcius eſto,
Nil tibi, uel minimum, baſia pura dabunt.

Ad Lupercum.

Quod conuiuaris ſine me tam ſæpe Luperce,
Inueni, noceam qua ratione tibi.
Iraſcar, licet uſque uoces, mittasq́; rogesq́;.
Quid facies, inquis, quid faciam? ueniam.

Epi. Pantagathi.

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura, dolorq́; ſui,
Vix tangente uagos ferro reſecare capillos
Doctus, & hirſutas excoluiſſe genas.
Sis licet inde ſibi tellus placata, leuisq́;,
Artificis leuior non potes eſſe manu.

De Andragora.

Lotus nobiſcum eſt hilaris, cœnauit & idem.

Inuentus mane eſt mortuus Andragoras.
Tam ſubitæ mortis cauſam Fauſtine requiris
In ſomnis medicum uiderat Hermocratem.

De Sextiliano.

Tantos, & tantas ſi dicere Sextilianum
Aule uetes, iunget uix tria uerba miſer.
Quid ſibi uult, inquis, dicam, quid ſuſpicer eſſe.
Tantos, & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum.

Quod ſemper caſiáq; cinnamóq;,
Et nido niger alitis ſuperbæ
Fragras plumbea Niceroniana,
Rides nos Coracine nil olentes.
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum.

Quod tibi crura rigent ſetis, et pectora uillis,
Verba putas famæ te Charideme dare.
Extirpa (mihi crede) pilos de corpore toto,
Téq; pilare tuas teſtificare nates.
Quæ ratio eſt, inquis? ſcis multos dicere multa.
Fac, pædicari te Charideme putent.

In Phœbum.

Mentiris fictos unguento Phœbe capillos
Et tegitur pictis ſordida calua comis.
Tonſorem capiti non eſt adhibere neceſſum,
Radere te melius ſpongia Phœbe poteſt.

Ad Aulum.

Cernere parrhaſios dum te iuuat Aule triones,
Comminus & ſcythici ſidera ferre poli.
O quam pene tibi ſtygias ego raptus ad undas

Elyſiæ uidi nubila fuſca plagæ.
Quámuis laſſa tuos quærebant lumina uultus,
Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
Si mihi lanificæ ducunt non pulla ſorores
Stamina, nec ſurdos uox habet iſta deos.
Soſpite me ſoſpes latias reueheris ad urbes.
Et referes pili præmia clarus eques.

In Baccaram.

Et dolet, & queritur, ſibi non contingere frigus
Propter ſexcentas Baccara gauſapinas.
Optat & obſcuras luces, uentosq́;, niuesq́;,
Odit & hibernos, ſi tepuere, dies.
Quid fecere mali noſtræ tibi ſæua lacernæ?
Tollere de ſcapulis quas leuis aura poteſt.
Quanto ſimplicius, quanto eſt humanius illud.
Menſe uel Auguſto ſumere gauſapinas.

De Pompillo.

Rem factam Pompillus habet Fauſtine, legetur,
Et nomen toto ſparget in orbe ſuum.
Sic leue flauorum ualeat genus Vſipiorum,
Quiſquis & Auſonium non amat imperium.
Ingenioſa tamen Pompilli ſcripta feruntur,
Sed famæ non eſt hoc (mihi crede) ſatis.
Quam multi tineas paſcunt, blattasq́; diſerti,
Et redimunt ſoli carmina docta coci.
Neſcio quid plus eſt, quod donat ſæcula chartis,
Victurus Genium debet habere liber.

In Inuidum.

Laudat, amat, cantat noſtros mea Roma libellos,
Meq́; ſinus omnis, me manus omnis habet.

E ac rubet quidam. pallet. ſtupet. oſcitat. odit.
Hoc uolo. nunc nobis carmina noſtra placent.

Ad Apianum.

Amiſit pater unicum Silanus,
Ceſſas mittere munera Apiane?
Heu crudele nefas, malæq; parcæ,
C uius uulturis hoc erit cadauer.

Ad Marianum.

S cis te captari, ſcis hunc, qui captat, auarum,
Et ſcis qui captat, quid Mariane uelit,
Tu tamen hunc Tabulis hæredem ſtulte ſupremis
Scribis, & eſſe tuo uis furioſe loco.
M unera magna quidem miſit, ſed miſit in hamo,
Et piſcatorem piſcis amare poteſt.
H icine deflebit uero mea fata dolore?
Si cupis, ut ploret, des Mariane nihil.

In Detractorem.

C um ſis nec rigida Fabiorum gente creatus,
N ec qualem, Curio dum prandia portat aranti,
H irſuta peperit rubicunda ſub Ilice coniunx,
S ed patris ad ſpeculum tonſi, matriſq; togatæ
F ilius, & ſponſam poſſit te ſponſa uocare,
E mendare meos, quos nouit fama, libellos,
E t tibi permittis felices carpere nugas,
H as inquam nugas, quibus aurem aduertere totam
N on aſpernantur proceres urbiſq;, foriq;,
Q uas & perpetui dignantur ſcrinia Sili,
Et repetit toties facundo Regulus ore,
Q uiq; uidet propius magni certamina Circi
Laudat Auentinæ uicinus Sura Dianæ.

Ipſe etiam tanto dominus ſub pondere rerum
Non dedignatur bis, terq́; reuoluere Cæſar.
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerua
Acrius, & tenues fixerunt pectus Athenæ.
Ne ualeam, ſi non multo ſapit altius iſtud,
Quid cum panticibus laxis, & cum pede grandi,
Et rubro pulmone uetus, naſisq́; timendum
Omnia crudelis Lanius per compita portat?
Audes præterea, quos nullus nouerit, in me
Scribere uerſiculos, miſeras & perdere chartas.
At ſi quid noſtræ tibi bilis inuſſerit ardor,
Viuet, et hærebit, totoq́; legetur in orbe.
Stigmata nec uafra delebit Cinnamus arte.
Sed miſerere tui, rabido nec perditus ore
Fumantem naſum uiui tentaueris urſi.
Sit placidus licet, & lambat digitosq́;, manusq́;,
Si dolor, & bilis, ſi iuſta coegerit ira,
Vrſus erit, uacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitus quæras, quam poſſis rodere carnem.

Ad Tuccam.

Hexametris epigramma facis, ſcio dicere Tuccam,
Tucca ſolet fieri, denique Tucca licet.
Sed tamē hoc longum eſt. ſolet hoc quoq; Tucca licere.
Si breuiora probas, diſticha ſola legas.
Conueniat nobis, ut fas, Epigrammata longa
Sit tranſire tibi, ſcribere Tucca mihi.

De Præcone puellam uendente.

Famæ non nimium bonæ Puellam,
Quales in media ſedent ſuburra,
Vendebat modo præco Gellianus.

Paruo cum pretio diu liceret,
Dum puram cupit approbare cunctis,
Attraxit prope ſe manu negantem,
Et bis, terq́; quaterq́; baſiauit.
Quid profecerit oſculo, requiris?
Sexcentos modo qui dabat, negauit.

Ad Pannicum.

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris
Pannice? uult futui Gellia, non parere

De Morte Eutychi pueri.

Flete nefas ueſtrum, ſed toto flete Lucrino
Naiades, & luctus ſentiat ipſa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eutychus, ille tuum Caſtrice dulce latus.
Hic tibi curarum ſocius, blandumq́; leuamen,
Hic amor, hic noſtri uatis Alexis erat.
Nunquid te uitreis nudum laſciua ſub undis
Vidit, & Alcidæ Nympha remiſit Hylam?
An Dea fœmineum iam negligit Hermaphroditum,
Amplexu teneri ſollicitata uiri?
Quicquid id eſt, ſubitæ quæcunque eſt cauſa rapinæ,
Sit precor & tellus mitis, & unda tibi.

De Baſſa.

Non miror, quod potat aquam tua Baſſa Catulle,
Miror, quod Baſſi filia potat aquam.

Ad Martianum.

Sexageſima Martiane meſſis
Acta eſt, & puto iam ſecunda Cottæ,
Nec ſe tædia lectuli calentis
Expertum meminit die uel uno.

Oſtendit digitum, ſed impudicum.
Alconti, Daſioq́;, Symmachoq́;.
At noſtri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut langor grauis, aut mali dolores,
A uita meliore ſeparentur,
Infantes ſumus, & ſenes uidemur.
Aetatem Priamiq́;, Neſtoriſq́;
Longam qui putat eſſe Martiane,
Multum decipiturq́;, fallituŕq;.
Non eſt uiuere, ſed ualere, uita.

De Theleſina.

Edere laſciuos & bethica cruſmata geſtus,
Et gaditanis ludere docta modis.
Tendere quæ tremulum Pelian, Hecubæq́; maritum
Poſſet ad Hectoreos ſollicitare rogos.
Vrit, & excruciat dominum Theleſina priorem,
Vendidit ancillam, nunc redimit dominam.

De Cilice fure.

Fur notæ nimium rapacitatis
Compilare Cilix uolebat hortum.
Ingenti ſed erat Fabulle in horto
Præter marmoreum nihil Priapum.
Dum non uult uacua manu redire,
Ipſum ſurripuit Cilix Priapum.

De Priapo.

Non rudis indocta fecit me falce colonus.
Diſpenſatoris nobile cernis opus.
Nam Cæretani cultor notiſſimus agri
Hos Hilarus colles, & iuga læta tenet.

Aſpice, quam certo uidear non ligneus ore.
Nec deuota focis inguinis arma geram.
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupreſſo
Phidiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini (moneo) ſanctum celebrate Priapum,
Et bis ſeptenis parcite iugeribus.

Ad Eſculanum.

Medio recumbit imus ille qui lecto
Caluam Triphilen ſegmentatus unguento,
Foditq́; tonſis ora laxa lentiſcis.
Mentitur Eſculane. non habet dentes.

In Pontiam.

Cum mittis turdumq́; mihi, quadrám ue placentæ,
Siue femur leporis, ſiue quid his ſimile.
Bucellas miſiſſe tuas te Pontia dicis.
Has ego nec mittam Pontia, ſed nec edam.

Epi. Fuſci.

Ille ſacri lateris cuſtos, Martisq́; togati,
Credita cui ſummi caſtra fuere ducis.
Hic ſitus eſt Fuſcus. licet hoc fortuna fateri,
Non timet hoſtiles iam lapis iſte minas.
Grande iugum domina dacus ceruice recepit,
Et famulum uictrix poſſidet umbra nemus.

In Aphrum.

Cum ſis tam pauper, quam nec miſerabilis Irus,
Tam iuuenis, quam nec Parthenopæus erat.
Tam fortis, quam nec, cum uinceret, Artemidorus,
Quid te Cappadocum ſex onus eſſe iuuat?
Rideris, multoq́; magis traduceris Apher.
Quam nudus medio ſi ſpatiere foro.

Non aliter

Non aliter monſtratur Atlas cum compare mulo.
Quæque uehit ſimilem belua nigra libyn.
Inuidioſa tibi quam ſit lectica, requiris,
Non debes ferri mortuus Hexaphoro.

Ad Aulum de Luſco.

Potor nobilis Aule lumine uno
Luſcus phryx erat, alteró; Lippus,
Huic dicit medicus, bibas caueto
Vinum, ſi biberis nihil uidebis.
Ridens phryx oculo ualebis, inquit.
Miſceri ſibi protinus deunces,
Sed crebros iubet exitum requiris.
Vinum phryx, oculus bibit uenenum.

Ad Lupum.

Triſtis es, & felix. ſciat hoc fortuna, caueto.
Ingratum dicet te Lupe, ſi ſcierit.

De Roſis ad Cæ. miſſis.

Vt noua dona tibi Cæſar nilotica tellus
Miſerat hibernas ambitioſa roſas.
Nauita deriſit pharios memphiticus hortos,
Vrbis ut intrauit limina prima tuæ.
Tantus ueris honos, & odoræ gratia Floræ,
Tantaq; pæſtani gloria ruris erat.
Sic quacunque uagus greſſumq;, oculosq; ferebat,
Textilibus ſertis omne rubebat iter.
At tu Romanæ iuſſus iam cædere Brumæ
Mitte tuas meſſes, accipe Nile roſas.

In Charidemum.

Iratus tanquam populo Charideme lauaris,
Inguina, ſic toto ſubluis in ſolio.

Nec caput hic uellem, ſic te Charideme lauare.
Et caput ecce lauas, inguina malo laues.

Ad Ruffum.

Quidam me modo Ruffe diligenter
Inſpectum, uelut emptor, aut laniſta,
Cum uultu, digitoq; ſubnotaſſet,
Tu ne es, tu ne ait ille Martialis,
Cuius nequitias, iocosq; nouit,
Aurem qui modo non habet ſeueram.
Subriſi modice, leuiq; nutu
Me, quem dixerat eſſe, non negaui,
Cur ergo inquit habes malas lacernas?
Reſpondi, quia ſum malus poeta.
Hoc ne ſæpius accidat poetæ,
Mittas Ruffe mihi bonas lacernas.

Ad Cæſarem Do.

Quantum ſollicito fortuna parentis Hetruſco,
Tantum ſumme ducum debet uterque tibi,
Nam tu miſſa tua reuocaſti fulmina dextra.
Hos cuperem mores ignibus eſſe Iouis.
Si tua ſit ſummo Cæſar natura tonanti,
Vtetur toto fulmine, rara manus.
Muneris hoc utrunque tui teſtatur Hetruſcus.
Eſſe quod & comiti contigit, & reduci.

De Philippo.

Octaphoro ſanus portatur Auite Philippus.
Hunc tu ſi ſanum credis Auite, furis.

Flet mortem Ruffi:

Editus eſt ſextus ſine te mi Ruffe camœnis,
Nec te lectorem ſperat amica liber.

I mpia cappadocum tellus & numine leuo
V iſa tibi, cineres reddit, & oſſa patri·
F unde tuo lachrymas orbata Bononia Ruffo,
Et reſonet tota planctus in Aemylia·
H eu qualis pietas, heu quam breuis occidit ætas,
V iderat Alphei præmia quinque modo·
P ectore tu memori noſtros euoluere luſus,
Tu ſolitus noſtros Ruffe tenere iocos·
A ccipe cum fletu mœſti breue carmen amici
Atque hæc abſentis thura fuiſſe puta·

In Bibentes aquam.

S etinum, dominæq; niues, denſiq; trientes,
Q uando ego uos medico non prohibente bibam?
S tultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,
Q ui mauult hæres diuitis eſſe Midæ.
P oſſideat libycas meſſes, Hermumq;, Tagumq;,
Et potet calidam, qui mihi laudat, aquam·

Ad Cæſarem·

D ii tibi dent, & tu Cæſar quæcunque mereris,
Dii mihi dent, & tu, quæ uolo, ſi merui·

Ad Cæcilianum·

M ane ſalutaui uero te nomine caſu,
Nec dixi dominum Cæciliane meum·
Q uanti libertas conſtet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abſtulit illa mihi·

De Panareto potore·

C um peteret ſeram media iam nocte matellam
Arguto madidus pollice Panaretus·
S poletina data eſt, ſed quam ſiccauerat ipſe·
Nec fuerat ſoli tanta lagena ſatis·
I lle fide ſumma teſtæ ſua uina remenſus

Reddidit Oenophori pondera plena ſui.
Miraris, quantum biberat, cœpiſſe lagenam,
Deſine mirari Ruffe, merum biberat.

De Gellia.

Mœchum Gellia non habet niſi unum.
Turpe eſt hoc magis, uxor eſt duorum.

In Zoilum.

Sancta ducis ſummi prohibet cenſura, uetatq́;
Mœchari, gaude Zoile, non futuis.

In Amianum.

Cœlatus tibi cum ſit Amiane
Serpens in patera Myronis arte,
Vaticana bibis, bibis uenenum.

De Thaide.

Tam male Thais olet, quam non Fullonis auari
Teſta uetus, media ſed modo fracta uia.
Non ab amore recens hircus, non ora Leonis,
Non detracta cani tranſtiberina cutis.
Pullus abortiuo nec cum putreſcit in ouo,
Amphora corrupto nec uitiata Garo.
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
Depoſita quoties balnea ueſte petit.
Pſilotro nitet, aut acida latet oblita creta,
Aut tegitur pingui terq́; quaterq́; faba.
Cum bene ſe tutam per fraudes mille putauit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano.

Ponuntur ſemper chryſendeta Calpetiano
Siue foris, ſeu cum cœnat in urbe domi.
Sic etiam in ſtabulo ſemper, ſic cœnat in agro
Non habet ergo aliud? non habet immo ſuum.

ACCIPE BELLIGERAE
crudum thóraca mineruæ,
Ipſa Meduſeæ quem timet ira deæ
Dum uacat hæc, Cæſar poterit lorica uocari.
Pectore cum ſacro ſederit, Aegis erit.
Inuia ſarmaticis domini lorica ſagittis,
Et Martis getico tergore fida magis.
Quam uel ad ætolæ ſecuram cuſpidis ictus,
Texuit innumeri lubricus unguis apri.
Felix ſorte tua, ſacrum cui tangere pectus
Fas erit, et noſtri mente calere dei.
I comes, & magnos illæſa merere triumphos,
Palmatæq; ducem ſed cito redde, togæ.

Ad Pontilianum.

Cur non mitto meos tibi Pontiliane libellos?
Ne mihi tu mittas Pontiliane tuos.

De Opiano.

Eſſet Caſtricæ cum mali coloris,
Verſus ſcribere cœpit Opianus.

Ad Cæſarem Do.

Si deſiderium Cæſar populiq;, patrumq;
Reſpicis, et latiæ gaudia uera togæ,
Redde deum uotis poſcentibus. inuidet hoſti
Roma ſuo, ueniat laurea multa licet.
Terrarum dominum propius uidet ille, tuoq;

Terretur uultu barbarus, & fruitur.

De fama reditus Do.

Ecquid hyperboreis ad nos conuerſus ab oris
Auſonias Cæſar iam parat ire uias?
Certus abeſt auctor, ſed uox hoc nuntiat omnis.
Credo tibi, uerum dicere fama ſoles.
Publica uictrices teſtantur gaudia chartæ,
Martia laurigera cuſpide pila uirent.
Rurſus Io magnos clamat tibi Roma triumphos,
Inuictusq́; tua Cæſar in urbe ſonas.
Sed iam lætitiæ quo ſit fiducia maior,
Sarmaticæ Laurus nuntius ipſe ueni.

Ad Cæſarem Do.

Hiberna quamuis arctos, & rudis Peucæ,
Et ungularum pulſibus calens Iſter,
Fractusq́; cornu iam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regna perfidæ gentis
Te ſumme mundi rector, te parens orbis.
Abeſſe noſtris non tamen potes uotis.
Illic & oculis, & animis ſumus Cæſar,
Adeoq́; mentes omnium tenes unus,
Vt ipſa magni turba neſciat Circi
Vtrúm ne currat Paſſerinus, an Tigris.

De Reditu Do.

Nunc hilares, ſi quando, mihi, nunc ludite muſæ,
Victor ab Odryſio redditur orbe deus.
Certa facis populi tu primus uota December.
Iam licet ingenti dicere uoce, uenit.
Felix ſorte tua. poteras non cædere Iano,
Gaudia ſi nobis, quæ dabat ille, dares.

Feſta coronatus ludet conuitia miles,
Inter laurigeros cum comes ibit equos.
Fas audire iocos, leuioráq; carmina Cæſar
Sit tibi, ſi luſus ipſe triumphus amat.

De Caſſelio.

Cum ſexaginta numeret Caſſelius annos,
Ingenioſus homo eſt, quando diſertus erit?

In Olum.

Pædicatur Oros, fellat Linus, Ole quid ad te?
De cute quid faciat ille, uel illa ſua.
Centenis futuit Matho milibus, Ole quid ad te?
Non tu propterea, ſed Matho pauper erit?
In lucem cœnat Sertorius, Ole quid ad te,
Cum liceat tota ſtertere nocte tibi.
Septingenta Tito debet Lupus, Ole quid ad te?
Aſſém ne dederis, credideris ue lupo.
Illud diſſimulas, ad te quod pertinet Ole.
Quodq; magis curæ conuenit eſſe tuæ.
Pro togula debes, hoc ad te pertinet Ole.
Quadrantem nemo iam tibi credet, & hoc.
Vxor mœcha tibi eſt, hoc ad te pertinet, Ole.
Poſcit iam dotem filia grandis, et hoc.
Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te,
Sed quid agas, ad me pertinet Ole nihil.

Ad Pudentem.

Cogis me calamo, manúq; noſtra
Emendare meos Pudens libellos.
O quam me nimium probas, amáſq;,
Qui uis Archetypas habere nugas.

Ad Fauſtinum.

Sic me fronte legat dominus Fauſtine ſerena,
Excipiatq; meos quà ſolet aure iocos,
Vt mea nec iuſte quos odit, pagina leſit,
Et mihi de nullo fama rubore placet.
Quid prodeſt, cupiant cum quidam noſtra uideri,
Si qua Lycambeo ſanguine tela madent,
Vipereumq; uomant noſtro ſub nomine uirus,
Qui Phœbi radios ferre, diemq; negant.
Ludimus innocuis uerbis, hoc iuro potentis
Per genium famæ, caſtalidumq; gregem.
Perq; tuas aures magni mihi numinis inſtar
Lector inhumana liber ab inuidia.

De Lycoride.

Dum Tyburtinis albeſcere collibus audit
Antiqui dentis fuſca Lycoris ebur.
Venit in Herculeos colles, quid Tyburis alti
Aura ualet? paruo tempore nigra redit.

De ſua Puella.

Amiſit infandum noſtræ ſcelus Aule puellæ,
Amiſit luſus, deliciasq; ſuas,
Non quales teneri plorauit amica Catulli
Leſbia, nequitiis paſſeris orba ſui,
Vel ſtellæ cantata meo, quam fleuit, Hiantis,
Cuius in Elyſio nigra columba uolat.
Lux mea non capitur nugis, nec amoribus iſtis,
Nec dominæ pectus talia damna mouent.
Biſdenos puerum numerantem perdidit annos,
Mentula cui nondum ſeſquipedalis erat.

Ad Argynum puerum.

Quis puer hic nitidis abſiſtit Hiantidos undis,
Et fugit ad dominam Naida, nunquid Hylas?
O bene, quod ſilua colitur Tirynthius iſta,
Et quod amatrices tam prope ſeruat aquas.
Securus licet hos fontes Argyne miniſtres,
Nil facient Nymphæ, ne uelit ipſe, caue.

Ad Regulum.

Aera domi non ſunt, ſupereſt hoc Regule tantum,
Vt tua uendamus munera, nunquid emis?

Ad Bibliothecam Iulii Mar.

Ruris Bibliotheca delicati,
Vicinam uidet unde lector urbem,
Inter carmina ſanctiora ſi quis
Laſciuæ fuerit locus Thaliæ,
Hos nido licet inſeras uel imo,
Septem quos tibi miſimus libellos
Authoris calamo ſui notatos,
Hæc illis pretium facit litura.
At tu munere dedicata paruo
Quæ cantaberis orbe nota toto
Pignus pectoris hoc mei tuere
Iuli Bibliotheca Martialis.

In Gallam.

Cum tibi ſit facies, de qua nec fœmina poſſit
Dicere, cum corpus nulla litura notet.
Cum te tam rarus cupiat, repetatq; fututor
Miraris? uitium eſt non leue Galla tibi.
Acceſſi quoties ad opus, miſtisq; mouemur
Inguinibus, cunnus non tacet, ipſa taces.

Dii facerent ut tu loquereris, et ipſe taceret,
Offendor cunni garrulitate tui.
Pedere te mallem, namq́; hoc nec inutile dicit
Symmachus, et riſum res mouet iſta ſimul.
Quis ridere poteſt fatui poppyſmata cunni,
Cum ſonat hic, cui non Mentula, mensq́; cadit.
Dic aliquid ſaltem, clamoſóq; obſtrepe cunno.
Et ſi adeo muta es, diſce uel inde loqui.

De Fragmento Argus.

Fragmentum, quod uile putas, et inutile lignum,
Hæc fuit ignoti prima carina maris.
Quam nec cyaneæ quondam potuere ruinæ
Frangere, nec Scythici triſtior unda freti.
Secula uicerunt, ſed quamuis ceſſerit annis,
Sanctior eſt ſalua parua tabella rate.

In Sanctram.

Nihil eſt miſerius, nec guloſius Sanctra,
Rectam uocatus cum recurrit ad cœnam,
Quam tot diebus, noctibusq́; captauit.
Ter poſcit Apri glandulas, quater lumbum.
Et utranque coxam leporis, et duos armos,
Nec erubeſcit peierare de turdo,
Et oſtreorum rapere liuidos cirros,
Dulci placenta ſordidam linit mappam.
Illic et uuæ collocantur ollares.
Et punicorum pauca grana malorum,
Et excauatæ pellis indecens uuluæ,
Et lippa ficus, debilisq́; boletus.
Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis,
Roſos tepenti ſphondylos ſinu condit,

Indeuorato capite turturem truncum,
Colligere longa turpe nec pudet dextra
Analecta, quicquid et canes reliquerunt,
Nec eſculenta ſuffiat gulæ præda,
Miſto lagenam replet ad pedes uino·
Hæc per ducentas cum domum tulit ſcalas,
Seq; obſerata cluſit anxius cælla,
Guloſus ille, poſtero die uendit·

De Natali Lucani.

Hæc eſt illa dies, quæ magni conſcia partus
Lucanum populis, et tibi Polla dedit·
Heu Nero crudelis, nullaq; inuiſior umbra,
Debuit hoc ſaltem non licuiſſe tibi·

De Eodem.

Vatis Apollinei magno memorabilis ortu
Lux redit, Aonidum turba fauete ſacris.
Hæc meruit, cum te terris Lucane dediſſet,
Mixtus Caſtaliæ betis ut eſſet aquæ.

Ee Eodem·

Phœbe ueni, ſed quantus eras, cum bella canenti
Ipſe dares latiæ plectra ſecunda lyræ·
Quid tanta pro luce precer. tu Polla maritum
Sæpe colas, et ſe ſentiat ipſe coli.

In Maledicum·

Cum Iuuenale meo quæ me committere tentas,
Quid non audebis perfida lingua loqui?
Te fingente nefas, Pyladen odiſſet Oreſtes,
Theseá Pirithoi deſtituiſſet amor·
Tu Siculos fratres, et maius nomen Atridas,
Et Ledæ poteras diſſociare genus.

Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor auſis,
Vt facias illud, quod puto lingua facis.

In Malum Poetam.

Dulcia cum tantum ſcribas Epigrammata ſemper,
Et ceruſſata candidiora cute.
Nullaq; mica ſalis, nec amari fellis in illis
Gutta ſit, o demens uis tamen illa legi.
Nec cibus ipſe iuuat morſu fraudatus aceti,
Nec grata eſt facies, cui gelaſinus abeſt.
Infanti melimela dato, fatuasq; mariſcas.
Nam mihi, quæ nouit pungere, chia ſapit.

Scazonta mittit ad Appollinarem.

Apollinarem conueni meum Scazon,
Et ſi uacabit, ne moleſtus accedas,
Hoc qualecunque, cuius aliqua pars ipſe eſt,
Dabis, hoc facetum carmen imbuant aures.
Si te receptum fronte uideris tota.
Noto rogabis ut fauore ſuſtentet.
Quanto mearum ſcis amore nugarum
Flagret, nec ipſe plus amare te poſſum.
Contra malignos eſſe ſi cupis tutus,
Apollinarem conueni meum Scazon.

De Apro a ſe occiſo.

Tuſcæ glandis Aper populator, & ilice multa
Iam piger, ætolæ fama ſecunda feræ,
Quem meus intrauit ſplendenti cuſpide culter.
Præda iaces noſtris inuidioſa focis.
Pingueſcant madidi læto nidore penates,
Flagret & exciſo feſta culina iugo.
Sed coquus ingentem piperis conſumet aceruum,

Addet & arcano miſta falerna garo.
Ad Dominum redeas, noſter te non capit ignis
Conturbator Aper, uilius eſurio.

Ad Fuſcum.

Sic Tyburtinæ creſcat tibi ſilua Dianæ,
Et properet cæſum ſæpe redire nemus.
Nec tarteſſiacis Pallás tua Fuſce trapetis
Cædat, & immodici dent bona muſta lacus.
Sic fora mirentur. ſic te pallatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.
Ocia dum medius præſtat tibi parua December,
Excipe, ſed certa quos legis aure iocos.
Scire licet uerum, res eſt hæc ardua, ſed tu
Quod tibi uis dici, dicere Fuſce potes.

Ad Teſtilum puerum.

Teſtile Victoris tormentum dulce Voconi,
Quo nemo eſt toto notior orbe puer.
Sic etiam poſitis formoſus amere capillis,
Et placeat uati nulla puella tuo.
Pauliſper domini doctos ſepone libellos;
Carmina Victori dum lego pauca tuo.
Et Mecœnati Maro cum cantaret Alexim,
Nota tamen Marſi fuſca Melænis erat.

In Celiam.

Das Cattis, das Germanis, das Celia Dacis,
Nec Cilicum ſpernis, Cappadocumq́; toros.
Et tibi de pharia Memphiticus urbe fututor
Nauigat, a rubris & niger Indus aquis.
Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum,
Nec te Sarmatico tranſit Alanus equo.

Qua ratione facis, cum ſis Romana puella,
Quod Romana tibi Mentula nulla placet?

Ad Regulum.

Raucæ cortis aues, et oua matrum,
Et flauas medio uapore chias.
Et fœtum querulæ rudem capellæ,
Nec iam frigoribus pares oliuas.
Et canum gelidis olus pruinis
De noſtro tibi rure miſſa credis.
O quam Regule diligenter erras.
Nil noſtri, niſi me, ferunt agelli.
Quicquid uillicus umber, aut colonus,
Aut tuſci tibi, tuſculi ue mittunt,
Aut rus marmore tertio notatum,
Id tota mihi naſcitur ſuburra.

Ad Atticum.

Attice, facundæ renouas qui nomina gentis,
Nec ſinis ingentem conticuiſſe domum,
Te pia Cecropiæ comitatur turba Mineruæ,
Te ſecreta quies, te ſophos omnis amat
At iuuenes alios fracta colit aure magiſter,
Et rapit immeritas ſordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
Præparat, aut nudi ſtipitis ictus hebes,
Vara nec iniecto ceromate brachia tendis.
Non harpaſta uagus puluerulenta rapis,
Sed curris niueas tantum prope Virginis undas,
Aut ubi ſidonio taurus amore calet.
Per uarias arteis, omnis quibus area ſeruit
Ludere cum liceat, currere pigritia eſt.

In Cinnam.

Sordidior cœno cum ſit toga, calcæus autem
Candidior prima ſit tibi Cinna niue,
Deiecto quid inepte pedes perfundis amictu?
Collige Cinna togam, calcæus ecce perit.

Ad Seuerum.

Quo poſſit fieri modo Seuere,
Vt uir peſſimus omnium Charinus
Vnam rem bene fecerit, requiris,
Dicam ſed cito. quid Nerone peius?
Quid thermis melius Neronianis?
Non deeſt protinus ecce de malignis,
Qui ſic rancidulo loquatur ore,
Vt quid tu domini, Deiq; noſtri
Præfers muneribus neronianas?
Thermas præfero balneis Cinædi.

In Matronam.

Inguina ſuccinctus nigra tibi ſeruus aluta
Stat, quoties calidis tota foueris aquis.
Sed meus, ut de me taceam, Lecania ſeruus
Iudæum nulla ſub cute pondus habet,
Sed nudi tecum iuuenesq;, ſenesq; lauantur.
An ſola eſt ſerui mentula uera tui?
Ecquid fœmineos ſequeris matrona receſſus,
Secretusq; tua Cunne lauaris aqua?

Ad Stellam.

Cum pluuias, madidumq; Iouem perferre negaret,
Et rudis hibernis uilla nataret aquis,
Plurima quæ poſſet ſubitos effundere nimbos,
Muneribus uenit tegula miſſa tuis.

Horridus ecce ſonat Boreæ ſtridore December,
Stella tegis uillam, non tegis agricolam.

Ad Caſtricum de Theta.

Noſti mortiferum quæſtoris Caſtrice ſignum.
Eſt operæpretium diſcere Theta nouum.
Exprimeret quoties rorantem frigore naſum,
Lœtalem iuguli iuſſerat eſſe notam.
Turpis ab inuiſo pendebat ſtiria naſo,
Cum fleret Madida fauce December atrox.
Collegæ tenuere manus, quid plura requiris?
Emungi miſero Caſtrice non licuit.

De Polyphemo.

Tantus es, & talis noſtri Polypheme Seueri,
Vt te mirari poſſit & ipſe Cyclops.
Sed nec Scylla minus. quod ſi fera monſtra duorum
Iunxeris, alterius fiet uterque timor.

De Celio.

Diſcurſus uarios, uagumq́; mane,
Et faſtus, & aue potentiorum.
Cum perferre, patiq́; iam negaret,
Cœpit fingere Celius podagram.
Quam dum uult nimis approbare ueram,
Et ſanas linit, obligatq́; plantas,
Inceditq́; gradu laborioſo,
Quantum cura poteſt, & ars doloris,
Deſit fingere Celius podagram.

Epi. patris Hetruſci.

Hic iacet ille ſenex Auguſta notus in aula
Pectore non humili paſſus utrunque deum,
Natorum pietas ſanctis quem coniugis umbris
Miſcuit

Miſcuit, Elyſium poſſidet umbra nemus.
O cidit illa prior uiridi fraudata iuuenta.
Hic prope terſenas uidit olympiádas.
S ed feſtinatis raptum te credidit annis,
Aſpexit lachrymas quiſquis Hetruſcæ tuas.

Ad Sempronium.

C oſmicos eſſe tibi Semproni tucca uideris,
Coſmica Semproni tam mala, quam bona ſunt.

Ad Caſtricum.

M uneribus cupiat ſi quis contendere tecum,
Audeat hic etiam Caſtrice carminibus.
N os tenues in utroq; ſumus, uinciq; parati,
Inde ſopor nobis, et placet alta quies.
T am mala cur igitur dederim tibi carmina, quæris.
Alcinoo nullum poma dediſſe putas.

In Cinnam.

P rimum eſt, ut præſtes, ſi quid te Cinna rogabo.
Illud deinde ſequens, ut cito Cinna neges.
D iligo præſtantem, non odi Cinna negantem.
Sed tu nec præſtas, nec cito Cinna negas.

Ad Ouidium.

M aximus ille tuus Ouídi Cæſonius hic eſt,
Cuius adhuc uultum uiuida cæra tenet.
H unc Nero damnauit ſed tu damnare Neronem,
Auſus es, & profugi, non tua fata ſequi.
Aequora per ſcyllæ magnus comes exulis iſti,
Qui modo nolueras, conſulis ire comes.
Si uictura meis mandantur nomina chartis,
Et fas eſt, cineri me ſupereſſe meo.
A udiet hæc præſens, uenturáq; turba, fuiſſe

Illi te, Senecæ quod fuit ille ſuo.

Ad Eundem.

F acundi Senecæ potens amicus,
C aro proximus, aut prior Sereno,
H ic eſt maximus ille, quem frequenti
F elix littera pagina ſalutat.
H unc tu per ſiculas ſecutus undas
O nullis Ouidi tacende linguis
S preuiſti domini furentis iras.
M iretur Pyladem ſuum uetuſtas,
H æſit qui comes exuli parentis,
Q uis diſcrimina comparet duorum?
H æſiſti comes exuli Neronis.

Ad Priſcum.

C ommendare tuum dum uis mihi carmine munus,
  Mæonioq́; cupis doctius ore loqui,
E xcrucias multis pariter me, teq́; diebus,
  Et tua de noſtro priſce Thalia placet.
D iuitibus poteris muſas, elegosq́; ſonantes
  Mittere, pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium.

D octorum Liciani celeberrime ſumme uirorum,
  Cuius priſca graues lingua reduxit auos,
R edderis heu quanto fatorum munere nobis
  Guſtata lethes pene remiſſus aqua.
P erdiderant iam uota metum, ſecuraq́; flebat
  Triſtitia, et lachrymis iamq́; peractus eras.
N on tulit inuidiam taciti regnator auerni,
  Et raptas fatis reddidit ipſe colos.
S cis igitur, quantas hominum mors falſa querelas

Mouerit, & frueris poſteritate tua.
Viue uelut rapto, fugitiuáq; gaudia carpe,
Perdiderit nullum uita reuerſa diem.

De Annio.

Cum menſas habeat ferè ducentas,
Pro menſis habet Annius miniſtros,
Tranſcurrunt Gabatæ, uolantq; lances.
Has uobis epulas habete lauti,
Nos offendimur ambulante cœna.

Ad Seuerum.

Parua ſuburbani munuſcula mittimus horti,
Faucibus oua tuis, poma Seuere gulæ.

Ad Fontem Hiantidos.

Fons dominæ regina loci, quo gaudet Hiantis.
Gloria conſpicuæ, deliciumq; domus.
Cum tua tot niueis ornetur ripa miniſtris,
Et Ganymedeo luceat unda choro,
Quid facit Alcides ſilua ſacratus in iſta?
Tam uicina tibi cur tenet antra Deus?
Nunquid Nympharum notos obſeruat amores,
Tam multi pariter ne rapiantur Hylæ.

Ad Vrbicum.

Mercari noſtras ſi te piget Vrbice nugas,
Et laſciua tamen carmina noſſe libet.
Pompeium quæras, & noſtri forſitan Auctum,
Vltoris prima Martis in æde ſedet.
Iure madens, varióq; togæ limatus in uſu
Non lector meus hic Vrbice, ſed liber eſt.
Sic tenet abſentis noſtros, cantatq; libellos,
Vt pereat chartis littera nulla meis.

D eniq́; ſi uellet, poterat ſcripſiſſe uideri,
Sed famæ mauult ille fauere meæ.
H unc licet à decima, nec enim ſatis ante uacabit,
Sollicites, capiet cœnula parua duos.
I lle leget, bibe tu, nolis licet, ille ſonabit,
Et, cum iam ſatis eſt dixeris, ille leget.

A d Auctum.

Gratum eſt, quod Celeri noſtros legis Aucte libellos,
Si tamen & Celerem quod legis, Aucte iuuat.
I lle meas gentes, & Celtas rexit Hiberos.
Nec fuit in noſtro certior orbe fides.
M aior me tanti reuerentia turbat, et aures
Non auditoris, iudicis eſſe puto.

In Vmbrum.

Omnia miſiſti mihi ſaturnalibus Vmber
Munera, contulerant quæ tibi quinque dies.
B iſſenos triplices, et dentiſcalpia ſeptem.
His comes acceſſit ſpongia, mappa, calix,
S emodiusq́; fabæ cum uimine picenarum,
Et laletanæ nigra lagena ſapæ,
P aruaq́; cum canis uenerunt cottana prunis,
Et libycæ fici pondere teſta grauis.
V ix puto triginta nummorum tota fuiſſe
Munera, quæ grandes octo tulere Syri.
Q uanto commodius nullo mihi ferre labore
Argenti potuit pondera quinque puer.

In Naſidianum.

S emper mane mihi de me mera ſomnia narras,
Q uæ moueant animum, ſollicitentq́; meum.
I am prior ad fæcem, ſed & hæc uindemia uenit,

Exorat noctes dum mihi ſaga tuas.
Conſumpſi ſalſasq; molas, & turis aceruos,
Decreuere greges, dum cadit agna frequens.
Non porcus, non cortis aues, non oua ſuperſunt.
Aut uigila, aut dormi Naſidiane tibi.

In Chreſtum.

Nulli munera Chreſte ſi remittis,
Nec nobis dederis, remiſeriſq;,
Credam te ſatis eſſe liberalem,
Sed ſi reddis Apicio, Lupoq;,
Et Gallo, Titioq;, Gellioq;
Lingas non mihi, nam proba, & puſilla eſt,
Sed quæ de Solymis uenit peruſtis
Damnatam modo mentulam tributis.

Ad Rabirium.

Aſtra, polumq; tua cæpiſti mente Rabiri,
Parrhaſiam mira qui ſtruis arte domum.
Phidiaco ſi digna Ioui dare templa parauit,
Has petat à noſtro Piſa tonante manus.

De Achilla.

Caſtora de Polluce Gabinia fecit Achillam
Pyxagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

Ad Gallam.

Iam ſex, aut ſeptem nupſiſti Galla cinædis,
Dum coma te nimium, pexaq; barba iuuat.
Deinde experta latus, madidoq; ſimillima loro
Inguina, nec laſſa ſtare coacta manu,
Deſeris imbelles thalamos, mollemq; maritum
Rurſus & in ſimiles decidis uſq; toros.
Quære aliquem Curios ſemper Fabioſq; loquẽtem,

Hirſutum, & dura ruſticitate trucem.
Inuenies, ſed habet triſtis quoque turba cinædos
Difficile eſt, uero nubere Galla uiro.

De Cæciliano.

Non cœnat ſine apro noſter Tite Cæcilianus,
Bellum conuiuam Cæcilianus habet.

Ad Iouem.

Tarpeiæ uenerande rector aulæ,
Quem ſaluo duce credimus tonantem,
Cum uotis ſibi quiſque te fatiget,
Et poſcat dare, quæ dei poteſtis,
Nil pro me mihi Iuppiter petenti.
Ne ſuccenſueris, uelut ſuperbo.
Te pro Cæſare debeo rogare,
Pro me debeo Cæſarem rogare.

Ad Cæſarem Do.

Abſtulerat totam temerarius inſtitor urbem,
Inq; ſuo nullum limine limen erat.
Iuſſiſti tenues Germanice creſcere uicos,
Et, modo quæ fuerat ſemita, facta uia eſt.
Nulla catenatis pila eſt præcincta lagenis,
Nec prætor medio cogitur ire luto.
Stringitur in denſa nec cæca nouacula turba.
Occupat aut totas nigra popina uias.
Tonſor. copo. coquus. lanius ſua limina ſeruant.
Nunc Roma eſt, nuper magna taberna fuit.

In Amillum.

Recluſis foribus grandes præcidis Amille,
Et te deprehendi, cum facis iſta, cupis,
Ne quid liberti narrent, ſeruiq; paterni,

Et notet obliqua garrulitate cliens.

Non pædicari ſe qui teſtatur Amille,
Illud ſæpe facit, quod ſine teſte facit.

De Silio.

Perpetui nunquam moritura uolumina Sili
Qui legis, & latia carmina digna toga,
Pierios tantum uati placuiſſe receſſus
Credis, & aoniæ bacchica ſerta comæ.
Sacra cothurnati non attigit ante Maronis,
Impleuit magni quam Ciceronis opus.
Hunc miratur adhuc centum grauis haſta uirorum,
Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.
Poſtquam biſſenis ingentem faſcibus annum
Rexerat, aſſerto qui ſacer orbe fuit,
Emeritos Muſis, & Phœbo tradidit annos,
Proq́; ſuo celebrat nunc Helicona foro.

In Cinnamum.

Qui tonſor fueras tota notiſſimus urbe,
Et poſt hæc dominæ munere, factus eques.
Sicanias urbes. ætnæaq́; regna petiſti
Cinname, cum fugeres triſtia iura fori.
Qua nunc arte graues tolerabis inutilis annos?
Quid facit infelix, & fugitiua quies?
Non rhetor, non grammaticus, ludiue magiſter,
Non Cynicus, non tu Stoicus eſſe potes.
Vendere nec uocem ſiculis, plauſumq́; theatris.
Quod ſupereſt, iterum Cinname tonſor eris.

In Gargilianum.

Lis te bisdecimæ numerantem frigora brumæ
Conterit una tribus Gargiliane foris.

Ah miſer, & demens, uignti litigat annis
Quiſquam? cui uinci Gargiliane licet?

De Labieno.

Hæredem Fabius Labienum ex aſſe reliquit,
Plus meruiſſe tamen ſe, Labienus ait.

In Philænim.

Pædicat pueros tribas Philænis
Et tentigne ſæuior mariti
Vndenas uorat in die puellas,
Harpaſto quoque ſubligata ludit,
Et flaueſcit Aphe, grauisq; draucos,
Alterno facili rotat lacerto,
Et putri lutulenta de palæſtra
Vncti uerbere uapulat magiſtri,
Nec cœnat prius, aut recumbit ante,
Quam ſeptem uomuit meros deunces,
Ad quos fas ſibi tunc putat reuerti.
Cum Coliphia ſexdecim comedit.
Poſt hæc omnia cum libidinatur,
Non fellat, putat hoc parum uirile,
Sed plane medias uorat puellas.
Dii mentem tibi dent tuam Philæni,
Cunnum lingere, quæ putas uirile.

Ad Ruffum.

Commendare meas inſtanti Ruffe camœnas
Parce precor ſocero, ſeria forſan amat.
Quod ſi laſciuos admittit & ille libellos,
Hæc ego uel Curio, Fabricioq; legam.

De Theophila.

Hæc eſt illa tibi promiſſa Theophila Cani,

Cuius Cecropia pectora uoce madent.
Hanc ſibi iure petat magni ſenis altus in hortis,
Nec minus eſſe ſuam ſtoica turba uelit.
Viuet opus quodcunque per iſtas miſeris aures.
Tam non fœmineum, nec populare ſapit.
Non tua Parthenis nimium ſe præferat illi,
Quamuis Pierio ſit bene nota choro.
Carmina fingentem Sapphò laudauit amatrix.
Caſtior hæc, & non doctior illa fuit.

In Philænim.

Ipſarum tribadum tribas Philæni
Recte, quam futuis, uocas amicam.

De Familia Ficoſa.

Ficoſa eſt uxor, Ficoſus & ipſe maritus,
Filia ficoſa eſt, & gener, atque ſocer,
Nec diſpenſator, nec uillicus ulcere turpi,
Nec rigidus foſſor, ſed nec arator eget.
Cum ſint Ficoſi pariter iuuenesq́;, ſenesq́;.
Res mira eſt, Ficos non habet unus ager.

Ad Paulum.

Gratus ſic tibi Paule ſit December,
Nec uani triplices, breuesq́; mappæ,
Nec turis ueniant leues ſelibræ,
Sed lances ferat, aut ſcyphos auorum
Aut grandis reus, aut potens amicus.
Seu quod te potius iuuat, capitq́;,
Sic uincas Nouiumq́;, Publiumq́;
Mandris, & uitreo latrone cluſos
Sic palmam tibi de Trigone nudo
Vnctæ det fauor arbiter coronæ.

Nec laudet Polybi magis ſiniſtras.
Si quiſquam mea dixerit malignus,
Atro carmina quæ madent ueneno.
Vt uocem mihi commodes patronam.
Et quantum poteris, ſed uſque, clames.
Non ſcripſit meus iſta Martialis.

Ad Maximum.

Eſquiliis domus eſt, domus eſt tibi colle Dianæ,
Et tua patritius culmina uicus habet.
Hinc uiduæ Cybeles, illinc ſacraria Veſtæ
Inde nouum, ueterem proſpicis inde Iouem.
Dic, ubi conueniam. dic, qua te parte requiram.
Quiſquis ubiq; habitat Maxime, nuſquam habitat.

Ad Mercurium.

Cyllenes, cœli'q; decus facunde miniſter,
Aurea cui torto uirga dracone uiret,
Sic tibi laſciui non deſit copia furti,
Siue cupis Paphien, ſeu Ganymede cales.
Maternæ'q; ſacris ornentur frondibus idus,
Et ſenior parca mole prematur auus,
Hunc ſemper Norbana diem cum coniuge Caro
Læta colat, primis qua coiere toris.
Hic pius antiſtes ſophiæ ſua dona miniſtrat
Hic te ture uocat fidus & ipſe Ioui.

In Anum deformem.

Vis futui gratis, cum ſis deformis, Anus'q;,
Res perridicula eſt, uis dare, nec dare uis.

Ad Philomuſum.

Quod te diripiunt potentiores
Per conuiuia, porticus, theatra,

Et tecum, quoties ita incidiſti,
Geſtari iuuat, & iuuat lauari,
Nolito, nimium tibi placere,
Delectas Philomuſe, non amaris,

In Tuccam.

Exigis ut noſtros donem tibi Tucca libellos,
Non faciam, nam uis uendere. non legere

In Papilum.

Cum ſaxetani ponatur cauda lacerti,
Et bene ſi cœnas conchis inuncta tibi eſt.
Sumen, aprum, leporem, boletos, oſtrea, mulos
Mittis. habes nec cor Papile, nec genium.

Ad Seuerum.

Potaui modo conſulare uinum,
Quæris quam uetus, atque liberale,
Ipſo conſule conditum, ſed ipſe,
Qui ponebat, erat Seuere conſul.

Ad Fauſtinum.

Quatenus Odryſios iam pax Romana triones
Temperat, & tetricæ conticuere tubæ,
Hunc Marcellino poteris Fauſtine libellum
Mittere, iam chartis, iam uacat ille iocis.
Sed ſi parua tui munuſcula quæris amici
Commendare, ferat carmina noſtra puer,
Non qualis geticæ ſatiatus lacte iuuencæ
Sarmatica gelido ludit in amne rota,
Sed mitylenæi roſeus mangonis ephebus,
Vel non cæſus adhuc matre iubente lacon.
At tibi captiuo famulus mittetur ab iſtro,
Qui Tyburtinas paſcere poſſit oues.

Ad Lauſum.

Triginta toto mala ſunt Epigrammata libro,
Si totidem bona ſunt, Lauſe liber bonus eſt.

De Menophilo.

Menophili pennem tam grandis fibula ueſtit,
Vt ſit comœdis omnibus una ſatis.
Hunc ego credideram, nam ſæpe lauamur in uno,
Sollicitum uoci parcere Flacce ſuæ.
Dum ludit media populo ſpectante palæſtra,
Delapſa eſt miſero fibula, uerpus erat.

De Eutrapelo.

Eutrapelus tonſor dum circuit ora Luperci,
Expungitq; genas, altera barba ſubit.

Ad Librum.

Dum mea Cæcilio formatur imago Secundo,
Spirat & arguta picta tabella manu,
I Liber ad geticam Peucen, Iſtrumq; tacentem,
Hæc loca perdomitis gentibus ille tenet,
Parua dabis caro, ſed dulcia dona ſodali,
Certior in noſtro carmine uultus erit.
Caſibus hic nullis, nullis delebilis annis
Viuet, Apellæum cum morietur opus.

Ad Sabellum.

Quod non inſulſe ſcribis tetraſticha quædam,
Diſticha quod belle pauca Sabelle facis,
Laudo, nec admiror, facile eſt, epigrammata belle
Scribere, ſed librum ſcribere, difficile eſt.

In Sextum.

Ad natalitias Dapes uocabar,
Eſſem cum tibi Sexte non amicus.

Quid factum eſt, rogo, quid repente factum
Poſt tot pignora noſtra, poſt tot annos,
Quod ſum præteritus uetus ſodalis?
Sed cauſam ſcio, nulla uenit a me
Argenti tibi libra puſtulati,
Nec leuis toga, nec rudes lacernæ,
Non eſt ſportula, quæ negociatur.
Poſcis munera Sexte, non amicos.
Iam dices mihi, uapulet uocator.

De Se.

Si meus aurita gaudet lagopode Flaccus,
Si fruitur triſti Canius Aethiope.
Publius exiguæ ſi flagrat amore catellæ,
Si Cronius ſimilem cercopithecon amat.
Delectat Marium ſi pernicioſus ichneumon,
Pica ſalutatrix ſi tibi Lauſe placet,
Si gelidum collo nectit Glacilla draconem,
Luſciniæ tumulum ſi Theleſina dedit.
Blanda cupidinei cur non amet ora labycæ
Qui uidet hæc dominis monſtra placere ſuis?

De Suis Libris.

Fertur habere meos, ſi uera eſt fama, libellos
Inter delitias pulchra Vienna ſuas.
Me legit omnis ibi ſenior, iuuenisq;, puerq;
Et coram tetrico caſta puella uiro.
Hoc ego maluerim, quam ſi mea carmina cantent,
Qui nilum ex ipſo protinus ore bibunt.
Quam meus Hiſpano ſi me Tagus impleat auro,
Paſcat et hybla meas, paſcat hymettos apes.
Non nihil ergo ſumus, nec blandæ murmure linguæ

Decipimur. credam iam puto Lauſe tibi.

Ad Roſam.

I' felix Roſa, mollibuſq; ſertis
Noſtri cinge comas Apollinaris.
Quas tu nectere candidas, ſed olim
Sic te ſemper amet Venus, memento.

Ad Criticum.

Iactat inæqualem Matho me feciſſe libellum,
Si uerum eſt, laudat carmina noſtra Matho.
Aequales ſcribit libros Caluinus, & Vmber,
Aequalis liber eſt critice, qui malus eſt.

Ad Iuuenalem.

De noſtro facunde tibi Iuuenalis agello
Saturnalitias mittimus ecce nuces.
Cætera laſciuis donauit poma puellis
Mentula cuſtodis luxurioſa dei.

In Baccharam.

Si quid opus fuerit, ſcis me non eſſe rogandum,
Bis nobis dicis Bacchara, terque die.
Appellat rigida triſtis me uoce Secundus.
Audis, ſed neſcis Bacchara, quid ſit opus.
Penſio te coram petitur clareq;, palamq;,
Audis, ſed neſcis Bacchara, quid ſit opus.
Eſſe queror gelidaſq; mihi, tritaſq; lacernas,
Audis, ſed neſcis Bacchara, quid ſit opus.
Hoc opus eſt ſubito fias ut ſidere mutus,
Dicere ne poſſis Bacchara, quid ſit opus.

Ad Narniam.

Narnia ſulphureo quam gurgite candidus amnis
Circuit, ancipiti uix adeunda iugo

Quid tam ſæpe meum nobis abducere Quintum
Te iuuat, & lenta detinuiſſe mora?
Quid Nomentani cauſam mihi perdis agelli,
Propter uicinum qui pretioſus erat.
Sed iam parce mihi, nec abutere Narnia Quinto,
Perpetuo liceat ſic tibi ponte frui.
De Papilo.
Vnguentum fuerat, quod onyx modo parua gerebat.
Olfecit poſtquam Papilus, ecce garum eſt.
In Linum.
Bruma eſt, & riget horridus December,
Audes tu tamen oſculo niuali
Omnes obuios hinc, & hinc tenere,
Et totam Line baſiare Romam.
Quid poſſis grauius'q;, ſæuius'q;
Percuſſus facere, atque uerberatus.
Hoc me frigore baſiet nec uxor,
Blandis filia nec rudis labellis,
Sed tu dulcior, elegantior'q;,
Cuius liuida naribus caninis
Dependet glacies, riget'q; barba,
Qualem forcipibus metit ſupinis,
Tonſor Cinyphio Cilix marito,
Centum occurrere malo cunnilingis,
Et gallum timeo minus recentem.
Quare ſi tibi ſenſus eſt, pudor'q;,
Hybernas Line baſiationes
In menſem rogo differas Aprilem.
Epi. Vrbici Pueri.
Conditus hic ego ſum baſſi dolor Vrbicus infans,
Cui genus, & nomen maxima Roma dedit.

Sex mihi de prima deerant trieteride menſes.
Ruperunt tetricæ cum mala penſa Deæ.
Quid ſpecies, quid lingua mihi, quid profuit ætas?
Da lachrymas tumulo, qui legis iſta, meo.
Sic ad lethæas, niſi Neſtore ſerior, undas
Non eat, optabis, quem ſupereſſe tibi.

Ad Librum ſuum.

Noſti ſi bene Cæſium libelle
Montanæ decus Vmbriæ Sabinum
Auli municipem mei Pudentis,
Illi tu dabis hæc uel occupato,
Inſtent mille licet, premantq; curæ,
Noſtris carminibus tamen uacabit,
Nam me diligit ille, proximumq;
Turni nobilibus leget libellis.
O quantum mihi nominis paratur.
O quæ gloria, quam frequens amator,
Te conuiuia, te forum ſonabit.
Aedes, compita, porticus, tabernæ.
Vnimitteris, omnibus legeris.

Ad Caſtorem.

Omnia caſtor emis, ſic fiet ut omnia uendas.

Ad Criſpinum.

Sic placidum uideas ſemper Criſpine Tonantem,
Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet,
Carmina parrhaſia ſi noſtra legentur in aula,
Namq; ſolent ſacra Cæſaris aure frui,
Dicere de nobis, ut lector candidus, audet,
Temporibus præſtat non nihil iſte tuis.
Nec Marſo nimium minor eſt, doctoq; Catullo.
Hoc ſatis eſt. ipſi cætera mando deo.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER OCTAVVS.

IMPERATORI DOMItiano Cæſari Auguſto Germanico Dacio Valerius Martialis ſalutem. Omnes quidem libelli mei domine, quibus tu famam, ideſt uitam, dediſti, tibi ſupplicant, & puto propter hoc legentur. Hic tamen qui operis noſtri octauus inſcribitur, occaſione pietatis frequentius fruitur. minus itaq; ingenio laborandum fuit in cuius locum materia ſucceſſerat. Quã quidem ſubinde aliqua iocorum miſtura uariare tẽtauimus, ne cœleſti uerecundiæ tuæ, laudes ſuas, quæ facilius te fatigare poſſunt, quam nos ſatiare, omnes uerſus ingererent. Quamuis autem Epigrammata ſeueriſſimis quoque, & ſupremæ fortunæ uiris ita ſcripta ſint, ut nimiam uerborum licentiam affectaſſe uideantur, ego tamen illis non permiſi, tam laſciue loqui, quam ſolent, cum pars libri & maior, et melior ad maieſtatem ſacri nominis tui allegata ſit, meminerit non niſi religionis purificatione luſtratus accedere ad templa debere. Quod ut cuſtoditurum me lecturi ſciant, in ipſo libello huius nomine, profiteri breuiſſimo placuit Epigrammate.

Ad Librum ſuum.

Laurigeros Domini liber intrature penates
 Diſce, uerecundo ſanctius ore loqui.
Nuda recede Venus. non eſt tuus iſte libellus.

Tu mihi, tu Pallás Cæſariana ueni.

Ad Ianum.

Faſtorum genitor, parensq́; Ianus
Victorem modo cum uideret iſtri,
Tot uultus ſibi non ſatis putauit,
Optauitq́; oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni
Terrarum domino, Deoq́; rerum
Promiſit pyliam quater ſenectam.
Addas Iane tuam pater, rogamus.

Ad Muſam.

Quinque ſatis fuerant, uel ſex, ſeptemq́; libelli,
Et nimium, quid adhuc ludere muſa iuuat?
Sit pudor, & finis, iam plus nihil addere nobis
Fama poteſt, teritur noſter ubique liber.
Et cum rupta ſitu Meſſalæ ſaxa iacebunt,
Altaq́; cum Licini marmora puluis erunt,
Me tamen ora legent, & ſecum plurimus hoſpes
Ad patrias ſedes carmina noſtra feret.
Finieram, cum ſic reſpondit nona ſororum,
Cui coma, & unguento ſordida ueſtis erat,
Tune potes dulces ingrate relinquere nugas?
Dic mihi, quid melius deſidioſus ages?
An iuuat ad tragicos ſocum transferre cothurnos?
Aſpera uel paribus bella tonare modis?
Perlegat ut tumidus rauca te uoce magiſter,
Oderit & grandis Virgo, bonusq́; puer.
Scribant iſta graues nimium, nimiumq́; ſeueri,
Quos media miſeros nocte lucerna uidet.
At tu Romano lepidos ſale tinge libellos.

Agnoſcat mores uita, legatq́; ſuos.
Anguſta cantare licet uidearis auena,
Dum tua multorum uincat auena tubam.

Ad Cæſarem Domitianum.

Quantus Iò latias mundi conuentus ad aras
Suſcipit, & ſoluit pro duce uota ſuo.
Nam non hæc hominum Germanice gaudia tantum,
Sed faciunt ipſi nunc puto ſacra Dei.

Ad Macrum.

Dum donas Macer annulos puellis,
Deſiſti Macer annulos habere.

In Euctum.

Archetypis uetuli nihil eſt odioſius Eucti.
Ficta Saguntino cymbia malo luto.
Argenti furioſa ſui cum ſtemmata narrat
Garrulus, & uerbis mucida uina facit.
Laomedonteæ fuerant hæc pocula menſæ,
Ferret ut hæc, muros ſtruxit Apollo lyra.
Hoc cratere ferox commiſit prælia Rhetus
Cum lapythis, pugna debile cernis opus.
Hi duo longæuo cenſentur Neſtore fundi,
Pollice de pylio trita columba nitet.
Hic Scyphus eſt, in quo miſceri iuſſit amicis
Largius Aeacides, & bibit ipſe merum.
Hac propinauit Bitiæ pulcherrima Didò,
In patera phrygio cum data cœna uiro eſt.
Miratus fueris cum priſca toreumata multum,
In Priami cyathis Aſtyanacta bibes.

In Cinnam.

Hoc agere eſt cauſas, hoc dicere Cinna diſerte,

Horis Cinna decem dicere uerba nouem.

Sed modo Clepſydras ingenti uoce petiſti

Quattuor, o quantum Cinna tacere potes.

Ad Ianum.

Principium des Iane licet uelocibus annis,

Et reuoces uultu ſæcula longa tuo.

Te primum pia tura rogent, te uoce ſalutent.

Purpura te felix, te colat omnis honos.

Tu tamen hoc mauis, latiæ quod contigit urbi

Menſe tuo reducem Iane uidere deum.

Ad Quintum.

Soluere dodrantem nuper tibi Quinte uolebat

Lippus Hylas, luſcus uult dare dimidium.

Accipe quam primum, breuis eſt occaſio lucri,

Si fuerit cæcus, nil tibi ſoluet Hylas.

De Baſſo.

Emit lacernas milibus decem Baſſus

Tyrias coloris optimi, lucrifecit,

Adeo bene emit? inquis, immo non ſoluit.

Ad Cæſarem Domitianum.

Perueniſſe tuam iam te ſcit Rhenus in urbem,

Nam populi uoces audit & ille tui.

Sarmaticas etiam gentes, Iſtrumq́ꝫ, Getasq́ꝫ

Letitiæ clamor terruit ipſe nouæ.

Dum te longa ſacro uenerantur gaudia circo,

Nemo quater miſſos currere ſenſit equos.

Nullum Roma ducem, nec te, ſic Cæſar amauit.

Te quoque iam non plus, ut uelit ipſa, poteſt.

Ad Priſcum.

Vxorem quare locupletem ducere nolim,

Quæritis, uxori nubere nolo meæ.
Inferior matrona ſuo ſit Priſcæ marito,
Non aliter fiunt fœmina, uirq́; pares.

Ad Gargilianum.

Morio dictus erat uiginti milibus emi,
Redde mihi nummos gargiliane, ſapit.

In Crudelem amicum.

Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat & tenerum fortior aura nemus.
Hibernis obiecta notis ſpecularia puros
Admittunt ſoles, & ſine fece diem.
At mihi cella datur, non tota clauſa feneſtra,
In qua nec boreas ipſe manere uelit.
Sic habitare iubes ueterem crudelis amicum,
Arboris ergo tuæ tutior hoſpes ero.

Ad Domitianum.

Dum noua pannonici narratur gloria belli,
Omnis & ad reducem dum litat ara Iouem.
Dat populus, dat gratus eques, dat tura ſenatus,
Et ditant latias tertia dona tribus.
Hos quoque ſecretos memorabit Roma triumphos,
Nec minor iſta tuæ laurea pacis erit.
Quid tibi de ſancta credis pietate tuorum?
Principis eſt uirtus maxima, noſſe ſuos.

In Ciperum.

Piſtor qui fueras diu Cipere,
Nunc cauſas agis, & ducenta quæris,
Sed conſumis, & uſque mutuaris.
A piſtore Cipere non recedis,
Et panem facis, & facis farinam.

Ad Sextum.

Egi Sexte tuam pactus duo millia cauſam,
Miſiſti nummos quot mihi? mille. quid eſt?
Narraſti nihil inquis, & a te prodita cauſa eſt,
Tanto plus debes Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

Sic tua Cirini promas Epigrammata uulgo,
Vt mecum poſſis uel prior ipſe legi,
Sed tibi tantus ineſt ueteris reſpectus amici,
Carior ut mea ſit, quam tua fama tibi.
Sic Maro nec calabri tentauit carmina Flacci,
Pindaricos poſſet cum ſuperare modos.
Et Vario ceſſit Romani laude cothurni,
Cum poſſet tragico fortius ore loqui.
Aurum, & opes, et rura frequens donabit amicus,
Qui uelit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna.

Pauper uideri uult Cinna, & eſt pauper.

Ad Varum.

Cum facias uerſus nulla non luce ducentos,
Vare nihil recitas, non ſapis, atque ſapis.

Ad Luciferum.

Phoſphore redde diem, quid gaudia noſtra moraris?
Cæſare uenturo Phoſphore redde diem.
Roma rogat. placidi nunquid te pigra Bootæ
Plauſtra uehunt, lento quod nimis igne uenis?
Ledæo poteras abducere Cyllaron aſtro,
Ipſe ſuo cedet nunc tibi Caſtor equo.
Quid cupidum titana tenes, iam Xanthus, et Aethon
Frena uolunt, uigilat Memnonis alma parens.

Tarda tamen nitidæ non cedunt ſydera luci,
Et cupit Auſonium luna uidere ducem.
Iam Cæſar uel nocte ueni, ſint aſtra licebit,
Non deerit populo te ueniente dies.

In Gallicum.

Inuitas ad aprum, ponis mihi Gallice porcum.
Hibrida ſum, ſi das Gallice uerba mihi.

Ad Ruſticum.

Eſſe tibi uideor ſæuus, nimiumq; guloſus,
Qui propter cœnam Ruſtice cedo cocum.
Si leuis iſta tibi flagrorum cauſa uidetur,
Ex qua uis cauſa uapulet ergo cocus?

Ad Cæſarem Do.

Si quid forte petam timido, gracilíq; libello,
Improba non fuerit ſi mea charta, dato.
Et ſi non dederis Cæſar, permitte rogari,
Offendunt nunquam tura, precesq; Iouem.
Qui fingit ſacros auro, uel marmore uultus,
Non facit ille deos qui rogat, ille facit.

In Oppianum.

Vidiſti ſemel Oppiane tantum
Aegrum me male, ſæpe te uidebo.

Ad Cæſarem Do.

Non tot in eois timuit gangeticus aruis
Raptor, in hircano qui fugit albus equo.
Quot tua Roma nouas uidit Germanice tigres,
Delitias potuit nec numerare ſuas.
Vicit erythræos tua Cæſar arena triumphos,
Et uictoris opes, diuitiasq; Dei.
Nam cum captiuos ageret ſub curribus Indos,

Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Ad Gaurum.

Munera qui tibi dat locupleti Gaure, ſeniq;,
Si ſapis, & ſentis, hic tibi ait, morere.

De Partheniana toga.

Dic toga facundi gratum mihi munus amici,
Eſſe uelis cuius fama, decusq; gregis?
Appula ledæi tibi floruit herba Phalanthi,
Qua ſaturas calabris culta Galeſus aquis.
An tarteſſiacus ſtabuli nutritor hiberi
Bethis in Heſperia te quoque lauit aqua.
An tua multifidum numerauit lana Timauum,
Quem prius aſtrifero Cyllarus ore bibit.
Te nec Amyclæo decuit liuere ueneno,
Nec Miletus erat uellere digna tuo.
Lilia tu uincis, nec adhuc dilapſa liguſtra,
Et Tyburtino monte quod albet ebur.
Spartanus tibi cedet olor, Paphiæq; columbæ.
Cedet erythræis eruta gemma uadis.
Sed licet hæc primis niuibus ſint æmula dona,
Non ſunt Parthenio candidiora ſuo.
Non ego prætulerim Babylonica picta ſuperbe,
Texta Semiramia quæ uariantur acu.
Non Athamanteo potius me mirer in auro,
Aeolium dones ſi mihi Phrixe decus.
O quantos riſus pariter ſpectata mouebit,
Trita palatina ueſtra lacerna toga.

De Diſtichis.

Diſticha qui ſcribit (puto) uult breuitate placere,
Quid prodeſt breuitas, dic mihi, ſi liber eſt?

De Spectaculo Scæuolæ.

Qui nunc Cæſareæ luſus ſpectantur harenæ;
Temporibus Bruti gloria ſumma fuit.
Aſpicis, ut teneat flammas, pœnaq; fruatur
Fortis, & attonito regnet in igne manus.
Ipſe ſui ſpectator adeſt, et nobile dextræ
Funus amat, totis paſcitur illa ſacris.
Quod niſi rapta foret nolenti pœna, parabat
Sæuior in laxos ire ſiniſtra focos.
Scire piget poſt tale decus, quid fecerit ante,
Quam uidi, ſatis eſt hanc mihi noſſe manum.

In Dentonem.

Neſcio quid de te non belle Dento fateris,
Coniuge qui ducta iura paterna petis.
Sed iam ſupplicibus dominum laſſare libellis
Deſine. & in patriam ſerus ab urbe redi.
Nam dum tu longe deſerta uxore, diuq;
Tres quæris natos, quattuor inuenies.

De Columba Aretullæ.

Aéra per tacitum delapſa ſedentis in ipſos
Fluxit Aretullæ blanda columba ſinus.
Luſerat hoc caſus, niſi inobſeruata maneret,
Permiſſáq; ſibi nollet abire fuga.
Si meliora piæ fas eſt ſperare ſorori,
Et dominum mundi flectere uota ualent.
Hæc a Sardois tibi forſitan exulis oris
Fratre reuerſuro nuntia uenit auis.

Ad Paulum de Phiala.

De prætoricia folium mihi Paule corona
Mittis, & hoc Phialæ nomen habere iubes.

Hac fuerat nuper nebula tibi pægma perunctum,
Pallida quam rubri diluit unda croci.
An magis aſtuti deraſa eſt ungue miniſtri
Bractea, de fulcro quod reor eſſe tuo?
Illa poteſt culicem longe ſentire uolantem,
Et minimi penna papilionis agi.
Exiguæ uolitat ſuſpenſa uapore lucernæ,
Et leuiter fuſo rumpitur icta mero.
Hoc linitur ſputo Iani cariota calendis,
Quam fert cum paruo ſordidus aſſe cliens.
Lenta minus gracili creſcunt colocaſia filo.
Plena magis nimio Lilia ſole cadunt.
Nec uaga tam tenui diſcurſat aranea tela,
Tam leue nec bombix pendulus urget opus.
Craſſior in facie uetulæ ſtat creta Fabullæ.
Craſſior offenſæ bulla tumeſcit aquæ.
Fortior intortos ſeruat ueſica capillos,
Et mutat latias ſpuma bataua comas.
Hac cute ledæo ueſtitur pullus in ouo,
Talia lunata ſplenia fronte ſedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere poſſis?
Mittere cum poſſis uel cocleare mihi?
Magna nimis loquimur, cocleam cum mittere poſſes,
Deniq; cum poſſes mittere Paule nihil.

In Iactatorem.

Archetypum Myos argentum te dicis habere,
Quod ſine te factum eſt, hoc magis archetypum ẽ.

In Peſſimos coniuges.

Cum ſitis ſimiles, pareſq; uita
Vxor peſſima, peſſimus maritus,

Miror, non bene conuenire uobis.

Ad Cæſarem Do.

Regia pyramidum Cæſar miracula ride,
Iam tacet eoum barbara Memphis opus.
Pars quota parrhaſiæ labor eſt Mareoticus aulæ,
Clarius in toto nil uidet orbe dies.
Septenos pariter credas aſſurgere montes,
Theſſalicum breuior Pelion oſſa tulit.
Aethéra ſic intrat, nitidis ut conditus aſtris
Inferiore tonet nube ſerenus apex.
Et prius arcano ſatietur lumine Phœbi,
Naſcentis Circe quam uidet ora patris.
Hæc Auguſte tamen, quæ uertice ſydera pulſat,
Par domus eſt cœlo, ſed minor eſt domino.

Ad Polycarmum.

Quod Caietano reddis Polycarme tabellas,
Millia te centum, non tribuiſſe putas?
Debuit hæc, inquis tibi habe Polycarme tabellas;
Et Caietano millia crede duo.

Ad Meliorem.

Qui præſtat pietate pertinaci
Senſuro bona liberalitatis,
Captet forſitan, aut uicem repoſcat.
At ſi quis dare nomini relicto
Poſt manes tumulumq́; perſeueret,
Quærit quid niſi parcius dolere?
Refert ſis bonus, an uelis uideri?
Præſtas hoc Melior ſciente fama,
Qui ſolennibus anxius ſepulti
Nomen non ſinis interire Blæſi,

Et de munifica profuſus arca
Ad natalicium diem colendum
Scribarum memori, piæq; turbæ
Quod donas, facis ipſe Bleſianum.
Hoc longum, tibi uita dum manebit,
Hoc & poſt cineres erit tributum.

Ad Domitianum.

Qui pallatinæ caperet conuiuia menſæ,
Ambroſiasq; dapes, non erat ante locus.
Hic haurire decet ſacrum Germanicæ nectar,
Et Ganymedea pocula mixta manu.
Eſſe uelis (oro) ſerus conuiua tonantis,
At tu ſi properas Iupiter, ipſe ueni.

Ad Priapum.

Non horti, neque palmitis beati,
Sed rari nemoris Priape cuſtos,
Ex quo natus es, & potes renaſci,
Furaces moneo manus repellas,
Et ſiluam domini focis reſerues.
Si defecerit hoc, & ipſe lignum es.

Ad Fauſtinum.

Triſtis Athenagoras non miſit munera nobis,
Quæ medio brumæ mittere menſe ſolet.
An ſit Athenagoras triſtis, Fauſtine uidebo,
Me certe triſtem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem.

Si te ſportula maior ad beatos
Non corruperit, ut ſolet, licebit
De noſtro Matho centies laueris.

In Fabium, & Chriſtillam.

Effert uxores Fabius, Chriſtilla maritos,
Funereamq́; toris quaſſat uterque facem.
Victores committe Venus, quos iſte manebit
Exitus. una duos ut libitina ferat.

Ad Titullum.

Titulle moneo, uiue ſemper. hoc ſerum eſt,
Sub pædagogo cæperis licet, ſerum eſt,
At tu miſer, Titulle nec ſenex uiuis,
Sed omne limen conteris ſalutator,
Et mane ſudas urbis oſculis udus,
Foroq́; triplici ſparſus ante equos omneis,
Aedemq́; Martis, & coloſſon Auguſti
Curris per omnes tertiasq́;, quintasq́;.
Rape, congere, aufer, poſſide. relinquendum eſt.
Superba denſis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginæ Kalendarum,
Iurabit hæres te nihil reliquiſſe,
Supraq́; pluteum te iacente uel ſaxum,
Fartus papyro dum tibi torus creſcat,
Flentes ſuperbus baſiabit eunuchos,
Tuoq́; triſtis filius. uelis, nolis.
Cum concubino nocte dormiet prima.

Ad Flaccum.

Priſcus ab ætnæis mihi Flacce Terentius oris
Redditur, hanc lucem lactea gemma notet.
Defluat, & lento ſplendeſcat turbida limo
Amphora centeno conſule facta minor.
Continget nox quando meis tam candida menſis?
Tam iuſto dabitur quando calere mero?

Cum te Flacce mihi reddet cythereia Cypros,
Luxuriæ fiet tam bona cauſa meæ.

Ad Ceſtum.

Quanta tua eſt probitas, quanta ē præſtantia formæ
Ceſte puer puero caſtior Hippolyto.
Te ſecum Diana uelit, doceatq; natare,
Te Cybele ſecum uellet habere phryga.
Tu Ganymedeo poteras ſuccedere lecto,
Securus domino baſia ſola dares.
Felix quæ tenerum uexabit ſponſa maritum,
Et quæ te faciet prima puella uirum.

In uarie ſe tondentem.

Pars maxillarum tonſa eſt tibi, pars tibi raſa eſt.
Pars uulſa eſt. unum quis putet eſſe caput?

De Abolla Criſpini.

Neſcit cui dederit tyriam Criſpinus abollam,
Dum mutat cultus, induiturq; togam.
Quiſqs habes hūeris ſua munera redde, precamur,
Non hoc Criſpinus te, ſed abolla rogat.
Non quicunque capit ſaturatas murice ueſtes,
Nec niſi delitiis conuenit iſte color,
Si te præda iuuat fœdiq; inſania lucri,
Quo poſſis melius fallere, ſume togam.

De Aſpro.

Formoſam plane, ſed cæcus diligit Aſper,
Plus ergo, ut res eſt, quam uidet Aſper, amat.

Ad Cæſarem Domitianum.

Quanta Gigantei memoratur menſa triumphi,
Quantaq; nox ſuperis omnibus illa fuit,
Qua bonus accubuit genitor cum Phœbe deorum,

Et licuit faunis poſcere uina Iouem,
Tanta tuas celebrant Cæſar conuiuia laurus,
Exhilarent ipſos gaudia noſtra deos.
Veſcitur omnis eques tecum, populusq;, patresq;,
Et capit ambroſias cum duce Roma dapes.
Grandia pollicitis quanto maiora dediſti,
Promiſſa eſt nobis ſportula, Recta data eſt.

De Phiala Ruffi.

Quis labor in Phiala? docti Myos? an ne Myronis?
Mentoris hæc manus eſt? an Polyclete tua?
Liueſcit nulla caligne fuſca, nec odit
Exploratores nubila maſſa focos.
Vera minus flauo radiant electra metallo,
Et nimium felix puſtula uincit ebur.
Materiæ non cedit opus, ſic alligat orbem,
Plurima cum tota lampade luna nitet.
Stat caper æolio Thebani uellere Phryxi
Cultus, ab hoc mallet uecta fuiſſe ſoror.
Hunc nec Cinyphius tonſor uiolauerit, & tu
Ipſe tua paſci uite Lyæe uelis.
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis.
Palladius tenero lotos ab ore ſonat.
Sic methymnæo gauiſus Arione delphin
Languida non tacitum per freta uexit onus.
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
Non grege de domini, ſed tua Ceſte manus.
Ceſte decus menſæ miſce ſetina, uidetur
Ipſe puer nobis, ipſe ſitire caper.
Det numerum cyathis inſtantis littera Ruffi,
Author enim tanti muneris ille mihi.

Si Telethuſa uenit. promiſſáq; gaudia portat
Seruabor dominæ Ruffe triente tuo.
Si dubia eſt, ſeptunce trahar. ſi fallit amantem,
Vt iugulem curas, nomen utrunque bibam.

Ad Ceditianum.

Tonſorem puerum, ſed arte talem,
Qualis nec thalamis fuit Neronis,
Druſorum cui contigere barbæ,
Aequandas ſemel in genas rogatus
Ruffo Ceditiane commodaui,
Dum iuſſus repetit pilos eoſdem
Cenſura ſpeculi manum regente,
Expungitq; cutem, facitq; longam
Detonſis epaphæreſim capillis,
Barbatus mihi tonſor eſt reuerſus.

In Catullam.

Formoſiſſima quæ fuere, uel ſunt,
Sed uiliſſima quæ fuere, uel ſunt,
O quam te fieri Catulla uellem
Formoſam minus, aut magis pudicam.

Ad Cæſarem Do.

Magna licet toties tribuas maiora daturus
Dona ducum uictor, uictor & ipſe tui,
Diligeris populo non propter præmia Cæſar,
Propter te populus præmia Cæſar amat.

Ad Eundem de Leone.

Auditur quantum Maſſyla per auia murmur,
Innumero quoties ſilua Leone furit.
Pallidus attonitos ad plena mapalia paſtor
Cum reuocat Tauros, & ſine mente pecus,

Tantus

Tantus in auſonia fremuit modo terror arena,
Quis non eſſe gregem crederet? unus erat.
Sed cuius tremerent ipſi quoque iura leones,
Cui diadema daret marmore picta nomas.
O quantum per colla decus, quem ſpargit honorem,
Aurea lunatæ cum ſtetit unda iubæ.
Grandia quam decuit latum uenabula pectus,
Quantaq; de magna gaudia morte tulit.
Vnde tuis libye tam felix gloria ſiluis?
A Cybeles nunquid uenerat ille iugis?
An magis herculeo Germanice miſit ab aſtro
Hanc tibi uel frater, uel pater ipſe feram?

Ad Flaccum.

Temporibus noſtris ætas cum cedat auorum,
Creuerit & maior cum duce Roma ſuo,
Ingenium ſacri miraris abeſſe Maronis,
Nec quenquam tanta bella ſonare tuba,
Sint Mecœnates, non deerunt Flacce Marones,
Virgiliumq; tibi uel tua rura dabunt.
Iugera perdiderat miſeræ uicina Cremonæ,
Flebat & abductas Tityrus æger oues.
Riſit Thuſcus eques, paupertatemq; malignam
Reppulit, & celeri iuſſit abire fuga.
Accipe diuitias, & uatum maximus eſto,
Tu licet & noſtrum dixit Alexin ames.
Aſtabat domini menſis pulcherrimus ille
Marmorea fundens nigra falerna manu,
Et libata dabat roſeis carcheſia labris,
Quæ poterant ipſum ſollicitare Iouem.
Excidit attonito pinguis Galathea poetæ,

Theſtylis & rubras meſſibus uſta genas
Protinus italiam concepit, & arma, uirumq́;,
Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi.
Quid Varios, Marſosq́; loquar, ditataq́; uatum
Nomina, magnus erit quos numerare labor?
Ergo ero Virgilius ſi munera Mecœnatis
Des mihi. Virgilius, non ero, Marſus ero.

De Picente.

Treis habuit dentes, pariter quos expuit omnes
Ad tumulum Picens dum ſedet ipſe ſuum.
Collegitq́; ſinu fragmenta nouiſſima fracti
Oris, & aggeſta contumulauit humo.
Oſſa licet quondam defuncti non legat hæres,
Hoc ſibi iam Picens præſtitit officium.

In Artemidorum.

Cum tibi tam craſsæ ſint Artemidore lacernæ,
Poſſum te Sagarim iure uocare meum.

In Luſcum furem.

Aſpicis hunc uno contentum lumine, cuius
Lippa ſub attrita fronte lacuna patet,
Ne contemne caput, nihil eſt furacius illo.
Non fuit Autolyci tam piceata manus.
Hunc tu conuiuam cautus uitare memento,
Tunc furit, atque oculo luſcus utroq; uidet.
Pocula ſolliciti perdunt, ligulasq́; miniſtri,
Et latet in tepido plurima mappa ſinu.
Lapſa nec à cubito ſubducere pallia neſcit,
Et tectus lenis ſæpe duabus abit.
Nec dormitantem uernam fraudare lucerna
Erubuit fallax, ardeat illa licet.

Si nihil inuaſit, puerum tunc arte doloſa
Circuit, & ſoleas ſurripit ipſe ſuas.

In Claudiam.

Summa palatini poteras æquare coloſſi,
Si fieres breuior Claudia ſexquipede.

In Carinum.

Liuet Carinus, rumpitur, furit, plorat.
Et quærit altos, unde pendeat, ramos.
Non iam quod orbe cantor, & legor toto,
Nec umbilicis quod decorus, & cedro
Spargor per omnes, Roma quas tenet, gentes,
Sed quod ſub urbe rus habemus æſtiuum,
Vehimurq; mulis non ut ante conductis.
Quid imprecabor ò Seuere liuenti?
Hoc opto mulas habeat, & ſuburbanum.

De Picente.

Scribit in auerſa Picens Epigrammata charta,
Et dolet, auerſo quod facit illa deo.

De Aulo.

Theſtylō Aulus amat, ſed nec minus ardet Alexin,
Forſitan & noſtrum ſic Hyacinthon amat.
I nunc, & dubita, uates an diligat ipſos,
Delitias uatum cum meus Aulus amet.

In Clytum.

Vt poſcas Clyte munus, exigasq;,
Vno naſceris octies in anno,
Et ſolas puto, trés ue, quattuór ue
Non natalitias habes calendas.
Sit uultus tibi lenior licebit
Tritis littoris aridi lapillis,

Sit moro coma nigrior caduco.
Vincas mollicie tremente plumas.
Aut maſſam modo lactis alligati,
Et talis tumor excitet papillas,
Quales cruda uiro puella ſeruat
Tu nobis Clyte iam ſenex uideris,
Tam multos quis enim fuiſſe credat
Natales Priami ue, Neſtoris ue?
Sit tandem pudor, & modus rapinis.
Quod ſi ludis adhuc, ſemel'q; naſci
Vno iam tibi non ſat eſt in anno,
Natum te Clyte nec ſemel putabo.

Ad Domitianum.

Hic ubi fortunæ reducis fulgentia late
Templa nitent, felix area nuper erat.
Hic ſtetit arctoi formoſus puluere belli
Purpureum fundens Cæſar ab ore iubar.
Hic lauro redimita comas, & candida uultu
Roma ſalutauit uoce, manu'q; ducem.
Grande loci meritum teſtantur & altera dona,
Stat ſacer edomitis gentibus arcus ouans.
Hic Gemini currus numerant elephanta frequēter,
Sufficit immenſis aureus ipſe iugis.
Hæc eſt digna tuis Germanice porta triumphis.
Hos aditus urbem Martis habere decet.

De Conſ. Silii.

Auguſto pia tura, uictimas'q;
Pro noſtro date Silio camœnæ.
Biſſenos iubet en redire faſces
Nato conſule, nobili'q; uirga

Vatis caſtaliam domum ſonare.
Rerum prima ſalus, & una Cæſar,
Gaudenti ſupereſt adhuc quod optet
Felix purpura, tertiusq; conſul.
Pompeio dederit licet ſenatus,
Et Cæſar genero ſacros honores,
Quorum pacificus ter ampliauit
Ianus nomina, Silius frequentes
Mauult ſic numerare conſulatus.

In Cæcilianum.

Horas quinque puer nondum tibi nuntiat, & tum
Iam conuiua mihi Cæciliane uenis.
Cum modo diſtulerint raucæ uadimonia chartæ,
Et floralitias laſſet arena feras,
Curre age, & illotos reuoca Caliſte miniſtros,
Sternantur lecti Cæciliane ſede.
Caldam poſcis aquam, ſed nondum frigida uenit,
Alget adhuc nudo clauſa culina foco.
Mane ueni potius. nam cur te quinta moretur?
Aut cur non ſero Cæciliane uenis?

Ad Entellum.

Qui Corcyræi uidit pomaria regis,
Rus Entelle tuæ præferat ille domus.
Inuida purpureos urat ne bruma racemos,
Et gelidum Bacchi munera frigus edat,
Condita perſpicua uiuit uindemia gemma,
Et tegitur felix, nec tamen una latet.
Fœmineum lucet ſic per bombycina corpus.
Calculus in nitida ſic numeratur aqua.
Quid non ingenio uoluit natura licere?

Autumnum ſterilis ferre iubetur hyems.

In Vacerram.

Miraris ueteres Vacerra ſolos,
Nec laudas niſi mortuos poetas.
Ignoſcas petimus Vacerra, tanti
Non eſt ut placeam tibi, perire.

De Nerua.

Quanta quies placidi, tanta eſt facundia Neruæ,
Sed cohibet uires, ingeniumq́; pudor.
Cum ſiccare ſacrum largo parmeſſida poſſet
Ore, uerecundam maluit eſſe ſitim.
Pieriam tenui frontem redimire corona
Contentus, famæ nec dare uela ſuæ.
Sed tamen hunc noſtri ſcit temporis eſſe Tibullum,
Carmina qui docti nota Neronis habet.

In Poſthumianum.

Quattuor argenti libras mihi tempore brumæ
Miſiſti ante annos Poſthumiane decem.
Speranti plures, nam ſtare, aut creſcere debent
Munera, uenerunt pluśue, minuśue duæ.
Tertius, & quartus multo inferiora tulerunt.
Libra fuit quinto ſeptitiana quidem.
Beſſalem ad ſcutulam ſexto peruenimus anno,
Poſt hunc in cotula raſa ſelibra data eſt.
Octauus ligulam miſit ſextante minorem,
Nonus aculeolos in cocleare tulit.
Quod mittat nobis, decimus iam non habet annus.
Quattuor ad libras Poſthumiane redi.

Ad Librum ſuum.

Nondum murice cultus, aſperoq́;

Morſu pumicis aridi politus.
Artanum properas ſequi libelle
Quem pulcherrima iam redire Narbo,
Docti patria Narbo Votieni
Ad leges iubet, annuosq́; faſces,
Votis quod paribus tibi petendum eſt;
Continget locus ille, & hic amicus.
Quam uellem fieri meus libellus.

Ad Inſtantium.

Inſtanti, quo nec ſincerior alter habetur,
  Pectore, nec niuea ſimplicitate prior.
Si dare uis noſtræ uires, animosq́; Thaliæ,
  Et uictura petis carmina, da, quod amem.
Cynthia te uatem fecit laſciue Properti.
  Ingenium Galli pulchra Lycoris erat.
Fama eſt arguti Nemeſis formoſa Tibulli.
  Leſbia dictauit docte Catulle tibi.
Non me pelignus, nec ſpernet Mantua uatem,
  Siqua Corynna mihi, ſiquis Alexis erit.

In malum medicum.

Hoplomachus nunc es, fueras Ophthalmicus ante,
  Feciſti medicus, quod facis Hoplomachus.

De Gallo lingono.

Dum repetit ſera conductos nocte penates
  Lingonus à recta, flaminiaq́; recens.
Expulit offenſo uitiatum pollice talum,
  Et iacuit toto corpore fuſus humi.
Quid faceret Gallus, qua ſe ratione moueret?
  Ingenti domino ſeruulus unus erat
Tam macer, ut minimam poſſet uix ferre lacernam,

Succurrit miſero caſus, opemq́; tulit.
Quattuor inſcripti portabant uile cadauer,
Accipit infelix qualia mille rogus.
Hos comes inualidus ſubmiſſa uoce precatur,
Vt quocunque uelint corpus inane ferant.
Permutatur onus, ſtipatáq; tollitur alte
Grandis in anguſta ſarcina ſandapila.
Hic mihi de multis unus Lucane uidetur,
Cui merito dici mortue Galle poteſt.

In Gallicum.

Dic uerum mihi Marce, dic amabo,
Nil eſt, quod magis audiam libenter.
Sic, & cum recitas tuos libellos,
Et cauſam quoties agis clientis,
Oras Gallice me, rogasq́; ſemper.
Durum eſt me tibi, quod petis, negare.
Vero uerius ergo quid ſit audi.
Verum Gallice non libenter audis.

Ad Librum amicum.

Liber amicorum dulciſſima cura tuorum,
Liber in æterna uiuere digne roſa,
Si ſapis, aſsyrio ſemper tibi crinis amomo
Splendeat, & cingant florea ſerta caput.
Candida nigreſcant uetulo cryſtalla falerno,
Et caleat blando mollis amore torus.
Qui ſic uel medio finitus uixit in æuo,
Longior huic facta eſt, quam data uita fuit.

De Ludis Stellæ.

Quos cuperet phlegræa ſuos uictoria ludos,
Indica quos cuperet pompa Lyæe tuos,

Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi,
O pudor, ò pietas, & putat eſſe parum.
Non illi ſatis eſt turbato ſordidus auro
Hermus, & heſperio qui ſonat orbe tagus.
Omnis habet ſua dona dies, nec linea diues
Ceſſat, & in populum multa rapina cadit.
Nunc ueniunt ſubitis laſciua numiſmata nimbis,
Nunc dat ſpectatas teſſera larga feras,
Nunc implere ſinus ſecuros gaudet, & abſens
Sortitur dominos, nec laceratur auis.
Quid numerem currus, terdenáq; præmia palmæ,
Quæ dare non ſemper conſul uterque ſolet?
Omnia ſed Cæſar tanto ſuperantur honore,
Quod ſpectatorem te tua laurus habet.

In Fabullam.

Omnes aut uetulas habes amicas,
Aut turpes, uetuliſq; fœdiores.
Has ducis comites, trahiſq; tecum
Per conuiuia, porticus, theatra.
Sic formoſa Fabulla, ſic puella es.

Ad Domitianum.

Sanctorum nobis miracula reddis auorum,
Nec pateris Cæſar ſæcula cana mori.
Cum ueteres latiæ ritus renouantur arenæ
Et pugnet uirtus ſimpliciore manu.
Sic priſcis ſeruatur honos te præſide templis,
Et caſa tam culto ſub Ioue numen habet.
Sic noua dum condis reuocas Auguſte priora,
Debentur quæ ſunt, quéque fuere tibi.

In Gelliam.

Non per myſtica ſacra Dindymenes,
Nec per niliacæ bouem iuuencæ.
Nullos deniq; per deos, deaſq;
Iurat Gellia, ſed per uniones,
Hos amplectitur, hos deoſculatur,
Hos fratres uocat, & uocat ſorores.
Hos natis amat acrius duobus,
His ſi quo careat miſella caſu,
Victuram negat eſſe ſe nec horam.
Heu quam bene nunc Papyriane
Annei faceret manus Sereni.

Ad Domitianum.

Dante tibi turba querulos Auguſte libellos,
Nos quoque quod domino carmina parua damus,
Poſſe deum rebus pariter, muſiſq; uacare
Scimus, et hæc etiam ſerta placere tibi.
Fer uates Auguſte tuos. nos gloria dulcis
Nos tua cura prior, delitiæq; ſumus.
Non quercus te ſola decet, nec laurea Phœbi.
Fiat et ex edera ciuica noſtra tibi,

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER NONVS.

VEMITO RANNI FRA
ter cariſſime, Epigrāma, quod
extra ordinem paginarum eſt,
ad Stertinium clariſſimum uirū
ſcripſimus, qui imaginem meā
ponere in bibliotheca ſua uoluit.

De quo ſcribendum tibi putaui, ne ignorares Auitus iſte quis uocaretur. Vale, & para Hoſpitium.

Ad Auitum.

Non te cælabis ſublimi pectore uates,
Cui referet ſerus præmia digna cinis.
Hoc tibi ſub noſtra breue carmen imagine uiuat,
Quam non obſcuris iungis Auite uiris.
Ille ego ſum nulli nugarum laude ſecundus,
Quem non miraris, ſed puto lector amas.
Maiores maiora ſonent. mihi parua loquuto
Sufficit in ueſtras ſæpe redire manus.

De templo Flauiæ gentis.

Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos,
Auguſtus annis commodabit æſtates,
Dum grande famuli nomen aſſeret Rheni
Germanicarum magna lux calendarum,
Tarpeia ſummi ſaxa dum patris ſtabunt,
Dum uoce ſupplex, dumq; ture placabit,
Matrona diues dulce Iulium numen,
Manebit altum Flauiæ decus gentis,
Cum ſole, et aſtris, cumq; luce Romana.
Inuicta quicquid condidit manus, cœlum eſt.

In Lupum.

Pauper amicitiæ cum ſis Lupe, non es amicæ,
Et queritur de te Mentula læſa nihil.
Illa ſiligneis pingueſcit adultera cunnis,
Conuiuam paſcit nigra farina tuum.
Incenſura niues dominæ ſetina liquantur,
Nos bibimus torti pulla uenena cadi.
Empta tibi nox eſt fundis non tota paternis,

Haud ſua deſertus rura ſodalis arat.
Splendet Erythræis perlucida mœcha lapillis,
Ducitur addictus te ſutuente cliens.
Octo ſyris ſuffulta datur lectica puellæ,
Nondum ſandapilæ pondus amicus erit.
I nunc, & miſeros Cybele præcide cinædos,
Hæc erat, hæc cultris mentula digna tuis.

Ad Domitianum.

Quantum iam ſuperis Cæſar, cœloq́; dediſti,
Si repetas, & ſi creditor eſſe uelis,
Grandis in ætherio licet auctio fiat olympo,
Coganturq́; dei uendere quicquid habent,
Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota,
Decidat tecum qua pater ipſe deum.
Pro capitolinis quid enim tibi ſoluere templis?
Quid pro tarpeiæ frondis honore poteſt?
Quid pro culminibus geminis matrona tonantis?
Pallada prætereo, res agit illa tuas.
Quid loquar Alciden, Phœbumq́;, piosq́; laconas?
Addita quid latio flauia templa polo?
Expectes, & ſuſtineas Auguſte, neceſſe eſt,
Nam tibi quod ſoluat, non habet arca Iouis.

In Aeſchilum.

Aureolis ſutui cum poſſit Galla duobus,
Et pluſquam ſutui, ſi totidem addideris,
Aureolos à te cur accipit Aeſchile denos?
Non fellat tanti Galla, quid ergo? tacet.

In Paulum.

Nubere uis Priſco, non miror Paula ſapiſti,
Ducere te non uult Priſcus, & ille ſapit.

Ad Domitianum.

Tibi ſummę rheni domitor, & parens orbis,
Publicę princeps gratias agunt urbes,
Populos habebunt. parere iam ſcelus non eſt.
Non puer auari ſectus arte mangonis
Virilitatis damna mœret ereptę,
Nec quam ſuperbus computet ſtipem leno,
Dat proſtituto miſera mater infanti.
Qui nec cubili fuerat ante te quondam
Pudor, eſſe per te cœpit & lupanari.

In Afrum.

Dicere de libycis reduci tibi gentibus Afer
Continuis uolui quinque diebus aue.
Non uacat, aut dormit dictum bis, terq; reuerſo
Iam ſatis eſt, non uis Afer auere, Vale.

Ad Domitianum.

Tanquam parua foret ſexus iniuria noſtri,
Fœdandos populo proſtituiſſe mares,
Iam cunę lenonis erant, ut ab ubere raptus
Sordida uagitu poſceret ęra puer.
Immatura dabant infandas corpora pœnas.
Non tulit Auſonius talia monſtra pater.
Idem qui teneris nuper ſuccurrit ephœbis,
Ne faceret ſteriles ſęua libido uiros.
Dilexere prius pueri, iuuenesq́;, ſenesq́;,
At nunc infantes te quoque cęſar amant.

Ad Bithinicum.

Nil tibi legauit Fabius Bithinicę, cui tu
Annua, ſi memini, millia ſena dabas.
Plus nulli dedit ille, queri Bithinicę noli,

Annua legauit millia ſena tibi.

In Cantarum.

Cœnes Cantare cum foris libenter,
Clamas, et maledicis, et minaris.
Deponas animos truces, monemus,
Liber non potes, et guloſus eſſe.

De Earino Domitiani.

Nomen cum uiolis, roſiſq; natum,
Quo pars optima nuncupatur anni,
Hyblam quod ſapit, atticoſq; flores,
Quod nidos olet alitis ſuperbæ,
Nomen nectare dulcius beato,
Quo mallet Cybeles puer uocari,
Et qui pocula temperat Tonanti,
Quod ſi parrhaſia ſones in aula,
Reſpondent Veneres, cupidineſq;.
Nomen nobile, molle, delicatum
Verſu dicere non rudi uolebam,
Sed tu ſyllaba contumax repugnas.
Dicunt Earinon tamen poetæ,
Sed græci, quibus eſt nihil negatum,
Et quos ἄρες ἄρες decet ſonare.
Nobis non licet eſſe tam diſertis,
Qui muſas colimus ſeueriores,

De Eodem.

Si daret autumnus mihi nomen, ὀπωρινὸς eſſem,
Horrida ſi brumæ ſydera, χειμερινός.
Dictus ab æſtiuo θερινὸς mihi menſe uocarer.
Tempora cui nomen uerna dedere, quis eſt?

De Eodem.

Nomen habes, teneri quod tempora nuncupat anni,
Cum breue cecropiæ uer populantur apes.
Nomen, acidalia meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea ſua ſcribere gaudet acu.
Nomen, erythræis quod littera facta lapillis,
Gemma quod heliadum pollice trita notet.
Quod penna ſcribente grues ad ſydera tollant,
Quod decet in ſola Cæſaris eſſe domo.

In Fictos amicos.

Hunc, quem cœna tibi, quem menſa parauit amicum,
Eſſe putas fidæ pectus amicitiæ?
Aprum amat, & mulos, & ſumen, et oſtrea, non te.
Tam bene ſi cœnem, noſter amicus eris.

De Chloe.

Inſcripſit tumulo ſeptem celebrata uirorum
Se feciſſe Chloe. quid pote ſimplicius?

De coma Earini.

Conſilium formæ ſpeculum, dulceisq; capillos
Pergameo poſuit dona ſacrata Deo
Ille puer tanto domino gratiſſimus aula,
Nomine qui ſignet tempora uerna ſuo.
Felix, quæ tali cenſetur munere tellus,
Nec Ganymedeas mallet habere comas.

Ad Aeſculapium.

Latonæ uenerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras penſa, breuesq; colos,
Hos tibi laudatos dominorum uoce capillos
Ille tuus latia miſit ab urbe puer.
Addidit & nitidum ſacratis crinibus orbem,

Quo felix facies iudice tota fuit.
Tu iuuenile decus ſerua, ne pulchrior ille
In longa fuerit, quam breuiore coma.

Ad Caeſ. Domitianum.

Eſt mihi ſit'q; precor longum te præſide Cæſar
Rus minimum, parui ſunt & in urbe lares.
Sed de ualle breui, quas det ſitientibus hortis,
Cura laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo ſe rore foueri,
Cum mihi uicino Martia fonte ſonet.
Quam dederis noſtris Auguſte penatibus undam,
Caſtalis hæc nobis, aut Iouis imber erit.

In Sabellum.

Laudas balnea uerſibus trecentis
Cœnantis bene Pontici Sabelle
Vis cœnare Sabelle, non lauari.

Ad Domitianum.

Hæc quæ tota patet, tegitur'q; & marmore, et auro,
Infantis domini conſcia terra fuit.
Felix quæ tantis ſonuit uagitibus, & quæ
Vidit reptantes, ſubſtinuit'q; manus.
Hic ſteterat ueneranda domus, quæ præſtitit orbi,
Quod Rhodos, aſtrifero quod pia Creta polo.
Cretenſes texere Iouem crepitantibus armis,
Semiuiri poterant qualia ferre phryges.
At te protexit ſuperum pater, & tibi Cæſar.
Pro iaculo, & parma fulmen, & ægis erat.

Ad Auctum.

Artemidorus habet puerum, ſed uendidit agrum.
Agrum pro puero Calliodorus habet.

Dic, uter

Dic, uter ex iſtis melius rem geſſerit Aucte,
Artemidorus amat, Calliodorus arat.

Ad Paſtorem.

Credis ob hoc me paſtor opes fortaſſe rogare,
Propter quod uulgus, craſſáq; turba rogat,
Vt ſetina meos conſumat gleba ligones,
Et ſonet innumera compede tuſcus ager,
Vt Mauri libycis centum ſtent dentibus orbes,
Et crepet in noſtris aurea lamna toris,
Nec labris niſi magna meis cryſtalla terantur,
Et faciant nigras noſtra falerna niues,
Vt canuſinatus noſtro ſyrus aſſere ſudet,
Et mea ſit culto ſella cliente frequens,
Aeſtuet ut noſtro madidus conuiua miniſtro,
Quem permutatum nec Ganymede uelim,
Vt lutulenta linat tyrias mihi mula lacernas,
Et maſſileum uirga gubernet equum.
Eſt nihil ex iſtis, ſuperos, ac ſydera teſtor,
Ergo quid? ut donem Paſtor, & ædificem.

Ad Carum.

O cui uirgineo flaueſcere contigit auro,
Dic ubi palladium ſit tibi Care decus?
Aſpicis en domini fulgentes marmore uultus,
Venit ad has ultro noſtra corona comas.
Albanæ liuere poteſt pia quercus oliuæ,
Cinxerit inuictum quod prior illa caput.

Ad Eundem.

Quis palatinos imitatus imagine uultus
Phidiacum latio marmore uicit ebur,
Hæc mundi facies, hæc ſunt Iouis ora ſereni,

Quo felix facies iudicæ tota fuit.
Tu iuuenile decus ſerua, ne pulchrior ille
In longa fuerit, quam breuiore coma.

Ad Cæſ. Domitianum.

Eſt mihi ſit'q; precor longum te præſide Cæſar
Rus minimum, parui ſunt & in urbe lares.
Sed de ualle breui, quas det ſitientibus hortis,
Cura laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo ſe rore foueri,
Cum mihi uicino Martia fonte ſonet.
Quam dederis noſtris Auguſte penatibus undam,
Caſtalis hæc nobis, aut Iouis imber erit.

In Sabellum.

Laudas balnea uerſibus trecentis
Cœnantis bene Pontici Sabelle
Vis cœnare Sabelle, non lauari.

Ad Domitianum.

Hæc quæ tota patet, tegitur'q; & marmore, et auro,
Infantis domini conſcia terra fuit.
Felix quæ tantis ſonuit uagitibus, & quæ
Vidit reptantes, ſubſtinuit'q; manus.
Hic ſteterat ueneranda domus, quæ præſtitit orbi,
Quod Rhodos, aſtrifero quod pia Creta polo.
Cretenſes texere Iouem crepitantibus armis,
Semiuiri poterant qualia ferre phryges.
At te protexit ſuperum pater, & tibi Cæſar
Pro iaculo, & parma fulmen, & ægis erat.

Ad Auctum.

Artemidorus habet puerum, ſed uendidit agrum.
Agrum pro puero Calliodorus habet.

Dic, uter

Dic, uter ex iſtis melius rem geſſerit Aucte,
  Artemidorus amat, Calliodorus arat.

Ad Paſtorem.

Credis ob hoc me paſtor opes fortaſſe rogare,
  Propter quod uulgus, craſſáq; turba rogat,
Vt ſetina meos conſumat gleba ligones,
  Et ſonet innumera compede tuſcus ager,
Vt Mauri libycis centum ſtent dentibus orbes,
  Et crepet in noſtris aurea lamna toris,
Nec labris niſi magna meis cryſtalla terantur,
  Et faciant nigras noſtra falerna niues,
Vt canuſinatus noſtro ſyrus aſſere ſudet,
  Et mea ſit culto ſella cliente frequens,
Aeſtuet ut noſtro madidus conuiua miniſtro,
  Quem permutatum nec Ganymede uelim,
Vt lutulenta linat tyrias mihi mula lacernas,
  Et maſſileum uirga gubernet equum.
Eſt nihil ex iſtis, ſuperos, ac ſydera teſtor,
  Ergo quid? ut donem Paſtor, & ædificem.

Ad Carum.

O cui uirgineo flaueſcere contigit auro,
  Dic ubi palladium ſit tibi Care decus?
Aſpicis en domini fulgentes marmore uultus,
  Venit ad has ultro noſtra corona comas.
Albanæ liuere poteſt pia quercus oliuæ,
  Cinxerit inuictum quod prior illa caput.

Ad Eundem.

Quis palatinos imitatus imagine uultus
  Phidiacum latio marmore uicit ebur,
Hæc mundi facies, hæc ſunt Iouis ora ſereni,

Sic tonat ille deus, cum ſine nube tonat.
Non ſolam tribuit Pallas tibi Care coronam,
Effigiem domini, quam colis, illa dedit.

In Afrum.

Dantem uina tuum quoties aſpeximus Hylum,
Lumine nos Afer turbidiore notas.
Quid rogo? quod ſcelus eſt mollē ſpectare miniſtrū?
Aſpicimus ſolem. ſydera. templa. deos.
Auertam uultus, tanquam mihi pocula gorgon
Porrigat, atque oculos, oraq; noſtra tegam.
Trux erat Alcides, ſed Hylan ſpectare licebat,
Ludere Mercurio cum Ganymede licet.
Si non uis teneros ſpectet conuiua miniſtros,
Phineas inuites Afer, & œdipodas.

De Nerua.

Audet facundo qui carmina mittere Neruæ,
Pallia donauit glaucina Coſme tibi.
Pæſtano uiolas, & cana liguſtra colono,
Hyblæis apibus corſica mella dabit.
Sed tamen & paruæ nonnulla eſt gratia muſæ,
Appetitur poſito uilis oliua lupo.
Nec tibi ſit mirum, modici quod conſcia uatis
Iudicium metuat noſtra Thalia tuum.
Ipſe tuas etiam ueritus Nero dicitur aures,
Laſciuum iuuenis cum tibi luſit opus.

In Creſtum.

Cum depilatos Creſte coleos portes,
Et uulturino Mentulam parem collo,
Et proſtitutis leuius caput culis,
Nec uiuat ullus in tuo pilus crure,

P urgentq́; ſæuæ cana labra uolſellæ,
C urios, Camillos. Quintios, Numas, Ancos,
Et quicquid uſquam legimus piloſorum
L oqueris, ſonasq́; grandibus minax uerbis,
Et cum theatro, ſeculoq́; rixaris.
O currit aliquis inter iſta draucus, &
I am pædagogo liberatus, & cuius
R efibulauit turgidum faber penem,
N utu uocatum ducis, & pudet fari,
C atoniana Creſte quod facis, lingua.

Epitaphium Latini.

D ulce decus ſcenæ ludorum fama Latinus
Ille ego ſum plauſus, delitiæq́; tuæ,
Qui ſpectatorem potui feciſſe Catonem,
Soluere qui Curios, Fabriciosq́; graues.
S ed nihil à noſtro ſumpſit mea uita theatro,
Et ſola tantum ſcenicus arte feror,
N ec poteram gratus domino ſine moribus eſſe.
Interius mentes ſuſpicit ille deus.
V os me laurigeri paraſitum dicite Phœbi,
Roma ſui famulum dum ſciat eſſe Iouis.

Epitaphium Philenis.

S ecula neſtoreæ permenſa Phileni ſenectæ
Rapta es ad infernas tam cito ditis aquas.
E uboicæ nondum numerabas longa ſibyllæ
Tempora, maior erat menſibus illa tribus.
H eu quæ lingua ſilet, non illam mille catastæ
Vincebant, nec quæ turba Serapin amat.
N ec matutini cirrata caterua magiſtri,
Nec quæ ſtrymonio de grege ripa ſonat.

Quæ nunc theſſalico lunam deducere rhombo,
  Quæ ſciet hos, illos uendere lena toros?
Sit tibi terra leuis, molliq́; tegaris arena,
  Ne tua non poſſint eruere oſſa canes.

De Antiſtio.

Cappadocum ſæuis Antiſtius occidit oris
  Ruſticus, ò triſti crimine terra nocens.
Rettulit oſſa ſinu cari Nigrina mariti,
  Et queſta eſt longas non ſatis eſſe uias,
Cumq́; daret ſanctam tumulis, qbus inuidet, urnā,
  Viſa ſibi eſt rapto bis uiduata uiro.

De Vebii uoto.

Dum comes arctois hæreret Cæſaris armis
  Vebius, hanc Marti pro duce uouit auem.
Luna quater binos non tota peregerat orbes,
  Debita poſcebat iam ſibi uota deus.
Ipſe ſuas anſer lætus properauit ad aras,
  Et cecidit ſanctis hoſtia parua focis.
Octo uides patulo pendere numiſmata roſtro
  Alitis, hæc extis condita nuper erant.
Quæ litat argento pro te non ſanguine cæſa
  Victima, iam ferro non opus eſſe docet.

Qualem uelit amicam.

Hanc uolo, quæ facilis, quæ paliolata uagatur.
  Hanc uolo, quæ puero iam dedit ante meo.
Hanc uolo, quam redimit totam denarius alter.
  Hanc uolo, quæ pariter ſufficit una tribus.
Poſcentem nummos, & grandia uerba ſonantem
  Poſſideat craſſi Mentula Burdigali.

Ad Flaccum.

Audieris in quo Flacce balneo plauſum,
Morionis illic eſſe Mentulam ſcito.

In Laudem Do.

Iuppiter idæi riſit mendacia buſti,
Dum uidet Auguſti flauia templa poli.
Atque inter menſas largo iam nectare fuſus,
Pocula cum Marti traderet ipſe ſuo,
Reſpiciens Phœbum pariter, Phœbiq; ſororem,
Cum quibus Alcides, & pius arcas erat,
Gnoſia uos inquit nobis monumenta dediſtis,
Cernite, quam plus ſit Cæſaris eſſe patrem.

In Philomuſum.

Artibus his ſemper cœnam Philomuſe mereris,
Plurima dum fingis, ſed quaſi uera refers.
Scis quid in arſacia Pacorus deliberet aula,
Rhenanam numeras, ſarmaticamq; manum:
Verba ducis daci cattis mandata reſignas,
Victricem laurum, quam uenit, ante uides.
Scis quoties phario madeat Ioue fuſca Syene,
Scis quota de libyco littore puppis eat.
Cuius Iuleæ capiti naſcantur oliuæ,
Deſtinet ætherius cui ſua ſerta pater.
Tolle tuas artes, hodie cœnabis apud me
Hac lege, ut narres nil Philomuſe noui.

De Ganymede, & Ioue.

Viderat auſonium poſito modo crine miniſtrum
Phryx puer alterius gaudia nota Iouis,
Quod tuus ecce ſuo Cæſar permiſit Ephœbo,
Tu permitte tuo maxime rector, ait.

Iam mihi prima latet longis lanugo capillis,
Iam tua me ridet Iuno, uocatq́; uirum.
Cui pater ætherius puer ò dulciſſime dixit,
Non ego quod poſcis, res negat ipſa tibi.
Cæſar habet noſter ſimiles tibi mille miniſtros,
Tantaq́; ſydereos uix capit aula mares.
At tibi ſi dederit multos coma tonſa uiriles,
Quis mihi, qui nectar miſceat, alter erit?

In Gallam.

Cum ſis ipſa domi, mediaq́; ornere ſuburra,
Fiant abſentes & tibi Galla comæ,
Nec dentes aliter, quam ſerica nocte reponas,
Et lateas centum condita pyxidibus,
Nec tecum facies tua dormiat, innuis illo,
Quod tibi prolatum eſt mane, ſupercilio.
Et te nulla mouet cani reuerentia cunni,
Quem potes inter auos iam numerare tuos.
Promittis ſexcenta tamen, ſed Mentula ſurda eſt.
Et ſit luſca licet, te tamen illa uidet.

Ad Agathinum.

Summa licet uelox Agathine pericula ludas,
Non tamen efficies, ut tibi parma cadat.
Nolentem ſequitur, tenuesq́; reuerſa per auras
Vel pede, uel tergo, clune, uel ungue ſedet.
Lubricat coritio quamuis ſint pulpita nimbo,
Et rapiant celeres uela negata noti,
Securos pueri neglecta perambulat artus,
Et nocet artifici uentus, & unda nihil.
Vt peccare uelis, cum feceris omnia, falli
Non potes. arte opus eſt, ut tibi parma cadat.

De Natali Cæſoniæ.

P rima palatino lux eſt hæc orta tonanti,
O ptaſſet Cybele qua peperiſſe Iouem.
H ac et ſanctonici genita eſt Cæſonia Ruffi,
P lus debet matri nulla puella ſuæ.
L ætatur gemina uotorum ſorte maritus,
C ontigit hunc illi quod bis amare diem.

De uoto Philenis.

T arpeias Diodorus ad coronas
R omam cum peteret pharo relicta,
V ouit pro reditu uiri Philenis,
I llam lingeret ut puella ſimplex,
Q uam caſtæ quoque diligunt ſabinæ,
D iſperſa rate triſtibus procellis
M erſus fluctibus, obrutusq; ponto
A d uotum Diodorus enatauit.
O tardus nimis, et piger maritus.
H oc a littore ſi puella uotum
F eciſſet mea, protinus rediſſem.

In Ponticum.

P ontice quod nunquam futuis, ſed pellice leua
V teris, et ueneri ſeruit amica manus,
H oc nihil eſſe putas, ſcelus eſt mihi crede, ſed ingens,
Q uantum uix animo concipis ipſe tuo.
N empe ſemel futuit, generaret Horatius ut tres.
Mars ſemel, ut geminos Ilia caſta daret.
O mnia perdiderat, ſi maſturbatus uterque
Mandaſſet manibus gaudia fœda ſuis.
I pſam crede tibi naturam dicere rerum
Iſtud, quod digitis Pontice perdis, homo eſt,

Ad Apollinem.

Campis diues Apollo ſic myrinis,
Sic ſemper ſenibus fruare cygnis,
Doctæ ſic tibi ſeruiant ſorores,
Nec Delphis tua mentiatur ulli,
Sic palatia te colant, amentq́;,
Bis ſenos cito me rogante faſces
Det Stellæ bonus, annuatq́; Cæſar.
Felix tunc ego, debitorq́; uoti
Caſurum tibi ruſticas ad aras
Ducam cornibus aureis iuuencum.
Nata eſt hoſtia Phœbe, quid moraris?

De Statua Herculis.

Hic, qui dura ſedens porrecto ſaxa leone
Mitigat exiguo magnus in ære deus,
Quæq; tulit, ſpectat reſupino ſydera uultu,
Cuius læua calet robore, dextra mero,
Non eſt fama recens, nec noſtri gloria cœli,
Nobile Lyſippi munus, opusq́; uides.
Hoc habuit numen pelei menſa tyrranni,
Qui cito perdomito uictor in orbe iacet.
Hunc puer ad libycas iurauerat Hannibal aras,
Iuſſerat hic Syllam ponere regna trucem.
Offenſus uariæ tumidis terroribus aulæ
Priuatos gaudet nunc habitare lares.
Vtq; fuit quondam placidi conuiua Molorchi,
Sic uoluit docti Vindicis eſſe deus.

De Eadem ſtatua.

Alciden modo Vindicis rogabam,
Eſſet cuius opus, laborq́; felix,

Riſit, nam ſolet hoc, leuiq; nutu,
Græce nunquid ait poeta neſcis?
Inſcripta eſt baſis, indicatq; nomen.
Λυσίππου lego, Phidiæ putaui.

Ad Marcellinum.

Miles hyperboreos modo Marcelline triones,
Et getici tuleris ſydera pigra poli,
Ecce prometheæ rupes, & Fabula montis
Quam prope ſunt oculis nunc adeunda tuis.
Videris immenſis cum conclamata querelis
Saxa ſenis, dices durior ille fuit.
Et licet hoc addas, potuit qui talia ferre,
Humanum merito finxerat ille genus.

In Gellium.

Gellius ædificat ſemper, modo limina ponit,
Nunc foribus claues aptat, emitq; ſeras,
Nunc has, nunc illas mutat, reficitq; feneſtras,
Dum tamen ædificet, quidlibet ille facit,
Oranti nummos ut dicere poſſit amico
Vnum illud uerbum Gellius, ædifico.

In Pannicum.

Democritos, zenonas, inexplicitosq; Platonas,
Quicquid & hirſutis ſquallet imaginibus.
Sic quaſi Pythagoræ loqueris ſucceſſor, & hæres.
Præpendet mento nec tibi barba minor.
Sed quid & hircoſis ſerum, & turpe piloſis,
In molli rigidum clune libenter habes?
Tu qui ſectarum cauſas, & pondera noſti,
Dic mihi, præcidi Pannice, dogma quod eſt.

In Gallicum.

Hæredem cum me partis tibi Galliæ quartæ
Per tua iurares ſacra, caputq́; tuum
Credidimus, quis enim damnet ſua uota libenter?
Et ſpem muneribus fouimus uſque datis,
Inter quæ rari laurentem ponderis aprum
Miſimus, ætola de Calydone putes.
At tu continuo populumq́;, patresq́; uocaſti,
Ructat adhuc aprum callida Roma meum.
Ipſe ego, quis credat? conuiua nec ultimus hæſi,
Sed nec coſta data eſt, caudá ue miſſa mihi.
De quadrante tuo qui ſperem Galliæ? nulla
De noſtro nobis uncia uenit apro.

De Partheniana toga.

Hæc eſt illa meis multum cantata libellis,
Quam meus edidicit lector, amatq́; togam,
Partheniana fuit, quondam memorabile uatis
Munus, in hac ibam conſpiciendus eques,
Dum noua, dum nitida fulgebat ſplendida lana,
Dumq́; erat authoris nomine digna ſui.
Nunc anus, & tremulo uix accipienda tribuli,
Quam poſſis niueam dicere iure tuo.
Quid non longa dies, quid non conſumitis anni?
Hæc toga iam non eſt Partheniana, mea eſt.

In Gaurum.

Ingenium mihi Gaure probas ſic eſſe puſillum,
Carmina quod faciam, quæ breuitate placent,
Confiteor, ſed tu bis denis grandia libris
Qui ſcribis Priami prælia, magnus homo es.
Nos facimus Bruti puerum, nos Lagona uiuum,

Tu magnus lutum Gaure giganta facis.

De Lucano, et Tullo.

Quod ſemper ſuperos inuito fratre rogaſti,
Hoc Lucane tibi contigit ante mori.
Inuidet ille tibi, ſtygias nam Tullus ad undas
Optabat, quamuis ſit minor, ire prior.
Tu colis elyſios, nemoriſq; habitator Amœni
Eſſe tuo primum nunc ſine fratre cupis,
Et ſi iam nitidis alternus uenit ab aſtris,
Pro Polluce mones Caſtora, ne redeat.

Ad Quintum.

Si credis mihi Quinte, quod mereris,
Natales Ouidi tuos apriles,
Vt noſtras amo martias calendas,
Felix utraque lux, dieſq; nobis
Signandi melioribus lapillis.
Hic uitam tribuit, ſed hic amicum.
Plus dant Quinte mihi tuæ calendæ.

Ad Eundem.

Natali tibi Quinte tuo dare parua uolebam
Munera, tu prohibes, imperioſus homo es.
Parendum eſt monitis, fiat, quod uterque iubemus,
Et quod utrunque iuuat, tu mihi Quinte dato.

Ad Cognatum.

Si mihi picena turdus palleret oliua,
Tenderet aut noſtras ſilua ſabina plagas,
Aut creſcente uadis traheretur arundine præda,
Pinguis et implicitas uirga teneret aues,
Cara daret ſolenne tibi cognatio munus,
Nec frater nobis, nec prior eſſet auus.

Nunc ſturnos inopes, fringuillarumq; querelas
Audit, & arguto paſſere uernat ager.
Inde ſalutatus picæ reſpondet arator.
Hinc prope ſumma rapax miluus in aſtra uolat.
Mittimus ergo tibi paruæ munuſcula cortis,
Qualia ſi recipis, ſæpe propinquus eris.

Ad Flaccum.

Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales,
Dum Stellæ turdos, dum tibi Flacce paro,
Succurrit nobis ingens, oneroſaq; turba,
In qua ſe primum quiſq;, meumq; putat.
Demeruiſſe duos uotum eſt, offendere plures
Vix tutum, multis mittere dona, graue eſt.
Qua poſſum ſola ueniam ratione merebor,
Nec Stellæ turdos, nec tibi Flacce dabo.

De Splendophoro.

Splendophorus libycas domini petit armiger urbes,
Quæ puero dones, tela Cupido para.
Illa quibus iuuenes figis, mollesq; puellas,
Sit tamen in tenera leuis & haſta manu.
Loricam, clypeumq; tibi, galeamq; remitto,
Tutus ut inuadat prælia, nudus eat.
Non iaculo, non enſe fuit, læſus ue ſagitta,
Caſſide dum liber Parthenopeus erat.
Quiſquis ab hoc fuerit fixus morietur amore.
O felix, ſi quem tam bona fata manent.
Dum puer es, redeas, dum uultus lubricus, & te
Non libye faciat, ſed tua Roma uirum.

In Edilum.

Nil eſt tritius Edili lacernis,

Non anſæ ueterum corinthiorum,
Nec crus compede lubricum decenni,
Non rupta recutita colla mulæ,
Nec quæ flamineam ſecant ſalebræ,
Nec qui littoribus nitent lapilli,
Nec tuſca ligo uinea politus,
Nec pallens toga mortui tribulis,
Nec pigri rota quaſſa mulionis,
Nec raſum cauea latus biſontis,
Nec dens iam ſenior ferocis apri.
Res una eſt tamen, ipſe non negabit,
Culus tritior Edili lacernis.

Ad Nympham.

Nympha ſacri regina lacus, cui grata Sabinus,
Et manſura pio munere templa dedit,
Sic montana tuos ſemper colat umbria fontes,
Nec tua baianas Sarſina malit aquas,
Excipe ſollicitos placide, mea dona, libellos.
Tu fueris muſis pegaſis unda meis.
Nympharum templis quiſquis ſua carmina donat,
Quid fieri libris debeat, ipſe monet.

In Mamurram.

In ſeptis Mamurra diu, multumq; uagatus
Hic, ubi Roma ſuas aurea uexat opes,
Inſpexit molles pueros, oculiſq; comedit.
Non hos, quos primæ proſtituere caſæ,
Sed quos arcanæ ſeruant tabulata catastæ,
Et quos non populus, nec mea turba uidet.
Inde ſatur menſas, & opertos exuit orbes,
Expoſitumq; alte pingue popoſcit ebur.

Et teſtudineum menſus quater hexaclinon,
Ingemuit citro non ſatis eſſe ſuo.
Conſuluit nares, an olerent æra Corinthon.
Culpauit ſtatuas & Polyclete tuas.
Et turbata breui queſtus cryſtallina uitro,
Myrrina ſignauit, ſe poſuitq; decem.
Expendit ueteres calathos, & ſiqua fuerunt
Pocula mentorea nobilitata manu,
Et uirides picto gemmas numerauit in auro,
Quicquid & in niuea grandius aure ſonat.
Sardonicas ueros menſas quæſiuit in omnes,
Et pretium magnis fecit Iaſpidibus.
Vndecima laſſus cum iam diſcederet hora,
Aſſe duos calices emit, & ipſe tulit.

De Corona Roſea.

Seu tu pæſtanis genita es, ſeu Tyburis aruis,
Seu rubuit tellus tuſcula flore tuo,
Seu prænestino te uillica legit in horto,
Seu modo campani gloria ruris eras,
Pulchrior ut noſtro uideare corona Sabino,
De nomentano te putet eſſe meo.

De Platano cordubenſi.

In larteſiacis domus eſt notiſſima terris,
Qua diues placidum Corduba Bethyn amat,
Vellera natiuo pallent ubi flaua metallo,
Et linet heſperium bractea uiua pecus.
Aedibus in mediis totos amplexa penates
Stat platanus denſis Cæſariana comis,
Hoſpitis inuicti poſuit quam dextera felix,
Cœpit & ex illa creſcere uirga manu.

Authorem, dominumq́; nemus ſentire uidetur.
Sic uiret, & ramis ſydera celſa petit.
Sæpe ſub hac madidi luſerunt arbore fauni.
Sæpe ſub hac latuit ruſtica fronde dryás.
Dumq́; fugit ſolos nocturnum pana per agros,
Terruit & tacitam fiſtula ſera domum,
Atque oluere lares comeſſatore lyæo,
Creuit & effuſo lætior umbra mero,
Heſternisq́; rubens delecta eſt herba coronis,
Atque ſuas potuit dicere nemo roſas.
O dilecta deis, o magni Cæſaris arbor,
Ne metuas ferrum, ſacrilegosq́; focos.
Perpetuos ſperare licet tibi frondis honores,
Non Pompeianæ te poſuere manus.

De Phileni.

Tinctis murice ueſtibus quod omni
Et nocte utitur, & die Philenis,
Non eſt ambitioſa, nec ſuperba
Delectatur odore, non colore.

In Phœbum.

Ad cœnam inuitant omnes te Phœbe cinædi.
Mentula quem paſcit, non puto purus homo eſt.

De Statua Do.

Herculis in magni uultus deſcendere Cæſar
Dignatus latiæ dat noua templa uiæ,
Qua triuiæ nemoroſa petit dum regna uiator,
Octauum domina marmor ab urbe legit.

De Eadem ſtatua.

Ante colebatis uotis, & ſanguine largo
Maiorem Alciden, nunc minor iſte colit.

Hunc magnas rogat alter opes, rogat alter honores.
Illi ſecurus uota minora facit.

Ad Herculem de eadem ſtatua.

Alcide latio nunc agnoſcende tonanti,
Poſtquam pulchra Dei Cæſaris ora geris,
Si tibi tunc iſti uultus, habitusq́; fuiſſent,
Ceſſerunt manibus cum fera monſtra tuis,
Argolico famulum non te ſeruire tyranno
Vidiſſent gentes, ſæuaq́; regna pati.
Sed tu iuſſiſſes Euryſtei, nec tibi fallax
Portaſſet Neſi perfida dona Lichas.
Oetæi ſine lege rogi ſecurus adiſſes
Aſtra patris ſummi, quæ tibi pœna dedit.
Lydia nec dominæ traxiſſes penſa ſuperbæ,
Nec ſtyga uidiſſes, tartareumq́; canem.
Nunc tibi Iuno fauet, nunc te tua diligit Hebe.
Nunc, te ſi uideat Nympha, remittet Hilan.

Ad Fabullum.

Vxor cum tibi ſit formoſa. pudica. puella,
Quid tibi natorum iura Fabulle trium?
Quod petis à noſtro ſupplex dominoq́;, Deoq́;,
Tu dabis ipſe tibi, ſi potes arrigere.

In Aeſchilum.

Laſciuam tota poſſedi nocte puellam,
Cuius nequitias uincere nemo poteſt.
Feſſus mille modis illud puerile popoſci,
Ante preces totas, primaq́; uerba dedit.
Improbius quiddam ridensq́;, rubensq́; rogaui,
Pollicita eſt nulla luxurioſa mora.
Sed mihi pura fuit, tibi non erit Aeſchile, ſi uis,
Accipe

Accipe & hoc munus conditione mala.

In Magiſtrum ludi.

Quid tibi nobiſcum eſt ludi ſcelerate magiſter?
 Inuiſum pueris, uirginibusq́; caput.
Non dum criſtati rupere ſilentia galli,
 Murmure iam ſæuo, uerberibusq́; tonas.
Tam graue percuſſis incudibus æra reſultant,
 Cauſidicum medio cum faber aptat equo.
Mitior in magno clamor furit amphitheatro,
 Vincenti parmæ cum ſua turba fauet.
Vicini ſomnum non tota nocte rogamus,
 Nam uigilare leue eſt, peruigilare graue.
Diſcipulos dimitte tuos, uis garrule quantum
 Accipis, ut clames, accipere ut taceas?

In Policarmum.

Cum futuis Policarme ſoles in fine cacare,
 Cum pædicaris, quid Policarme facis?

In Cæcilianum.

Dixerat ò mores, ò tempora Tullius olim,
 Sacrilegum ſtrueret cum Catilina nefas,
Cum gener, atque ſocer diris concurreret armis,
 Mœſtaq́; ciuili cæde maderet humus.
Cur nunc ò mores, cur nunc ò tempora dicis?
 Quod tibi non placet Cæciliane, quid eſt?
Nulla ducum feritas, nulla eſt inſania ferri.
 Pace frui certa, lætitiaq́; licet.
Non noſtri faciunt, tibi quod tua tempora ſordent,
 Sed faciunt mores Cæciliane tui.

De Leone, & Ariete.

Maſſili Leo fama iugi, pecorisq́; maritus

Q

Lanigeri mirum qua poſuere fide.
Ipſe licet uideas, cauea ſtabulantur in una,
Et pariter ſocias carpit uterque dapes.
Nec fœtu nemorum gaudent, nec mitibus herbis,
Concordem ſatiat ſed rudis agna feram.
Quid meruit terror Nemées, quid portitor Helles,
Vt niteant celſi lucida ſigna poli?
Sydera ſi poſſent, pecudesq́;, feræq́; mereri,
Hic Aries aſtris, hic Leo dignus erat.

Ad Liberum amicum.

Liber amyclæa frontem redimite corona,
Qui quatis auſonia uerbera graia manu,
Clauſa mihi texto cum prandia uimine mittas,
Cur comitata dapes nulla lagena uenit?
Atqui digna tuo ſi nomine munera ferres,
Scis puto debuerint quæ mihi dona dari.

In Sutorem.

Dentibus antiquas ſolitus producere pelles,
Et mordere luto putre, uetusq́; ſolum.
Præneſtina tenes defuncti rura patroni,
In quibus indignor ſi tibi cella fuit.
Rumpis & ardenti madidus cryſtalla falerno,
Et pruris domini cum Ganymede tui.
At me litterulas ſtulti docuere parentes.
Quid cum grammaticis, rhetoribusq́; mihi?
Frange leues calamos, & ſcinde Thalia libellos,
Si dare ſutori calceus iſta poteſt.

De Effigie Camoni.

Effigiem pueri tantum pictura Camoni
Seruat, & infantis prima figura manet.

Florentes nulla ſignauit imagine uultus,
Dum timet ora pius muta uidere pater.

De Balneo Tuccæ.

Non ſilice duro, ſtructili ue cæmento,
Nec latere cocto, quo Semyramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit,
Sed ſtrage nemorum, pineaq; compage,
Vt nauigare Tucca balneo poſſit.
Idem beatas lautus extruit thermas
De marmore omni, quod Cariſtos inuenit,
Quod Phrygia, ſiue afra quod Nomas mittit,
Et quod uirenti fonte lauit Eurotas.
Sed ligna deſunt, ſubiice balneum thermis.

De Effigie Camoni.

Hæc ſunt illa mei quæ cernitis ora Camoni,
Hæc pueri facies, primaq; forma fuit.
Creuerat hic uultus bis denis fortior annis,
Gaudebatq; ſuas pingere barba genas,
Et libata ſemel ſummos modo purpura cultus
Sparſerat, inuidit de tribus una ſoror.
Et feſtinatis incidit ſtamina penſis,
Abſentemq; patri rettulit urna rogum.
Sed ne ſola tamen puerum pictura loquatur,
Hæc erit in chartis maior imago meis.

De Conuiuio Priſci.

Quod optimum ſit diſputat conuiuium,
Facunda Priſci pagina.
Et multa dulci, multa ſublimi refert,
Sed cuncta docto pectore.
Quod optimum ſit quæritis conuiuium?

In quod coraules non uenit.

Ad Picentinum.

Funera poſt ſeptem nupſit tibi Galla uirorum
Picentine, ſequi uult puto Galla uiros.

Ad Domitianum.

Oderat ante ducum famulos, turbamq́; minorem,
Et palatinum Roma ſuperalium,
At nunc tantus amor cunctis Auguſte tuorum,
Vt ſit cuiq; ſuæ cura ſecunda domus.
Tam placidæ mentes, tanta eſt reuerentia noſtri,
Tam pacata quies, tantus in ore pudor.
Nemo ſuos, hæc eſt aulæ natura potentis,
Sed domini mores Cæſarianus habet.

De Gellio.

Duxerat eſuriens locupletem pauper, anumq́;
Vxorem, paſcit Gellius, & futuit.

Ad Aulum.

Lector, & auditor noſtros probat Aule libellos,
Sed quidam exactos eſſe poeta negat.
Non nimium curo, nam cœnæ fercula noſtræ
Malim conuiuis, quam placuiſſe cocis.

In Cinnam.

Dixerat aſtrologus periturum te cito Cinna,
Nec puto mentitus dixerat ille mihi.
Nam tu dum metuis, nequid poſt fata relinquas,
Hauſiſti patrias luxurioſus opes.
Bis quartum decies, non toto tabuit anno,
Dic mihi, non hoc eſt Cinna perire cito?

Ad Cæſarem Do.

Inter tanta tuæ miracula Cæſar arenæ,

Quæ uincit ueterum munera clara ducum.
Multum oculi, ſed plus aures debere fatentur
Se tibi quod ſpectant, qui recitare ſolent.

Ad Norbanum.

Cum tua ſacrilegos contra Norbane furores
Staret pro domino Cæſare ſancta fides,
Hæc ego pieria ludebam tutus in umbra,
Ille tuæ cultor notus amicitiæ,
Me tibi uindelicis raptum narrabat in oris,
Neſcia nec noſtri nominis arctos erat.
O quoties ueterem non inficiatus amicum
Dixiſti, meus eſt iſte poeta, meus.
Omne tibi noſtrum, quod bis trieteride iuncta
Ante dabat lector, nunc dabit author opus.

De Paulo.

Languidior noſtri ſi quando eſt Paulus Atili
Non ſe, conuiuis abſtinet ille ſuis.
Tu langore quidem ſubito, fictoq; laboras,
Sed mea porrexit ſportula Paule pedes.

De Filio Silii.

Feſtinata ſui gemeret cum fata Seueri
Silius auſonio non ſemel ore potens,
Cum grege Pierio mœſtus, Phœboq; querebar,
Ipſe meum fleui dixit Apollo Linon:
Reſpexitq; ſuam, quæ ſtabat proxima fratri
Calliopen, & ait, tu quoq; uulnus habes.
Aſpice Tarpeium, palatinumq; Tonantem,
Auſa nefas Lacheſis læſit utrunq; Iouem.
Numina cum uideas duris obnoxia fatis,
Inuidia poſſis exonerare deos.

Ad Lupercum.

Septem poſt calices opimiani
Denſo cum iaceam triente bleſus,
Affers neſcio quas mihi tabellas,
Et dicis, modo liberum eſſe iuſſi,
Zenas ſeruulus eſt mihi paternus.
Signa, cras melius Luperce fiet.
Nunc ſignat meus annulus lagenam.

Ad Ruffum.

Dum me captares, mittebas munera nobis,
Poſtquam cepiſti, das mihi Ruffe nihil.
Vt captum teneas, capto quoque munera mitte,
De cauea fugiat ne male paſtus aper.

Ad Stellam.

Lege nimis dura conuiuam ſcribere uerſus
Cogis Stella, licet ſcribere nempe malos.

Ad Flaccum.

Sic in gramine floreo recliuis,
Qua gemmantibus hinc, & inde riuis
Curua calculus excitatur unda,
Excluſis procul omnibus moleſtis,
Perfundas glaciem triente nigro,
Frontem ſubtilibus ruber coronis,
Sic uni tibi ſit puer cinædus,
Et caſtiſſima pruriat puella.
Inſamem nimio calore cypron
Obſerues, moneo, precorq; Flacce,
Meſſes area cum teret crepantes,
Et Fului iuba ſæuiet Leonis.
At tu diua Paphi remitte noſtris

Illæſum iuuenem remitte uotis.
Sic Martis tibi ſeruiant calendæ,
Et cum ture, meróq; uictimáq;
Libetur tibi candidas ad aras
Secta plurima quadra de placenta.

Adulatur Domitiano.

Ad cœnam ſi me diuerſa uocaret in aſtra
Hinc inuitator Cæſaris, inde Iouis,
Aſtra licet propius, palatia longius eſſent,
Reſponſa ad ſuperos hæc referenda darem,
Quærite qui malit fieri conuiua Tonantis,
Me meus in terris Iuppiter ecce tenet.

Ad Condilum.

Quæ mala ſunt domini, quæ ſerui commoda neſcis
Condile, qui ſeruum te gemis eſſe diu.
Dat tibi ſecuros uilis lecticula ſomnos,
Peruigil in pluma Caius ecce iacet.
Caius à prima tremebundus luce ſalutat
Tot dominos, at tu Condile nec dominum.
Quod debes Cai redde inquit Phœbus, & illinc
Cinnamus, hoc dicat Condile nemo tibi.
Tortorem metuis, pódagra, cheragráq; ſecatur
Caius, & mallet uerbera mille pati.
Quod nec mane uomis, nec cunnum Cõdile lingis,
Non mauis, quam ter Caius eſſe tuus?

Ad Calatiſſum.

Addere quid ceſſas puer immortale falernum?
Quadrantem duplica de ſeniore cado.
Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calatiſſe deorum
Sex iubeo cyathos fundere? Cæſar erit.

Sutilis aptetur decies roſa crinibus, ut ſit,
Qui poſuit ſacræ nobile gentis opus.
Nunc bis quina mihi da baſia, fiat ut illud
Nomen, ab othryſio quod deus orbe tulit.

De Hippocrate.

Santonica medicata dedit mihi pocula uirgæ,
Os hominis, mulſum me rogat Hippocrates.
Tam ſtupidus nunquam nec tu puto Glauce fuiſti,
Chalcæa donanti chryſea qui dederas.
Dulce aliquis munus pro munere poſcit amaro,
Accipiat ſed ſi potat in helleboro.

De Athenagora.

Alphicus ante fuit, cœpit nunc Olficus eſſe,
Vxorem poſtquam duxit Athenagoras.
Nomen Athenagoræ credis Caliſtrate uerum?
Si ſcio, diſpeream, quis ſit Athenagoras.
Sed puto me uerum Caliſtrate dicere nomen,
Non ego, ſed ueſter peccat Athenagoras.

De Herode.

Clinicus Herodes trullam ſubduxerat ægro.
Deprenſus dixit, ſtulte quid ergo bibis?

Ad Iulium.

Rumpitur inuidia quidam cariſſime Iuli,
Quod me Roma legit, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, quod turba ſemper in omni
Moſtramur digito, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, tribuit quod Cæſar uterque
Ius mihi natorum, rumpitur inuidia.
Rumpitur inuidia, quod rus mihi dulce ſub urbe eſt,
Paruaq; in urbe domus, rumpitur inuidia.

Rumpitur inuidia, quod ſum iucundus amicis,
Quod conuiua frequens, rumpitur inuidia.
Rumpitur ĩuidia, quod amamur, quodq; probamur,
Rumpatur, quiſquis rumpitur inuidia.

Ad Ouidium.

Vindemiarum non ubique prouentus
Ceſſauit Ouidi, pluuia profluit grandis.
Centum Coranus amphoras aquæ fecit.

Ad Atticum de M. Antonio.

Marcus amat noſtras Antonius Attice muſas,
Charta ſalutatrix ſi modo uera refert,
Marcus palladiæ non inficianda toloſæ
Gloria, quem genuit pacis amica quies.

Ad Librum.

Tu qui longa potes diſpendia ferre uiarum,
I Liber abſentis pignus amicitiæ.
Vilis eras, fateor, ſi te nunc mittere tento,
Grande tui pretium muneris author erit.
Multum crede mihi refert a fonte bibatur,
Qui fluit, an pigro quem ſtupet unda lacu.

In Baſſum.

Denariis tribus inuitas, & mane togatum
Obſeruare iubes atria Baſſe tua,
Deinde hærere tuo lateri, præcedere ſellam
Ad uetulas tecum plus minus ire decem.
Trita quidem nobis togula eſt, uiliſq;, putriſq;,
Denariis tamen hanc non emo Baſſe tribus.

Adulatur Domitiano.

Appia quam ſimili uenerandus in Hercule Cæſar
Conſecrat Auſoniæ maxima fama uiæ.

S i cupis Alcidæ cognoſcere facta prioris,
Diſce, Libyn domuit aurea poma tulit.
P eltatam Scythico diſcinxit amazona nodo.
Addidit Arcadio terga leonis apro.
A eripedem ſiluis ceruum, ſtymphalidas undis
Abſtulit, a ſtygia cum cane uenit aqua.
F œcundam uetuit reparari mortibus Hydram,
Heſperias thuſco lauit in amne boues.
H æc minor Alcides, maior quæ geſſerit, audi,
Sextus ab albana quem colit arce lapis.
A ſſeruit poſſeſſa malis palatia regnis.
Prima ſuo geſſit pro Ioue bella puer.
S olus Iuleas cum iam retineret habenas,
Tradidit, inq; ſuo tertius orbe fuit.
C ornua ſarmatici ter perfida contudit Iſtri,
Sudantem getica ter niue lauit equum.
S æpe recuſato parthos duxiſſe triumphos
Victor hyperboreo nomen ab orbe tulit.
T empla Deis, mores populis, dedit ocia ferro.
Aſtra ſuis. cœlo ſydera. ſerta Ioui.
H erculeum tantis numen non ſufficit actis,
Tarpeio Deus hic commodet ora patri.

Ad Phœbum.

Q uadrigentorum reddis mihi Phœbe tabellas,
Centum da potius mutua Phœbe mihi.
Q uære alium, cui te tam uano munere iactes
Quod tibi non poſſum ſoluere Phœbe, meum eſt.

De Geminis fratribus.

Q uæ noua tam ſimiles genuit tibi Leda miniſtros?
Quæ capta eſt cygno nupta lacæna alio?

Dat faciem Pollux Hiero, dat Caſtor Aſillo,
Atq; in utroque nitet tyndaris vre ſoror.
Iſta therapnæis ſi forma fuiſſet Amyclis,
Cum uicere duas dona minora deas,
Manſiſſes Helene, phrygiamq; rediſſet in urbem
Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

M.V·MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DECIMVS.

NIMIVS VIDEOR, ſeraq; coronide longus
Eſſe liber, legito pauca, libellus ero.
Terque, quaterq; mihi finitur carmine paruo
Pagina facta, tibi quam cupis eſſe breuem.

Ad Lectorem.

Feſtinata prior decimi mihi cura libelli
Elapſum manibus nunc reuocauit opus.
Nota leges quædam, ſed lima raſa recenti.
Pars noua maior erit, lector utrique faue.
Lector opes noſtræ, quem cum mihi Roma dediſſet,
Nil tibi quod demus maius habemus, ait.
Pigra per hunc fugies ingratæ flumina lethes,
Et meliore tui parte ſuperſtes eris.
Marmora Meſſalæ findit caprificus, & audax
Dimidios Criſpi mulio ridet equos.
At chartis nec furta nocent, nec ſecula præſunt,
Solaq; non norunt hæc monumenta mori.

Ad Priſcum.

Vernaculorum dicta, ſordidum dentem,
Et fœda linguæ probra circulatrias,
Quæ ſulfurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxineta fractorum,
Poeta quidam clangularius ſpargit,
Et uult uideri noſtra, credis hoc Priſce,
Voce ut loquatur pſitacus cothurnicas,
Et concupiſcat eſſe canus aſcaules,
Procul a libellis nigra ſit meis fama,
Quos rumor alba gemmeus uehit penna.
Cur ego laborem notus eſſe tam praue,
Cum ſtare gratis cum ſilentio poſſim?

Ad lectorem.

Qui legis Oedipoden, caligantemq; Thyeſten,
Colchidas, & Syllas quid niſi monſtra legis?
Quid tibi raptus Hylas, qd Parthenopeus, et Atys?
Quid tibi dormitor proderit Endymion?
Exutus ue puer pennis labentibus? aut qui
Odit amatrices Hermaphroditus aquas?
Quid te uana iuuant miſeræ ludibria chartæ?
Hoc lege, quod poſſis dicere iure, meum eſt.
Non hic Centauros, non Gorgonas, Arpyiasq;
Inuenies, hominem pagina noſtra ſapit.
Sed non uis Mamurra tuos cognoſcere mores,
Nec te ſcire, legas ethia Callimachi.

In maledicum poetam.

Quiſquis ſtolæ ue, purpuræ ue contemptor,
Quos colere debet, læſit impio uerſu,
Pontes per urbis erret exul, & cliuos,

Interq́ue raucos ultimus rogatores
Oret caninas panis improbi buccas.
Illi december longus, & madens bruma,
Clauſus'q; fornix triſte frigus extendat.
Vocet beatos, clamitet'q; felices,
Orciniana qui feruntur ſponda.
Et, cum ſupremæ fila uenerint horæ,
Dies'q; tardus, ſentiat canum litem,
Abigat'q; moto noxias aues panno,
Nec finiantur morte ſupplicis pœnæ,
Sed modo ſeueri ſectus Aeaci loris
Nunc inquieti monte Siſyphi preſſus,
Nunc inter undas garruli ſenis ſiccus
Delaſſet omnes fabulas poetarum,
Et cum fateri furia iuſſerit uerum,
Prodente clamet conſcientia, ſcripſi.

De Aduentu Cæſaris.

Felices, quibus urna dedit ſpectare coruſcum
Solibus arctois, ſyderibus'q; ducem.
Quando erit ille dies, quo campus, et arbor, et omnis
Lucebit latia culta feneſtra nuru?
Quando moræ dulces, longus'q; à Cæſare puluis,
Tota'q; flaminea Roma uidenda uia?
Quando eques, & picti tunica nilotide mauri
Ibitis, & populi uox erit una, uenit?

Ad Rhenum.

Nympharum pater, amnium'q; Rhene,
Quicunq; othryſias bibunt pruinas,
Sic ſemper liquidis fruer is undis,
Nec te barbara contumelioſi

Calcatum rota conterat bubulci.
Sic & cornibus aureus receptis,
Et Romanus eas utraque ripa,
Traianum populis ſuis, & urbi
Tybris te dominus rogat, remittas.

De Paula.

Nubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam
Nolo. anus eſt, uellem, ſi magis eſſet anus.

De Se.

Vndenis pedibusq; ſyllabisq;,
Et multo ſale, nec tamen proteruo
Notus gentibus ille Martialis,
Et notus populis, quid inuidetis?
Non ſum Andremone notior Caballo.

In Paulum.

Cum tu, laurigeris annum qui faſcibus intras,
Mane ſalutator limina mille teras,
Hic ego quid faciam? quid nobis Paule relinquis,
Qui de plebe Numæ, denſáq; turba ſumus?
Qui me reſpiciat, dominum, regem'q; uocabo,
Hoc tu ſed quanto blandius ipſe facis.
Lecticam, ſellam'q; ſequar, nec ferre recuſo,
Per medium pugnas, ſed prior ire lutum.
Sæpius aſſurgam recitanti carmina, tu ſtas,
Et pariter geminas tendis in ora manus.
Quid faciet pauper, cui non licet eſſe clienti?
Diuiſit noſtras purpura ueſtra togas,

In Calliodorum.

Nil aliud loqueris, quam Theſea, Perithoum'q;,
Te'q; putas Piladi Calliodore parem,

Diſperéam, ſi te Piladi præſtare matellam,
Dignus es, aut porcos paſcere Perithoi.
Donaui tamen inquis amico millia quinque,
Et lotam, ut multum, terq;, quaterq; togam.
Quid quod, nil unquam Piladi donauit Oreſtes?
Qui donat quamuis plurima, plura negat.

Ad Domitianum.

Aemyliæ gentes, & apollineas Vercellas,
Et Phaëthontei qui petis arua padi,
Ne uiuam, niſi te Domiti permitto libenter,
Grata licet ſine te ſit mihi nulla dies.
Sed deſiderium tanti eſt, ut meſſe uel una
Vrbano releues colla peruſta iugo.
I precor, & totos auida cute combibe ſoles,
Quam formoſus eris, dum peregrinus eris.
Et uenies albis non agnoſcendus amicis,
Libabitq; tuas pallida turba genas.
Sed uia quem dederit, rapiet cito Roma colorem,
Niliaco redeas tu licet ore niger.

Ad Tuccam.

Cum cathedralitios portet tibi rheda miniſtros,
Et libys in longo puluere ſudet eques,
Strataq; non unas cingant triclinia Baias,
Et Thetis unguento palleat uncta tuo,
Candida ſetini rumpant cryſtalla trientes,
Dormiat in pluma nec meliore Venus,
Ad nocturna iaces faſtoſæ limina mœchæ,
Et madet heu lacrhymis ianua ſurda tuis.
Vrere nec miſerum ceſſant ſuſpiria pectus.
Vis dicam, male ſit cur tibi Tucca: bene eſt.

In Criſpum.

Cedere de noſtris nulli te dicis amicis,
Sed, ſit ut hoc uerum, quid rogo Criſpe facis?
Mutua cum peterem ſeſtertia quinque, negaſti,
Non caperet nummos cum grauis arca tuos.
Quando fabæ nobis modium, farriſq; dediſti?
Cum tua niliacus rura colonus aret?
Quãdo breuis gelidæ miſſa eſt toga tempore brumæ?
Argenti quando miſſa ſelibra mihi eſt?
Nil aliud uideo, quo te credamus amicum,
Quam quod me coram pedere Criſpe ſoles.

De Apro.

Dotatæ uxori cor arundine fixit acuta,
Sed, dum ludit Aper, ludere nouit Aper.

In Caium.

Si donare uocas promittere, nec dare Cai,
Vincam te donis, muneribuſq; meis.
Accipe callaicis quicquid fodit aſtur in aruis,
Aurea quicquid habet diuitis unda Tagi.
Quicquid erythræa niger inuenit indus in alga,
Quicquid & in nidis unica ſeruat auis.
Quicquid agenoreo tyros improba cogit aheno.
Quicquid habent omnes, accipe, quomodo das.

De Macro.

Saturnalitio Macrum fraudare tributo
Fruſtra muſa cupis, non licet, ipſe petit,
Solenneſq; iocos, nec triſtia carmina poſcit,
Et queritur nugas obticuiſſe meas.
Menſorum longis ſed nunc uacat ipſe libellis,
Appia quid facies, ſi leget iſta Macer?

De Mario

De Mario.

Nec uocat ad cœnam Marius, nec munera mittit,
Nec ſpondet, nec uult credere, ſed nec habet.
Turba tamen non deeſt, ſterilem quæ curet amicum,
Heu quam perfatuæ ſunt tibi Roma togæ.

Mittit Librum ſuum ad Plinium.

Nec doctum ſatis, & parum Seuerum,
Sed non ruſticulum nimis libellum
Facundo mea Plinio Thalia
I, perfer, breuis eſt labor, peractæ
Illic Orphéa protinus uidebis
Altum uincere tramitem Suburæ
Vdi uerticæ lubricum theatri,
Mirantei'sq; feras, auem'q; regis,
Raptum quæ phryga pertulit Tonanti.
Illic parua tui domus Pedonis
Cælata eſt aquilæ minore penna.
Sed, ne tempore non tuo diſertam
Pulſes ebria ianuam, uideto.
Totos dat tetricæ dies mineruæ,
Dum centum ſtudet auribus uirorum
Hoc, quod ſecula, poſteri'q; poſſint
Arpinis quoque comparare chartis,
Seras tutior ibis ad lucernas.
Hæc hora eſt tua, dum furit Lyæus,
Cum regnat roſa, cum madent capilli,
Tunc me uel rigidi legant Catones.

Ad Manium.

Ducit ad auriferas quod me Salo celtiber oras,
Pendula quod patriæ uiſere tecta libet,

Tu mihi ſimplicibus Mani dilectus ab annis,
Et prætextata cultus amicitia,
Tu facis, in terris quo non eſt alter iberis
Dulcior, & uero dignus amore magis.
Tecum ego uel ſicci getula mapalia peni,
Et poteram ſcythicas hoſpes amare caſas.
Si tibi mens eadem, ſi noſtri mutua cura eſt,
In quocunq; loco Roma duobus erit.

Ad Sextum.

Scribere te, quæ uix intelligat ipſe Modeſtus,
Et uix Claranus, quid rogo Sexte iuuat?
Non lectore tuis opus eſt, ſed Apolline libris,
Iudice te maior Cinna Marone fuit.
Sic tua laudentur, ſane mea carmina Sexte
Grammaticis placeant, & ſine grammaticis.

In Philenem.

Cur ſpleniato ſæpe prodeam mento,
Albá'ue pictus ſana labra ceruſa,
Phileni quæris, baſiare te nolo.

De.M.Antonio.

Iam numerat placido felix Antonius æuo
Quindecies actas primus olympiadas.
Præteritosq; dies, & tutos reſpicit annos,
Nec metuit lethes iam propioris aquas.
Nulla recordanti lux eſt ingrata, grauisq;,
Nulla fuit, cuius non meminiſſe uelit.
Ampliat ætatis ſpatium ſibi uir bonus. hoc eſt
Viuere bis, uita poſſe priore frui.

Ad Calen.Martias.

Natales mihi Martiæ Calendæ,

Lux formoſior omnibus Calendis,
Qua mittunt mihi munus & puellæ
Quinquageſima liba, ſeptimamq́;
Veſtris addimus hanc focis acerram.
His uos, ſi tamen expedit roganti
Annos addite ter precor nouenos,
Vt nondum nimia piger ſenecta,
Sed uitæ tribus aureis peractis
Lucos Elyſiæ petam puellæ.
Poſt hæc tempora, nec diem rogabo.

De Mutio.

In matutina nuper ſpectatus arena
Mutius, impoſuit qui ſua membra focis,
Si patiens, fortisq́; tibi, durusq́; uidetur,
Abderitanæ pectora plebis habes.
Nam cum dicatur tunica præſente moleſta,
Vre manum, plus eſt dicere, non facio.

De Varo.

Vare parethonias latias modo rite per urbes
Nobilis, & centum dux memorande uiris,
At nunc Auſonio fruſtra promiſſa Quirino
Hoſpita Lagæi littoris umbra iaces.
Spargere non licuit frigentia fletibus ora,
Pinguia nec mœſtis addere tura rogis,
Sed datur æterno uicturum carmine nomen.
Nunquid & hoc fallax Nile negare potes?

Ad Diodorum.

Natali Diodore tuo conuiua ſenatus
Accubat, & rarus non adhibetur eques,
Et tua tricenos largitur ſportula nummos.

Nemo tamen natum te Diodore putat.

Ad Ianum.

Annorum, nitidiq́; ſator pulcherrime mundi,
Publica quem primum uota, preceſq́; canunt,
Peruius exiguos habitabas ante penates,
Plurima qua medium Roma terebat iter.
Nunc tua cæſareis cinguntur limina donis,
Et fora tot numeras Iane, quot ora geris.
At tu ſancte pater tanto pro munere gratus
Ferrea perpetua clauſtra tuere ſera.

Ad Sextilianum.

Quam mihi mittebas Saturni tempore lancem,
Miſiſti dominæ Sextiliane tuæ.
Et quam donabas dictis a Marte calendis,
De noſtra praſina eſt ſyntheſis empta toga.
Iam conſtare tibi gratis cœpere puellæ.
Muneribus futuis Sextiliane meis.

De Littore formiano.

O temperatæ dulce Formiæ littus,
Vos, cum Seueri fugit oppidum Martis,
Et inquietas feſſus exuit curas,
Apollinaris omnibus locis præfert.
Non ille ſanctæ dulce tybur uxoris,
Nec tuſculanos, algidóſ ue ſeceſſus
Præneſte nec ſic, antiúm ue miratur.
Non blanda Circe, dardanis ue Caieta
Deſiderantur, nec Marica, nec Lyris,
Nec in lucrina loca Salmacis uena.
Hic ſumma leni ſtringitur Thetis uento.
Nec languet æquor, uiua ſed quies ponti

Pictam phaſelon adiuuante fert aura.
Sicut puellæ non amantis æſtatem
Multa ſalubre purpura uenit frigus,
Nec ſeta longo quærit in mari prædam,
Sed à cubiculo, lectuloq; iactatam
Spectatus alte lineam trahit piſcis.
Si quando Nereus ſentit Aeoli regnum,
Ridens procellas tuta de ſua menſa
Piſcina, rhombum paſcit, & lupos uernas.
Natat ad magiſtrum delicata murena,
Nomenculator mugilem citat notum,
Et adeſſe iuſſi prodeunt ſenes muli.
Frui ſed iſtis quando Roma permittis?
Quot formianos imputat dies annus,
Negocioſis rebus urbis hærenti?
O uinitores, uilliciq; felices,
Dominis parantur iſta, ſeruiunt uobis.

In Calliodorum.

Addiſti ſeruum nummis here mille ducentis,
Vt bene cœnares Calliodore ſemel,
Nec bene cœnaſti, mulus tibi quattuor emptus
Librarum cœnæ pompa, caputq; fuit.
Exclamare libet, non eſt hoc improbe, non eſt
Piſcis, homo eſt. hominem Calliodore uoras.

De imagine. M. Antonii.

Hæc mihi, quæ colitur uiolis pictura, roſiſq;,
Quos referat uultus, Cæciliane rogas,
Talis erat Marcus mediis Antonius annis,
Primus in hoc iuuenem ſe uidet ore ſenex.
Ars utinam mores, animumq; effingere poſſis,

Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Numacium Gallum.

Simplicior priſcis Numaca Galle Sabinis,
Cecropium ſuperas qui bonitate ſenem,
Sic tibi cum ſoceri claros retinere penates
Perpetua natæ det face caſta Venus,
Vt tu ſi uiridi tinctos erugine uerſus
Forte malus liuor dixerit eſſe meos,
Vt facis, a nobis abigas, nec ſcribere quenquam
Talia contendas carmina, qui legitur.
Hunc ſeruare modum noſtri nouere libelli,
Parcere perſonis, dicere de uitiis.

Ad Traianum.

Dii tibi dent, quicquid princeps Traiane mereris,
Et rata perpetuo, quæ tribuere, uelint,
Qui ſua reſtituis ſpoliato iura patrono,
Libertis exul non erit ille ſuis.
Dignus es, ut poſſis totum ſeruare clientem,
Vt liceat tantum uera probare potes.

De Sulpitia.

Omnes Sulpitiam legant puellæ,
Vni quæ cupiunt uiro placere.
Omnes Sulpitiam legant mariti,
Vni qui cupiunt placere nuptæ.
Non hæc colchidos aſſerit furorem,
Diri prandia nec refert Thyeſtæ,
Scyllam, biblida nec fuiſſe credit,
Sed caſtos docet, et pios amores,
Luſus, delitias, facetiasq́;
Cuius carmina qui bene æſtimarit,

Nullam dixerit eſſe ſanctiorem.
Tales Aegeriæ iocos fuiſſe
Udo crediderim Numæ ſub antro.
Hac condiſcipula, uel hac magiſtra
Eſſes doctior, & pudica Sappho.
Sed tecum pariter, ſimulq́; uiſam
Durus Sulpitiam Phaon amaret.
Fruſtra nanque ea nec Tonantis uxor,
Non Bacchi, nec Apollinis puella
Erepto ſibi uiueret Caleno.

In Munnam.

Improba Maſſiliæ quicquid fumaria cogunt,
Accipit ætatem quiſquis ab igne cadus,
A te Munna uenit, miſeris tu mittis amicis
Per freta, per longas toxica ſæua uias.
Nec facili pretio, ſed quo contenta falerni
Teſta ſit, aut cellis Setia cara ſuis.
Non uenias quare tam longo tempore Romam,
Hæc puto cauſa tibi eſt, ne tua uina bibas.

Ad Maternum.

Iuris, & æquarum cultor ſanctiſſime legum,
Ueridico latium qui regis ore forum,
Municipi Materne tuo, ueteriq́; ſodali
Callaicum mandas ſiquid ad oceanum,
An Laurentino turpes in littore ranas,
Et ſatius tenues ducere credis acos,
Ad ſua captiuum quam ſaxa remittere mulum,
Uiſus erit libris qui minor eſſe tribus?
Et fatuam ſumma cœnare pelorida menſa,
Quosq́; tegit leui cortice concha breuis.

O ſtrea baianis quam non liuentia teſtis,
Quæ domino pueri non prohibente uorent.
H ic olidam clamoſus ages in retia uulpem,
Mordebit'q; tuos ſordida præda canes.
I llic piſcoſo modo uix educta profundo
Impedient lepores humida lina meos.
D um loquor, ecce redit ſporta piſcator inani.
Venator capta Marte ſuperbus adeſt.
O mnis ab urbano uenit ad mare cœna macello.
Callaicum mandas ſiquid ad oceanum.

Ad Calenum.

O molles tibi quindecim Calene,
Quos cum Sulpitia tua iugales
I ndulſit Deus, & peregit annos.
O nox omnis, & hora, quæ notata eſt
C aris littoris indici lapillis.
O quæ prælia, quas utrinq; pugnas
Felix lectulus, & lucerna uidit
N ymbis ebria nicerotianis.
V ixiſti tribus ò Calene luſtris.
A etas hæc tibi tota computatur,
Et ſolos numeras dies mariti.
Ex illis, tibi ſi diu rogatam
L ucem redderet Atropos, uel unam
M alles, quam pyliam quater ſenectam.

In Leſbiam.

C onſule te Bruto quid iuras Leſbia natam?
Mentiris, nata es Leſbia rege Numa.
S ic quoq; mentiris, nanq; ut tua ſecula narrant,
Ficta prometheo diceris eſſe luto.

Ad Lupum.

Semper cum mihi diceretur eſſe
Secreto mea Polla cum cinædo,
Irrupi Lupe, non erat cinædus.

In proculeiam.

Menſe nouo Iani ueterem Proculeia maritum
Deſeris, atq; iubes res ſibi habere ſuas.
Quid rogo, quid factum eſt, ſubiti quæ cã doloris?
Nil mihi reſpondes? dicam ego, prætor erat.
Conſtatura fuit megalenſis purpura centum
Millibus, ut nimium munera parca dares,
Et populare ſacrum bis millia dena tuliſſet.
Diſcidium non eſt hoc Proculeia, lucrum eſt.

Ad Dindimum.

Tam dubia eſt lanugo tibi, tam mollis, ut illam
Alitus, & ſoles, & leuis aura terat.
Cælantur ſimili uentura cydonia lana,
Pollice uirgineo quæ ſpoliata nitent.
Fortius impreſſi quoties tibi Baſia quinq;,
Barbatus labris Dindime fio tuis.

Ad Philerotem.

Septima iam Phileros tibi conditur uxor in agro.
Plus nulli Phileros, quam tibi, reddit ager.

Ad. Q. Ouidium.

Quinte calidonios Ouidi uiſure britannos,
Et uiridem Tethyn, Oceanumq; patrem.
Ergo Numæ colles, & nomentana relinques
Ocia, nec retinet rusq;, focusq; ſenem.
Gaudia tu differs. at non & ſtamina differt
Atropos. atq; omnis ſcribitur hora tibi.

Præſtiteris caro, quis non hoc laudet, amico,
Vt potior uita ſit tibi ſancta fides.
Sed reddare tuis tandem manſure ſabinis,
Teq; tuas numeres inter amicitias.

In deliciatum lectorem.

Siquid lene mei dicunt, & dulce libelli,
Siquid honorificum pagina blanda ſonat,
Hoc tu pingue putas, & coſtam rodere mauis,
Ilia Laurentis cum tibi demus apri.
Vaticana bibas, ſi delectaris aceto,
Non facit ad ſtomachum noſtra lagena tuum.

In Mathonem.

Omnia uis belle Matho dicere, dic aliquando
Et bene, dic neutrum, dic aliquando male.

Ad ſeipſum.

Vitam quæ faciunt beatiorem
Iocundiſſime Martialis, hæc ſunt.
Res non parta labore, ſed relicta.
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quieta,
Vires ingenuæ, ſalubre corpus,
Prudens ſimplicitas, pares amici,
Conuictus facilis, ſine arte menſa,
Nox non ebria, ſed ſoluta curis,
Non triſtis torus, attamen pudicus,
Somnus, qui faciat breues tenebras.
Quod ſis, eſſe uelis, nihilq; malis.
Summum nec metuas diem, nec optes.

Parat conuiuium.

Nunciat octauam phariæ ſua turba iuuencæ,

Et pilata redit ianq;, ſubit'q; cohors.
Temperat hic thermas, nimios prior hora uapores
Halat, et immodico ſexta Nerone calet.
Stella Nepos Cani Cerealis Flacce uenitis.
Septem ſigma capit, ſex ſumus, adde Lupum.
Exoneraturas uentrem mihi uillica maluas
Attulit, et uarias, quas habet hortus, opes.
In quibus eſt lactuca ſedens, et ſectile porrum,
Nec deeſt ructatrix menta, nec herba ſalax.
Secta coronabunt rutatos oua lacertos,
Et madidum thynni de ſale ſumen erit.
Paruus onyx una ponetur cœnula menſa,
Oedus inhumani raptus ab ore lupi.
Et, quæ non egeant ferro ſtructoris, ofellæ,
Et faba fabrorum, prototomi'q; rudes.
Pullus ad hæc, cœnis'q; tribus iam perna ſuperſtes
Addetur, ſaturis mitia poma dabo.
De nomentana uinum ſine fece lagena,
Quæ bis frontino conſule prima fuit.
Accedent ſine felle ioci, nec mane timenda
Libertas, et nil quod tacuiſſe uelis.
De Praſino conuiua meus, Veneto'q; loquatur,
Nec facient quenquam pocula noſtra reum.

In Cottam.

Cum potes ametiſtinos trientes,
Et nigro madeas opimiano,
Propinas modo conditum ſabinum,
Et dicis mihi Cotta, uis in auro?
Quiſquam plumbea uina uult in auro?

De Scorpo.

Frangat idumæas triſtis uictoria palmas,
Plange fauor ſæua pectora nuda manu.
Mutet honor cultus, & iniquis munera flammis.
Mitte coronatas gloria mœſta comas.
Heu facinus prima fraudatus Scorpe iuuenta
Occidis, & nigros tam cito iungis equos.
Curribus illa tuis ſemper properata, breuisq́;
Cur fuit, & uitæ tam prope meta tuæ?

Ad Fauſtinum.

Sydera iam tyrius phryxei reſpicit agni
Taurus, & alternum Caſtora fugit hyems.
Ridet ager, ueſtitur humus, ueſtitur & arbos,
Iſmarium pellex attica plorat Ityn.
Quos Fauſtine dies, qualem tibi Roma Rauennam
Abſtulit, ô ſoles, ô tunicata quies.
O Nemus, ô fontes, ſolidumq́; madentis arenæ
Littus, & æquoreis ſplendidus anxur aquis,
Et non unius ſpectator lectulus undæ,
Qui uidet hinc puppes fluminis, inde maris.
Sed nec Marcelli, Pompeianumq́; nec illic
Sunt triplices thermæ, nec fora iuncta quater,
Nec capitolini ſummum penetrale tonantis,
Quæq; nitent cœlo proxima templa ſuo.
Dicere te laſſum quoties ego credo Quirino,
Quæ tua ſunt, tibi habe, quæ mea, redde mihi.

De Spadone.

Thelin uiderat in toga Spadonem,
Damnatam Numa dixit eſſe mœcham.

Epitaphium Scorpi.

Ille ego ſum Scorpus clamoſi gloria Circi,
Plauſus Roma tui, delitiæq́; breues,
Inuida quem Lacheſis raptum trieteride nona,
Dum numerat palmas, credidit eſſe ſenem.

In Olum.

Menſas Ole bonas ponis, ſed ponis opertas,
Ridiculum eſt, poſſum ſic ego habere bonas.

In Marullam.

Arrectum quoties Marulla penem
Penſauit digitis, diuq́; menſa eſt,
Libras, ſcrupula, ſextulasq́; dicit.
Idem poſt opus, & ſuas palæſtras,
Loro cum ſimilis iacet remiſſus,
Quanto ſit leuior Marulla dicit.
Non ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera.

In Gallum.

Totis Galle iubes tibi me ſeruire diebus,
Et per auentinum ter quater ire tuum.
Eximit, aut reficit dentem Caſellius ægrum,
Infeſtos oculis uris Higine pilos.
Non ſecat, & tollit ſtillantem fannius uuam.
Triſtia ſaxorum ſtigmata delet Heros.
Enterocellarum fertur podalirius Hermes,
Qui ſanet ruptos, dic mihi Galle, quis eſt?

Ad Sextum.

Argenti libram mittebas, facta ſelibra eſt,
Sed piperis, tanti non emo Sexte piper.

Ad Frontinum.

Anxuris æquorei placidos Frontine receſſus,

Et propius baias, littoreamq́; domum,
Et quod inhumanæ cancro feruente cicadæ
Non nouere nemus, flumineosq́; lacus,
Dum colui, doctas tecum celebrare uacabat
Pieridas, nunc nos maxima Roma terit.
Hic mihi quando dies meus eſt, iactamur in alto
Vrbis, et in ſterili uita labore perit.
Dura ſuburani dum iugera paſcimus agri,
Vicinosq́; tibi ſancte Quirine lares.
Sed non ſolus amat, qui nocte, dieq́; frequentat
Limina, nec uatem talia damna decent.
Per ueneranda mihi muſarum ſacra, per omnes
Iuro deos, et non officioſus amo.

In Delicatum lectorem.

Conſumpta eſt uno ſi lemmate pagina, tranſis,
Et breuiora tibi, non meliora placent.
Diues, et ex omni poſita eſt inſtructa macello
Cœna tibi; ſed te mattya ſola iuuant.
Nn opus eſt no bis nimium lectore guloſo,
Hunc uolo, qui fiat non ſine pane ſatur.

De Munna.

Iura trium petiit a Cæſare diſcipulorum
Aſſuetus ſemper Munna docere duos.

Epitaphium Herotionis.

Hic feſtinata requieſcit Herotion umbra,
Crimine quam fati ſexta peremit hyems.
Quiſquis eris noſtri poſt me regnator agelli,
Manibus exiguis annua iuſta dato.
Sic lare perpetuo, ſic turba ſoſpite ſolus
Flebilis in terra ſit lapis iſte tua.

Ad Magiſtrum Ludi.

Ludi Magiſter parce ſimplici turbæ,
Sic te frequentes audiant capillati,
Et delicatæ diligat chorus menſæ,
Nec calculator, nec notarius uelox
Maiore quiſquam circulo coronetur.
Albæ leone flammeo calent luces,
Toſtamq́; feruens Iulius coquit meſſem.
Cuticaq́; loris horridis ſcytæ pellis,
Qua uapulauit Marſyas celenæus,
Feruleq́; triſtes, ſceptra pædagogorum,
Ceſſent, & idus dormiant in octobris.
Aeſtate pueri ſi ualent, ſatis diſcunt.

Epitaphium nobilis Matronæ.

Marmora parua quidem, ſed non ceſſura uiator
 Mauſeoli ſaxis, pyramidumq́; leges.
Bis mea romano ſpectata eſt uita Tarento,
 Et nihil extremos perdidit ante rogos.
Quinque dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas,
 Clauſerunt omnes lumina noſtra manus.
Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq́;
 Vna pudicitiæ Mentula nota meæ.

Ad Pollam.

Contigeris regina meos ſi Polla libellos,
 Non tetrica noſtros excipe fronte iocos.
Ille tuus uates Heliconis gloria noſtri,
 Pieria caneret cum fera bella tuba,
Non tamen erubuit laſciuo dicere uerſu,
 Si nec pædicor, Cotta quid hic facio?

In Carmenionem.

Cum te municipem corinthiorum
Iactes Carmenion negante nullo,
Cur frater tibi dicor ex iberis,
Et Celtis genitus, tagiq; ciuis?
An uultu ſimiles uidemur eſſe?
Tu flexa nitidus coma uagaris,
Hiſpanis ego contumax capillis.
Leuis dropace tu quotidiano.
Hirſutis ego cruribus, genisq;.
Os blæſum tibi, debilisq; lingua eſt.
Nobis filia fortius loquetur.
Tam diſpar aquilæ columba non eſt,
Nec dorcas rigido fugax Leoni.
Quare deſine me uocare fratrem,
Ne te Carmenion uocem ſororem.

De Theopompo.

Quis rogo tam durus, quis tam fuit ille ſuperbus,
  Qui iuſſit fieri te Theopompe cocum?
Hanc aliquis faciem nigra uiolare culina
  Suſtinet? has uncto polluit ungue comas?
Quis potius cyathos, aut quis cryſtalla tenebit?
  Qua ſapient melius mixta falerna manu?
Si tam ſydereos manet exitus iſte miniſtros,
  Iuppiter utatur iam Ganymede coco.

Epitaphium Vetulæ.

Pyrrhæ filia, Neſtoris nouerca,
Quam uidit Niobe puella canam,
Laertes auiam ſenex uocauit.
Nutricem Priamus, ſocrum Thyeſtes,

Iam cornicibus omnibus ſuperſtes
Hoc tandem ſita prurit in ſepulchro
Caluo Plotia cum Melanthione.

In Læliam.

Cum tibi nō Epheſos, nec ſit Rhodos, aut Mitylene,
Sed domus in uico Lælia patritio,
Deq; coloratis nunquam lita mater hetruſcis,
Durus aricina de regione pater,
Ζώη, καὶ ψυχὴ laſciuum congeris uſque,
Pro pudor Herſiliæ ciuis, et Aegeriæ.
Lectulus has uoces, nec lectulus audiat omnis,
Sed quem laſciuo ſtrauit amica uiro.
Scire cupis, quo caſta modo matrona loquaris,
Nunquid cum criſſas, blandior eſſe potes?
Tu licet ediſcas totam, referasq; Corinthon,
Non tamen omnino Lælia Thais eris.

De Polla.

Cuſtodes das Polla uiro, nec accipis ipſa,
Hoc eſt uxorem ducere Polla uirum.

Ad Potitum.

Quod mihi uix unus toto liber exeat anno,
Deſidiæ tibi ſum docte Potite reus.
Iuſtius at quanto mirere, quod exeat unus,
Labantur toti cum mihi ſæpe dies.
Nunc reſalutantes uideo nocturnus amicos,
Gratulor & multis, nemo Potite mihi.
Nunc ad luciferam ſignat mea gemma Dianam,
Nunc me prima ſibi, nunc ſibi quinta rapit.
Nunc conſul, prætor ue tenet, reducesq; choreæ.
Auditur toto ſæpe poeta die.

Sed nec cauſidico poſſis impune negare,
Nec ſi te rhetor, grammaticus ue rogent.
Balnea poſt decima laſſo, centumq; petuntur
Quadrantes, fiet quando Potite liber?

De Rabirio.

Quiſquis læta tuis, & ſera parentibus optas
Fata, breuem titulum marmoris huius ama.
Condidit hac caras tellure Rabirius umbras,
Nulli ſorte iacent candidiore ſenes.
Bis ſex luſtra tori, nox mitis, & ultima cluſit.
Arſerunt uno funera bina rogo.
Hos tamen, ut primis raptos ſibi quærit in annis,
Improbius nihil his fletibus eſſe poteſt.

Adulatorium.

Fruſtra blanditiæ uenitis ad me
Attritis miſerabiles labellis,
Dicturus dominum, deumq; non ſum,
Iam non eſt locus hac in urbe uobis,
Ad parthos procul ite pilleatos,
Et turpes, humilesq;, ſuppliceſq;
Pictorum ſola baſiate regum.
Non eſt hic dominus, ſed imperator,
Sed iuſtiſſimus omnium ſenator,
Per quem de ſtygia domo reducta eſt
Siccis ruſtica ueritas capillis.
Hoc ſub principe, ſi ſapis, caueto,
Verbis Roma prioribus loquaris.

Ad Marcum.

Littera facundi gratum mihi pignus amici
Pertulit Auſoniæ dona ſeuera togæ,

Qua non Fabricius, ſed uellet Apitius uti,
Vellet Mecœnas cæſarianus eques.
Vilior hæc nobis alio mittente fuiſſet.
Non quacunque manu uictima cæſa litat.
A te miſſa uenit, poſſem niſi munus amare
Marce tuum, poteram nomen amare meum.
Munere ſed plus eſt, & nomine gratius ipſo
Officium docti, iudiciumq́; uiri.

Ad Romam.

Iam parce laſſo Roma gratulatori,
Laſſo clienti, quandiu ſalutator
Anteambulones, & togatulos inter
Centum merebor plumbeos die toto,
Cum Scorpus una quindecim graues hora
Feruentis auri uictor afferat ſaccos.
Non ego meorum præmium libellorum,
Quid enim merentur? apulos uelim campos.
Non Hybla, non me ſpicifer capit Nilus,
Nec quæ paludes delicata pontinas
Ex arce cliui ſpectat una ſetini.
Quid concupiſcam quæris ergo? dormire.

De Galla.

Millia uiginti quondam me Galla popoſcit,
Et fateor magni non erat illa nimis.
Annus abit, biſquina dabis ſeſtertia, dixit.
Poſcere plus uiſa eſt, quam prius, illa mihi.
Iam duo poſcenti poſt ſextum millia menſem,
Mille dabam nummos, noluit accipere.
Tranſierant binæ forſan, trinæ ue calendæ,
Aureolos ultro quattuor ipſa petit.

Non dedimus, centum iuſſit me mittere nummos,
Sed uiſa eſt nobis hæc quoq; ſumma grauis.
Sportula nos iunxit quadrantibus arida centum,
Hanc uoluit, puero diximus eſſe datam.
Inferius nunquid potuit deſcendere? fecit.
Dat gratis, ultro dat mihi Galla, nego.

De Meuio.

Hoc fortuna tibi uidetur æquum?
Ciuis non Syriæ'ue, Parthiæ'ue,
Nec de cappadocis eques catastis,
Sed de plebe Remi, Numæ'q; uerna,
Iocundus, probus, innocens, amicus,
Lingua doctus utraq;, cuius unum eſt,
Sed magnum uitium, quod eſt poeta,
Pullo Meuius alget in cucullo,
Cocco mulio fulget Incitatus?

De Caro medico.

Nequius à Caro nihil unquam Maxime factum eſt,
Quam quod febre perit, fecit & ille nefas.
Sæua nocens febris ſaltem quartana fuiſſet,
Seruari medico debuit illa ſuo.

Ad Macrum.

Ibis littoreas Macer Salonas,
Ibit rara fides, amor'q; recti,
Et ſecum comitem trahet pudorem.
Semper pauperior redit poteſtas.
Felix auriferæ colone terræ,
Rectorem uacuo ſinu remittes,
Optabis'q; moras, & exeuntem
Udo dalmata gaudio ſequeris.

Nos celtas Macer, & truces iberos
Cum deſiderio tui petemus.
Sed quæcunq; tamen feretur illic
Piſcoſi calamo Tagi notata,
Macrum pagina noſtra nominabit.
Sic inter ueteres legar poetas,
Nec multos mihi præferas priores,
Vno ſed tibi ſim minor Catullo.

De Torquato, & Otacilio.

Ad lapidem Torquatus habet prætoria quartum,
Ad quartum breue rus emit Otacilius.
Torquatus nitidas uario de marmore thermas
Extruxit, cucumam fecit Otacilius.
Diſpoſuit daphnona ſuo Torquatus in agro,
Caſtaneas centum ſeuit Otacilius.
Conſul torquatus, uici fuit ille magiſter,
Nec minor in tanto uiſus honore ſibi.
Grandis ut exiguam bos ranam ruperat olim,
Sic puto Torquatus rumpet Otacilium.

De Erote.

Plorat Eros, quoties maculoſæ pocula myrrhæ
Inſpicit, aut pueros, nobiliúſue citrum,
Et gemitus imo promit de pectore, quod non
Tota miſer cœnat ſepta, feratq; domum.
Quam multi faciunt, quod Eros, ſed lumine ſicco,
Pars maior lachrymas ridet, & intus habet.

De Phyllide.

Cum duo ueniſſent ad Phyllida mane fututum,
Et nudam cuperet ſumere uterq; prior,
Promiſit pariter ſe Phyllis utriq; daturam,

Et dedit, ille pedem ſuſtulit, hic tunicam.

Ad Gallum.

Siquid noſtra tuis adicit uexatio rebus,
Mane, uel à media nocte togatus ero,
Stridentesq́; feram flatus aquilonis iniqui,
Et patiar nimbos, excipiamq́; niues.
Sed ſi non fias quadrante beatior uno,
Per gemitus noſtros, ingenuasq́; cruces,
Parce precor laſſo, uanosq́; remitte labores,
Qui tibi non proſunt, & mihi Galle nocent.

Ad Marinum.

Raros colligis hinc & hinc capillos,
Et latum nitidæ Marine caluæ
Campum temporibus tegis comatis,
Sed moti redeunt iubente uento,
Redduntur q́; ſibi, caputq́; nudum
Cirris grandibus hinc & inde cingunt
Inter ſplendophorum, Teleſphorumq́;,
Cidē ſtare putabis Halmyroten.
Vis tu ſimplicius ſenem fateri?
Vt tandem uidearis unus eſſe.
Tonſor iam reliquos metat capillos
Caluo turpius eſt nihil comato.

DE AFRO.

Miraris quare dormitum non eat Afer,
Accumbat cum qua Cæciliane uides.

De Ladonte Nauta.

Iam ſenior Ladon tyberinæ nauta carinæ
Proxima dilectis rura parauit aquis,
Quæ cum ſæpe uagus premeret torrentibus undis
Tybris, & hiberno rumperet arua lacu,

Emmeritam puppim ripa quæ ſtabat in alta,
Impleuit ſaxis, oppoſuitq; uadis.
Sic nimias auertit aquas, quis credere poſſet?
Auxilium domino merſa carina tulit.

De Lauro.

Nemo noua caluit ſic inflammatus amica,
Flagrauit quanto Laurus amore pilæ.
Sed qui primus erat luſor dum floruit ætas,
Nunc poſtquam deſit ludere, prima pila eſt.

De Natali Reſtituti.

O ctobres age ſentiat calendas
Facundi pia Roma Reſtituti,
Linguis, omnibus & fauete uotis,
Natalem colimus, tacete lites,
Abſit cæreus aridi clientis,
Et uani triplices, breueſq; mappæ,
Expectent gelidi iocos decembris.
Certent muneribus beatiores.
Agrippæ tumidus negociator
Cadmi municipes ferat lacernas.
Pugnorum reus, ebriæq; noctis
Cœnatoria mittat aduocato.
Infamata uirum puella uicit,
Veros ſardonychas ſed ipſa tradat.
Mirator ueterum ſenex auorum
Donet phidiaci toreuma cœli.
Venator leporem, colonus œdum.
Piſcator ferat æquorum rapinas.
Si mittit ſua quiſque, quid poetam
Miſſurum tibi Reſtitute credis?

Ad Cottam.

Omnes perſequeris prætorum Cotta locellos,
Accipis & ceras, officioſus homo es.

De ſtatua Iunonis.

Iuno labor Polyclete tuus, & gloria felix,
Phidiacæ cuperent quam meruiſſe manus,
Ore nitet tanto, quanto ſuperaſſet in Ida
Iudice conuictas non dubitante deas.
Iunonem Polyclete ſuam niſi frater amaret,
Iunonem poterat frater amare tuam.

In Ligellam.

Quid uellis uetulum Ligella cunnum?
Quid buſti cineres tui laceſſis?
Tales munditiæ decent puellas.
Nam tu iam nec anus potes uideri.
Iſtud crede mihi Ligella belle
Non mater facit Hectoris, ſed uxor.
Erras ſi tibi cunnus hic uidetur,
Ad quem mentula pertinere deſit.
Quare ſi pudor eſt, Ligella noli
Barbam uellere mortuo leoni.

De Almone.

Omnes eunuchos habet Almo, nec arrigit ipſe,
Et queritur, pariat quod ſua Polla nihil.

Ad Marium.

Mari quiete cultor, & comes uitæ,
Quo ciue priſca gloriatur Atina,
Has tibi gemellas barbari decus luci
Commendo pinus, ilicesq; faunorum,
Et ſemidocta uillici manu ſtructas.

Tonantis aras, horridiq; ſiluani,
Quas tinxit agni ſæpe ſanguis, & ædi,
Dominamq; ſancti uirginem deam templi,
Et quem ſororis hoſpitem uides caſtæ
Martem mearum principem calendarum,
Et delicatæ laureum Nemus Floræ,
In quod Priapo perſequente confugit.
Hoc omne agelli mite paruuli numen
Seu tu cruore, ſiue ture placabis,
Vbicunque noſter Martialis eſt dices,
Hæc ecce mecum dextera litat uobis
Abſens ſacerdos, uos putate præſentem,
Et date duobus, quicquid alter optarit.

Ad Clementem.

Si prior euganeas Clemens Heliconis in oras,
 Pictaq; pampineis uideris arua iugis.
Perfer ateſtinæ nondum uulgata Sabinæ
 Carmina, purpurea ſed modo ſuta toga.
Vt roſa delectat, metitur quæ pollice primo,
 Sic noua nec mento ſordida charta iuuat.

Munuſculum pomorum.

Non mea maſſilus ſeruat pomaria ſerpens,
 Regius Alcinoi nec mihi ſeruit ager.
Sed nomentana ſecurus germinat hortus
 Arbore, nec furem plumbea mala timent.
Hæc igitur, media quæ ſunt mihi nata Subura,
 Mittimus autumni cærea poma mei.

Ad Gallam.

Infantem tibi uir tibi Galla remiſit adulter,
 Hi puto non dubie ſe futuiſſe negant.

Ad Auitum.

Sæpe loquar nimium gentes quod Auite remotas,
Miraris latia factus in urbe ſenex.
Auriferumq́; Tagum ſitiam, patriumq́; Salonem,
Et repetam ſaturæ ſordida rura caſæ.
Illa placet tellus, in qua res parua beatum
Me facit, & tenues luxuriantur opes.
Paſcitur hic, ibi paſcit ager. tepet igne maligno
Hic focus, ingenti lumine lucet ibi.
Hic pretioſa fames, conturbaturq́; macellus,
Menſa ibi diuitiis ruris operta ſui.
Quattuor hic æſtate togæ, plures ue teruntur,
Autumnis ibi me quattuor una tegit.
I, cole nunc reges, quicquid non præſtat amicus,
Cum præſtare tibi poſſit Auite locus.

De Numa.

Dum leuis arſura ſtruitur libitina papyro,
Dum myrrham, & caſiam flebilis uxor emit,
Iam ſcrobe, iam lecto, iam polinctore parato
Hæredem ſcripſit me Numa, conualuit.

In Publium.

Addat cum mihi cæcubum miniſter
Idæo reſolutior cinædo,
Quo nec filia cultior, nec uxor,
Nec mater tua, nec ſoror recumbit,
Vis ſpectem potius tuas lacernas,
Et citrum uetus, indicoſq́; dentes?
Suſpectus tibi ne tamen recumbam,
Præſta de grege, ſordidaq́; uilla
Tonſos, horridulos, rudes, puſillos

Hircoſi mihi filios ſubulci.
Perdet te pudor hic habere Publi.
Mores non potes hos, & hos miniſtros.

De Figura Socratis.

Si romana forent hæc Socratis ora, fuiſſent
Iulius in ſatyris qualia Ruffus habet.

In commiſcentem uerſus operi ſuo.

Quid ſtulte noſtris uerſibus tuos miſces?
Cum litigante quid tibi miſer libro?
Quid congregare cum leonibus uulpes,
Aquilisq; ſimiles facere noctuas quæris?
Habeas licebit alterum pedem Ladæ,
Inepte fruſtra crure ligneo curres.

De Capitolino.

Elyſio redeat ſi forte remiſſus ab agro
Ille ſuo felix Cæſare Galba uetus.
Qui Capitolinum pariter, Galbamq; iocantes
Audierit, dicet ruſtice Galba tace.

De Phileno.

Qua factus ratione ſit requiris,
Qui nunquam futuit, pater Philenus,
Gaditanus Auite dicat iſtud,
Qui ſcribit nihil, & tamen poeta eſt.

Ad Bilbilitanos agros.

Municipes auguſta mihi quos Bilbilis agri
Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquis.
Ecquid læta iuuat ueſtri uos gloria uatis?
Nam decus & nomen, famaq; ueſtra ſumus.
Nec ſua plus debet tenui Verona Catullo,
Meq; uelit dici non minus illa ſuum.

Quattuor acceſſit trigeſima meſſibus æſtas,
Vt ſine me Cereri ruſtica liba datis,
Mœnia dum colimus dominæ pulcherrima Romæ,
Mutauere meas itala regna comas.
Excipitis reducem placida ſi mente, uenimus,
Aſpera ſi geritis corda, redire licet.

Ad Librum.

I noſtro comes, i libelle Flauo
Longum per mare ſed fauentis undæ,
Et curſu facili, tuisq; uentis
Hiſpanæ pete Tarraconis arces.
Illinc te rota tollet, & citatus
Altam Bilbilin, & tuum Salonem
Quinto forſitan eſſedo uidebis.
Quid mandem tibi quæris? ut ſodales
Paucos, & ueteres, & ante brumas
Triginta mihi, quattuorq; uiſos
Ipſa protinus à uia ſalutes.
Et noſtrum admoneas ſubinde Flauum
Iucundos mihi nec laborioſos
Seceſſus ſpatio paret ſalubri,
Qui pigrum faciant tuum parentem,
Hæc ſunt. iam tumidus uocat magiſter,
Caſtigatq; moras, & aura portum
Laxauit melior, uale Libelle.
Nauem, ſcis puto, non moratur unus.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER VNDECIMVS.

q VO TV, QVO LIBER ocioſe tendis,
Cultus ſyndone non quotidiana?
Nunquid Parthenium uidere tentas?
Vadas, & redeas irreuolutus.
Libros non legit ille, ſed libellos,
Nec muſis uacat, aut ſuis uacaret.
Ecquid te ſatis æſtimas beatum
Contingunt tibi ſi manus minores?
Vicini pete particum Quirini,
Turbam non habet ocioſiorem
Pompeius, uel Agenoris puella,
Vel primæ dominus leuis carinæ.
Sunt illic duo, trés ue, qui reuoluant
Noſtrarum tineas ineptiarum.
Sed cum ſponſio, fabulæq; laſſæ
De Scorpo fuerint, & Incitato.

Ad Lectores.

Triſte ſupercilium, duriq; ſeuera Catonis
Frons, & aratoris filia Fabricii.
Et perſonati faſtus, & regula morum
Quicquid & in tenebris non ſumus, ite foras.
Clamant ecce mei iò ſaturnalia uerſus,
Et licet, & ſub te præſide Nerua licet.

Ad Lectores.

Lectores tetrici ſalebroſum ediſcite Sanctram.
Nil mihi uobiſcum eſt, iſte liber meus eſt.

De ſuis Libellis.

Non urbana mea tantum pimpleide gaudent
Ocia, nec uacuis auribus iſta damus,
Sed meus in geticis ad martia ſigna pruinis
A rigido teritur Centurione liber.
Dicitur & noſtros cantare Britannia uerſus,
Quid prodeſt? neſcit ſacculus iſta meus.
At quam uicturas poteramus pangere chartas,
Quantaq; Pieria prælia flare tuba,
Cum pia rediderint Auguſtum numina terris,
Et Mecœnatem ſi mihi Roma daret.

Precatur Deos pro Nerua Traiano.

Sacra, laresq; phrygum, quos Troiæ maluit hæres,
Quam rapere arſuras Laomedontis opes.
Scriptus es æterno nunc primum Iuppiter auro,
Et ſoror, & ſummi filia tota patris.
Et qui purpureis iam tertia nomina faſtis
Iane refers Neruæ uos precor ore pio.
Hunc omnes ſeruate ducem, ſeruate ſenatum.
Moribus hic uiuat principis, ille ſuis.

In Laudem Nerue Traiani.

Tanta tibi eſt recti reuerentia Cæſar, & æqui,
Quanta Numæ fuerat, ſed Numa pauper erat.
Ardua res hæc eſt, opibus non tradere mores,
Et cum tot Crœſos uiceris, eſſe Numam.
Si redeant ueteres, ingentia nomina, patres,
Elyſium liceat ſi uacuare nemus,

T e uolet inuictus pro libertate Camillus,
Aurum Fabricius te tribuente uolet.
T e duce gaudebit Brutus, tibi Sylla cruentus
Imperium tradet cum poſiturus erit,
Et te priuato cum Cæſare Magnus amabit,
Donabit totas & tibi Craſſus opes.
I pſe quoque infernis reuocatus Ditis ab umbris
Si Cato reddatur, Cæſarianus erit.

Ad Romam & Dindimum.

V nctis falciferi ſenis diebus,
R egnator quibus imperat fritillus,
V erſu ludere non laborioſo
P ermittis puto pileata Roma,
R iſiſti, licet ergo, nec uetamur.
P allentes procul hinc abite curæ
Q uicquid uenerit obuium, loquamur
M oroſa ſine cogitatione.
M iſce dimidios puer trientes,
Q uales Pythagoras dabat Neroni,
M iſce Dindime ſed frequentiores,
P oſſum nil ego ſobrius, bibenti
S uccurrunt mihi quindecim poetæ.
D a nunc baſia, ſed catulliana,
Q uæ ſi tot fuerint, quot ille dixit,
D onabo tibi paſſerem Catulli.

In Paulam.

I am certe ſtupido non dices Paula marito,
Ad mœchum quoties longius ire uoles,
C æſar in albanum iuſſit me mane uenire,
Cæſar circæos, iam ſtropha talis abit.

Penelopæ licet eſſe tibi ſub principe Nerua,
  Sed prohibet ſcabies, ingeniumq́; uetus.
Infelix quid ages? ægram ſimulabis amicam,
  Hærebit dominæ uir comes ipſe ſuæ;
Ibit & ad fratrem tecum, matremq́; patremq́;,
  Quas igitur fraudes ingenioſa paras?
Dicet & hiſtericam ſe forſitan altera mœcha
  Inſinue ſano uelle ſedere lacu.
Quanto tu melius, quoties placet ire fututum,
  Quæ uerum mauis dicere Paula uiro.

De Baſiis ſui pueri.

Laſſa quod externi ſpirant opobalſama drauci,
  Vltima coricio quæ cadit aura croco.
Poma quod hiberna matureſcentia capſa,
  Arbore quod uerna luxurioſus ager.
De palatinis dominæ quod ſerica prælis,
  Sucina uirginea quod relegata manu.
Amphora quod nigri ſed longe fracta falerni,
  Quod qui ſicanias detinet hortus apes.
Quod Coſmi redolent alabaſtra, fociq́; deorum,
  Quod modo diuitibus lapſa corona comis.
Singula quid dicam? non ſunt ſatis. omnia miſce,
  Hoc fragrant pueri baſia mane mei.
Scire cupis nomen, nil præter baſia dicam.
  Iuro tibi nimium ſcire Sabine cupis.

De Statua Memoris.

Clarus fronde Iouis romani fama cothurni
  Spirat apellea redditus arte Memor.

De Turno.

Contulit ad ſatyras ingentia pectora Turnus,

Cur

Cur non ad Memoris carmina? frater erat.

Ad Puerum ſuum.

Tolle puer calices, tepidiq́; toreumata Nili,
Et mihi ſecura pocula trade manu.
Trita patrum labris, & tonſo pura miniſtro,
Antiquus menſis reſtituatur honor.
Te potare decet gemma, qui Mentora frangis
In ſcaphium mœchæ Sardanapalle tuæ.

In Zoilum.

Ius tibi natorum uel ſeptem Zoile detur,
Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

Epi. Paridis.

Quiſquis flamineam teris uiator,
Noli nobile præterire marmor.
Vrbis delitiæ, ſalesq́; Nili,
Ars, & gratia, luſus, & uoluptas,
Romani decus, & dolor theatri,
Atque omnes ueneres, cupidinesq́;,
Hoc ſunt condita, quo Paris, ſepulchro.

De Colono.

Hæredes nolite breuem ſepelire Colonum,
Nam terra eſt illi quantulacunq; grauis.

De Libro ſuo.

Sunt chartæ mihi, quas Catonis uxor,
Et quas horribiles legant ſabinæ,
Hic totus uolo rideat libellus,
Et ſit nequior omnibus libellis,
Qui uino madeat, nec erubeſcat
Pingui ſordidus eſſe coſmiano.
Ludat cum pueris, amet puellas,

Nec per circuitus loquatur illam
Ex qua naſcimur omnium parentem,
Quam ſanctus Numa Mentulam uocabat.
Verſus hos tamen eſſe tu memento
Saturnalitios Apollinaris.
Mores non habet hic meus libellus.

Ad Lectores.

Qui grauis es nimium, potes hinc iam lector abire
Quo libet, urbanæ ſcripſimus iſta togæ.
Nam mea lampſacio laſciuit pagina uerſu,
Et torteſiaca concrepat æra manu.
O quoties rigida pulſabis pallia uena,
Sis grauior Curio, Fabricioq́; licet.
Tu quoque nequitias noſtri, luſusq́; libelli
Vda puella leges, ſis patauina licet.
Erubuit, poſuitq́; meum Lucretia librum,
Sed coràm Bruto. Brute recede, leget.

Ad Sabinum.

Non omnis noſtri nocturna eſt pagina libri,
Inuenies & quod mane Sabine legas.

In Lupum.

Donaſti Lupe rus ſub urbe nobis,
Sed rus eſt mihi maius in feneſtra.
Rus hoc dicere, rus potes uocare?
In quo ruta facit nemus Dianæ,
Argutæ tegit ala quod cicadæ,
Quod formica die comedit uno,
Clauſæ cui folium roſæ corona eſt,
In quo non magis inuenitur herba,
Quam coſti folium, pipér ue crudum,

In quo nec cucumis iacere rectus,
Nec ſerpens habitare tota poſſit.
Erucam male paſcit hortus unam.
Conſumpto moritur culex ſalicto.
Et talpa eſt mihi foſſor, atque arator.
Non boletus hiare, non mariſcæ
Ridere, aut uiolæ patere poſſunt.
Fines mus populatur, et colono
Tanquam ſus Calydonius timetur,
Et ſublata uolantis ungue Prognes
In nido ſeges eſt hirundinino,
Et cum ſtet ſine falce, Mentulaq́;,
Non eſt dimidio locus Priapo.
Vix implet cocleam peracta meſſis,
Et muſtum nuce condimus picata.
Erraſti Lupe littera ſed una,
Nam quo tempore prædium dediſti,
Mallem tu mihi prandium dediſſes.

In Gallam.

Queris cur nolim te ducere Galla? diſerta eſt,
Sæpe ſolœciſmum Mentula noſtra facit.

Ad Lectorem grauem.

Cæſaris Auguſti laſciuos liuide uerſus
Sex lege, qui triſtis uerba latina legis.
Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi pœnā
Fuluia conſtituit, ſe quoque uti futuam.
Fuluiam ego ut futuam, quid ſi me Manius oret?
Pædicem, faciam? non puto ſi ſapiam.
Aut futue, aut pugnemus ait, quid quod mihi uita
Carior eſt ipſa Mentula? ſigna canant.

Abſoluis lepidos nimirum Auguſte libellos,
Qui ſcis romana ſimplicitate loqui.

In Lydiam.

Lydia tam laxa eſt, equitis quam culus aheni,
Quam celer arguto qui ſonat ære trochus,
Quam rota tranſmiſſo toties im pacta petauro,
Quam uetus à craſſa calceus udus aqua,
Quam quæ rara uagos expectant retia turdos,
Quam pompeiano uela negata noto,
Quam quæ delphitico lapſa eſt armilla cinædo,
Culcitra leuconico quam uiduata ſuo,
Quam ueteres brachæ Britonis pauperis, & quam
Turpe rauennatis guttur onocrotali.
Hanc in piſcina dicor futuiſſe marina,
Neſcio, piſcinam me futuiſſe puto.

In Pædiconem maſturbantem.

Mollia quod niuei duro teris ore Galeſi
Baſia, quod nudo cum Ganymede iaces,
Quis negat hoc nimium? ſed ſit ſatis, inguina ſaltem
Parce fututrici ſollicitare manu.
Leuibus in pueris plus hæc, quam Mentula, peccat,
Et faciunt digiti, præcipitantq; uirum.
Inde tragus, celeresq; pili, mirandaq; matri
Barba, nec in clara balnea luce placent.
Diuiſit natura mares, pars una puellis,
Vna uiris genita eſt. utere parte tua.

In Syllam.

Nubere Sylla mihi nulla non lege parata eſt,
Sed Syllam nulla ducere lege uolo.
Cum tamen inſtaret, decies mihi dotis in auro

Sponſa dabis dixi, quid minus eſſe poteſt?
Nec futuam quamuis prima te nocte maritus,
Communis tecum nec mihi lectus erit.
Complectarq́; meam, nec tu prohibebis, amicam,
Ancillam mittes, ſed mihi iuſſa, tuam.
Te ſpectante dabit nobis laſciua miniſter
Baſia, ſiue meus, ſiue erit ille tuus.
Ad cœnam uenies, ſed ſic diuiſa recumbes,
Vt non tangantur pallia noſtra tuis.
Oſcula rara dabis nobis, & non dabis ultro,
Nec quaſi nupta dabis, ſed quaſi mater anus.
Si potes iſta pati, ſi nil perferre recuſas,
Inuenies qui te ducere Sylla uelit.

Ad Labullum.

Dum te proſequor, & domum reduco,
Aurem dum tibi præſto garrienti,
Et quicquid loqueris, faciśq; laudo,
Quot uerſus poterant Labulle naſci?
Hoc damnum tibi non uidetur eſſe,
Si quod Roma legit, requirit hoſpes,
Non deridet eques, tenet ſenator,
Laudat cauſidicus, poeta carpit,
Propter te perit, hoc Labulle uerum eſt.
Hoc quiſquam ferat, ut tibi tuorum
Sit maior numerus togatulorum,
Librorum mihi ſit minor meorum?
Triginta prope iam diebus una eſt
Nobis pagina uix peracta, ſic eſt
Cum cœnare domi non uult poeta.

In Linum.

Illa ſalax nimium, nec paucis nota puellis
Stare Lino deſit Mentula, lingua caue.

Ad Teleſphorum.

O mihi grata quies ò blanda Teleſphore cura,
Qualis in amplexu non fuit ante meo,
Baſia da nobis uetulo puer uda falerno,
Pocula da labris facta minora tuis.
Addideris ſuper hæc Veneris ſi gaudia uera,
Eſſe negem melius cum Ganymede Ioui.

Ad Flaccum.

Ferreus es, ſi ſtare poteſt tibi Mentula Flacce,
Cum te ſex cyathos orat amica dare.
Vel duo fruſta rogat Cybii, tenuém ue lacertum,
Nec dignam toto ſe botryone putat,
Cui portat gaudens ancilla paropſide rubra
Alecem, ſed quam protinus illa uoret,
Aut cum perfricuit frontem, poſuitq; pudorem,
Sucida palliolo uellera quinque petit.
At mea me libram foliati poſcat amica,
Aut uirides gemmas, ſardonychás ue pares,
Nec niſi prima uelit de thuſco ſerica uico,
Aut centum aureolos, ſic uelut æra roget.
Nunc tu uelle putas hæc me dare dona puellæ,
Nolo, ſed his ut ſit digna puella, uolo.

De Phrenetico medico.

Inuaſit medicus ſicut phreneticus Eucli,
Et præcidit Hylan, hic puto ſanus erat.

Ad Phyllidem.

Languida cum uetula tractare uirilia dextra

Cœpiſti, iugulor pollice Phylli tuo.
Nam cum me uitam, cum me tua lumina dicis,
Horis me refici uix puto poſſe decem.
Blanditias neſcis, dabo dic tibi millia centum,
Et dabo ſetini iugera culta ſoli.
Accipe uina, domum, pueros, Chryſendeta, menſas.
Nil opus eſt digitis, ſic mihi Phylli frica.

In Zoilum.

Os male cauſidicis, et dicis olere poetis,
Sed fellatori Zoile peius olet.

In Cæcilium.

Atreus Cæcilius cucurbitarum
Sic illas quaſi filios Thyeſtæ
In partes lacerat, ſecatq; mille,
Guſtu protinus has edes in ipſo,
Has prima feret, alterá ue cœna,
Has cœna tibi tertia reponet,
Hinc feras epidipnidas parabit,
Hinc piſtor fatuas facit placentas,
Hinc et multiplices ſtruit tabellas,
Et notas cariotidas theatris,
Hinc exit uarium coco minutal,
Vt lentem poſitam, fabamq; credas,
Boletos imitatur, et botellos,
Et caudam cybii, breuesq; mænas,
Hinc cellarius experitur artes,
Vt condat uario uafer ſapore
In rute folium capelliana.
Sic implet gabatas, paropſidasq;,
Et leues ſcutulas, cauasq; lances

T iiii

Hoc lautum uocat, hoc putat uenuſtum,
Vnum ponere ferculis tot aſſem.

In Neſtorem.

Nec toga, nec focus eſt, nec tritus cimice lectus,
Nec tibi de bibula ſarta palude teges,
Nec puer, aut ſenior, nulla eſt ancilla, nec infans,
Nec ſera, nec clauis, nec canis, atq; calix.
Tu tamen affectas Neſtor dici, atque uideri
Pauper, & in populo quæris habere locum.
Mentiris, uanoq; tibi blandiris honore,
Non eſt paupertas Neſtor habere nihil.

De Praſino.

Sæpius ad palmam Praſinus poſt fata Neronis
Peruenit, & uictor præmia plura refert.
I nunc liuor edax dic te ceſſiſſe Neroni,
Vicit nimirum, non Nero, ſed Praſinus.

De Apro.

Aedes emit Aper, ſed quas, nec noctua uellet
Eſſe ſuas, adeo nigra, uetusq; caſa eſt.
Vicinos illi nitidus Maro poſſidet hortos,
Cœnabit belle, non habitabit Aper.

Ad Fabullum.

Ignotos mihi cum uoces trecentos,
Quare non ueniam uocatus a te
Miraris, quereriſq;, litigaſq;,
Solus cœno Fabulle non libenter.

De Caio Proculo.

Caius hanc lucem gemma mihi Iulius alba
Signat, iò uotis redditus ecce meis.
Deſperaſſe iuuat, ueluti iam rupta ſororum

Fila, minus gaudent, qui timuere nihil.
Hypne quid expectas piger, immortale falernum
Funde, ſenem poſcunt talia uota cadum.
Quincunces & ſex cyathos, baſſemq́; bibamus,
Caius ut fiat Iulius, & Proculus.

In Zoilum.

Zoile quid tota gemmam præcingere libra
Te iuuat. & miſerum perdere ſardonycha,
Annulus iſte tuis fuerat modo cruribus aptus,
Non eadem digitis pondera conueniunt.

De Mulione ſurdo.

Mulio uiginti uenit modo millibus Aule,
Miraris pretium tam graue, ſurdus erat.

In Charidemum.

Cunarum fueras motor Charideme mearum,
Et pueri cuſtos, aſſiduusq́; comes.
Iam mihi nigreſcunt tonſa ſudaria barba,
Et queritur labris puncta puella meis.
Sed tibi non creui, te noſter uillicus horret,
Te diſpenſator, te domus ipſa pauet,
Ludere nec nobis, nec tu permittis amare,
Nil mihi uis, & uis cuncta licere tibi.
Corripis, obſeruas, quereris, ſuſpiria ducis,
Et uix à ferulis abſtinet ira manum,
Si tyrios ſumpſi cultus, unxi ue capillos,
Exclamas nunquam fecerat iſta pater,
Et numeras noſtros aſtricta fronte trientes,
Tanquam de cella ſit cadus ille tua.
Deſine, non poſſum libertum ferre Catonem.
Eſſe uirum iam me dicet amica tibi.

De Luperco.

Formoſam Glyceren amat Lupercus,
Et ſolus tenet, imperatq; ſolus,
Quam toto ſibi menſe non fututam
Cum triſtis quereretur, & roganti
Cauſam reddere uellet Seliano,
Reſpondet Glycere dolere dentes.

De Amynta.

Indulget pecori nimium dum paſtor Amyntas,
Et gaudet fama, luxuriaq; gregis,
Cedentes oneri ramos, ſiluamq; fluentem,
Vicit concuſſas ipſe ſecutus opes.
Triſte nemus diræ uetuit ſupereſſe rapinæ,
Damnauitq; rogis noxia ligna pater.
Pingues Lygde ſues habeat uicinus Iolas,
Te ſatis eſt nobis annumerare pecus.

In Cæcilianum.

Vidua cum poſcas epigrammata, mortua ponis
Lemmata, quid fieri Cæciliane poteſt?
Mella iubes hyblæa tibi, uel hymettia naſci,
Et thyma cecropiæ corſica ponis api.

In Vxorem.

Deprenſum in puero tetricis me uocibus uxor
Corripis, & culum te quoq; habere refers.
Dixit idem quoties laſciuo Iuno tonanti?
Ille tamen gracili cum Ganymede iacet.
Incuruabat Hylam poſito Tyrinthius arcu,
Tu Megaram credis non habuiſſe nates?
Torquebat Phœbum Daphne fugitiua, ſed illas
Oebalius flammas iuſſit abire puer.

B ryſeis multum quamuis auerſa iaceret,
A eacidæ propior leuis amicus erat.
P arce tuis igitur dare maſcula nomina rebus,
Teq́; puta cunnos uxor habere duos.

Ad Senem orbum.

O rbus es, & locuples, & Bruto conſule natus,
Eſſe tibi ueras credis amicitias?
S unt ueræ ſed quas iuuenis, quas pauper habebas,
Qui nouus eſt, mortem diligit ille tuam.

In Cantharum.

I ntraſti quoties inſcriptæ limina cellæ,
Seu puer arriſit, ſiue puella tibi,
C ontentus non es foribus, ueloq́;, ſeraq́;,
Secretumq́; iubes grandius eſſe tibi.
O blinitur minimæ ſi qua eſt ſuſpitio rimæ,
Punctaq́; laſciua quæ terebrantur acu.
N emo eſt tam teneri, tam ſollicitiq́; pudoris,
Qui uel pædicat Canthare, uel futuit.

In Mæuium.

I am niſi per ſomnum non arrigis, & tibi Mæui
Incipit, & medios meiere uerba pedes,
T ruditur & digitis pannucea Mentula laſſis,
Nec leuat extinctum ſollicitata caput,
Quid miſeros fruſtra cunnos, culosq́; laceſſis?
Summa petas, illic Mentula uiuit anus.

In Blataram.

O mnia fœmineis quare dilecta cateruis
Balnea deuitat Blatara? ne futuat.
C ur nec pompeia lentus ſpatiatur in umbra,
Nec petit Inachidos limina? ne futuat.

Cur lacedæmonio luteum cæromate corpus
Perfundit gelida uirgine? ne futuat.
Cum ſic fœminei generis contagia uitet,
Cur lingit cunnum Blatara? ne futuat.

De Silio.

Silius hæc magni celebrat monumenta Maronis,
Iugera facundi qui Ciceronis habet.
Hæredem, dominum'q; ſui, tumuli'q;, laris'q;
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.

In Phyllida.

Nulla eſt hora tibi qua non me Phylli furentem
Deſpolies, tanta calliditate rapis.
Nunc plorat ſpeculo fallax ancilla relicto,
Gemma uel à digito, uel cadit aure lapis.
Nunc furtiua lucri fieri bombycina poſſunt.
Profertur Coſmi nunc mihi ſicaus onyx.
Amphora nunc petitur nigri carioſa falerni,
Expiet ut ſomnos garrula ſaga tuos.
Nunc ut emam grandem lupum, mulú'm ue bilibrē,
Indixit cœnam diues amica tibi.
Sit pudor, & tandem ueri reſpectus, & æqui.
Nil tibi Phylli nego, nil mihi Phylli nega.

De Silio.

Iam prope deſertos cineres, & ſancta Maronis
Nomina qui coleret pauper, & unus erat.
Silius arpino tandem ſuccurrit agello
Silius & uatem non minus ipſe tulit.

De Titio.

Tanta eſt quæ Titio columna pendet,
Quantam lampſaciæ colunt puellæ.

Hic nullo comitante nec moleſto,
Thermis grandibus, & ſuis lauatur.
Anguſte Titius tamen lauatur.

Ad Iulium Cerealem.

Cœnabis belle Iuli Cerealis apud me,
Conditio melior ſi tibi nulla, ueni.
Octauam poteris ſeruare, lauabimur uná,
Scis quam ſint Stephani balnea iuncta mihi.
Prima tibi dabitur uentri lactuca mouendo
Vtilis, & porris fila reſecta ſuis.
Mox uetus, & tenui maior cordila lacerto,
Sed quam cum rute frondibus oua tegent.
Altera non deerunt tenui uerſata fauilla,
Et uelabrenſi maſſa recocta foco.
Et quæ picenum ſenſerunt frigus oliuæ,
Hæc ſatis in guſtu. cætera noſſe cupis?
Mentiar ut uenias, piſces· conchylia·ſumen,
Et cortis ſaturas, atq; paludis aues.
Quæ nec ſtella ſolet rara niſi ponere cœna,
Plus ego polliceor, nil recitabo tibi·
Ipſe tuos nobis relegas licet uſque gigantas
Rara uel æterno proxima Vergilio.

De Claudia Ruffina.

Claudia Cæruleis cum ſit Ruffina britannis
Edita, cur latiæ pectora plebis habet?
Quale decus formæ, romanam credere matres
Italides poſſunt, atthides eſſe ſuam.
Dii bene quod ſancto peperit fœcunda marito
Quot ſperat generos, quotq; puella nurus·
Sic placeat ſuperis, ut coniuge gaudeat uno

Et ſemper natis gaudeas illa tribus.

In Zoilum.

Vnguenta, & caſias, & olentem funera myrrham,
Turaq; de medio ſemicremata rogo,
Et quæ de Stygio rapuiſti cinnama lecto,
Improbe de turpi Zoile redde ſinu.
A pedibus didicere manus peccare proteruæ,
Non miror furem, qui fugitiuus erat.

Ad Vrbicum.

Hortatur fieri quod te Lupus Vrbice patrem,
Ne credas, nihil eſt quod minus ille uelit.
Ars eſt captandi quod nolis, uelle uideri.
Ne facias optat, quod rogat, ut facias.
Dicat prægnantem tua ſe Coſconia tantum,
Pallidior fiet iam pariente Lupus.
At tu conſilio uidearis ut uſus amici,
Sic morere, ut factum te putet eſſe patrem.

In Cheremontem.

Quod nimium laudas Cheremon ſtoice mortem,
Vis animum mirer, ſuſpiciamq; tuum.
Hanc tibi uirtutem fracta facit urceus anſa,
Et triſtis nullo qui tepet igne focus.
Et teges, atque cimex, & nudi ſponda grabati,
Et breuis, atque eadem nocte, dieq; toga.
O quam magnus homo es, qui fæce rubentis aceti,
Et ſtipula, & nigro pane carere potes.
Lingonicis agedum tumeat tibi culcitra lanis,
Conſtringatq; tuos purpura texta toros.
Dormiat & tecum, qui, cum modo cæcuba miſcet,
Conuiuas roſeo torſerat ore puer.

O quam tu cupias ter uiuere Neſtoris annos,
Et nihil ex ulla perdere luce uoles.
Rebus in anguſtis facile eſt contemnere uitam,
Fortiter ille facit, qui miſer eſſe poteſt.

Ad Seuerum.

Miraris docto quod carmina mitto Seuero,
Ad cœnam quod te docte Seuere uocem.
Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare uiuit,
Nos tamen exta Ioui, tura, merumq; damus.
Omnia cum tibi ſint dono conceſſa deorum,
Si quod habes non uis, ergo quid accipies?

In Teleſphorum.

Cum me uelle uides, te cumq; Teleſphore ſentis,
Magna rogas, puto me uelle negare licet?
Et niſi iuratus dixi dabo, ſubtrahis illas,
Permittunt in me quæ tibi multa nates.
Quid ſi me tonſor, cum ſtricta nauacula ſupra eſt,
Tunc libertatem, diuitiasq; roget. ?
Promittam, nec enim rogat illo tempore tonſor,
Latro rogat. res eſt imperioſa timor.
Sed fuerit curua cum tuta nouacula theca,
Frangam tonſori crura, manusq; ſimul.
At tibi nil faciam, ſed lota Mentula lana
λαικάζειν cupidæ dicet auaritiæ.

De Charino.

Senes Charinus omnibus digitis gerit,
Nec nocte ponit annulos.
Nec cum lauatur, cauſa quæ ſit, quæritis,?
Dactylothecam non habet.

De Chione & Phlogide.

Sit Phlogis an Chione ueneri magis apta requiris,
Pulchrior eſt Chione, ſed Phlogis ulcus habet.
Vlcus habet Priami, quod tendere poſſit alutam,
Quodq; ſenem pylium non ſinat eſſe ſenem.
Vlcus habet, quod habere ſuam uult quiſq; puellam,
Quod ſanare Criton, non quod Hygea poteſt.
At Chione non ſentit opus, nec uocibus ullis
Adiuuat, abſentem, marmoreamq; putes.
Exorare dei ſi uos tam magna liceret,
Et bona uelletis tam pretioſa dare,
Hoc quod habet Chione corpus, faceretis haberet
Vt Phlogis, & Chione quod Phlogis Vlcus habet.

De Maneio.

Lingua maritus mœchus ore Maneius
Sumenianis inquinatior buccis,
Quem cum feneſtra uidit à ſuburana
Obſcœna nudum lena fornicem clauſit,
Mediumq; mauult baſiare, quam ſummum,
Modo qui per omnes uiſcerum tubos ibat,
Et uoce certa, conſciaq; dicebat
Puer, an puella matris eſſet in uentre.
Gaudete cunni, ueſtra nanq; res acta eſt,
Arrigere linguam non poteſt fututricem,
Nam, dum tumenti merſus hæret in uulua,
Et uagientes intus audit infantes,
Partem guloſam ſoluit indecens morbus,
Nec purus eſſe nunc poteſt, nec impurus.

De Leſbia.

Leſbia ſe iurat nunquam gratis eſſe fututam,

Verum

Verum eſt. cum futui uult, numerare ſolet.

In Philomuſum.

Spectas nos Philomuſe cum lauamur,
Et quare mihi tam mutoniati
Sint leues pueri ſubinde quæris,
Dicam ſimpliciter tibi roganti.
Pædicant Philomuſe curioſos.

In Fauſtum.

Neſcio tam multis quid ſcribas Fauſte puellis,
Hoc ſcio, quod ſcribit nulla puella tibi.

In Iuſtinum.

Sexcenti cœnant a te Iuſtine uocati
Lucis ad officium, quæ tibi prima fuit,
Inter quos memini non ultimus eſſe ſolebam,
Nec locus hic nobis inuidioſus erat,
Poſtera ſed feſtæ reddis ſolennia menſæ,
Sexcentis hodie, cras mihi natus eris.

In Vacerram.

Et delator es, & calumniator,
Et fraudator es, & negociator,
Et fellator es, & laniſta, miror
Quare non habeas Vacerra nummos.

In Maronem.

Nil mihi das uiuus, dicis poſt fata daturum,
Si non es ſtultus, ſcis Maro quid cupiam.

Ad Mathonem.

Parua rogas magnos, ſed nō dant hæc quoq; magni,
Vt pudeat leuius te Matho, magna roga.

Epi. Canis Lydiæ.

Amphitheatrales inter nutrita magiſtros

Venatrix, ſyluis aſpera, blanda domi.
Lydia dicebat domino fidiſſima dextra,
Qui non Erigones mallet habere canem,
Nec qui dictæa Cephalum de gente ſecutus
Luciferæ pariter uenit ad aſtra deæ,
Non me longa dies, nec inutilis abſtulit ætas,
Qualia dulichio fata fuere cani,
Fulmineo ſpumantis apri ſum dente perempta,
Quantus erat Calydon, aut Erymanthe tuus,
Nec queror infernas quãuis cito rapta ſub umbras,
Non potui fato nobiliore mori.

In Tuccam.

Vendere Tucca potes centenis millibus emptos?
Plorantes dominos uendere Tucca potes?
Nec te blanditiæ, nec uerba, rudeſq; querelæ,
Nec te dente tuo ſaucia colla mouent?
Ah facinus tunica patet inguen utrinq; leuata,
Inſpiciturq; tua Mentula facta manu.
Si te delectat numerata pecunia, uende
Argentum, menſas, myrrhina, rura, domum.
Vende ſenes ſeruos, agros & uende paternos.
Ne pueros uendas, omnia uende miſer.
Luxuria eſt emere hos, qs enim dubitát ue, negát ue?
Sed multo maior uendere luxuria eſt.

De Leda.

Hiſtericam uetulo ſe dixerat eſſe marito,
Et queritur futui Leda neceſſe ſibi.
Sed flens, atq; gemens tanti negat eſſe ſalutem,
Seq; refert potius propoſuiſſe mori.
Vir rogat ut uiuat, uirides nec deſerat annos,

V

Et fieri quod iam non facit ipſe, ſinit·
Protinus accedunt medici, medicæq; recedunt,
Tolluntur'q; pedes, ò medicina grauis·

De Nata·

Drauci Nata ſui uocat pipinnam,
Collatus cui gallus eſt Priapus.

In Lygdum·

Venturum iuras ſemper mihi Lygde roganti,
Conſtituis'q; horam, conſtituis'q; locum.
Cum fruſtra iacui longa prurigine tentus,
Succurrit pro te ſæpe ſiniſtra mihi.
Quid precor ò fallax meritis, & moribus iſtis,
Vmbellam luſcæ Lygde feras dominæ.

De Bacchara.

Curandum penem commiſit Bacchara græcus
Riuali medico, Bacchara gallus erit.

In Cæliam.

Theca tectus ænea lauatur
Tecum Cælia ſeruus, ut quid oro,
Non ſit cum citharedus, aut Choraules,
Non uis ut puto, Mentulam uidere?
Quare cum populo lauaris ergo,
Omnes an tibi nos ſumus ſpadones?
Ergo ne uidearis inuidere,
Seruo Cælia fibulam remitte.

Ad Pætum·

Soluere Pæte decem, tibi me ſeſtertia cogis,
Perdiderat quoniam Bucco ducenta tibi·
Ne noceant oro mihi non mea crimina, tu qui
Bis centena potes perdere, perde decem·

In Vacerram.

In omnibus Vacerra quod conclauibus
Conſumit horas, & die tota ſedet,
Cœnáturit Vacerra, non cacáturit.

Ad Victorem.

Vtere fœmineis complexibus, utere Victor,
Ignotumq́; ſibi Mentula diſcat opus.
Flammea texuntur ſponſæ, iam uirgo parata eſt,
Tondebit pueros iam noua nupta tuos.
Pædicare ſemel cupido dabit illa marito,
Dum metuit teli uulnera prima noui.
Sæpius hoc fieri nutrix, materq́; uetabunt,
Et dicent uxor, non puer iſta tibi eſt.
Heu quantos æſtus, quantos patiere labores,
Si fuerit cunnus res peregrina tibi.
Ergo ſuburanæ tyronem trade magiſtræ,
Illa uirum faciet, non bene uirgo docet.

Ad Pætum.

Ad primum decima lapidem quod uenimus hora
Arguimur lentæ crimine pigritiæ,
Non eſt iſta quidem, non eſt mea, ſed tua culpa,
Miſiſti mulas qui mihi Pæte tuas.

De Baiis.

Littus beatæ Veneris aureum Baias,
Baias ſuperbæ blanda dona naturæ,
Vt mille laudem Flacce uerſibus, Baias
Laudabo digne, non eſt ſatis, tamen Baias,
Sed Martialem malo Flacce quam Baias.
Optare utrunq; pariter improbi uotum eſt.
Quodſi deorum munere hoc tibi detur.

Quid gaudiorum eſt Martialis & Baiæ.

De Spadone & Sene.

Cum ſene cõmunem uexat ſpado Dindimus Aeglen,
 Et iacet in medio ſicca puella toro,
Viribus hic operi non eſt, hic utilis annis,
 Ergo ſine effectu prurit uterq; labor.
Supplex illa rogat pro ſe, miſeris'q; duobus,
 Hunc iuuenem facias, hunc Cytherea uirum.

De Philoſtrato.

A ſinueſſanis conuiua Philoſtratus undis
 Conductum repetens nocte iubente larem,
Pene imitatus obit ſæuis Elpenora fatis,
 Præceps per longos dum ruit uſq; gradus.
Non eſſet Nymphæ tam magna pericula paſſus,
 Si potius ueſtras ille bibiſſet aquas.

Ad Soſibianum.

Nemo habitat gratis, niſi diues & orbus apud te,
 Nemo domum pluris Soſibiane locat.

Ad Antiochum tonſorem.

Qui nondum ſtygias deſcendere quærit ad undas,
 Tonſorem fugiat ſi ſapit Antiochum.
Alba minus ſæuis lacerantur brachia cultris,
 Cum furit ad phrygios enthea turba modos.
Mitior implicitas Alcon ſecat enterocelas,
 Fracta'q; fabrili dedolat oſſa manu.
Tondeat hic inopes cynicos, & ſtoica menta,
 Colla'q; puluerea nudet equina iuba.
Hic miſerum ſcythica ſub rupe Promethéa radat,
 Carnificem nudo pectore poſcet auem.
Ad matrem fugiet Pentheus, ad Mænádas Orpheus,

Antiochi tantum barbara tela ſonent.
Haec quaecunq; meo numeraſti ſtigmata mento,
In ueteli picta qualia fronte ſedent,
Non iracundis fecit grauis unguibus uxor,
Antiochi ferrum eſt, & ſcelerata manus.
Vnus de cunctis animalibus Hircus habet cor,
Barbatus uiuit, ne ferat Antiochum.

In Zoilum.

Sydere percuſſa eſt ſubito tibi Zoile lingua,
Dum lingis cunnum, Zoile nunc futues.

In Partheno paeum.

Leniat ut fauces Medicus, quas aſpera uexat
Aſſidue tuſſis Parthenopaee tibi,
Mella dari, nucleosq; iubet, dulcesq; placentas,
Et quicquid pueros non ſinit eſſe truces,
At tu non ceſſas totis tuſſire diebus,
Non eſt haec tuſſis Parthenopaee, gula eſt.

Ad Caridemum.

Diues eras quondam, ſed tunc paedico fuiſti,
Et tibi nulla diu foemina nota fuit,
Nunc ſectaris anus. o quantum cogit egeſtas,
Illa fututorem te Carideme facit.

De Coriſiano.

Multis iam Lupe poſſe ſe diebus
Paedicare negat Cariſianus.
Cauſam cum modo quaererent ſodales,
Ventrem dixit habere ſe ſolutum.

Ad Pollam.

Intactas quare mittis mihi Polla coronas?
A te uexatas malo tenere roſas.

In Creſtillum.

C armina nulla probas, molli quæ limite currunt,
Sed quæ per ſalebras, altaq; ſaxa cadunt.
E t tibi mæonio quod carmine maius habetur
Lucili columella hic ſitus Metrophanes.
A ttonitusq; legis terrai, frugiferai,
A ccius & quicquid Pacuuiusq; uomunt.
V is imiter ueteres Chreſtille, tuosq; poetas?
Diſpeream ſi ſcis Mentula quid ſapiat.

Epi. Canaces.

Aeolidon Canace iacet hoc tumulata ſepulchro,
V ltima cui paruæ ſeptima uenit hyems.
A h ſcelus ah facinus properas quid flere uiator?
Non licet hic uitæ de breuitate queri,
T riſtius eſt leto leti genus, horrida uultus
Abſtulit, & tenero ſedit in ore lues.
I pſaq; crudeles ederunt oſcula morbi,
Nec data ſunt nigris tota labella rogis.
Si tam præcipiti fuerant uentura uolatu,
Debuerant alia fata uenire uia.
S ed mors uocis iter properauit cludere blandæ,
Ne poſſet duras flectere lingua deas.

In Zoilum.

M entitur qui te uitioſum Zoile dixit.
N on uitioſus homo es Zoile, ſed uitium.

De Theodoro.

P ierios uatis Theodori flamma penates
Abſtulit, hoc muſis, hoc tibi Phœbe placet.
O ſcelus ò magnum facinus, crimenq; deorum,
Non arſit pariter quod domus, & dominus.

In Verpum æmulum.

Quod nimium liues noſtris & ubiq; libellis
Detrahis, ignoſco, Verpe poeta ſapis.
Hoc quoq; non curo, quod tu mea carmina carpas,
Corripias, & ſic Verpe poeta ſapis.
Illud me cruciat Solymis quod natus in ipſis,
Pædicas puerum Verpe Poeta meum.
Ecce negas, iurasq; mihi per templa tonantis,
Non credo, iura Verpe per Anchialum.

Ad Flaccum.

Inuideris quoties in baſia fellatorum,
In ſolio puto te mergere Flacce caput.

In Germanum.

Martia non Rhenus ſalit hic Germane, quid obſtas?
Et puerum prohibes diuitis imbre lacus?
Barbare non debet ſubmoto ciue miniſtro
Captiuam uictrix unda leuare ſitim.

In Theleſinam.

Vna nocte quater poſſum, ſed quattuor annis
Si poſſum peream te Theleſina ſemel.

Ad Baſſum.

Effugere non eſt Baſſe baſiatores.
Inſtant, morantur, perſequuntur, occurrunt,
Et hinc, & illinc, uſquequaque, quacunq;.
Non ulcus acre, puſtulæ ue lucentes,
Nec triſte mentum, ſordidiq; lichenes.
Nec labra pingui delibuta cœroto,
Nec congelati gutta proderit naſi,
Et æſtuantem baſiant, & algentem,
Et nuptiale baſium reſeruantem.

Non te cucullis aſſeret caput tectum
Lectica, nec te tuta pelle, ueloq́;,
Nec uendicabit ſella ſæpius clauſa.
Rimas per omneis baſiator intrabit.
Non conſulatus ipſe, non tribunatus,
Seuiq́; faſces, nec ſuperba clamoſi
Lictoris abiget uirga baſiatorem.
Sedeas in alto tu licet tribunali,
Et è curuli iura gentibus reddas,
Aſcendet illa baſiator, atq; illa
Febricitantem baſiabit & flentem,
Dabit oſcitanti baſium, natantiq́;,
Dabit & cacanti. remedium mali ſolum eſt,
Facias amicum, baſiare quem nolis.

In Leſbiam.

De cathedra quoties ſurgis, iam ſæpe notaui,
Pædicant miſeram Leſbia te tunicæ.
Quas cum conata es dextra, conata ſiniſtra
Vellere, cum lachrymis eximis, & gemitu,
Si conſtringantur gemina ſymplegade culi,
Et Minyas intrant, cyaneasq́; nates.
Emendare cupis uitium deforme, docebo,
Leſbia nec ſurgas cenſeo, nec ſedeas.

Ad Flaccum.

Habere amicam nolo Flacce ſubtilem,
Cuius lacertos annuli mei cingant,
Quæ clune nudo radat, & genu pungat.
Cui ſerra lumbis, cuſpis eminet culo,
Sed idem amicam nolo mille librarum.
Carnarius ſum, pinguiarius non ſum.

Ad Flaccum.

Thaida tam tenuem potuiſti Flacce uidere?
Tu puto, quod non eſt, Flacce uidere potes.

In Lydiam.

Non eſt mentitus qui te mihi dixit habere
Formoſam carnem Lydia, non faciem.
Eſt ita ſi taceas, & ſi tam muta recumbas,
Quam ſilet in cera uultus & in tabula.
Sed quoties loqueris, carnem quoque Lydia perdis,
Et ſua plus nulli, quam tibi lingua nocet.
Audiat ædilis ne te, uideatq́; caueto,
Portentum eſt quoties cœpit imago loqui.

Ad Sophronium.

Tanta tibi eſt animi probitas, oriſq́; Sophroni,
Vt mirer fieri te potuiſſe patrem.

In Vxorem.

Vxor uade foras, aut moribus utere noſtris,
Non ſum ego nec Curius, nec Numa, nec Tatius.
Me iucunda iuuant tractæ per pocula noctes,
Tu properas pota ſurgere triſtis aqua.
Tu tenebris gaudes, me ludere teſte lucerna,
Et iuuat admiſſa rumpere luce latus.
Faſcia te, tunicæq́; tegunt, obſcuraq́; palla,
At mihi nuda ſatis nulla puella patet.
Baſia me capiunt blandas imitata columbas,
Tu mihi das, auiæ qualia mane ſoles.
Nec motu dignaris opus, nec uoce iuuare,
Nec digitis, tanquam thura, merumq́; pares.
Maſtrubabantur phrygii poſt hoſtia ſerui,
Hectoreo quoties ſederat Vxor equo.

Et quamuis ithaco ſtertente, pudica ſolebat
Illic Penelope ſemper habere manum.
Pædicare negas, dabat hoc Cornelia Graccho,
Iulia Pompeio, Portia Brute tibi.
Dulcia dardanio non dum miſcente miniſtro
Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Ioui.
Si te delectat grauitas, Lucretia toto
Sis licet uſque die, Thaida nocte uolo.

Ad Garricum.

Mittebas libram, quadrantem Garrice mittis,
Saltem ſemiſſem Garrice ſolue mihi.

Ad Albium Maximum.

Albi Maxime ſi uacabit hora,
Hoc tantum lege. nanque & occupatus,
Et non es nimium laborioſus.
Tranſis hos quoque quattuor, ſapiſti.

Ad Septitianum.

Explicitum nobis uſque ad ſua cornua librum,
Et quaſi perfectum Septitiane refers.
Omnia legiſti. credo, ſcio, gaudeo, uerum eſt,
Perlegi libros ſic ego quinque tuos.

Ad lectorem.

Quamuis tam longo poſſis ſatur eſſe libello
Lector adhuc a me diſticha pauca petis.
Sed Lupus uſuram, puerių; diaria poſcunt
Lector ſolue, taces, diſſimulasq́; uale.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DVODECIMVS.

CIO ME PATROCINIū debere contumaciſſimæ triēnii deſidiæ, quæ abſoluēda nō eſſet inter illas quoque occupationes urbicas, quibus facilius conſequimur ut moleſti potius, quam officioſi eſſe uideamur, ne dum in hac prouinciali ſolitudine, ubi niſi etiā intemparanter ſtudeamus, & ſine ſolatio, et ſine excuſatione ſeceſſimus. Accipe ergo rationem, in qua hoc maximum, et primū eſt, quod ciuitatis aures, quibus aſſueueram quæro, & uideor mihi in alieno foro litigare. Siquid eſt enim in libellis meis quod placeat, dictauit auditor illam iudiciorum ſubtilitatem. Illud materiarum ingenium. bibliothecas · theatra · conuētus, in quibus ſtudere ſe uoluptatibus non ſentiunt · ad ſummam omniū, ea quæ delicate reliquimus, deſideramus quaſi deſtituti. Accedit his municipalium rubigo dentium, & iudicii loco liuor, & unus, aut alter mali, in puſillo loco multi · aduerſus quos difficile ē habere quotidie bonum ſtomachum. Ne mireris igitur abiecta ab indignante, quæ à geſtiente fieri ſolebant. nequid tamen & aduenienti tibi ab urbe, & exigenti negarem, Cui non refero gratiā ſi tātum ea præſto, quæ poſſim, imperabo mihi, cui indulgere conſueueram et ſtatui pauciſſimis diebus, ut familiariſſimas mihi aures tuas exciperem aduentoria ſua. Tu uelim iſta, quæ tantum

apud te nõ periclitantur, diligenter æſtimare, et excu tere non graueris, et quod tibi diffiallimum eſt, de nu gis noſtris iudices nitore ſepoſito, ne Romam, ſi ita de creueris, non hiſpanienſem librum mittamus, ſed hi- ſpanum.

Ad Priſcum.

Retia dum ceſſant, latratores'q; moloſſi,
Et non inuento ſilua quieſcit Apro,
Ocia Priſce breui poteris donare libello,
Hora nec æſtiua eſt, nec tibi tota perit.

Ad ſua carmina.

Quæ modo littoreos ibatis carmina Pyrgos,
Ite ſacra, iam non puluerulenta uia eſt.

Ad librum ſuum.

Ad populos mitti qui nuper ab urbe ſolebas,
Ibis tu Romam nunc peregrine liber.
Auriferi de gente Tagi, tetrici'q; Salonis
Dat patrios manes, quæ mihi terra potens.
Non tamen hoſpes eris, nec iam potes aduena dici,
Cuius habet fratres tot domus alta Remi.
Iure tuo ueneranda noui pete limina templi,
Reddita Pierio ſunt ubi templa choro.
Vel ſi malueris prima gradiere Subura,
Atria ſunt illic conſulis alta mei.
Laurigeros habitat facundus Stella penates,
Clarus Hianteæ ſtella petitor aquæ.
Fons ibi Caſtalius uitreo torrente ſuperbit,
Vnde nouem dominas ſæpe bibiſſe ferunt.
Ille dabit populo, patribus'q;, equiti'q;, legendum,
Nec nimium ſiccis perleget ipſe genis.

Quid titulum poſcis? uerſus duo tres'ue legantur
Clamabunt omnes te liber eſſe meum.

Ad Priſcum.

Quod Flacco, Varioq; fuit, ſummoq; Maroni,
Mecœnas atauis regibus ortus eques:
Gentibus & populis hoc te mihi Priſce Terenti
Fama fuiſſe loquax, chartaq; dicet anus.
Tu facis ingenium tu, ſi quid poſſe uidemur,
Tu das ingenuæ munera pigritiæ.

Ad Cæſarem.

Longior undecimi nobis, decimiq; libelli
Arctatus labor eſt, & breue raſit opus.
Plura legant uacui, quibus ocia tuta dediſti,
Hæc lege tu Cæſar, forſan & illa leges.

In Commendationem Neruæ.

Contigit auſoniæ procerum mitiſſimus aulæ
Nerua, licet toto nunc Helicone frui.
Recta fides, hilaris clementia, cauta poteſtas
Iam redeunt, longi terga dedere metus.
Hoc populi, gentesq; tuæ pia Roma precantur,
Dux tibi ſit ſemper talis, & iſte diu.
Macte animi quem rarus habet, morumq; tuorum
Quos Numa, quos hilaris poſſet habere Cato.
Largiri, præſtare, breues extendere cenſus,
Et dare quæ faciles uix tribuere Dei.
Nunc licet, & fas eſt, ſed tu ſub principe duro,
Temporibusq; malis, auſus es eſſe bonus.

De Lygia.

Toto uertice quot gerit capillos,
Annos ſi tot habet Lygia, trima eſt.

In commendationem Traiani.

Terrarum dea, gentiumq́; Roma,
Cui par eſt nihil, et nihil ſecundum,
Traiani modo læta cum futuros
Tot per ſecula computaret annos,
Et fortem, iuuenemq́; Martiumq́;
In tanto duce militem uideret,
Dixit præſide glorioſa tali
Parthorum proceres, ducesq́; Serum,
Thraces, Sauromatæ, Getæ, Britanni,
Poſſum oſtendere Cæſarem, uenite.

Ad Cæſarem.

Palma regit noſtros mitiſſime Cæſar hiberos,
Et placido fruitur pax peregrina iugo.
Ergo agimus læti tanto pro munere grates,
Miſiſti mores in loca noſtra tuos.

De Africano.

Habet Africanus millies, et tamen captat.
Fortuna multis nimis dat, ſatis nulli.

Mittit librum ad Parthenium.

Parthenio dic muſa tuo, noſtroq́; ſalutem
Nam quis ab aonio largius amne bibit?
Cuius pimpleo lyra clarior exit ab antro,
Quem plus pierio de grege Phœbus amat.
Et ſi forte, ſed hoc uix eſt ſperare, uacabit
Tradat ut ipſe duci carmina noſtra, roga,
Quattuor & tantum, timidumq́;, breuemq́; libellum
Commendet uerbis, hunc tua Roma legit.

In Poſthumum.

Omnia promittis cum tota nocte bibiſti,

Mane nihil præſtas, Poſthume mane bibe.

Ad Auctum.

Genus Aucte lucri diuites habent iram,
Odiſſe quam donare uilius conſtat.

Ad Priſcum.

Parcius utaris moneo rapiente Veredo
Priſce, nec in lepores tam uiolentus eas.
Sæpe ſatiſfecit predæ uenator, & acri
Decidit excuſſus, nec rediturus equo.
Inſidias & campus habet, nec foſſa, nec ager
Nec ſint ſaxa licet, fallere plana ſolent.
Non deerunt qui tanta tibi ſpectacula præſtent,
Inuidia fati ſed leuiore cadunt.
Si te delectant animoſa pericula, Tuſcis
Tutior eſt uirtus, inſidiemur apris.
Quid te frena iuuant temeraria, ſæpius illis
Priſce datum eſt equitem rumpere, quam leporem.

Adulatorium.

Quicquid parrhaſia nitebat aula,
Donatum eſt oculis, deiſq; noſtris
Miratur ſcythicas uirentis auri
Flammas Iuppiter, & ſtupet ſuperbus
Regis delitias, grauesq; luſus,
Hæc ſunt pocula, quæ decent tonantem,
Hæc ſunt, quæ phrygium decent miniſtrum.
Omnes cum Ioue nunc ſumus beati,
At nuper pudet, at pudet fateri.
Omnes cum Ioue pauperes eramus,

In Labienum.

Addixti Labiene tres agellos,

Emiſti Labiene tres cinædos,
Pædicas Labiene tres agellos.

In Lentinum.

Quare tam multis a te Lentine diebus
Non abeat febris, quæris, & uſque gemis,
Geſtatur tecum ſella, pariterq́; lauatur,
Cœnat boletos, oſtrea, ſumen, aprum.
Ebria ſetino fit ſæpe, & ſæpe falerno,
Nec niſi poſt niueam cæcuba potat aquam.
Circunfuſa roſis, & nigra recumbit amomo,
Dormit & in pluma, purpureoq́; toro.
Cum ſic tam pulchre, tam belle uiuat apud te,
Ad Dammam potius uis tua febris eat.

Ad Iuuenalem.

Dum tu forſitan inquietus erras
Clamoſa Iuuenalis in Subura,
Aut collem dominæ teris Dianæ,
Dum per limina te potentiorum
Sudatrix toga uentilat, uagumq́;
Maior Cælius, & minor fatigant,
Me multos repetita poſt decembres
Accepit mea, ruſticumq́; fecit
Auro Bilbilis, & ſuperba ferro.
Hic pigri colimus labore dulci
Botrodum, Plateamq́;, celtiberis
Hæc ſunt nomina craſſiora terris.
Ingenti fruor, improboq́; ſomno,
Quem nec tertia ſæpe rumpit hora,
Et totum mihi nunc repono, quicquid
Terdenos uigilaueram per annos,

I gnota eſt toga, ſed datur petenti
R upta proxima ueſtis, e cathedra
S urgentem focus excipit ſuperba
V icini ſtrue cultus iliceti,
M ulta uillica quem coronat olla.
V enator ſequitur, ſed ille, quem tu
S ecreta cupias habere ſylua,
D iſpenſat pueris, rogat'q; longos
L euis ponere uillicus capillos.
S ic me uiuere, ſic iuuat perire.

De Aemilio.

I n thermis ſumit lactucas, oua, lacertum,
Et cœnare foris ſe negat Aemilius

Ad Fabullum.

Q uare non habeat Fabulle quæris
V xorem Themiſon, habet ſororem.

Ad Marcellam.

M unicipem rigidi quis te Marcella Salonis,
Et genitam noſtris quis putet eſſe locis?
T am rarum, tam dulce ſapis, palatia dicent,
Audierint ſi te uel ſemel, eſſe ſuam.
N ulla nec in media certabit nata Subura,
Nec capitolini collis alumna tibi.
N ec cito ridebit peregrini gloria partu s
Romanam ducat quam magis eſſe nurum.
Tu deſiderium dominæ mihi mitius urbis
Eſſe iubes, Romam tu mihi ſola facis.

De Philenide.

Q uam ſit luſca Philenis indecenter
V is dicam tibi breuiter Fabulle?

Eſſet cæca decentior Philenis.

In Læliam.

Dentibus, atque comis, nec te pudet, uteris emptis.
Quid facies oculo Lælia? non emitur.

Ad Iuuencum de couinno curru.

O iucunda Couinne ſolitudo,
Carruca magis, eſſedóq; gratum
Facundi mihi munus Heliani,
Hic mecum licet hic Iuuence, quicquid
In buccam tibi uenerit, loquaris.
Non uector libyci niger caballi
Succinctus, neq; curſor antecedit,
Nuſquam eſt mulio, mannuli tacebunt.
O ſi conſcius eſſet hic Auitus,
Aurem non ego tertiam timerem,
Totus quam bene ſic dies abiret.

In Theleſinum.

Cum rogo te nummos ſine pignore, nõ habeo inquis,
Idem, ſi pro me ſpondet agellus, habes.
Quod mihi non credis ueteri Theleſine ſodal,
Credis colliculis, arboribuſq; meis.
Ecce reum Carus te detulit, adſit agellus,
Exilii comitem quæris, agellus eat.

In Auarum amicum.

Sexaginta teras cum limina mane ſenator,
Eſſe tibi uideor deſidioſus eques,
Quod non a prima diſcurram luce per urbem,
Et referam laſſus baſia mille domum,
Sed tu purpureis ut des noua nomina faſtis,
Aut Numidum gentes, Cappadocuḿue petas,

At mihi, quem cogis medios abrumpere ſomnos,
Et matutinum ferre, patiq́; lutum,
Quid petitur? rupta cum pes uagus exit aluta,
Et ſubitus craſsæ decidit imber aquæ,
Nec uenit ablatis clamator uerna lacernis,
Accedit gelidam ſeruus ad auriculam,
Et rogat, ut cœnes ſecum Lætrius inquit.
Viginti nummis non ego malo famem?
Quod ſit cœna mihi, tibi ſit prouincia merces,
Et faciamus idem, nec mereamur idem.

In Seniam.

A latronibus eſſe te fututam
Dicis Senia, ſed negant latrones.

In cinnam.

Poto ego ſextantes, tu potas Cinna deunces,
Et quereris quod non Cinna bibamus idem.

De Hermogene fure.

Hermogenes tantus mapparum Ponticæ fur eſt,
Quantus nummorum uix puto Maſſa fuit.
Tu licet obſerues dextram, teneasq́; ſiniſtram,
Inueniet mappam qua ratione trahat.
Ceruinus gelidum ſorbet ſic halitus anguem,
Caſuras alte ſic rapit iris aquas.
Nuper cum Myrino peteretur miſſio læſo,
Subduxit mappas quattuor Hermogenes.
Cretatam prætor cum uellet mittere mappam,
Prætori mappam ſurripit Hermogenes.
Attulerat mappam nemo, dum furta timentur,
Mantile e menſa ſurripit Hermogenes.
Hoc quoque ſi deerit, medios diſtringere lectos,

Menſarumq́; pedes non timet Hermogenes.
Quamuis non modico caleant ſpectacula ſole,
Vela reducuntur, cum uenit Hermogenes.
Feſtinant trepidi ſubſtringere carbaſa nautæ
Ad portum quoties paruit Hermogenes.
Linigeri fugiunt calui, ſiſtrataq́; turba,
Inter adorantes cum ſtetit Hermogenes.
Ad cœnam Hermogenes mappam non attulit unquã,
A cœna ſemper rettulit Hermogenes.

Ad Aprum.

Sicus, ſobrius eſt Aper, quid ad me?
Seruum ſic ego laudo, non amicum.

De hortis Marcellæ uxoris.

Hoc nemus, hi fontes, hæc textilis umbra ſupini
Palmitis, hoc riguæ ductile flumen aquæ,
Prataq́;, nec bifero ceſſura roſaria Pæſto,
Quodq́; uiret Iani menſe, nec alget olus,
Quæq́; natat cluſis anguilla domeſtica lymphis,
Quæq́; gerit ſimiles candida turris aues,
Munera ſunt dominæ, poſt ſeptima luſtra reuerſo
Has Marcella domos, paruaq́; regna dedit.
Si mihi Nauſicæ patrios concederet hortos,
Alcinoo poſſem dicere malo meos.

In Vacerram.

O iuliarum dedecus calendarum,
Vidi Vacerra ſarcinas tuas, uidi,
Quas non retentas penſione pro bima
Portabat uxor ruffa crinibus ſeptem,
Et cum ſorore cana mater ingenti.
Furias putaui nocte ditis emerſas.

Has tu priores frigore, & fame ſiccus,
Et non recenti pallidus magis buxo
Irus tuorum temporum ſequebaris.
Migrare cliuum crederes aricinum.
Ibat tripes grabatus, & bipes menſa,
Et Cum lucerna, corneoq; cratere
Matella curto rupta latere meiebat.
Focum ferentis ſuberat amphoræ ceruix.
Fuiſſe gerres, aut inutiles mænas
Odor impudicus urcei fatebatur,
Qualem marinæ miſit aura piſanæ
Nec quadra deerat caſei toloſatis.
Quadrima nigri nec corona pulei,
Caluæq; reſtes allioq; cepisq;,
Nec plena turpi matris olla reſina,
Summœnianæ qua pilantur uxores.
Quid quæris ædes, uillicosq; derides?
Habitare gratis o Vacerra cum poſſis,
Hæc ſarcinarum pompa conuenit ponti.

De Labieno.

Vt pueros emeret Labienus, uendidit hortos,
Nil niſi ficetum nunc Labienus habet.

Ad Iulium.

Triginta mihi, quattuorq; meſſes
Tecum ſi memini fuere Iuli,
Quarum dulcia mixta ſunt amaris,
Sed iucunda tamen fuere plura.
Et ſi calculus omnis huc & illuc
Diuerſus, bicolorq; digeratur,
Vincet candida turba nigriorem.

S i uitare uelis acerba quædam,
E t triſtes animi cauere morſus;
N ulli te facias nimis ſodalem.
G audebis minus, & minus dolebis.

Ad Calliſtratum.

T anquam ſimpliciter mecum Calliſtrate uiuas,
Dicere præciſum te mihi ſæpe ſoles.
N on es tam ſimplex, quam uis Calliſtrate credi,
Nam quiſquis narrat talia, plura tacet.

In Labullum.

L ibras quattuor, aut duas amico,
A lgentem'q; togam, breuem'q; lenam,
I nterdum aureolos manu crepanteis,
P oſſint ducere qui duas calendas,
Q uod nemo, niſi tu Labulle donas,
N on es, crede mihi bonus, quid ergo?
V t uerum loquar optimus malorum.
P iſones, Senecas'q;, Memmios'q;,
E t criſpos mihi redde, ſed priores.
F ies protinus ultimus bonorum.
V is curſu, pedibus'q; gloriari?
T igrim uince, leuem'q; Paſſerinum.
N ulla eſt gloria præterire aſellos.

In Naſutum.

N aſutus nimium cupis uideri.
Naſutum uolo, nolo polypoſum.

Ad Candidum.

H unc qui fœmineis, noctes'q;, dies'q; cathedris
Incedit tota notus in urbe nimis,
C rine nitens, niger unguento, perlucidus oſtro,

Ore tener, latus pectore, crure glaber.
Vxori qui ſæpe tuæ comes improbus hæret,
Non eſt quod timeas Candide, non futuit.

In Sabellum.

Odi te, quia bellus es Sabelle,
Res eſt putida bellus, & Sabellus,
Bellum denique malo, quam Sabellum.
Tabeſcas utinam Sabelle belle.

In Pontilianum.

Mentiris, credo. recitas mala carmina, laudo,
Cantas, canto. bibis Pontiliane, bibo.
Pedis, diſſimulo. gemma uis ludere, uincor,
Res una eſt ſine me, quam facis, & taceo.
Nil tamen omnino præſtas mihi, mortuus inquis,
Accipiam bene te. nil uolo, ſed morere.

In Tuccam.

Non eſt Tucca ſatis, quod es guloſus,
Et dici cupis, & cupis uideri.

De Calliſtrato & Aphro.

Barbatus rigido nupſit Calliſtratus Aphro
Hac, qua lege uiro nubere uirgo ſolet.
Præluxere faces, uelarunt flammea uultus,
Nec tua defuerunt uerba Thalaſſe tibi.
Dos etiam dicta eſt. nondum tibi Roma uidetur
Hoc ſatis? expectas nunquid & ut pariat?

In Sabellum.

Facundos mihi de libidinoſis
Legiſti nimium Sabelle uerſus,
Quales nec Didymi ſciunt puellæ,
Nec molles elephantidos libelli.

S unt illic ueneris nouæ figuræ,
Q uales perditus audiat fututor.
P ræſtent & taceant quid exoleti,
Q uo ſymplegmate quinque copulentur,
Q ua plures teneantur a catena,
E xtinctam liceat quid ad lucernam.
T anti non erat eſſe te diſertum.

Ad.M.V nicum.

V nicæ cognato iunctum mihi ſanguine nomen,
Q uique geris ſtudiis corda propinqua meis,
C armina cum facias ſoli cedentia fratri,
P ectore non minor es, ſed pietate prior.
L eſbia cum tenero te poſſet amare Catullo,
T e poſt Naſonem blanda Corynna ſequi,
N ec deerant zephyri, ſi te dare uela iuuaret,
S ed tu littus amas, hoc quoque fratris habes.

Ad Phœbum.

Oedina tibi pelle contegenti
N udæ tempora, uerticemq́; caluæ,
F eſtiue tibi Phœbe dixit ille,
Q ui dixit caput eſſe calciatum.

Ad Claſſicum.

V endunt carmina Gallus & Lupercus,
S anos Claſſice nunc nega Poetas.

In habentem uarios mores.

D iffialis, facilis, iucundus, acerbus es idem,
N ec tecum poſſum uiuere, nec ſine te.

In Lautum inuitatorem.

B oletos & aprum ſi tanquam uilia ponis,
E t non eſſe putas hæc mea uota, uolo

Si fortunatum fieri me credis, & hæres,
Vis ſcribi propter quinque lucrina, uale,
Lauta tamen cœna eſt, fateor lautiſſima, ſed cras
Nil erit, immo hodie, protinus immo nihil,
Quod ſciat infelix damnatæ ſpongia uirgæ,
Vel quicunque canis, iunctaq́; teſta uiæ.
Mulorum, Leporumq́;, & ſuminis exitus hic eſt,
Sulfureusq́; color, carnificesq́; pedes.
Non albana mihi ſit comeſſatio tanti,
Nec capitolinæ, pontificumq́; dapes.
Imputet ipſe Deus nectar mihi, fiet acetum,
Et naticani perfida uappa cadi.
Conuiuas alios cœnarum quære magiſter,
Quos capiant menſæ regna ſuperba tuæ,
Me meus ad ſubitas inuitet amicus ofellas,
Hæc mihi, quam poſſum reddere, cœna placet.

Ad Pædagogum.

Crinitæ Line Pædagoge turbæ,
Rerum quem dominum uocat ſuarum,
Et credit cui Poſthumilla diues
Gemmas, aurea, uina, concubinas,
Sic te perpetua fide probatum
Nulli non tua præferat patrona,
Succurras miſero precor furori,
Et ſerues aliquando negligenter
Illos, qui male cor meum perurunt,
Quos & noctibus, & diebus opto
In noſtro cupidus ſinu uidere,
Formoſos, niueos, pares, gemellos,
Grandes, non pueros, ſed uniones.

In Habentem amœnas ædes

Daphnonas, platanos, ac aerias cypariſſos,
Et non unius balnea ſolus habes,
Et tua centenis ſtat porticus alta columnis,
Calcatusq́; tuo ſub pede lucet onyx.
Puluereumq́; fugax hippodromō ungula plaudit,
Et pereuntis aquæ fluctus ubiq́; ſonat.
Atria longa patent, ſed nec cœnantibus uſquam,
Nec ſomno locus eſt, quam bene non habitas.

De Fabullo.

Tam ſæpe noſtrum decipi Fabullum, quid
Miraris Aule? ſemper bonus homo tyro eſt.

Ad Semproniam·

Tempora pieria ſolitus redimire corona,
Nec minus attonitis uox celebrata reis,
Hic ſitus eſt, hic ille tuus Sempronia Ruffus,
Cuius & ipſe tui flagrat amore cinis·
Dulcis in elyſio narraris fabula campo,
Et ſtupet ad raptus Tyndaris ipſa tuos·
Tu melior, quæ deſerto raptore rediſti,
Illa uirum uoluit nec repetita ſequi·
Ridet, & iliacos audit Menelaus amores·
Abſoluit phrygium ueſtra rapina Parin·
Accipient olim cum te loca læta piorum,
Non erit in ſtygia notior umbra domo.
Non aliena uidet, ſed amat Proſerpina raptus,
Iſte tibi dominam conciliauit amor.

In Paternum.

Nummi cum tibi ſint, opesq́; tantæ,
Quantas ciuis habet Paterne rarus,

L argyris nihil, incubasq; gazæ
V t magnus draco, quem canunt poetæ
C uſtodem ſcythici fuiſſe luci.
S ed cauſa ut memoras & ipſe iactas,
D iræ filius eſt rapacitatis.
E t quid tu fatuos, rudesq; quæris
I lludas quibus, auferasq; mentem?
H uic ſemper uitio pater fuiſti.

In Zoilum.

C rine ruber, niger ore, breuis pede, lumine læſus,
  Rem magnam præſtas Zoile, ſi bonus es.

Ad Puellas.

G ratis qui dare uos iubet Puellæ,
I nſulſiſſimus, improbiſſimusq; eſt.
G ratis ne date, baſiate gratis.
H oc Aegle negat, hoc auara uendit,
S ed uendat bene baſiare quantum eſt,
H oc uendit quoque nec leui rapina,
A ut libram petit illa Coſmiani,
A ut binos quater a noua moneta,
N e ſint baſia multa, nec maligna,
N ec cluſis aditum neget labellis,
H umane facit hoc tamen, ſed unum eſt,
G ratis quæ dare baſium recuſat,
G ratis lingere nec recuſat Aegle.

In Polycarmum.

A egrotas uno decies, aut ſæpius anno,
  Nec tibi, ſed nobis hoc Polycarme nocet.
N am quoties ſurgis ſoteria poſcis amicos.

Sit pudor, ægrota iam Polycarme ſemel.

Ad Sparſum.

Cur ſæpe ſicci parua rura Nomenti,
Laremq; uillæ ſordidum petam, quæris.
Nec cogitandi ſpatium, nec quieſcendi
In urbe locus eſt pauperi, negant uitam
Ludi magiſtri mane, nocte piſtores,
Aerariorum marculi die toto.
Hinc ociosus ſordidam quatit menſam
Neroniana nummularius maſſa,
Illinc paludis malleator Hiſpanæ
Tritum nitenti fuſte uerberat ſaxum.
Nec turba ceſſat entheata Bellonæ,
Nec faſciato naufragus loquax trunco,
A matre doctus nec rogare iudæus,
Nec ſulfuratæ lippus inſtitor mercis.
Numerare pigri damna qui poteſt ſomni,
Dicet quot æra uerberent manus urbis,
Cum ſecta colcho luna uapulat rhombo.
Tu Sparſe neſcis iſta, nec potes ſcire,
Petilianis delicatus in regnis,
Cui plana ſummos deſpicit domus montes,
Et rus in urbe eſt, uinitorq; romanus.
Nec in falerno monte maior autumnus,
Intráque limen clauſus eſſedo curſus,
Et in profundo ſomnus, & quies nullis
Offenſa linguis, nec dies niſi admiſſus.
Nos tranſeuntis riſus excitat turbæ,
Et ad cubile eſt Roma, tædio feſſis
Dormire quoties libuit, imus ad uillam.

Ad Alaudam.

A ncillariolum tua te uocat uxor, & ipſa
Lecticariola eſt, eſtis Alauda pares.

De Importunis baſiatoribus.

T antum dat tibi Roma baſiorum
P oſt annos modo quindecim reuerſo,
Q uantum Leſbia non dedit Catullo.
T e uicinia tota, te piloſus
H ircoſo premit oſculo colonus,
H inc inſtat tibi textor, inde fullo,
H inc ſutor modo pelle baſiata,
H inc menti dominus periculoſi,
H inc defioculus, & inde lippus,
F ellatorq́; recensq́; cunnilingus.
I am tanti tibi non fuit redire.

Ad ſuum natalem.

M artis alumne dies, roſeam quo lampada primum,
Magnaq́; ſyderei uidimus ora dei,
S i te rure coli, uiridesq́; pigebit ad aras,
Q ui fueras latia cultus in urbe mihi,
D a ueniam, ſeruire tuis quod nolo calendis,
Et qua ſum genitus, uiuere luce uolo.

De Sabello.

N atali pallere ſuo ne calda Sabello
Deſit, & ut liquidum potet Alauda merum,
Turbida ſollicito tranſmittere cæcuba ſacco,
Atque inter menſas ire, redire ſuas.
Excipere hos illos, & tota ſurgere cœna
M armora calcantem frigidiora gelu.
Quæ ratio eſt, hæc ſponte tua perferre, patiq́;

Quæ te ſi iubeat rex, dominusq́; neges.

De Ligurra.

Verſus, & breue, uiuidumq́; carmen
In te ne faciam times Ligurra,
Et dignus cupis hoc metu uideri,
Sed fruſtra metuis, cupisq́; fruſtra.
In tauros libyci ruunt leones,
Non ſunt Papilionibus moleſti.
Quæras cenſeo, ſi legi laboras,
Nigri fornicis ebrium poetam,
Qui carbone rudi, putriq́; creta
Scribit carmina, quæ legunt cacantes.
Frons hæc ſtigmate non meo notanda eſt.

Ad Saturnum.

Antiquis rex magne poli, mundiq́; prioris,
Sub quo pigra quies, nec labor ullus erat,
Nec regale nimis fulmen, nec fulmine digna,
Sciſſa nec ad manes, ſed ſita diues humus,
Lætus ad hæc, facilisq́; ueni, ſolennia Priſci
Gaudia, cum ſacris te decet eſſe tuis.
Tu reducem patriæ ſexta pater optime bruma
Pacifica latia reddis ab urbe Numæ.
Cernis ut auſonio ſimilis tibi pompa macello
Pendeat, & quantus luxurietur honos?
Quam non parca manus, largæq́; numiſmata mēſæ,
Quæ Saturne tibi pernumerentur opes?
Vt ſit bis pretium meritis, & gratia maior,
Et pater, & frugi ſic tua ſacra colit.
At tu ſancte tuo ſic ſemper amere decembri
Hos illi iubeas ſæpe redire dies.

Ad Cordubam.

Vncto Corduba lætior Venafro,
Histra nec minus abſoluta teſta,
Albi quæ ſuperas oues Galeſi,
Nullo muricæ, nec cruore mendax,
Sed tinctis gregibus colore uiuo,
Dic ueſtro rogo ſit pudor Poetæ,
Ne gratis recitet meos libellos,
Ferrem, ſi faceret bonus Poeta,
Cui poſſem dare mutuos honores.
Corrumpit ſine talione cœlebs.
Cæcus perdere non poteſt, quod aufert.
Nil eſt deterius latrone nudo,
Nil ſecurius eſt malo poeta.

De Cinna.

Vincentem roſeos, facieq́;, comaq́; miniſtros
Cinna cocum fecit, Cinna guloſus homo eſt.

De Phyllide.

Formoſa Phyllis nocte cum mihi tota
Se præſtitiſſet omnibus modis largam,
Et cogitarem mane quod darem munus,
Vtrum'ne Coſmi, Nicærotis an libram,
An beticarum pondus ære lanarum,
An de moneta Cæſaris decem flauos,
Amplexa collum, baſióque tam longo
Blandita, quam ſunt nuptiæ Columbarum,
Rogare cœpit Phyllis amphoram uini.

Ad Amenum.

Bis quinquagenis domus eſt tibi millibus empta,
Vendere quam ſumma uel breuiore cupis.

Arte ſed emptorem uafra corrumpis Amœne,
Et caſa diuitiis ambitioſa latet.
Gemmantes prima fulgent teſtudine lecti,
Et mauruſiaci pondera rara citri.
Argentum, atque aurum nō ſimplex delphica portat
Stant pueri, dominos quos precer eſſe meos.
Deinde ducenta ſonas, & ais non eſſe minoris.
Inſtructam uili uendis Amœne domum.

De Idibus Maronis.

Maiæ Mercurium creaſtis idus.
Auguſtis redit idibus Diana.
Octobres Maro conſecrauit idus.
Idus ſæpe colas, & has, & illas,
Qui magni celebras Maronis idus.

Ad Clientes.

Matutine Cliens urbis mihi cauſa relictæ,
Atria ſi ſapias ambitioſa colas.
Non ſum ego cauſidicus, nec amaris litibus aptus,
Sed piger, & ſenior, pieridumq́; comes.
Ocia me, ſomnusq́; iuuant, quæ magna negauit
Roma mihi, rideo ſi uigilatur & hic.

Ad Paulum.

Sic tanquam tabulas, ſcyphosq́; Paule
Omnes archetypos habes amicos.

De Apro.

Lintea ferret Apro uacuus cum uernula nuper,
Et ſupra togulam luſca ſederet anus,
Atque olei ſtillam donaret Opelicus unctor
Nudorum tetricus cenſor & aſper erat.
Frangendos calices, effundendumq́; falernum

Clamabat biberet qui modo lotus eques.
A ſene ſed poſtquam nummi uenere trecenti,
Sobrius a thermis neſcit abire domum.
O quantum diatheca ualent & quinque comati,
Tunc, cum pauper erat, non ſitiebat Aper.

Ad Lygdum.

Nil non Lygde mihi negas roganti,
At quondam mihi: Lygde nil negabas.

Ad Pannicum.

Iugera mercatus prope buſta latentis agelli,
Et male compactæ culmina fulta caſæ,
Deſeris urbanas, tua prædia, Pannice lites,
Paruaq; ſed tritæ præmia certa togæ,
Frumentum, milium, ptiſanamq;, fabamq; ſolebas
Vendere pragmaticus, nunc emis agricola.

Ad Catullum.

Hæredem tibi me Catulle dicis,
Non credam, niſi legero Catulle.

Ad Flaccum.

Cum tibi niliacus portet cryſtalla Cataſtus,
Accipe de circo pocula flamminio.
Hi magis audaces, an ſunt qui talia mittunt
Munera? ſed gemmis utilis uſus ineſt.
Nullum ſollicitant hæc Flacce torcumata furem,
Et nimium calidis non uitiantur aquis.
Quid? quod ſecuro potat conuiua miniſtro,
Et caſum tremulæ non timuere manus.
Hoc quoq; non nihil eſt, quod propinabis in iſtis
Frangendus fuerit ſi tibi flacce calix.

De Pueris·

Feſtinat Polytimus ad puellas·
Inuitus puerum fatetur Hymnus.
Paſtas glande nates habet Secundus·
Mollis Dindimus eſt, ſed eſſe non uult·
Amphion potuit puella naſci·
Horum delitias, ſuperbiamq́;,
Et faſtus querulos amicæ malo,
Quam dotis mihi quinquies ducena.

De caritate uini.

Amphora uigeſſis, modius datur ære quaterno,
Ebrius, & crudus nil habet agricola.

De Aethonte.

Multis dum precibus iouem ſalutat
Stans ſummos reſupinus uſque in ungues
Aethon in capitolio pepedit,
Riſerunt comites, ſed ipſe diuum
Offenſus genitor trinoctiali
Affecit domicœnio clientem·
Poſt hoc flagitium miſellus Aethon,
Cum uult in capitolium uenire,
Sellas ante petit patroclianas,
Et pedit decieśq;, uicieśq;,
Sed quamuis ſibi cauerit crepando,
Compreſſis natibus Iouem ſalutat.

Ad Bithinicum·

Nil in te ſcripſi Bithynice, credere non uis,
Et iurare iubes, malo ſatiſfacere·

Ad Attiallam,

Donaui tibi multa, quæ rogaſti,

Donaui tibi plura, quam rogaſti,
Non ceſſas tamen uſque me rogaret,
Quiſquis nil negat Atticilla fellat.

De Calliſtrato.

Ne laudet dignos, laudat Calliſtratus omnes,
Cui malus eſt nemo, quis bonus eſſe poteſt?

De Vmbro.

Brumæ diebus, feriisq; ſaturni
Mittebat Vmber aliculam mihi pauper,
Nunc mittit alicam, factus eſt enim diues.

De Menogene.

Effugere e thermis, & circa balnea non eſt
Menogenen, omni tu licet arte uelis.
Captabit tepidum dextra, leua'que trigonem,
Imputet exceptas ut tibi ſæpe pilas.
Colliget, & referet lapſum de puluere follem,
Et ſi iam lotus, iam ſoleatus erit.
Lintea ſi ſumas, niue candidiora loquetur,
Sint licet infantis ſordidiora ſinu.
Exiguos ſecto comentem dente capillos,
Dicet achilleas diſpoſuiſſe comas.
Fumoſæ feret ipſe tropin de fece lagenæ,
Frontis & humorem colliget uſque tuæ.
Omnia laudabit, mirabitur omnia, donec,
Perpeſſus dicas tædia mille, ueni.

De Fabiano.

Deriſor Fabianus herniarum,
Omnes quem modo colei timebant
Dicentem tumidas in hydrocelas,
Quantum nec duo dicerent Catulli.

Inthermis ſubito neronianis
Vidit ſe miſer, & tacere cœpit.

Ad Polytimum.

Nolueram Polytime tuos uiolare capillos,
Sed iuuat hoc precibus me tribuiſſe tuis.
Talis eras modo tonſe Pelops, poſitisq; nitebas
Crinibus, ut totum ſponſa uideret ebur.

In Fabullum.

Pædiconibus os olere dicis,
Hoc ſi ſic, ut ais, Fabulle uerum eſt,
Quid tu credis olere cunnilingis?

In non Arrigentem.

Triginta tibi ſunt pueri, totidemq; puellæ,
Vna eſt, nec ſurgit mentula, quid facies?

De cotta.

Bis cotta ſoleas perdidiſſe queſtus,
Dum negligentem ducit ad pedes uernam,
Qui ſolus inopi præſtat, & facit turbam,
Excogitauit homo ſagax, & aſtutus,
Ne facere poſſet tale ſæpius damnum,
Excalceatus ire cœpit ad cœnam.

De Tongiliano.

Tongilianus habet naſum, ſcio, non nego, ſed iam
Nil præter naſum Tongilianus habet.

Ad Charinum.

Quod lana caput alligas Charine,
Non aures tibi, ſed dolent capilli.

De Marone.

Pro ſene ſed caro uotum Maro fecit amico,
Cui grauis, & feruens hemitritæos erat.

Si ſtygias æger non eſſet miſſus ad undas,
Vt caderet magno uictima grata Ioui.
Cœperunt certam medici ſpondere ſalutem,
Ne uotum ſoluat, nunc Maro uota facit.

In Magullam.

Communis tibi cum uiro Magulla
Cum ſit lectulus, & ſit exoletus,
Quare dic mihi non ſit & miniſter?
Suſpiras, ratio eſt, times legenam.

Ad Priſcum.

Sæpe rogare ſoles qualis ſim Priſce futurus,
Si fiam locuples, ſimq; repente potens,
Quenquam poſſe putas mores narrare futuros?
Dic mihi ſi fias tu leo, qualis eris?

De Fabulla.

Qua mœchum ratione baſiaret
Coràm coniuge repperit Fabulla,
Paruum baſiat uſque morionem.
Hunc multis rapit oſculis madentem
Mœchus protinus & ſuis repletum
Ridenti dominæ ſtatim remittit.
Quanto morio maior eſt maritus.

In Tuccam.

Scribebamus epos, cœpiſti ſcribere, ceſſi,
Aemula ne ſtarent carmina noſtra tuis.
Transtulit ad tragicos ſe noſtra Thalia cothurnos,
Aptaſti longum, tu quoque ſyrma tibi.
Fila lyræ moui doctis exculta camœnis,
Plectra rapis nobis ambitione noua.
Audemus ſatyras, Lucilius eſſe laboras.

Ludo leues elegos, tu quoque ludis idem.
Quid minus eſſe poteſt? epigrammata fingere cœpi,
Hinc etiam petitur iam mea fama tibi.
Elige quid nolis. quis enim pudor omnia uelle?
Et ſiquid non uis, Tucca relinque mihi.

Ad Ruffum.

Muſæi paticiſſimos libellos,
Qui certant ſybariticas libellis,
Et tinctas ſale prurire chartas
Inſtanti lege Ruffe, ſed puella
Sit tecum tua, ne Thalaſſionem
Indicas manibus libidinoſis,
Et fias ſine fœmina maritus.

In Zelotypam.

Cum tibi nota tui ſit uita, fidesq́; mariti,
Nec premat ulla tuos, ſollicitetq́; toros,
Quid quaſi pellicibus torqueris inepta miniſtris,
In quibus, & breuis eſt, & fugitiua uenus?
Plus tibi quam domino pueros præſtare probabo.
Hi faciunt, ut ſis fœmina ſola uiro.
Hi dant, quod non uis uxor dare. do tamen inquis,
Ne uagus a thalamis coniugis erret amor.
Non eadem res eſt. chiam uolo, nolo mariſcam.
Ne dubites quæ ſit chia, mariſca tua eſt.
Scire ſuos fines matrona, & fœmina debet.
Cede ſua pueris, utere parte tua.

In Baſſum.

Vxor cum tibi ſit puella, qualem
Votis uix petat improbus maritus,
Diues, nobilis, erudita, caſta.

Rumpis Baſſe latus, ſed incomatis,
Vxoris tibi dote quos paraſti,
Et ſic ad dominam reuerſa languet
Multis mentula millibus redempta.
Sed nec uocibus excitata blandis,
Molli pollice nec rogata ſurgit.
Sit tandem pudor, aut eamus in ius.
Non eſt hæc tua Baſſe, uendidiſti.

Ad Bœtim.

Bœtis oliuifera crinem redimite corona,
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis,
Quem Bromius, quē pallas amat, cui rector aquarū
Albula nauigerum per freta pandit iter,
Ominibus lætis noſtras Inſtantius oras
Intret, & hic populis, ut prior annus, eat.
Non ignorat, onus quod ſit ſuccedere Macro.
Qui ſua metitur pondera, ferre poteſt.

M.V.MARTIALIS EPIG. LIB. XIII. CVI XENIA INDITVM NOMEN.

E TOGA CORDILIS,
& penula deſit oliuis,
n *Aut inopem metuat ſordida*
blatta famem,
Perdite niliacas muſæ mea dā
na papyros,
Poſtulat ecce nouos ebria bruma ſales.
Non mea magnanimo depugnat teſſera talo,
Senio nec noſtrum cum cane quaſſat ebur.

Hæc mihi charta nuces, hæc eſt mihi charta fritillus.
Alea nec damnum, nec facit iſta lucrum.

In Detractorem.

Naſutus ſis uſque licet, ſis denique naſus,
Quantum noluerit ferre rogatus Atlas,
Et poſſis ipſum tu deridere Latinum,
Non potes in nugas dicere plura meas,
Ipſe ego quam dixi. quid dentem dente iuuabit
Rodere? carne opus eſt, ſi ſatur eſſe uelis.
Ne perdas operam, qui ſe mirantur, in illos
Virus habe, nos hæc nouimus eſſe nihil.
Non tamen hoc nimium nihil eſt, ſi candidus aure,
Nec matutina ſi mihi fronte uenis.

Ad Lectorem.

Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello
Conſtabit nummis quattuor empta tibi.
Quattuor eſt nimium, poterit conſtare duobus,
Et faciet lucrum bibliopola Tryphon.
Hæc licet hoſpitibus pro munere diſticha mittas,
Si tibi tam rarus, quam mihi nummus erit.
Addita per titulos ſua nomina rebus habebis,
Prætereas ſiquid non facit ad ſtomachum.

Thus.

Serus ut æthereᾳ Germanicus imperet aula,
Vtq; diu terris, da pia thura Ioui.

Piper.

Cærea quæ patulo lucet ficedula lumbo,
Cum tibi forte datur, ſi ſapis, adde Piper.

Alica.

Nos Alicam, mulſum poterit tibi mittere diues,

Si tibi noluerit mittere diues, eme.

Conchis faba.

Si ſpumet rubra conchis tibi pallida teſta,
Lautorum cœnis ſæpe negare potes.

Far.

Imbue plebeias cluſinis pultibus ollas,
Vt ſatur in uacuis dulcia muſta bibas.

Lens.

Accipe niliacam peluſia munera lentem,
Vilior eſt alica, carior illa faba.

Simila ex tritico.

Nec poteris Similæ dotes numerare, nec uſus,
Piſtori toties cum ſit, & apta coco.

Ordeum.

Mulio quod non det tacituris accipe mulis,
Hæc ego coponi, non tibi dona dedi.

Frumentum triticeum.

Tercentum libyci modios de meſſe coloni
Sume, ſuburbanus ne moriatur ager.

Betæ.

Vt ſapiant fatuæ fabrorum prandia Betæ,
O quam ſæpe petet uina, piperq́ꝫ cocus.

Lactuca.

Claudere quæ cœnas Lactuca ſolebat auorum,
Dic mihi, cur noſtras inchoat illa dapes?

Ligna Acapna.

Si uicina tibi nomento rura coluntur,
Ad uillam moneo ruſtice Ligna feras.

Rapa.

Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa

Quæ damus, in cœlo Romulus eſſe ſolet.·

Coliculi·

Ne tibi pallentes moueant faſtidia caules,

Nitrata uiridis braſſica fiat aqua.

Porri ſectiui·

Fila tarentini grauiter redolentia porri

Ediſti quoties, oſcula clauſa dato.

Porri capitati·

Mittit præcipuos nemoralis Aritia porros,

In niueo uirides ſtipite cerne comas.

Napi·

Hos amiternus ager felicibus educat hortis,

Nurſinas poteris parcius eſſe pilas·

Aſparagi·

Mollis in æquorea quæ creuit ſpina Rauenna,

Non erit incultis gratior aſparagis·

Vua duracina.

Non habilis cyathis, & inutilis una lyæo,

Sed non potanti me, tibi nectar ero.

Chia ficus.

Chia ſeni ſimilis baccho, quam Setia miſit,

Ipſa merum ſecum portat, & ipſa ſalem·

Cydonia·

Si tibi cecropio ſaturata Cydonia melle

Ponentur, dicas hæc melimela licet·

Nuces pineæ·

Poma ſumus Cybeles, procul hinc diſcede uiator,

Ne cadat in miſerum noſtra ruina caput.

Sorba.

Sorba ſumus molles nimium durantia uentres,

ptius hæc puero, quam tibi poma dabis.

Spathalion cariotarum.

Aurea porrigitur iani cariota calendis,
Sed tamen hoc munus pauperis eſſe ſolet.

Coctana.

Hæc tibi quæ torta uenerunt condita meta,
Si maiora forent Coctana, ficus erat.

Pruna damaſcena.

Pruna peregrinæ carie rugoſa ſenectæ
Sume, ſolent duri ſoluere uentris onus.

Caſeus lunenſis.

Caſeus etruſcæ ſignatus imagine lunæ
Præſtabit pueris prandia mille tuis.

Caſeus ueſtinus.

Si ſine carne uoles ientacula ſumere frugi,
Hæc tibi ueſtino de grege maſſa uenit.

Caſeus uelabrenſis.

Non quencunq; focum, nec fumum caſeus omnem,
Sed uelabrenſem qui bibit ipſe ſapit.

Caſei Trebulani.

Trebula nos genuit, commendat gratia duplex,
Siue leui flamma, ſiue domamur aqua.

Bulbi.

Cum ſit anus coniunx, & ſint tibi mortua membra,
Nil aliud Bulbis quam ſatur eſſe potes.

Lucanicæ.

Filia picenæ uenio Lucanica porcæ,
Pultibus hinc niueis grata corona datur.

Oliuæ.

Hæc quæ picenis uenit ſubducta trapetis,

Inchoat, atq; eadem finit Oliua dapes.

Mala Citrea.

Aut corcyræi ſunt hæc de frondibus horti,
Aut hæc maſſili poma draconis erant.

Coloſtrum.

Surripuit paſtor quæ non dum ſtantibus Oedis.
De primo matrum lacte Coloſtra damus.

Oedi.

Laſciuum pecus, & uiridi non utile Baccho,
Dat pœnas, nocuit iam tener ille Deo.

Oua.

Candida ſi croceos circunfluit unda uitellos,
Heſperius ſcombri temperet Oua liquor.

Porcellus lacteus.

Lacte mero paſtum pigræ mihi matris alumnum
Ponat, & ætolo de ſue diues edat.

Apyrina, & Tuberes.

Non tibi de libycis tuberes, & apyrina ramis,
De nomentanis ſed damus arboribus.

Idem.

Lecta ſuburbanis mittuntur apiryna ramis,
Et uernæ tuberes, quid tibi cum libycis?

Sumen.

Eſſe putes nondum Sumen, ſic ubere largo
Effluit, & uiuo lacte papilla tumet.

Pulli gallinacei.

Si libycæ nobis uolucres, & phaſides eſſent,
Acciperes, at nunc accipe cortis aues.

Perſica. Nuci perſicæ.

Vilia maternis fueramus præcoqua ramis,

Nunc in adoptiuis Perſica cara ſumus.

Panes Picentini.

Picentina ceres niueo ſit nectare creſcit,
Vt leuis accepta ſpongia turget aqua.

Boleti.

Argentum, atq; aurum facile eſt, lenam'q;, togam'q;
Mittere, boletos mittere difficile eſt.

Ficedula.

Cum me ficus alat, cum paſcar dulcibus uuis,
Cur potius nomen non dedit uua mihi?

Tubera.

Rumpimus altricem tenero de uertice terram
Tubera, boletis poma ſecunda ſumus.

Turdorum corona.

Texta roſis fortaſſe tibi, uel diuite nardo,
At mihi de turdis facta corona placet.

Anas.

Tota quidem ponatur Anas, ſed pectore tantum,
Et ceruice ſapit, cætera redde coco.

Turtur.

Dum pinguis mihi Turtur erit, lactuca ualebis,
Et cocleas tibi habe, perdere nolo famem.

Perna.

Ceretana mihi fiet, uel maſſa licebit
De menapis, lauti de petaſone uorent.

Petaſo.

Muſteus eſt, propera, caros nec differ amicos,
Nam mihi cum uetulo ſit petaſone nihil.

Vulua.

Te fortaſſe magis capiet de uirgine porca,

Me materna graui de ſue uulua capit.

Colocaſia.

Niliacum ridebis olus, lanasq; ſequaces,
Improba cum morſu fila, manuq; trahes.

Iecur anſeris.

Aſpice quam tumeat magno Iecur anſere maius,
Miratus dices, hoc rogo creuit ubi?

Glires.

Tota mihi dormitur hyems, & pinguior illo
Tempore ſum, quo me nil niſi ſomnus alit.

Cuniculus.

Gaudet in effoſſis habitare Cuniculus antris,
Monſtrauit tacitas hoſtibus ille uias.

Atagenæ.

Inter ſapores fertur alitum primus
Ionicarum guſtus atagenarum.

Gallina Altilis.

Paſcitur & dulci facilis Gallina farina,
Paſcitur & tenebris, ingenioſa gula eſt.

Capo.

Ne nimis exhauſto macreſceret inguine gallus,
Amiſit teſtes, nunc mihi gallus erit.

Idem.

Succumbit ſterili fruſtra gallina marito,
Hanc matris Cybeles eſſe decebat auem.

Perdix.

Ponitur Auſoniis auis hæc rariſſima menſis,
Hanc in lautorum mandare ſæpe ſoles.

Columbini.

Ne uioles teneras præduro dente Columbas,

Tradita ſi gnidiæ ſunt tibi ſacra deæ.
Palumbus torquatus.
Inguina torquati tardant, hebetantq; Palumbi.
Non edat hanc uolucrem, qui cupit eſſe ſalax.
Galbula.
Galbula decipitur calamis, & retibus ales,
Turget adhuc uiridi cum rudis uua mero.
Cattæ.
Pannonicas nobis nunquam dedit umbria cattas.
Mauult hæc domino mittere dona Pudens.
Pauo,
Miraris quoties gemmantes explicat alas,
Et potes hunc ſæuo tradere dure coco?
Phenicopterus.
Dat mihi penna rubens nomen, ſed lingua guloſis
Noſtra ſapit, quid ſi garrula lingua foret?
Phaſianus.
Argiua primum ſum tranſportata carina,
Ante mihi notum nil niſi Phaſis erat,
Numidicæ.
Anſere romano quamuis ſatur Hannibal eſſet,
Ipſe ſuas nunquam barbarus edit aues.
Anſer.
Hæc ſeruauit auis tarpæi templa tonantis,
Miraris, non dum fecerat illa Deus.
Grues.
Turbabis uerſus, nec littera tota uolabit,
Vnam perdideris ſi Palamedis auem.
Ruſticula.
Ruſtica ſum perdix, quid refert, ſi ſapor idem eſt?
Carior

Carior eſt perdix, ſic ſapit illa magis.

Cygnus.

Dulcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator Cygnus funeris ipſe ſui.

Porphyriones.

Nomen habet magni uolucris tam parua gigantis,
Et nomen Praſini Porphyrionis habet.

Mulus.

Spirat in aduecto, ſed iam piger æquore mulus
Langueſcit, uiuum da mare, fortis erit.

Murena.

Quæ natat in ſiculo grandis murena profundo,
Non ualet exuſtam mergere ſole cutem.

Rhombus.

Quamuis lata gerat patella Rhombum,
Rhombus latior eſt tamen patella.

Oſtrea.

Ebria baiano ueni modo concha lucrino,
Nobile nunc ſitio luxurioſa garum.

Sillæ.

Cæruleus nos Lyris amat, quem ſylua Mariçæ
Protegit, hinc Sillæ maxima turba ſumus.

Scarus.

Hic Scarus, æquoreis qui uenit obeſus ab undis,
Viſceribus bonus eſt, cætera uile ſapit.

Coracinus.

Princeps niliacis raperis coracine macellis,
Pelleæ prior eſt gloria nulla gulæ.

Echinus.

Iſte licet digitos teſtudine pungat acuta,

Corticæ depoſito mollis Echinus erit.

Murices·

Sanguine de noſtro tinctas ingrate lacernas
Induis, & non eſt hoc ſatis, eſca ſumus.

Gobius·

In Venetis ſint lauta licet conuiuia terris,
Principium cœnæ Gobius eſſe ſolet·

Lupus·

Laneus euganei lupus excipit ora Timaui,
Aequoreo dulces cum ſale paſtus aquas.

Aurata.

Non omnis laudem, pretiumq; aurata meretur,
Sed cui ſolus erit concha lucrina cibus.

Acipenſis.

Ad palatinas acipenſem mittite menſas,
Ambroſias ornent munera rara dapes·

Lepus·

Inter aues turdus, ſiquis me iudice certet,
Inter quadrupedes gloria prima Lepus·

Aper.

Qui Diomedeis metuendus ſetiger agris.
Aetola cecidit cuſpide, talis erat.

Dammæ·

Dente timetur aper, defendunt cornua Ceruum.
Imbelles Dammæ quid niſi præda ſumus?

Orix·

Matutinarum non ultima præda ferarum
Sæuus orix, conſtat quod mihi morte canum.

Ceruus·

Hic erat ille tuis domitus Cypariſſe capiſtris.

An magis iſte tuus Siluia ceruus erat?

Laliſio.

Cum tener eſt onager, ſoláq; Laliſio matre
Paſcitur, hoc infans, ſed breue nomen habet.

Oleum uenafranum.

Hoc tibi campani ſudauit bacca Venafri,
Vnguentum quoties ſumis, & iſtud olet.

Dorcás.

Delitium paruo donabis Dorcáda nato,
Iactatis ſolet hanc mittere turba togis.

Caprea.

Pendentem ſumma Capream de rupe uidebi
Caſuram ſperes, decipit illa canes.

Onager.

Pulcher adeſt Onager, mitti uenatio debet
Dentis erythræi, iam remouete ſinus.

Garum Sociorum.

Expirantis adhuc ſcombri de ſanguine primo,
Accipe fœcoſum munera cara garum.

Muria.

Antipolitani fateor ſum filia Thynni,
Eſſem ſi ſcombri, non tibi miſſa forem.

Mel atticum.

Hoc tibi Theſei populatrix miſit Hymetti
Pallados a ſiluis nobile nectar apis.

Faui Siculi.

Cum dederis Siculos mediis de collibus Hyblæ,
Cecropios dicas tu licet eſſe fauos.

Paſſum.

Gnoſia minoæ genuit uindemia Cretæ

Hoc tibi, quod mulſum pauperis eſſe ſolet.

Picatum uinum.

Hæc de uitiſera ueniſſe picata Vienna
Ne dubites, miſit Romulus ipſe mihi.

Mulſum.

Attica nectareum turbatis mella falernum,
Miſceri decet hoc a Ganymede merum.

Albanum.

Hoc de Cæſareis mitis uindemia collis
Miſit, iulco quæ ſibi monte placet.

Surrentinum.

Surrentina bibis nec myrrhina picta, nec aurum.
Sume, dabunt calices hæc tibi uina ſuos.

Falernum.

De ſinueſanis uenerunt maſſica prælis,
Condita quo quæris conſule? nullus erat.

Setinum.

Pendula pontinos quæ ſpectat Setia campos,
Exigua uetulos miſit ab urbe cados.

Fundanum.

Hæc Fundana tulit felix autumnus Opimi,
Expreſſit mulſum conſul, & ipſe bibit.

Trifolinum.

Non ſum de primo fateor Trifolina lyæo,
Inter uina tamen ſeptima uitis ero.

Cecubum.

Cecuba fundanis generoſa coquuntur Amyclis.
Vitis & in media nata palude uiret.

Signinum.

Potabis liquidum ſignina morantia uentrem,

Ne nimium ſiſtant, ſit tibi parca ſitis.

Mamertinum.

Amphora neſtorea tibi Mamertina ſenecta
Si detur, quod uis nomen habere poteſt.

Tarraconenſe.

Tarraco campano tantum ceſſura lyeo
Hæc genuit thuſcis æmula uina cadis.

Nomentanum.

Nomentana meum tibi dat uindemia bacchum,
Si te Quintus amat, commodiora bibes.

Spoletinum.

De ſpoletinis quæ ſunt cariosa lagenis
Malueris, quam ſi muſta falerna bibas.

Pelignum.

Maſſica peligni mittunt turbata coloni,
Non tu, libertus ſed bibat illa tuus.

Acetum.

Amphora niliaci non ſit tibi uilis Aceti,
Eſſet cum uinum, uilior illa fuit.

Maſſilianum.

Cum tua centenos expugnet ſportula ciues,
Fumea Maſſiliæ ponere uina potes.

Ceretanum.

Ceretana Nepos ponat, ſetina putabis,
Non ponit turbæ, cum tribus illa bibet.

Tarentinum uinum.

Nobilis, & lanis, & felix uitibus Aulon
Det pretioſa tibi uellera, uina mihi.

Vnguentum.

Vnguentum hæredi nunquam, nec uina relinquas

Ille habeat nummos, hæc tibi tota dato.

Corona Roſea.

D at feſtinatas Cæſar tibi bruma coronas,
Quondam ueris erant, nunc tua facta roſa eſt.

M. V. MARTIALIS EPI. LIB. XIIII. CVI APOPHORETA INDITVM NOMEN.

Intheſibus dum gaudet eques, dominuſq; ſenatus,
s *Dumq; decent noſtrum pillea ſumpta Iouem,*
Nec timet ædilem moto ſpectare fritillo,
Cum uideat gelidos iam prope uerna lacus,
Diuitis alternas, & pauperis accipe ſortes.
Præmia conuiuæ det ſua quiſque ſuo.
Sunt apinæ, tricæq;, & ſiqnid uilius iſtis,
Quis neſcit? uel quis tam manifeſta negat?
Sed quid agam potius madidis Saturne diebus,
Quos tibi pro cœlo filius ipſe dedit?
Vis ſcribam Thebas, Troiamq;, malaſq; Mycenas.
Lude inquis nucibus, perdere nolo nuces.
Quouiſcunque loco potes hunc finire libellum,
Verſibus explicatum eſt omne duobus opus.

Apophoreta.

Lemmata ſi quæris cur ſint aſcripta, docebo,
Vt ſi malueris, lemmata ſola legas.

Pugillares Citrei.

Secta niſi in tenues eſſemus ligna tabellas,

Eſſemus libycâ nobile dentis onus.

Quincuplices.

Cæde iuuencorum domini calet area felix,
Quincuplici cera cum datur altus honor.

Pugillares Eburnei.

Languida ne triſtes obſcurent lumina ceræ,
Nigra tibi niueum littera pingat ebur.

Triplices.

Tunc triplices noſtros non uilia dona putabis,
Cum ſe uenturam ſcribet amica tibi.

Pugillares membranei.

Eſſe puta ceras, licet hæc membrana uocetur,
Delebis, quoties ſcripta nouare uoles.

Vitelliani.

Nondum legerit hos licet puella,
Nouit quid cupiant Vitelliani.

Iidem Vitelliani.

Quod nummos cernis, mitti nos credis amicæ,
Falleris, & nummos iſta tabella rogat.

Chartæ maiores.

Non ſunt munera quæ putas puella,
Cum donat uacuas poeta chartas.

Chartæ epiſtolares.

Seu leuiter noto, ſeu caro miſſa ſodali,
Omnes iſta ſolet charta uocare ſuos.

Loculi Eburnei.

Hos niſi de fulua loculos implere moneta
Non decet, argentum uilia ligna ferant.

Loculi lignei.

Si quid adhuc ſupereſt in noſtri fece locelli,

Munus erit, nihil eſt, ipſe locellus erit.

Tali Eborei.

Cum ſteterit nullus uultu tibi talus eodem,
Munera me dices magna dediſſe tibi.

Teſſera.

Non ſim talorum numero par teſſera, dum ſit
Maior, quam talis alea ſæpe mihi.

Turricula.

Quærit compoſitos manus improba mittere talos,
Si per me miſit, nil niſi uota facit.

Tabula Luſoria.

Hic mihi biſſeno numeratur teſſera puncto,
Calculus hic gemino diſcolor hoſte perit.

Nuces.

Alea parua nuces, & non damnoſa uidetur,
Sæpe tamen pueris abſtulit illa nates.

Theca Calamaria.

Sortitus Thecam calamis armare memento,
Cætera nos dedimus, tu leuiora para.

Calculi.

Inſidioſorum ſi ludis bella latronum,
Gemmeus iſte tibi miles, & hoſtis erit.

Graphiarium.

Hæc tibi erunt armata ſuo graphiaria ferro,
Si puero dones, non leue munus erit.

Dentiſcalpium.

Lentiſcum melius, ſed ſi tibi frondea cuſpis
Defuerit, dentes penna leuare poteſt.

Auriſcalpium.

Si tibi moroſa prurigine uerminat auris

Arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea.

Tenia ne madidos uiolent bombicina crines,
Figat Acus tortus, ſuſtineat'q; comas.

Pecten Ad caluum.

Quid faciet nullos hic inuentura capillos,
Multifido buxus quæ tibi dente datur?

Crines Sapo.

Cauſtica teutonicos accendit ſpuma capillos.
Captiuis poteris cultior eſſe comis.

Mattiacæ Pilæ.

Si mutare paras longæuos cana capillos,
Accipe mattiacas, quo tibi calua pilas,

Vmbela.

Accipe quæ nimios uincant umbracula ſoles,
Sit licet & uentus, te tua uela tegent.

Cauſapa.

In pompeiano tectus ſpectabo theatro,
Nam uentus populo uela negare ſolet.

Venabulla.

Excipient apros, expectabunt'q; leones,
Intrabunt urſos, ſit modo firma manus.

Culter uenatorius.

Si deiecta geres longo uenabula roſtro,
Hic breuis in grandem comminus ibit aprum.

Parazonium.

Militiæ decus hoc, & grati nomen honoris
Arma tribunitium cingere digna latus.

Pugio.

Pugio, quem curuis ſignat breuis orbita uenis

Stridentem gelidis hunc Salo tinxit aquis.

Falx ex enſe.

Pax me certa ducis placidos curuauit in uſus,
Agricolæ nunc ſum, militis ante fui.

Securicula.

Cum fieret triſtis ſoluendis auctio nummis
Hæc quadringentis millibus empta fuit.

Ferramenta tonſoria.

Tondendis hæc arma tibi ſunt apta capillis,
Vnguibus hæc longis, utilis illa genis.

Scrinium.

Conſtrictos niſi das mihi libellos,
Admittam tineas, trucesq; blattas.

Faſces calamorum.

Dat chartis habiles calamos memphitica tellus,
Texantur reliqua tecta palude tibi.

Lucerna cubicularia.

Dulcis conſcia lectuli lucerna,
Quicquid uis facias licet, tacebo.

Candela.

Ancillam tibi ſors dedit lucernæ,
Tutus quæ uigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos.

Illuſtrem cum tota meis conuiuia flammis,
Tótque geram myxos, una lucerna uocor.

Cereus.

Hic tibi nocturnos præſtabit Cæreus ignes,
Subducta eſt puero, nanq; lucerna tuo.

Candelabrum corinthium.

Nomina candelæ nobis antiqua dederunt,

Non norat paruos uncta lucerna patres.

Candelabrum ligneum.

Eſſe uides lignum, ſerues niſi lumina, fiet
De candelabro magna lucerna tibi.

Pila paganica.

Hæc quæ difficilis turget Paganica pluma,
Folle minus laxa eſt, & minus arcta pila.

Pila trigonalis.

Si me nobilibus ſcis expulſare ſiniſtris,
Sum tua, ſi neſcis ruſtice, redde pilam.

Follis.

Ite procul iuuenes, mitis mihi conuenit ætas,
Folle decet pueros ludere, Folle ſenes.

Harpaſta.

Hæc rapit Antæi uelox in puluere draucus
Grandia qui uano colla labore facit.

Alteres.

Quid pereunt ſtulto fortes altere lacerti?
Exercet melius uinea foſſa uiros.

Galericulum.

Ne lutet immundum nitidos ceroma capillos,
Hac poteris madidas condere pelle comas.

Strigiles.

Pergamus has miſit curuo diſtringere ferro,
Non tam ſæpe teret lintea fullo tibi.

Guttus corneus.

Geſtauit modo fronte me iuuencus,
Verum rhinocerota me putabis.

Rhinoceros.

Nuper in auſonia domini ſpectatus arena

Hic erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitaculum.

S i quis plorator collo tibi uernula pendet,
Hæc quatiat tenera garrula ſiſtra manu.

Flagellum.

P roficies nihil hoc cædas licet uſque, flagello,
Si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentifricium.

Q uid mecum eſt tibi? me puella ſumat,
E mptos non ſoleo polire dentes.

Myrobalanum.

Q uod nec Vergilius, nec carmine dixit Homerus,
H oc ex unguento conſtat, & ex balano.

Aphronitrum.

R uſticus es; neſcis quid græco nomine dicar,
Spuma uocor nitri, dicor & aphronitrum.

Opobalſama.

B alſama me capiunt, hæc ſunt unguenta uirorum,
Delitias Hini uos redolete nurus.

Lomentum.

G ratum munus erit, ſcaſſo nec inutile uentri,
Si clara Stephani balnea luce petes.

Laterna cornea.

D ux Laterna uiæ clauſis feror aurea flammis,
E t tuta eſt gremio parua lucerna meo.

Laterna ex ueſica.

C ornea ſi non ſum, nunquid ſum fuſcior? aut me
V eſicam contra qui uenit eſſe putat?

Fiſtula.

Q uid me compactum ceris, & arundine rides?

Quæ primum extructa eſt fiſtula, talis erat.

Tibiæ.

Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis,
Sæpe duas pariter, ſæpe monaulon habet.

Soleæ lanatæ.

Defuerit ſi forte puer, ſoleasq́; libebit
Sumere, pro puero proderit ipſe ſibi.

Mamillare.

Taurino poteras pectus conſtringere tergo,
Nam pellis mammas non capit iſta tuas.

Muſcaria pauonina.

Lambere quæ turpes prohibet tua prandia muſcas
Alitis eximiæ cauda ſuperba fuit.

Copta rhodia.

Peccantis famuli pugno ne percute dentes,
Clara rhodos coptam, quam tibi miſit edat.

Priapus ſiligneus.

Si uis eſſe ſatur, noſtrum potes eſſe Priapum,
Ipſe licet rodas inguina, purus eris.

Porcus.

Iſte tibi faciet bona ſaturnalia porcus,
Inter ſpumantes ilice paſtus apros.

Muſcarium Bubulum.

Sordida ſi flauo fuerit tibi puluere ueſtis,
Colligat hunc tenui uerbere cauda leuis.

Botulus.

Qui uenit Botulus medio tibi tempore brumæ,
Saturni ſeptem uenerat ante dies.

Pſittacus.

Pſittacus a uobis aliorum nomina diſcam,

Hoc didici per me dicere, Cæſar aue.

Coruus.

C orue ſalutator quare fellator haberis?
In caput intrauit mentula nulla tuum.

Luſcinia.

F let Philomela nefas inceſti Tæreos, & quæ
Muta puella fuit, garrula fertur auis.

Pica.

P ica loquax certa dominum te uoce ſaluto,
Si me non uideas, eſſe negabis auem.

Cauea.

S i tibi talis erit, qualem dilecta Catullo
Leſbia plorabat, hic habitare potes.

Narthecium.

A rtis ebur medicæ narthecia cernis habere
Munera, quæ cuperet Pactius eſſe ſua.

Flagra.

L udite laſciui ſed tantum ludite ſerui,
Hæc ſignata mihi quinque diebus erunt.

Ferulæ

I nuiſæ nimium pueris, grataeq; magiſtris
Clara prometheo munere ligna ſumus.

Pera.

N e mendica ferat barbati prandia nudi
Dormiat & tetrico cum cane Pera rogat.

Scopæ.

I n pretio Scopas teſtatur palma fuiſſe,
Sed pretium Scopis nunc analecta dabunt.

Scalptorium.

D efendet manus hæc ſcapulas mordente moleſto

Pulicæ, uel ſiquid pulicæ ſordidius.

Manuale.

Ne toga barbatos faciat uel penula libros,
Hæc abies chartis tempora longa dabit.

Lectus pauoninus.

Nomina dat ſpondæ pictis pulcherrima pennis
Nunc Iunonis auis, ſed prius Argus erat.

Ephippium.

Stragula ſuccincti uenator ſume Veredi,
Nam ſolet a nudo ſurgere ficus equo.

Stibadia.

Accipe lunata ſcriptum teſtudine ſignum,
Octo capit, ueniat quiſquis amicus erit.

Guſtatorium.

Fœmineam nobis cherſon ſi credis ineſſe,
Deciperis, pelagi maſcula præda ſumus.

Menſa citrea.

Accipe felices atlantica munera ſiluas,
Aurea qui dederit dona, minora dabit.

Menſa acerna.

Non ſum criſpa quidem, nec ſiluæ filia mauræ,
Sed norunt lautas & mea ligna dapes.

Dentes eborei.

Grandia taurorum portant qui corpora, quæris
An libycas poſſint ſuſtinuiſſe trabes.

Quincupedal.

Puncta notis ilex, & acuta cuſpide clauſa,
Sæpe redemptoris prodere furta ſolet.

Pocula archetypa.

Non eſt iſta recens, nec noſtri gloria cæli,

Primus in his Mentor dum facit illa, bibit.

Calices.

Non ſumus audacis plebeia toreumata uitri,
Noſtra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea cælata.

Quamuis callaico rubeam generoſa metallo,
Glorior arte magis, nam meus iſte labor.

Calices Vatini.

Vilia ſutoris Calicem monumenta Vatini
Accipe, ſed naſus longior ille fuit.

Lances chryſendetæ.

Grandia ne uiola paruo chryſendeta mulſo,
Vt minimum, libras debet habere duas.

Vaſa Aretina.

Aretina nimis ne ſpernas uaſa monemus,
Lautus erat thuſcis Porſena fictilibus.

Baſcauda,

Barbara de pictis ueni Baſcauda britannis,
Sed me iam mauult dicere Roma ſuam.

Panaca.

Si non ignota eſt docti tibi terra Catulli,
Potaſti teſta retica uina mea.

Boletaria.

Cum mihi Boleti dederint tam nobile nomen
Prototomis, pudet heu, ſeruio colliculis.

Calices surrentini.

Accipe non uili calices de puluere natos,
Sed ſurrentinæ leue toreuma rotæ.

Colum niuarium.

Setinos moneo noſtra niue frange trientes,

Pauperiore

Pauperiore mero tingere lina potes.

Saccus niuarius.

Attenuare niues norunt & lintea noſtra,
Frigidior colo non ſalit unda tuo.

Vrceoli miniſtratorii.

Frigida non deſit, non deerit calda petenti,
Sed tu moroſa ludere parce ſiti.

Vrceus fictilis.

Hic tibi donatur panda ruber urceus anſa,
Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam.

Calathi.

Nos Satyrus, nos Bacchus amat, nos ebria tigris
Perfuſos domini lambere docta pedes.

Calices Saguntini.

Quæ non ſollicitus teneat, ſeruet'q; miniſter,
Sume ſaguntino pocula ficta luto.

Calices Gemmati.

Gemmatum ſcythicis ut luceat ignibus aurum,
Aſpice quot digitos exuit iſte calix.

Ampulla potoria.

Hac licet in gemma quæ ſeruat nomina Coſmi
Luxurioſe bibas, ſi foliata ſitis.

Cryſtallina.

Frangere dum metuis frangis Cryſtallina, peccant
Securæ nimium, ſollicitæq; manus.

Nimbus uitreus.

A ioue qui ueniet miſcenda ad pocula, largas
Fundet nimbus aquas, hic tibi uina dabit.

Myrrhina.

Si calidum potas ardenti myrrha falerno

&

Conuenit, & melior ſit ſapor inde mero.

Patella cumana.

Hanc tibi cumano rubicundam puluere teſtam
Municipem miſit caſta Sibylla ſuam.

Calices uitrei.

Aſpicis ingenium Nili, quibus addere plura
Dum cupit, ah quoties perdidit author opus.

Lagena niuaria.

Spoletina bibis, uel marſis condita cellis,
Quo tibi decoctæ nobile frigus aquæ?

Niues.

Non potare niuem, ſed aquam potare rigentem,
De niue commenta eſt ingenioſa ſitis.

Idem.

Maſſiliæ fumos miſcere niualibus undis
Parce puer, conſtet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis.

Dum poſcor crepitu digitorum, & uerna moratur,
O quoties pellex culcitra facta mea eſt.

Ligula argentea.

Quãuis me Ligulam dicant, equitesq́; patresq́;,
Dicor ab indoctis Lingula grammaticis.

Cochlearia.

Sum Cochleis habilis, ſed nec minus utilis ouis,
Nunquid ſcis potius cur cochleare uocer?

Annuli.

Ante frequens, ſed nunc rarus nos donat amicus,
Felix cui comes eſt non alienus eques.

Dactylotheca.

Sæpe grauis digitis elabitur annulus unctis.

Tuta mea fiet ſed tua gemma fide.

Toga.

Romanos rerum dominos, gentem'q; togatam
Ille facit, magno qui dedit aſtra patri.

Idem.

Si matutinos facile eſt tibi rumpere ſomnos,
Attrita ueniet ſportula ſæpe toga.

Endromis.

Pauperis eſt munus, ſed non eſt pauperis uſus,
Hanc tibi pro togula mittimus endromida.

Canuſinæ fuſcæ.

Hæc tibi turbato Canuſina ſimillima mulſo
Munus erit, gaude, non cito fiet anus.

Bardacucullus.

Gallia ſantonico ueſtit te Bardacucullo,
Cercopithecorum penula nuper erat.

Canuſinæ Ruffæ.

Roma magis fuſcis ueſtitur, Gallia Ruffis,
Et placet hic pueris, militibus'q; color.

Penula ſcortea.

Ingrediare uiam cœlo licet uſque ſereno,
Ad ſubitas nuſquam ſcortea deſit aquas.

Lacernæ coccineæ.

Si ueneto, praſino'ue faues, qui coccina ſumis,
Ne fias iſta transfuga ſorte, uide.

Pileus.

Si poſſem, totas cuperem miſiſſe lacernas,
Nunc tantum capiti munera mitto tuo.

Lacernæ Beticæ.

Non eſt lana mihi mendax, nec mutor aeno

Sic placeant tyriæ, me mea tinxit ouis.

Faſcia pectoralis.

Faſcia creſcentes dominæ compeſce papillas,
Vt ſit quod capiat noſtra, tegat'q; manus.

Cœnatoria.

Nec fora ſunt nobis, nec ſunt uadimonia nota,
Hic opus eſt pictis accubuiſſe toris.

Lena.

Tempore brumali non multum leuia proſunt,
Calfaciunt uilli pallia ueſtra mei.

Lacernæ.

Amphitheatrales nos commendamur ad uſus,
Cum tegit algentes noſtra Lacerna togas.

Gauſapa uilloſa uel mantile.

Nobilius uilloſa tegant tibi lintea citrum,
Orbibus in noſtris circulus eſſe poteſt.

Cuculli Liburnici.

Iungere neſciſti nobis o ſtulte lacernas,
Indueras albas, exue callaicas.

Vdones Cilicii.

Non hos lana dedit, ſed olentis barba mariti,
Cinyphio poterit planta latere ſinu.

Sintheſis.

Dum toga per quinas gaudet requieſcere luces,
Hos poteris cultus ſumere iure tuo.

Focale.

Si recitaturus dedero tibi forte libellum,
Hoc focale tuas aſſerat auriculas.

Tunicæ patauinæ.

Vellera cum ſumant patauinæ multa trilices

Et pingues tunicas ſerra ſecare poteſt.

Spongia.

Hæc tibi ſorte datur tergendis Spongia menſis
Vtilis, expreſſo cum leuis imbre tumet.

Penula Gauſapina.

Is mihi candor ineſt, uillorum gratia tanta eſt,
Vt me uel media ſumere meſſe uelis.

Ceruical.

Tinge caput nardi folio, Ceruical olebit,
Perdidit unguentum cum coma, pluma tenet.

Cubicularia Gauſapina.

Stragula purpureis lucent uilloſa tapetis,
Quid prodeſt ſi te congelat uxor anus?

Lodices.

Nudo ſtragula ne toro paterent,
Iunctæ nos tibi uenimus ſorores.

Amictorium.

Mammoſas metuo, teneræ me trade puellæ,
Vt poſſint niueo pectore lina frui.

Cubicularia polymita.

Hæc tibi memphitis tellus dat munera, uicta eſt
Pectine niliaco iam babylonis acus.

Zona.

Longa ſatis nunc ſum dulci ſed pondere uenter
Si tumeant, fiam tunc tibi Zona breuis.

Gauſape quadratum.

Lodices mittet docti tibi terra Catulli,
Nos eliacionia de regione ſumus.

Semicinctium.

Det tunicam diues, ego te præcingere poſſum

Eſſem ſi locuples, munus utrunque darem.

Lanæ amethiſtinæ.

Ebria ſidoniæ cum ſim de ſanguine conchæ,
Non uideo quare ſobria Lana uocer.

Lanæ albæ.

Velleribus primus Apulia, Parma ſecundis
Nobilis, altinum tertia laudat ouis.

Lanæ tyriæ.

Nos lacedæmoniæ paſtor donauit amicæ,
Deterior Ledæ purpura matris erat.

Lanæ polentinæ.

Non tantum pullo lugentes uellere Lanas,
Sed ſolet & calices hæc dare terra ſuos.

Idem.

Lana quidem triſtis, ſed tonſis apta miniſtris,
Quales non primo de grege menſa uocat.

Tomentum lingonicum.

Oppreſſæ nimium uicina eſt faſcia plumæ,
Vellera lingonicis accipe raſa ſagis.

Tomentum Circenſe.

Tomentum conciſa palus Circenſe uocatur,
Hæc pro lingonico ſtramina pauper emit.

Pluma.

Laſſus amyclæa poteris requieſcere Pluma,
Interior Cygni quam tibi lana dedit.

Fœnum.

Fraudata tumeat facilis tibi culatra pluma,
Non uenit ad duros pallida cura toros.

Tintinabulum.

Redde pilam, ſonat æs thermarum, ludere pergis,

Virgine uis ſola lotus abire domum.

Diſcus.

Splendida cum uolitent ſpartani pondera diſci,
Eſte procul pueri, ſit ſemel ille nocens.

Cithara.

Reddidit Euridicen uati, ſed perdidit ipſe,
Dum ſibi non credit, nec patienter amat.

Idem.

De Pompeiano ſæpe eſt electa theatro,
Quæ duxit ſiluas, detinuitq; feras.

Plectra.

Feruida ne trito tibi pollice pulſula ſurgat,
Exornent docilem garrula plectra lyram.

Trochus.

Inducenda rota eſt, das nobis utile munus,
Iſte Trochus pueris, at mihi cantus erit.

Idem.

Garrulus in laxo cur annulus orbe uagatur,
Cedat ut argutis obuia turba trochis?

Signum uictoriæ.

Hæc illi ſine ſorte datur, cui nomina Rhenus
Vera dedit, decies adde falerna puer.

Ερούτου παιδίου.

Gloria tam parui non eſt obſcura ſigilli,
Iſtius pueri Brutus amator erat.

Sauroctonos Corinthius.

Ad te reptanti puer inſidioſe lacertæ
Parce, cupit digitis illa perire tuis.

Hiacynthus in tabula pictus.

Flectit ab inuiſo morientia lumina diſco

Oebalius phœbi culpa, dolorq; puer.

Hermaphroditus marmoreus.

Maſculus intrauit fontes, emerſit utrunque,
Pars eſt una patris, cætera matris habet.

Danae Picta.

Cur a te pretium Danae regnator olympi
Accepit, gratis ſi tibi Leda dedit?

Perſona germanica.

Sum figuli luſus Ruſi perſona bataui,
Quæ tu derides, hæc timet ora pater.

Hercules Corinthius.

Elidit geminos infans, nec reſpicit angues,
Iam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules Fictilis.

Sum fragilis, ſed tu moneo ne ſperne ſigillum
Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerua Argentea.

Dic mihi uirgo ferox cum ſit tibi caſſis & haſta,
Quare non habeas egida? Ceſar habet.

Europa picta.

Mutari melius tauro pater optime diuum
Tunc poteras, Io cum tibi uacca fuit.

Leander Marmoreus.

Clamabat tumidis audax Leander in undis
Mergite me fluctus, cum rediturus ero.

Sigillum Giberi fictile.

Ebrius hæc fecit terris puto monſtra Prometheus,
Saturnalitio luſit & ipſe luto.

Homeri batrachomyomachia.

Perlege mœonio cantatas carmine ranas,

Et frontem nugis ſoluere diſce meis.

Homerus In membranis.

I lias & Priami regnis inimicus Vlyſſes
Multiplici pariter condita pelle latent.

Vergilii Culex.

A ccipe facundi culicem ſtudioſe Maronis,
Ne nugis poſitis arma, uirumq; canas.

Vergilius in membrana.

Q uam breuis immenſum cepit membrana Maronē,
Ipſius uultus prima tabella gerit.

Menandri Thais.

Hæc primum iuuenum laſciuos luſit amores,
Nec Glycere, uere Thais amica fuit.

Cicero in membranis.

S i comes iſta tibi fuerit membrana, putato
Carpere te longas cum Cicerone uias.

Propertius.

C inthia facundi carmen iuuenile Properti
Accepit, famam nec minus ipſa dedit.

Liuius in membranis.

P ellibus exiguis arctatur Liuius ingens,
Q uem mea non totum bibliotheca capit.

Saluſtius.

H ic erit ut perhibent doctorum corda uirorum
Primus romana Criſpus in hiſtoria.

Ouidius in mēbranis metamorphoſis.

Hæc tibi multiplici quæ ſtructa eſt maſſa tabella,
Carmina Naſonis quinque, decemq; gerit.

Tibullus.

V ſſit amatorem Nemeſis laſciua Tibullum.

In tota iuuit quem nihil eſſe domo.

Lucanus.

Sunt quidam, qui me dicunt non eſſe poetam,
Sed qui me uendit bibliopola putat.

Catullus.

Tantum magna ſuo debet Verona Catullo,
Quantum parua ſuo Mantua Vergilio.

Calda & frigida aqua.

Hæc tibi quæ fuerint Caldarum nomina dicunt,
Ipſa ſuas melius charta natabit aquas.

Mulæ pomiliæ.

His tibi de Mulis non eſt metuenda ruina,
Altius in terra pene ſedere ſoles.

Catella gallicana.

Delitias paruæ ſi uis audire Catellæ,
Narranti breuis eſt pagina tota mihi.

Aſturco.

Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit ungues,
Venit ab auriferis gentibus aſtur equus.

Canis uertagus.

Non ſibi, ſed domino uenatur uertagus acer,
Illæſum leporem qui tibi dente feret.

Palæſtrita.

Non amo, qui uincit, ſed qui ſuccumbere nouit,
Et didicit melius. τὴν ἀνακλινοπάλην.

Simius.

Callidus miſſas eludere ſimius haſtas,
Si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

Puella gaditana.

Tam tremulum criſſat, tam blãdum prurit, ut ipſum

Maſtrubatorem fecerit Hippolytum.

Cymbala.

Aera celenæos lugentia matris amores
  Eſuriens Gallus uendere ſæpe ſolet.

Puer cinædus.

Sit nobis ætate puer non pumicæ leuis,
  Propter quem placeat nulla puella mihi.

Ceſtos.

Collo necte puer meros amores
  Ceſton de ueneris ſinu calentem.

Idem.

Sume cythæriaco medicatum nectare ceſton,
  Vſſit amatorem balteus iſte iouem.

Notarius.

Currant uerba licet, manus eſt uelocior illis,
  Nondum lingua ſuum, dextra peregi opus.

Concha.

Leuis ab æquorea cortex mareotica concha
  Fiat, inoffenſa curret arundo uia.

Morio.

Non mendax ſtupor eſt, nec fingitur arte doloſa.
  Quiſquis plus iuſto non ſapit, ille ſapit.

Caput Arietinum.

Mollia phryxei ſecuiſti colla mariti,
  Hoc meruit tunicam qui tibi ſæpe dedit.

Pumilio.

Si ſolum ſpectes hominis caput, Hectora credes,
  Si ſtantem uideas, Aſtianacta putes.

Parma.

Hæc quæ ſæpe ſolet uinci, quæ uincere raro,
  Parma tibi ſcutum pumilionis erat.

Pueri comœdi.

Non erit in turba quiſquam μισούμενοσ iſta,
Sed poterit quiuis eſſe διουξάποθος

Fibula.

Dic mihi ſimpliciter comœdis, & citharœdis
Fibula quid præſtas? carius ut futuant.

Accipiter.

Prædo fuit uolucrum, famulus nunc aucupis idem
Decipit, & captas non ſibi mœret aues.

Obſonator.

Dic quotus es, quanti cupias cœnare, nec unum
Addideris uerbum, cœna parata tibi eſt.

Calami aucupatorii.

Non tantum Calamis, ſed cantu fallitur ales,
Pallida dum tacita creſcit arundo manu.

Corculum.

Pauper cauſidicus nullos referentia nummos
Carmina cum ſcribas, accipe cor quod habes.

Cocus.

Non ſatis eſt ars ſola coco ſeruire palato,
Nãque cocus domini debet habere gulam.

Craticula cum ueru.

Parua tibi curua Craticula ſudet ofella,
Spumeus in longa cuſpide fumet aper.

Piſtor dulciarius.

Mille tibi dulces operum manus iſta figuras
Extruit, huic uni parca laborat apis.

Ientacula.

Surgite iam, uendit pueris Ientacula piſtor,
Criſtatæq; ſonant undique lucis aues.

FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, MEN
SE DECEMBRI. M.DI.

QVISQVIS ES QVI QVOQVOMODO
HVIVSCE EXCVSIONIS ERGO
ADVERSVS IERIS, DAM-
NATVS ESTO ET REVS
ILL. S. V. NE DICAS
TIBI NON PRAE
DICTVM.
CAVE.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE